

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

Ἀπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν, κατὰ τὴν
τάξιν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ
ἐξαιρέτως τῶν ὑποκαιμένων αὐτῇ εὐαγγέλων Μονασ-
τηρίων, μετὰ τῆς ἐν συνόψει ἱστορίας πολλῶν
τοῦ Μηρολογίου Ἑορτῶν,

Διορθωθὲν, καὶ εἰς τρία μέρη διαιρηθὲν,

ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΑΧΜΟΥΣΙΑΝΟΥ

Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδίδεται.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας

ΤΟΥ ΦΘΙΝΙΚΟΣ

1841

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἑλλάδος

Πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ
προσευχῇ, πιστεύοντες λήψεσθε.

Ματθ. κα. 22.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν .

Τήν εἰς τοὺς ἑπτὰ καιροὺς τοῦ ἡμερονυκτίου δια-
τεταγμένην Ἀκολουθίαν τῆς προσευχῆς· τουτέστι,

Α΄. Τὸ Μεσονυκτικόν, οὗ τινος προηγείται ἡ Προσι-
μιακὴ προσευχή.

Β΄. Τὸν Ὅρθρον, μεθ' οὗ συνάπτεται ἡ Πρώτη Ὦρα
καὶ τὸ Μεσῳριον αὐτῆς.

Γ΄. Τὴν Τρίτην Ὦραν, μετὰ τοῦ Μεσῳρίου αὐτῆς.

Δ΄. Τὴν Ἑκτην Ὦραν, μετὰ τοῦ Μεσῳρίου αὐτῆς,
μεθ' ἧν ἔπονται τὰ Τυπικά, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς τραπέζης
ἐν τῷ Ἀρίστῳ εὐχή καὶ εὐχαριστία.

Ε΄. Τὴν Ἐνάτην Ὦραν, μετὰ τοῦ Μεσῳρίου αὐτῆς.

ΣΤ΄. Τὸν Ἐσπερινόν, μεθ' οὗ κείται ἡ ἐν τῷ Δείπνῳ
εὐχή καὶ εὐχαριστία.

Ζ΄. Τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μέγα καὶ τὸ Μικρόν.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤρεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς ἀπειθείας σου. Ψαλμ. ψαλ. 164.

Π Ρ Ο Σ Ε Υ Δ Η

ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΠΡΟΪΜΙΑΚΗ.

—*—
...του ύπνου, ἐρεβώσεως, καὶ ἐξαναστάς τῆς κλίνης,
ὄντος ἑσπέρας ἐν ἀβείας καὶ φόβου Θεοῦ, καὶ εἶπε:

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Αγιος ὁ Θεός, Ἁγιος Ἰσχυρὸς, Ἁγιος Ἀ-
θάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ τρίτου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἐλά-
σθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγ-
χώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκε-
ψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐ-
λέησον, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ πάλιν, Δόξα Πατρὶ, ἕως τέλους.

Εἶτα.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθή-
τω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·

Orologio.

1

2 ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΗ.

γενηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σου ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ παρόντα Τριαδικὰ Τραπάρια.

Ἦχος α΄.

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, δυνατὲ: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Τῆς κλίσης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρασ με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἅγια Τριάς: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Ἦχος γ΄.

Αθροῦν ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὰ: Κύριε ἐλέησον ιθ'. καὶ τὴν ἰσαμένην Εὐχὴν.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΜΕΘ' ΙΚΕΣΙΑΣ.

Εκ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος εὐχαριστῶ σοι, ἅγια Τριάς· ὅτι διὰ τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν οὐκ ὠργίσθης ἐμοὶ τῷ ῥαθύμῳ καὶ ἁμαρτωλῷ, αὐτὸς συναπέλασάς με ταῖς ἀνομίαις μου, ἀλλ' ἐφιλανθρωπέυσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἠγειράς με εἰς τὸ ὀρθρῆσαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Καὶ νῦν φώτισόν μου τὰ ὄρματα τῆς διανοίας, ἀνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου, καὶ συνιέναι τὰς ἐντολάς σου, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, καὶ ψάλλειν σοι ἐν ἐξομολογήσει καρδίας, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δέξα σοι, Βασιλεῦ, Θεέ Παντοκράτορ· ὅτι τῇ θείᾳ σου καὶ φιλανθρωπῷ προνοίᾳ ἠξιώσάς με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὕπνου ἀναστῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ ἁγίου σου οἴκου. Δέξαι, Κύριε, καὶ τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου, ὡς τῶν ἁγίων καὶ νοερῶν σου Δυνάμεων· καὶ εὐδόκησον ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, προσευεχθῆναί σοι τὴν ἐκ τῶν ῥυπαρῶν χειλέων μου αἰνε-

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Ὅτι σοῦ
ἔστιν. Κύριε ἐλέησον ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.
Μετανοίας τρεῖς καὶ εὐθύς τὸν ν'. Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρημῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

"Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ
ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σεὶ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώ-
πιόν σου ἐποίησα, ἕπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἀσθηλὰ
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσο-
μαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθή-
σομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνῃν,
ἀγαλλιάσονται ὅστιά τεταπεινωμένα.

6 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ.

Ἀπέστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἔγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγερμενικῇ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόρους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ἰῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσκει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἄμωμον.

ΨΑΛΜΟΣ ριή.
ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μακάριοι αἱ ἄμωμοι ἐν ὁδοῖ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργάζομενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὁ φελον κατευθυνθεῖησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε σὺ μὴ αἰσχυνηθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσαις τὰς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσῃ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπίσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξηγγεῖλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

8 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσέν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῆσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνίσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ. 9

Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίαις σου, Κύριε, μὴ με καταισχύνης.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔθραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματίων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδῆγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπέστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ἐδῶ σου ζῆσόν με.

Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὄνειδισμὸν μου, ὃν ὑπώπτευσά, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἴδού ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτηριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθῆσομαι τοῖς ὀνειδίξουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφέδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

10 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυρόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ὡς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ὡς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνησθήτη τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

Ἵπερήφανοι κερηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνας, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Ἄθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτιῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλλὰ ἤσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ. 11

Διελογισάμην τὰς ὁδοῦς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἦτοιμάσθην καὶ οὐκ ἔταράχθην, τοῦ φυλάσσειαι τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογησθῆναι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι, ὅτι ἔταπεινώσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα γ'. Μετανοίας γ'.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθῆσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐγγων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐθέλωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Λίσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδιά μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιομασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.

Ἐχλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες: Πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσχος ἐν πάχνη, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικαζόντων με καίσιν;

Διηγῆσαντά μοι παράνομοι ἀδολεσχίας· ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὰ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἡ ἀλήθειά σου ἐσημελιώσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σὺμπαντα δοῦλα σά.

Εἰμὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλαθῶμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

ΜΕΣΗ.

Σὸς εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἢ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.

ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ἵπέρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ἐδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

ᾤμωσα, καὶ ἴστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι καὶ μελήτησω ἐν ταῖς δικαιομασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦτί με.

Ἐκδέξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντητάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἐλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Δούλός σου εἰμὶ ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνῶσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάξιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

16 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ.

Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρσύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

Ἡ δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα γ'. Μετανοίας γ'.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδοις ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.
Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζήλος σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δούλος σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νιώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με, αἱ ἐν-
τολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶ-
να, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν
μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ
μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἀσωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς
τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρ-
θρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον, Κύριε· κατὰ τὸ
ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνο-
μία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγύσει σὺ, Κύριε· ἡ πᾶσαι αἰῶδοί σου ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελεύ με, ὅτι
τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με,
διὰ τὸν λόγον σου ζήσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐξεκήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ
κρίμα σου ζήσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντίς με καὶ θλίβοντές
με, ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐίδον ἀτυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι
τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. Κύριε, ἐν τῷ ἐλίει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐθειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά.

Ἄδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἠνεσάσει, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐταῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥύσαι με.

Ἐξερευξάντο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματα σου.

Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.

Ἐπεπέθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν θυσλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογεγῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγίου, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ

λαλήσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ Ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Μιτανοίας τρεῖς. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Ὅτι σοῦ ἐστίν. Εἶτα τὰ Τρισάγια ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακρόριος ὁ δούλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ραθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνησον κρᾶζουσα: "Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν ἐννοοῦσα ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ εἶδας πότε πρὸς σὲ ἐπελεύσεται ἡ φωνὴ ἢ λέγουσα: Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξῃς, καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δώῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἀπόρρητον τεῖχος, τὸ τῆς σωτηρίας ὀχύρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ἱκετεύομεν. Τὰς

ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ. 21

τῶν ἐναντίων βουλὰς διασκέδασον· τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χαρὰν μετέβαλε· τὸν κόσμου σου ἀνακάλεσον· τοὺς εὐσεβεῖς κραταίωσον· ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε, ὅτι σὺ εἶ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Εἶτα τὰ: Κύριε ἐλέησον ἡμ'. καὶ τὴν
Εὐχὴν ταύτην.

ΕΥΧΗ.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ᾠρᾷ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύπλαγχτος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ᾠρᾷ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ: Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερῆς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἔστιν Ἀλληλουῖα, ποιοῦμεν μετανοίας γ. μεγάλας, λέγοντες μυστικῶς, ἐν ἐκάστη μετανοία, ἀνὰ στίχον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς εἰς εἴς κῦβις μετανοίας μεγάλης μίαν, λέγοντες πάλιν τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς. Ἐἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλεῆσόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σώσόν με τὸν ἀνάξιον δούλον σου ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς αὐτὴν ἔστιν: Ἀλληλουῖα, καταλιμπάνεται τὰ: Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ

αἱ μετόνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον τὸ: Δέσπο-
τα Θεῶ, Πάτερ, καὶ τὰς Εὐχὰς ταύτας:

ΕΥΧΗ

Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων,
καὶ πάσης σαρκός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοι-
κῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· καρθίας
τε καὶ νεφροὺς ὁ ἐτάζων, καὶ τὰ κρυπτά τῶν
ἀνθρώπων σαφῶς ἐπιστάμενος· τὸ ἀναρχοῦ
καὶ ἀίδιου φῶς, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλ-
λαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. Αὐτὸς
ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὰς ἐκείας ἡ-
μῶν, ἃς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς νυκ-
τός, τῷ πλήθει τῶν σῶν οἰκτιρμῶν θαρρόυν-
τες, ἐκ ῥυπαρῶν πρὸς σέ χειλέων ποιούμε-
θα. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν,
τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ διανοίᾳ, ἐκ γνώ-
σεως, ἢ ἀγνωσίας πλημμεληθέντα ἡμῖν, καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκός καὶ πνεύματος, νοοῦς ἡμᾶς ποιῶν
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ δώρησαι ἡμῖν
ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ, καὶ νηφούσῃ διανοίᾳ,
πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς
διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς
λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς

(*) Ἰουτίου δε, ὅτι ἡ Εὐχὴ αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς
κβ' τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν
Βαΐων.

24 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΚΛΘΗΜΕΡΑΝ.

σου Υίου, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτη-
 ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἣ μετὰ δόξης
 ἐπὶ γῆς κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλεύσεται, ἐκά-
 στω ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἵνα μὴ
 ἀναπεπτωκότες καὶ ὑπνούντες, ἀλλὰ γρηγο-
 ρούντες καὶ διεγρηγερμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν
 ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθῶμεν, καὶ ἔτοιμοι εἰς τὴν
 χαρὰν, καὶ εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα τῆς δό-
 ξης αὐτοῦ συνεισέλθωμεν, ἕνθα ὁ τῶν ἑορ-
 ταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀ-
 νέκφραστος ἠδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ
 προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ
 τὸ ἀληθινόν φῶς, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον
 τὰ σύμπαντα, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
 Εἶτα ὑψοὶ ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγων:

ΕΥΧΗ

Τοῦ αὐτοῦ.

Σὲ εὐλογοῦμεν, ὕψιστε Θεὲ, καὶ Κύριε τοῦ
 ἐλέους, τὸν ποιοῦντα αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μεγά-
 λα τε καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ
 ἑξάκισια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· τὸν
 παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς ἀνάπαυσιν
 τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἄνεσιν τῶν κό-
 πων τῆς πολυμόχθου σαρκός. Εὐχαριστοῦ-
 μέν σοι, ὅτι οὐ συναπόλεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνο-
 μίαις ἡμῶν, ἀλλ' ἐφιλανθρωπέυσω συνήθως,
 καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κειμένους ἡμᾶς ἠγειρας,
 εἰς τὸ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Διὸ δε-

σωποῦμεν τὴν ἀνείκαστόν σου ἀγαθότητα,
φώτισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμούς,
καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέος ὕπνου τῆς
ραθυμίας ἀνάστησον. Ἄνοιξον ἡμῶν τὸ στό-
μα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς αἰνέσεως,
ὅπως ἂν δυνηθῶμεν ἀπερισπάστως ἄδειν τέ,
καὶ ψάλλειν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι τῷ ἐν
πᾶσι, καὶ ὑπὸ πάντων δοξαζομένῳ Θεῷ,
τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου
Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωο-
ποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔϊτα: Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπί-
σωμεν, ἐκ τρίτου. Μετανοίας γ. καὶ τοὺς
Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ρκ'. 120.

Ἡρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅ-
θεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιή-
σαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ θώγῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ
νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Γ' οὐδ' οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσ-
σων τὸν Ἰσραήλ.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ
χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ
σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Οροlogio. 2

26. ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ.

Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδὸν σου, καὶ τὴν ἐξοδὸν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ρλγ'. 133.

Γ'δοῦ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δούλοι Κυρίου.

Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα γ'. Τρισάγιον. Μετανοίας γ'. Παναγία. Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Μνησθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ἔσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυναμηνος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Θβάθει σοφίας φιλανθρωπῶς πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι ἠδύνησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρὸςθεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατῦνονται. Διὰ ἀνυμνοῦντες βραβυμέν σοι: Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον β'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

ΕΥΧΗ.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων, καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθὲν ὑπ' αὐτῶν. Καὶ κατασκήνωσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἐν τόποις γλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέθρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμοί, ὅπου ἡ ἐπισκεπὴ τοῦ προσώπου σου εὐφραίνει πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους σου. Χάρισαι αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέδεξιν τῶν ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καὶ τῆς ἀπεράντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ

28 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΚΑΘΗΜΕΡΑΜ.

σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἰτήσαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΥΧΗ

Τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον. Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, κ. κ. λ. Μετὰ δὲ τὸ λαβεῖν τὴν συνήθη συγχώρησιν, λέγει: Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Καὶ ἡμεῖς τό: Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς).

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεσθῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν.

Ἐπὲρ εὐοδώσεως, καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεῖνος),
καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος .

Ἐπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν .

Ἐπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς .

Ἐπὲρ τῶν ἐλεούντων, καὶ διακονούντων ἡμῖν .

Ἐπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις
εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν .

Ἐπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων .

Ἐπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων .

Ἐπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων .

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν
τῆς γῆς .

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθο-
δόξων .

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς Βασιλεῖς .

Τοὺς ὀρθοδόξους Ἀρχιερεῖς .

Τοὺς Κτίτορας τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης .

Τοὺς Γονεῖς ἡμῶν, καὶ Διδασκάλους, καὶ πάν-
τας τοὺς προσηλυθέντας πατέρας, καὶ ἀδελ-
φοὺς ἡμῶν, τὰς ἐνθάδε κειμένους, καὶ ἀπαν-
ταχοῦ ὀρθοδόξους .

Εἰπώμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ : Κύριε ἐλέη-
σον γ .

Ὁ Προεστώς .

Δί' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύ-
ριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡ-
μᾶς . Ἀμήν .

Πρόσχε, ὅτι οὕτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ἑλῆ
τῇ Ἐβδομάδι τὸ Μεσονυκτικόν .

ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ. 31

Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνσας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.

Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ἐπληρώθη ὑδάτων· ἠτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι αὐτῶς ἡ ἐτοιμασία.

Τὰς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόνιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται ποιότητος.

Πικανθήσονται τὰ ὄφρα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνούσι σίτον· κεκράζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ἑξ. 65.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτε δόξαν ἐν αἰμέσει αὐτοῦ.

Ἐῖπατε τῷ Θεῷ: Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

32 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί.

Ἐκεῖ εὐφρανθήσασθε ἐπ' αὐτῷ, τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἰν' ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ θάνατος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός· ἐπέρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Ἐλίσθηγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπέβιβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Ἐπέλευσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ὡς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὀλοκαυτώματα μεμυλωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυριάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ. 33

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα,
καὶ ὑψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ
εἰσακουσάτω μου Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέ-
σχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὅς οὐκ ἀπέστησε τὴν
προσευχὴν μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΣ'. 66.

Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡ-
μᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν
πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐ-
ξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔ-
θνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔ-
θνη ἐν τῇ γῇ ὀδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐ-
ξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔ-
δωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν·
εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν
αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα, ἰκ τρίτου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΣ'. 67.

Αἰναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτω-

34 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

σαν οί ἐχθροί αὐτοῦ, καί φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν ἡγαλλιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερψθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιθεδηκότι ἐπὶ οὐσμῶν. Κύριος ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ἡγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγαλλιάσθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν.

Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς κατοικίξει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ.

Ἔξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρεία, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἡ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεὸς, τῇ κληρονομίᾳ σου καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις
δυναμίει πολλῇ.

Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ,
τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέ-
ρυγες περιστεράς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ
μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν Ἐπουράνιον βα-
σιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρω-
μένου, ὄρος πῖον.

Ἴνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ
ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ·
καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Ἡ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιά-
δες εὐθυνούτων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ
ἦν, ἐν τῷ ἁγίῳ.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχημαλώτευσας αἰχμα-
λωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ
γὰρ ἀπειθεύοντας τοῦ κατασκηνώσαι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύ-
ριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν
ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν· καὶ
τὸς Κυρίου Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν
αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν
πλημμελείαις αὐτῶν.

Ἐπε Κύριος: Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπι-
στρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

Ὅπως ἀν βασιφῆ ὁ ποὺς σου ἐν αἵματι,

36 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἔχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλῶν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

Ἐντείλει ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον ὁ Θεός τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς θῶρα.

Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς θαλάσσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοικισμένους τῷ ἀργυρίῳ.

Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεδηκῶτι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ Ἀνατολᾶς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμειος.

Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ. 37

ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα, ἐκ τρίτου.

ΨΑΛΜΟΣ ξη. 68.

Σώσον με ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθουσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Ἐνεπέσγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις.

Ἠλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταγιγίς κατεπόντισέ με.

Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν.

Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγου.

Ὁ Θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

Μὴ αἰσχυρθεῖησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων.

Μηδὲ ἐντραπέησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὅτι ἐνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

38 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

Καὶ ἐθέρηην τὸ ἔνδυμά μου σάκκου, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες αἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπέκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ ῥυθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταργίς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐίσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐπίσλεψον ἐπ' ἐμέ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Πρόσχευε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥύσαι με.

Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου.

Ἐναντίου σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρίαν.

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξες· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὔρον.

ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ. 39

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ σκάνδαλον.

Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτοὺς.

Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἴστω ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Πρόσθεες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξαιφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

Πτωχὸς, καὶ ἄλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεὸς, ἀντιλάβοιτό μου.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέου, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ἑπλάς.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

Δίνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

40 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας.

Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ̅̅̅. 69.

Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεύσον.

Λίσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταίσχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι, οἱ λέγοντές μοι: Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός: Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσης.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐθύσιτό: Πισεύω εἰς ἕνα Θεόν. Εἶνα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι, καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος β΄.

Ἀγκιστε Φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν.

ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ. 41

τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξόν, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε. Ἁγία Τριάς: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τό: Κύριε ἐλέησον μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Ὅρα σιλ. 19. Εἶτα τὴν παρούσαν

Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε, Κύριε, ὅτι ἐπειθες ἐπὶ τὴν ταπεινώσίαν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου. Καὶ νῦν, Δέσποτα, σκεπασάτω με ἡ χεὶρ σου, καὶ ἔλθει ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετάραιται ἡ ψυχὴ μου, καὶ κατώδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἁγίου μου καὶ ῥυπαροῦ σώματος τούτου.

42 ΜΕΣΟΝΥΚΤ. ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

μήποτε ἢ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλή συναντήσῃ καὶ παρεμποδίσῃ αὐτήν, διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας μοι ἁμαρτίας. Ἦλως γενοῦ μοι, Δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου τὴν ζοφεράν καὶ σκοτεινὴν ἔψιν τῶν πονηρῶν δαιμόνων· ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτήν Ἄγγελοι σου φαιθροὶ καὶ φωτεινοί. Δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τῇ σῇ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σου βῆμα. Ἐν τῷ κρίνεσθαί με, μὴ καταλάβῃς με ἡ χεὶρ τοῦ ἄρχαντος τοῦ κόσμου τούτου, εἰς τὸ κατασπάσαι με τὸν ἁμαρτωλὸν εἰς βυθόν Ἄδου· ἀλλὰ παράστηθί μοι καὶ γενοῦ μοι σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ. Ἐλέησον, Κύριε, τὴν ῥυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχὴν μου, καὶ καθαρὰν αὐτήν διὰ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως προσδέξαι· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμήν.

Εἶτα: Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ', καὶ τοὺς φαλμούς: Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. Ἴδοθ' ἤ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὁ βασιλεὺς σοφίας φιλανθρωπίως. Δόξα. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί. Κύριε ἐλέησον ε.β. Εἶτα τὴν Εὐχὴν: Μνησθετι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι. κτλ. Ταῦτα πάντα προεγράφησαν εἰς τὸ ἕτερον Μεσονυκτικόν. (Ὅρα σελ. 25-29.)

Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Συγχώρησις.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε,
Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον εβ. Δόξα
καὶ νῦν. Διῦτε προσκυνήσωμεν γ. Ο Ν.
Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸν Τριαδικὸν Κανόνα,
τοῦ ἐνεστῶτος Ἦχου. Καὶ μετὰ τὸν Κα-
νόνα, ψάλλομεν τὰ Τριαδικὰ ταῦτα

Τροπάρια.

Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑ-
μνεῖν Τριάδα, ἀναρχὸν Πατέρα καὶ παντουρ-
γόν, συνἀναρχὸν Λόγον, προαίωνων ἐκ τοῦ Πα-
τρὸς ἀρρέυστως τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦ-
μα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σέ
τὸν Θεὸν Λόγον, ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ
Χερουβίμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τά-
φου. Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

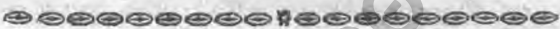
Υμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἃσμασιν ἐν-
θέοις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα
τὸ θεῖον, τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν
Βασιλείαν καὶ Κυριότητα.

Εκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντε
Παρθένε, ἀναστάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀ-

44 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

νεκφράστου, ἢ κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δο-
ξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. Τὴν Ὑπακοὴν τοῦ
Π' χου. τό: Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν.
Τὴν Τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλό-
γησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτεί-
ρησαι ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον
γ' καὶ Ἀπόλυσις. Εἶτα: Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰ-
ρήνης τοῦ κόσμου, κ.τ.λ. "Ὁρα σελ. 28. 29.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή, λέγομεν
πρῶτον, Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ιβ'.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τοὺς ἐφε-
ξῆς δύο Ψαλμούς. Εἶδ' εὐ. μετὰ τὸν Εὐ-
λογητὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ
εὐθὺς τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ιθ'. 19.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ
ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ἔ-
λοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ
πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείᾳ ἢ σωτηρίᾳ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θῆλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

*Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλῃ ἢ δόξᾳ αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπὶ αὐτόν.

*Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶ-

νος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Ἐὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ἔργῃ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολείς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλὰς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πότερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι, καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα:

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὅ ὑψώθης ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρισμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφραναν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ. 47

νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων.
Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλου εἰρή-
νης, ἀήττητου τρόποιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυρτα, μὴ
καρίδης ἀγαθῆ τὰς ἐκείσας ἡμῶν, πανύμ-
νητε Θεοτόκε. Στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν,
σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν
Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου· θεόμεθ' ἀ σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Ἐκφώνησις: Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόενθρω-
πος Θεός.

Ὁ Λαός: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ,
καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαίρετῳ Τριάδι, πάντο-
τε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἐξαψάλμου, πάση σιω-
πῇ καὶ κατανύξει ἀκροῶμενοι. Ὁ δὲ ταχθεὶς
Ἀδελφός, ἢ ὁ Πρεσβύτερος, μετ' εὐλαβείας καὶ
φόβου Θεοῦ λέγει:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἐκ τρίτου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στό-
μα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ἐκ δευτέρου.

ΨΑΛΜΟΣ γ'. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου: Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθη, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου. Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθη, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ λζ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη

ἐν τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνίς μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τῆλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρνούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίου σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμὸς μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγισταί μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσθη, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον: Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου.

Orologio. 3

50 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Θροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου,
ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλ-
γηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελάω, καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίω-
νται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦ-
ντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδίδοντές μοι κακὰ ἀντὶ ἀγα-
θῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγα-
θωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ κάλει.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΒ'. 62.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοὶ
ἡ σὰρξ μου· ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ, καὶ
ἀνύδρῳ.

Ὅτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοὶ, τοῦ ἰθεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ
χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ. 51

Ὁ ὕψος εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἔμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ σμύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα. Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἔμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα γ'. ἀνευ Μετανοιών. Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ λέγει τὰς ἑωθινὰς Εὐχὰς ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ πς'. 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐπέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβού-
θητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὅσει τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χει-
ρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκο-
τεινοῖς, καὶ ἐν σκιά θανάτου.

Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάν-
τας τοὺς μεταωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφ-
θαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὄλην τὴν ἡμέ-
ραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰα-
τροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοί;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυ-
μάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπι-
ληλησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψώθεις θεέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπερήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίου σου.

Εὐσελίζετο ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν θήσιν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ρβ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεῦντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἰλίει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδίκουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρό-

54 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Θυμος και πολυελεος· ουκ εις τελος οργισθησεται, ουδε εις τον αιωνα μηνει.

Ου κατα τας ανομιας ημων εποισησεν ημιν, ουδε κατα τας αμαρτιας ημων ανταπεδωκεν ημιν.

*Οτι κατα το υφος του ουρανου απο της γης εκραταιωσε Κυριος το ελεος αυτου επι τους φοβουμενους αυτον.

Καθ' οσον απεχουσιν ανατολαι απο δυσμων, εμακρυνεν αφ' ημων τας ανομιας ημων.

Καθως οικτειρει πατηρ υιους, ωκτειρησε Κυριος τους φοβουμενους αυτον· οτι αυτος εγνω το πλασμα ημων, εμνησθη οτι χους εσμεν.

Ανθρωπος, ωσει χορτος αι ημεραι αυτου, ωσει ανθος του αγρου, ουτως εξανθησει.

*Οτι πνευμα διηλθεν εν αυτω, και ουχ υπαρξει, και ουκ επιγνωσεται επι τον τοπον αυτου.

Το δε ελεος του Κυριου απο του αιωνος, και εως του αιωνος επι τους φοβουμενους αυτον.

Και η δικαιοσυνη αυτου επι υιοις υιων, τεις φυλασσουναι την διαθηκην αυτου, και μεμνημενοις των εντολων αυτου του ποιησαι αυτας.

Κυριος εν τω ουρανω ητοιμασε τον θρονου αυτου, και η βασιλεια αυτου παντων δεσποζει.

Ευλογειτε τον Κυριου παντες οι Αγγελοι αυτου, δυνατοι ισχυι, ποιουντες τον λογου

αυτοῦ, τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων
αὐτοῦ.

Ἐλόγεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, αἱ ποιοῦντες τὸ θέλη-
μα αὐτοῦ.

Ἐλόγεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ·
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ,
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐ-
νώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δού-
λου σου, ὅτι οὐ δίκαιωθήσεται ἐνώπιόν σου
πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶ-
νος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου,
ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυ-
χή μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου.

65 ΛΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἡλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γινώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ παρεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί. Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Δίς.

Εἶτα:

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα γ'. Μετανοίας γ'. Εἶτα: Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ μετ' αὐτὴν τὸ, Θεός Κύριος, (κατὰ τὸν ἦχον τοῦ τῆς ἡμέρας Τροπαρίου) μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸ Τροπᾶριον τῆς τυχούσης Ἑσπέρτης, ἢ τοῦ Ἀγίου, ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἦχου.

Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Συναπτήν, ψάλλομεν τὸ Ἀλληλουῖα ἐκ γ. κατ' ἦχον, λέγοντες πρότερον ἓνα ἐκ τῶν ἑφεξῆς Στίχων.

Στίχ. α. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. β. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχ. γ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στίχ. δ. Πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τοὺς Τρισδικούς Ἦμνους τοῦ τυχόντος Ἦχου.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ.

ἮΧΟΣ Α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς νοεράν καὶ αἴθλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ Τρισαγίῳ μελωδήματι τρισυποστάτου Θεότητος ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, γε-

58 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

ρουβικῶς βοήσωμεν : "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος
εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων χει-
ρουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν Τρι-
σάγιον ἀναμέλποντες αἶνον : "Αγιος, "Αγιος,
"Αγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι,
ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶ-
μέν σοι, δυνατέ : "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰ
ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Ε΄.

Ακτιστε Φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός,
τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν
τὴν αἰνεσίην σου βοῶντες : "Αγιος, "Αγιος, "Α-
γιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς,
ἐπινίκιου ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ : "Α-
γιος, "Αγιος, "Αγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με,
Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρ-
δίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν
σε, ἀγία Τριάς : "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰ
ὁ Θεός.

ΗΧΟΣ Γ΄.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, Πνεῦ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ. 59

μα συναΐδιον, Θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναΐδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Α'θρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

ΗΧΟΣ Δ΄.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες, λέγομεν: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Ως αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν, προσφέρειν οἱ θνητοί, τὸν ὕμνον τολμῶντες λέγομεν: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄.

Υμνωδίας ὁ καιρὸς καὶ δεήσεως ᾠρα, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εικονίζεις τολμώντες τὰ νερά σου στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτρα παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

ΗΧΟΣ ΠΑ. Β΄.

Ασωμάτοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαι, τὰ Ἐξαπτέρυγα ἄδουσί σοι τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς ἀναξίοις χεῖλεσιν αἰνόν σοι ἀναπέμπομεν: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβίμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφίμ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν: "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ο ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ αγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ. 61

ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι: "Άγιος, Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφίμ τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν: "Άγιος, Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ως ὕπνου τὸν ὄκνου ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον: "Άγιος, "Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Ορᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, ἐπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῶ, τὸ ἐνθεον μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί: "Άγιος, "Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνου: "Άγιος, "Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναυτες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμένσοι: "Άγιος, "Άγιος, "Άγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐἶτα ἡ Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὸ

62 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Καθίσματα εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα λέγομεν τὸν πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ἀναγινώσκοντες καὶ τὰς ἐννέα ᾠδὰς (Ὅρα αὐτὰς ἔμπροσθεν σελ. 66.), ἢ ψάλλοντες στίχους μόνου τινὸς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ποσότητα τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος. Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς καὶ τοῖς Σάββασι, ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ Ἀρμίου Στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Εὐλογητάρια.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

Εἰς Ἦχον πλ. α΄.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τὸ:
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματα σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρώσσει. ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχύν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἠγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.
Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κινῶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυρε-

φόροις: "Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Λίαν πρῶι, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε: Θρήνου ὁ καιρὸς, πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δὲ Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθούσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τραυῶς πρὸς αὐτάς φθεγγομένου: Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίσεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα, Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ζιωδοτήν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένη, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐδᾷ, ἀντὶ λύπης παρεσχες. Ρεύσαντα ζωῆς, ἔδυνε πρὸς ταύτην δὲ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός. Ἐκ γ'.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΒΒΑΣΙ

Εἰς Ἦχον πλ. α΄.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό:
 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιο-
 ματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς
 καὶ θύραν Παραδείσου· εὔρω καὶ γώ, τὴν ὁ-
 δὸν διὰ τῆς μετανοίας. Τὸ ἀπολωλὸς πρό-
 βατον ἐγὼ εἶμι· ἀνακάλεσαί με Σωτῆρ, καὶ
 σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.
Οὶ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ
 σφαγιασθέντες ὡσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν,
 τὴν ἀγῆρω ἅγιοι, καὶ αἰδίου μετατεθέντες,
 τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλη-
 μάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.
Ο τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τε-
 θλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυ-
 ρόν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθή-
 σαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἠτοίμα-
 σα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.
Εἰκόμην εἶμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ
 στίγματα φέρω παισμάτων· οἰκτεῖρησον τὸ
 σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ
 εὐσπλαγχνία· καὶ τὴν ποσεινὴν πατρίδα

παρασχομοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ο παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ κατ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ανάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατὰταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χαροὶ τῶν Ἁγίων Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσι ὡς φωστῆρες· τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παραρῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα, Τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες: Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνἀναρχος Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα. Φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὔρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ εὔροισεν Παράδεισον, Θεοτόκε ἄγνη εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός. Ἐκ τρίτου.

ΑΙ ΕΝΝΕΑ ΩΔΑΙ.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

Ὡδή Μωσείως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ιε.

Ἄρδην βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει:
 Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ θεδόξασται·

Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ θεδόξασται
 ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σω-
 τηρίαν· οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν·
 Θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Κύριος συντρέξων πολέμους, Κύριος ὄ-
 νομα αὐτῶ.

Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ
 ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας
 τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

Πόντω ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς
 βυθόν ὡσεὶ λίθος.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, θεδόξασται ἐν ἰσχυί·
 ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἔχθρους·
 καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς
 ὑπεναντίους.

Ἄπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐ-
 τοὺς ὡσεὶ καλάμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη
 τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπά-
 γη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ. 67

Ἐῖπεν ὁ ἐχθρός: Διώξας καταλήφομαι,
μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ
μαχαίρα μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπίστευτας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐ-
τοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβδος ἐν ὕ-
δατι σφοδρῶ.

Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός
σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν
δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.

ᾠδήγησας τῇ δικαιοσύνη σου τὸν λαόν σου
τούτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχυί
σου εἰς κατάλυμα ἁγίόν σου.

Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὡθίνες
ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιείμ.

Εἰς Στίχους Η΄.

Τέτε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ, καὶ ἄρ-
χοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος,
ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπίσει ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος,
μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθητῶσαν.

Εἰς Στίχους Σ΄.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἔως
ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Ἐισαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος
κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν
σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ ἠτοί-
μασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰῶνων, καὶ ἐπ
αἰῶνα, καὶ ἔτι.

Ὅτι εἰσήλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι
καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν
ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης·
οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς
ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Γαστίον, ὅτι ἡ β'. Ὡδή οὐδέποτε στιχολογεῖ-
ται, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ Μ'. μετὰ δὲ
τὴν α'. στιχολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους.

Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια λέγομεν, ἐνὶ ἐκάστῳ:

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡδή Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ, Κεφ. λβ'.

Νόμου γραφέντος, αὐτὴς Ὡδή Μωσέως.

Πρόσεχε οὐρανὲ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκούε-
τω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκᾶσθω ὡς ὑετός τὸ ἀπόφθεγμα
μου, καὶ καταβήτω ὡς ὄρυθος τὰ ῥήματά
μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἀγρωστίν, καὶ ὡσεὶ νι-
φετός ἐπὶ χόρταν.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα· δότε με-
γαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι
αἱ ὁδοὶ αὐτῷ κρίσεις.

Θεός πιστός καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐ-
τῷ· δίκαιος, καὶ ὅσιος ὁ Κύριος.

Ἠμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά. Γε-
νεὰ σκολιὰ, καὶ διεστραμμένα, ταῦτα Κυρία
ἀνταποδίδοτε;

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφὸς· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου Πατὴρ ἐκτίησάτ' σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε;

Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διασπαιρὲν υἱὸς Ἀδάμ, ἔστησεν ὄρια ἔθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν οὐφεί καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν ὡς κέρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς αἰετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἤγειν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν Θεὸς ἀλλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν ἰσχύον τῆς γῆς· ἐφώμισεν αὐτούς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἐπιον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀ-

70 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

πελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος· ἔλιπ' ἄνθη, ἔπα-
χύνθη, ἐπλατύνθη καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν
ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σω-
τῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνάν με ἐπ' ἄλλοτρίαις, καὶ ἐν βθε-
λύμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.

Ἐθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ· θεοῖς,
οἷς οὐκ ἤδειςαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἠκα-
σιν, οἷς οὐκ ἤδειςαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ
ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρω-
ξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου
ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ'
ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοί,
οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' σὺ Θεῷ, παρώρ-
γισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ πα-
ραζηλώσω αὐτοῖς ἐπ' οὐκ ἔθνη, ἐπὶ ἔθνη
ἀσυνέτω παροργιστῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου,
καυθήσεται ἕως Ἄδου κατωτάτου· καταφά-
γεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· κατὰ-
ξει θεμέλια ὄρεων.

Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου
συντελέσω εἰς αὐτούς.

Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ
ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐξα-
ποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων
ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξωθεν ἀτεκνιάσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

Εἶπα: Διασπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δὲ ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἰπωσιν: Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλή, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδειξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς;

Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἀμπέλος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς ὄρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν ταῖς θησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν· ὅτι ἐγγύς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν.

72 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλειποτάς ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος: Ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡς τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἤσθιτε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπουδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασαί.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἴασομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρὰ μου, καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ: Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἔθνων.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ. 73

μισούσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ
Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η .

Προσευχὴ Ἁγίας τῆς μητρὸς Σαμουήλ τοῦ Πρωφ.

Α΄. Βασιλειῶν Κεφ. β΄.

Θεὸν γεραίρει Στείρα τίκτουσα ξένως.
Ἄγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Εστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη
κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύθη ἐπ' ἐχθρούς
μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν
ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά εἰς
ὑπεροχὴν· μὴ δὲ ἐξελεύθω μεγαλορρήμοσύνῃ
ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐ-
τοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούν-
τες περιεζώσαντο δύναμιν,

Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πει-
νῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στείρα ἔτεκεν ἐπ-
τά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέχνῳις ἠσθένησε.

Κύριος θάνατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει
εἰς Ἄδου καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ
καὶ ἀνυψοῖ.

Ἀνιστᾶ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας
Ορολογία. 4

74 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους Η'.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ὅτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους Θ'.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχύν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου Κεφ. γ'. 1.
Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀββακούμ φράσον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.
Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην. Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ἐν μέσῳ δύο ζωῶν γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐργίζεσθαι τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρῆναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου θασείος.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταῖον ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἐστη, καὶ ἔσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ, ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάν.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβῆσθαι ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵπκασία σου σωτηρία.

Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ.

Ὁ ψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄδυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήροθη ὁ Ἥλιος, καὶ ἡ Σελήνη ἔστη ἐν

τῆ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλων σου.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.

Ἐξήλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σώσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας θεσμούς ἕως τραχύλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς θυναστών· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεδίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταρασσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους Η΄.

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν. Εἰς Στίχους Σ΄.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐκ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, γαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρῷ μου.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος ὁ Θεός μου, δύναμις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβιβά με, τοῦ νικῆσαι με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. κς'. 9.

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλεον.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προσταγμάτά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πέπαιται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὅς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίον, καὶ οὐκ ἤδρισαν· γνόντες δὲ αἰσχυροθήτωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωῆν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς Στίχους Η'

Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾶ ἢ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθη τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐναικούντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ ὀρέσος ἡ παρά σου ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσῖται.

Ἰσθίξει λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. - Κεφ. β'. 2.

Ἐκ θηρῶς ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων·
Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν

μου, καὶ εἰσήκουσέ μου ἐκ κοιλίας Ἁδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου.

Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμέ διῆλθον.

Καὶ γὼ εἶπον: Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Εἰς Στίχους Η'.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι ὅσα ἠξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Προσευχὴ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων.

Δαν. Κεφ. γ'.

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν Τριῶν Νέων.
Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἶνετόν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

"Ὅτι ἠμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστήνακι ἀπὸ σου, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συντηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐντείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ Βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἀνοιῆσαι τὸ στόμα ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ. 81

αίσχυνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δού-
λοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν
διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου
ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ
σου, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλον σου, καὶ Ἰσ-
ραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐ-
τῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν
ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάν-
τα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμέν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ
τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων,
καὶ προφήτης, καὶ ἠγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύ-
τωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυ-
μίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου,
καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύ-
ματι ταπεινώσεως προσδεχθεῖημεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων,
καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πiónων, οὕτω γε-
νέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν
σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὁπισθὲν σου·
ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ,
καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσω-
πόν σου· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς.

Ἄλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεί-
κειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἐσχὺς αὐτῶν συντριβεῖν.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἐνδοξὸς ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διελίπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ Βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάρθη, καὶ πίσση, καὶ στυππίφ, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχέιτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἑννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὓς εὔρε περι τὴν κάμινον τῶν Χαλδαιῶν.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα διασυρίζον· καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς.

Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνου, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες:

Ἡ τῶν Τριῶν ὕμνησις, ἣν ἤδον Νέσι.

Εἰς Στίχους Η'.

Ἐὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου, τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους 5'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους 4'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ σερεῳματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ.

"Ἦμνος τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ὑμνησον ἢ κτιστῶν φύσις.
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον

ριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἥλιος καὶ Σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὄρσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραποί καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φερόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κῆτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Η΄.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖται Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους 5.

Εὐλογεῖτε Ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους 6.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ENNATHI.

Ὡδή τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λου. Κεφ. α'. 46.

Τὸν Υἱόν ὑμνεῖ καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκου ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγάλλιασεν τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν ταῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίᾳς αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνεπλήσεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου. Λουκ. α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἰχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους Η'.

Ὁρκον, ἐν ᾧ μοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν Πα-

τέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χει-
ρός τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
σύνη ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους 5'.

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κλη-
θήσῃ· προπαρεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου
ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγ-
χνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους 4'.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολή ἐξ ὕ-
ψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θα-
νάτου καθεημένοις.

Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁ-
δὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰ μὲν οὖν ἐστὶ Κυριακὴ, μετὰ τοῦ Εἰρμῶν,
τό: Ἄγιόν ἐστίν. εἰ δὲ ἐστὶ Κυριακὴ, μετὰ
τὴν Καταβασίαν, Συναπτὴ· τό: Ἄγιος Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὸ Ἑωθινόν Ἐξαπα-
σταλάριον. Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, λέ-
γομεν τὰ Φωταγωγικά, κατὰ τὸν τυχόντα
Ἦχον· τὴν δὲ συμπλήρωσιν ἐκάστου Φω-
ταγωγικοῦ ποιοῦμεν οὕτω.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἄσωμάτων, καὶ
σῶσόν με. Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Δυνάμει Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κυρίε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ, λέγομεν αὐτὸ δις.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ,

Πρεσβείαις Κυρίε τῶν Ἁγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ,

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤΗΧΟΝ

ἐκ τρίτου ψαλλόμενα.

Ἦχος α΄.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β΄.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου ἐξαπόστειλον, Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ΄.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ΄.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ἰπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

^{Ἦχος πλ. α.}
Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου,
 καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις
 τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

^{Ἦχος πλ. β.}
Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κα-
 τάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ
 αἰδίου.

^{Ἦχος βαρὺς.}
Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς
 κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέ-
 γα σου ἔλεος.

^{Ἦχος πλ. δ.}
Φῶς ἐπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί,
 προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΔΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ Δευτέρᾳ, Αὐτόμελον.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας
 ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶ-
 σαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν
 ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

^{Θεοτοκίου.}
Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβο-
 μένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις,
 Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ
 ῥύσαι, τῶν αἰωνίων βατάνων.

Τῆ Τρίτῃ.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοδοκίου.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, ὡς ἄνω.

Τῆ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοδοκίου.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπύρωσ τεκοῦσα, καὶ θρηνηθούσα ἐβία· Οἶμοι γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῆ Πέμπτῃ.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν Σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὁμοίου.

Τὸν μέγαν ἀρχιεπίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαου εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἀνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὅπ-

τάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικου ψῆφον.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Τῷ Σαββάτῳ.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα. Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραύσου τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον θούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Καὶ εὐθὺς οἱ Αἶνοι. Εἰ μὲν ἐστι Κυριακή, ἢ Δεσποτική Ἐαυτή, ἢ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται αὐτῷ τὸ Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰδ' ἄλλη ἡμέρα, αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμθ'. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰ-

νεῖνε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, Ἥλιος καὶ Σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστήσεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ χάλαρα, χιῶν κρύσταλλος, πνεῦμα καταγιγῶδες, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἰσομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἕμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς
 Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμθ'. 149.

Αῖσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἢ αἰνε-
 σις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
 αὐτὸν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ
 τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν
 τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῶ αὐτοῦ,
 καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλ-
 λιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐ-
 τῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν
 αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
 ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,
 καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σι-
 θηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον.
 Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρν'. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
 αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐ-

94 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

τοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγε καὶ τοὺς ἐφεξῆς
δύο Στίχους.

Στίχ. α'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοδοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε. Διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου σαρκωθέντος ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα γενέκρωται, ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιεῖσθαι· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν.

σε, δοξολογουμέν σε, εὐχαριστουμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τῶν κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξάν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκ τρίτου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρά σοί πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ τρίτου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλεται γεγωνιτέρᾳ φωνῇ.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ δέ ἐστε Τεσσαρακοστή, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὰς εἰς τοὺς Αἰῶνας, Δόξα, καὶ νῦν, λέγομεν οὕτως:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοὶ τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἐμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοὶ διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν ἀθέτησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

"Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Γησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με· ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῇ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀμαρτητούς φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς

98 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἰεσῦς τὸ:
 Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 Εἶτα τὰ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ, μετὰ τῶν
 Στίχων αὐτῶν.

Στίχος πρῶτος.

Ενεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύ-
 ριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν
 πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν,
 ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν
 εἶδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ
 ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχος δεύτερος.

Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον
 ἰφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.
 Δόξα, καὶ νῦν τὸ Ἰδιόμελον, εἰ ἔστιν.

Εἶτα τὸ:

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ
 ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. Τοῦ ἀναγγέ-
 λειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν
 σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' οὗ, Τρισάγιον. Ἡ αναγία Τριάς. Πάτερ
 ἡμῶν Ὅτι σου ἔστι· Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡ-
 μέρας. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ Ἰερεὺς:
 Ἐλήησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κ. τ. λ. καὶ μετὰ τὴν
 Ἐκφώνησιν: Σοφία· καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς
 Βασιλεῖς. Εἶτα τὸ: Δεῦτε προσκυνήσωμεν,
 γ. Μετανοίας γ. καὶ τὴν Πρώτην Ὁραν.
 Εἰ δέ τις Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ: Ἀγαθὸν
 τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὸ Τρι-
 σάγιον, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Εν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐ-
 ρανῷ ἐστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐ-
 πουράνιε, ἀνοίξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.
 Εἶτα τὸ: **Κ**ύριε ἐλέησον. Ἦν τιμιωτέραν τῶν
 Χερουβίμ. **Ε**ν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.
Ο Ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί.

Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τὸ:
Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασι-
 λειῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον·
 τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν
 ἁγίαν Μοῦνην ταύτην καλῶς διαφυλάξον· τοὺς
 προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν
 ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν με-
 τανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβει, ὡς ἀ-
 γαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας γ'. λέγοντες
 καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὴν προγραφείσαν Εὐχὴν
 τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ: **Κ**ύριε, καὶ Δέσποτα τῆς
 ζωῆς μου. Ὅρα σελ. 22.

Μετὰ δὲ ταύταις, ἑτέρας μικρὰς ιβ'. καὶ πάλιν
 μεγάλην μίαν ὡς δεδηλωταὶ ἔχει. Ἀνα-
 στάντες δὲ ἀρχόμεθα: Δεῦτε προσκυνήσωμεν
 γ'. Μετανοίας γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν Πρώτην
 Ὁραν. Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, μετὰ τὸ τέλος
 τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγομεν
 Τροπάρια Ἀναστάσιμα, εἰς μὲν τὸν α', β'.
 γ'. καὶ δ'. Ἦχον, τὸ παρὸν

Σ Τροπάρειον, Ἦχος δ'.
 Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· ἄσω-

Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς θεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

"Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτῃ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.

Τὸ πρῶτῃ παραστήσομαι σοι, καὶ ἐπέφει με· ὅτι οὐχὶ Θεός θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Ὁ ὑπαροικῆσαι σοι πονηρευέμενος, οὐδέ τι ἀγαθουνοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίου σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

"Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἢ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεργημένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδόλιουσιν· κρίνον αὐτοῦς, ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοῦς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθήσονται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον.

Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡ-
μᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ κθ'. 89.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι
τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ὡς ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσειν,
καὶ εἶπας: Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε,
ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθρῶν, ἧτις διήλθε, καὶ φυλακὴ
ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξουθενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ
πρῶτ' ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.

Τὸ πρῶτ' ἀνθήσει καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσ-
πέρας ἀποπέσει, σκληρυθεῖ καὶ ξηρανθεῖ.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν
τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ
αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ
ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέ-
ραι τῶν ἔτων ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομηκοντα ἔτη.

Ἐὰν δὲ ἐν θυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη,
καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.

Ὅτι ἐπῆλθε πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παι-
δευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου;

καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξα-
ριζμήσασθαι;

Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ
τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρα-
κλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου,
Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν
ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφρανθήημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνω-
σας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χει-
ρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ ρ. 100.

Ελεος, καὶ κρίσιν ἄσσομαί σοι, Κύριε· ψα-
λῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις
πρὸς με;

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν
μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγ-
μα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμί-
σησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδίᾳ σκαμβή· ἐκκλί-
νοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον
αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.

Ἰπερηφανῶ ὀφθαλμῶ, καὶ ἀπλήστῳ καρδία, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Ὁ ὀφθαλμοῖ μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἔλειπύργει.

Ὁ κατρίζει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς τὰς πρώτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρευθῆσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀγορίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ εἰ μὴν· Θεὸς Κύριος, ἐψάλλται, ἠχοῦμι Δόξα, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας· Καὶ νῦν, Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη. Εἰ δέ· Ἀλληλουῖα, τὰ παρὸν, εἰς ἦχον πλ. β'. Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχος α'. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Στίχος β'. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθoρος. Ἀγνήν Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτετε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Δύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Ὅ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλον σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Ὁ ὑστερος Στίχος οὗτος λέγεται ἐκ γ'. Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ εἰ σοῦ ἐστιν Ἀλληλουῖα, λέγε τὸ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, εἰ ἔχει, ἢ τῆς τυχούσης Ἐορτῆς. Εἰδὲ μὴ, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ, λέγε τὸ παρὸν, ὅπερ λέγεται, καὶ Ἀλληλουῖα ψαλλομένου.

Τεοτοκίον.
τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογούντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ ἑτεάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγε τοῦτο:

Ταχὺ προκατάλαβε πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυροῦ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν

πῶς ἰσχύει Ὁρθοδόξων ἡ πίστις πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ, λέγε τοῦτο:

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ
τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύ-
ριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν
σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Τῇ δὲ Κυριακῇ λέγομεν τὴν Ὑπακοὴν τοῦ
τυχόντος Ἦχου. Εἶτα τὸ: Κύριε ἐλέησον, μ.
Ο ἐν παντί καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ. Δό-
ξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερου-
βῖμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.
Ο Ἱερὸς ἐκφωνεῖ: Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡ-
μᾶς. Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστή, ποιούμεν
τας γ. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν
προγραφείσαν Εὐχὴν: Κύριε, καὶ Δέσποτα
τῆς ζωῆς μου ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέρας μικρὰς
ιβ. εἶτα καὶ τὴν τελευταίαν, γινομένων ὁμοῦ
ις. Μετὰ ταῦτα: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς.
Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ: Κύριε ἐλέησον
ιβ. καὶ τὴν παρεῦσαν Εὐχὴν.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φω-
τίσον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρ-
χόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω
ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
ἵνα ἐν αὐτῷ ὀφόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ
κατεύθυνον τὰ διασθήματα ἡμῶν πρὸς ἔργα-

σίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς πανα-
χράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν
Ἀγίων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΩΡΑΣ. (*)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Μετανοίας γ', καὶ
τοὺς ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ μέ. 45.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοή-
θῃς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσ-
σασθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν
καρδίαις θαλασσῶν.

Ἠχῆσαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐ-
τῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι
αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι
τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐ-
τοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθή-
σεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρωτῆ
πρωτῆ.

(*) Τὰ Μεσώρια ταῦτα λέγονται ἐν μόνῃ τῇ τῶν
Χριστουγέννων, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Νηστείᾳ,
ἐν ἧ, κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, δις ἢ
τρὶς τῆς ἑβδομάδος ψάλλεται Ἄλληλουῖα.

Ἰταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλείαι,
"ὄσκει φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἔσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλή-
πτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔ-
θετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνταναιρῶν πα-
λέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ
θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Ἐχολάσατε καὶ γινώτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός·
ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν
τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μετ' ἡμῶν, ἀντιλή-
πτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ΨΑΛΛΜΟΣ γα. 91

Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ
ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρα.

Ὅτι εὐφρανάσ με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί
σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλ-
λιάσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφό-
δρα· ἐθαυμάσθησαν οἱ διαλογισμοὶ σου.

Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος
οὐ συνήσει ταῦτα.

Ἐν τῇ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρ-
τον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθῶσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρασ μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπεὶ δὲν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρουμένοις ἀκούσεται τὸ αὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιθάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἐτι πληθυνθήσονται ἐν γῆρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ηβ'. 92.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Ἄρουσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παγαγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι, καὶ τὰ Τροπαρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β'.
Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μὲ δὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπιβλεψὸν καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τέ: Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυ-

ρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας γ'. μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς, ὡς δεδήλωται· εἶτα λέγομεν τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

ΕΥΧΗ

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἀναρχον καὶ αἰδιον φῶς, ὁ πάσης κτίσεως Δημιουργός, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, τὸ τῆς ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, ἐπίφανον ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητὴ Ἰλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλήρωσον, καὶ διδάξον ἡμᾶς τὰ σοῦ μελετᾶν αἰεὶ καὶ φθέγγεσθαι κρίματα, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι διηνεκῶς τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Τὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα πρὸς τὸ σὸν κατεύθυνον θέλημα, καὶ πράττειν ἡμᾶς τὰ σοὶ εὐάρεστα καὶ φίλα εὐόδωσον· ἵνα καὶ διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότητός τε καὶ Βασιλείας· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἶτα ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Εὐχὴν
ταύτην τοῦ αὐτοῦ.

Ο ἑξαποστέλλων τὸ φῶς καὶ πο-
ρεύεται, ὁ ἀνατέλλων τὸν Ἥλιον ἐπὶ δι-
καίους καὶ ἀδίκους, πονηροὺς τε καὶ
ἀγαθοὺς, ὁ ποιῶν ὄρθρον, καὶ φωτίζων
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς
καρδίας, Δέσποτα τῶν ἀπάντων. Χάρισαι
ἡμῖν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα εὐαρεστεῖν σοι,
διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ
πάσης πονηρᾶς πράξεως, ῥυθόμενος ἡμᾶς ἀ-
πὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας,
καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως· πρεσβείαις
τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου, τῶν ἀγγέλων σου λειτουργῶν καὶ ἐπουρανίων
Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπὸ
αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων· σὸν γάρ ἐστι τὸ
ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
σαὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, γῶν, καὶ
αἰί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Πασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς.
 Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Τὸ: Κύριε ἐ-
 λήσον ἱβ. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσ-
 κυνήσωμεν ἐκ γ'. Μετανοίας γ'. εἶτα τοὺς
 ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ 15'. 16.

Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόσ-
 χες τῇ δεήσει μου.

Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεί-
 λεσι δολίοις.

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι,
 οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω
 νυκτός· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὔρεθῆ ἐν ἐ-
 μοὶ ἀδικία.

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ
 ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν
 χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Κατάρτισαι τὰ διαδήματά μου ἐν ταῖς
 τρίβωις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαδήμα-
 τά μου.

Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ Θεός·
 κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν
 ῥημάτων μου.

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς
 ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ἐκ τῶν ἀνδρεστηκόντων τῇ δεξιᾷ σου φέ-
λαξόν με, Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με,
ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάν-
των με.

Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον·
τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν
ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

Ἐκβαλόντες με νυκὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔβεντο ἐκκλίνας ἐν τῇ γῇ.

Ἵπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θή-
ραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόσθασον αὐτούς, καὶ
ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου
ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς
χειρὸς σου.

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον
αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκουρι-
μένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν.

Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κα-
τάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προ-
σώπῳ σου, χορτασθῆσομαι ἐν τῇ ὀφθῆναί μοι
τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ κδ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς
μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθεῖν εἰς
τόν αἰῶνα.

Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου·

καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ κατασχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου. καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνησθήτη τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεή σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθήτι μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσῃ πρᾶεις ἐν κρίσει, διδάξῃ πρᾶεις ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἐστὶ.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἢ ἡρετίσαστο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Ψύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥύσαι με· μὴ καταισχυρθεῖην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Καὶ τὸ: Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὁρα σιλ. 5. Εἶτα: Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα γ'. Κύριε ἐλέησον γ'.

Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται: Θεὸς Κύριος, λέγε τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιου. Καὶ νῦν, Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἢ ἄληθινή. Εἰ δὲ Ἀλληλούϊα, λέγε τὸ παρῶν

Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμφας, τοῦτο ἀγαθὸ μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισσον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

Στίχ. α'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Στίχ. β'. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώ-

που σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐχὴς.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστὶ καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἐστὶν Ἑορτή.

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς Ἄλιεις ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι· μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσει, ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ ὡσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συγῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυ-

118 ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ'. ΩΡΑΣ.

τὸν Οἰκτίρμον· ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν,
καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπίς καὶ προστασία καὶ καταφυγή
τῶν Χριστιανῶν τὸ ἀκαταμάχητον τείχος,
τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ἡ ἀχάϊμαστος,
σύ εἶ Θεοτόκε ἀχραντε· ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον
σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, μνήσθη-
τι καὶ ἡμῶν, Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ: Κ ὦριε ἐλέησον μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ.
Κ ὦριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τι-
μιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου
εὐλόγησον, Πάτερ. Ἡ ἔστι Τεσσαρακοστή,
ποιῶμεν τὰς μετανοίας, ὡς προεγράφη. Με-
τὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετανοίαν, λέγομεν τὴν
Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρθάρου: Δέσποτα Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, ἥτις προεγράφη σελ. 22.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Δ εὔτε προσκυνήσωμεν γ'. Μετανοίας γ'. καὶ
τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ κθ'. 29.

Υ ψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ
εὐφράνας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κ ὦριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ
ἰάσω με.

Κ ὦριε, ἀνήγαγες ἐξ Ἄδου τὴν ψυχὴν μου,
ἰσωσάσ με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἔξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ.

Τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρωῖ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου: Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρίσχου τῷ κήλλει μου δύναμιν.

Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

Πρὸς σέ, Κύριε, κενράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἔξομολογῆσεται σοὶ χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἔμοι· διέβρῆξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψάλη σοὶ ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἔξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜΟΣ λα. 31.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐ μὴ λογίσηται Κύριος

ἀμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ
δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστά μου, ἀ-
πὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ
ἡ χεὶρ σου· ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν
τῷ ἐμπαγήναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀ-
μαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα: Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν
μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκεις τὴν ἀσέβειαν
τῆς καρδίας μου.

Ἦ γὰρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὁ-
σιος, ἐν καιρῷ εὐθέτω.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς
αὐτὸν οὐκ ἐγγιῶσι.

Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς πε-
ριεχούσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί
με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύ-
της, ἣ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ
ἔσται σύνεσις.

Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν
ἀγχαῖς, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν
δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κυρίου ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε
οἱ δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῆ
καρδία.

ΨΑΛΛΜΟΣ Ξ. 60.

Εἰσακούσου, ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου ἐν πέτρᾳ ὑψώσάς με.

Ἐδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ὅτι σὺ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλείως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς.

Πατέρ ἡμῶν, Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὰ ἐπόμενα

Τροπάρια.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Orologio. 6

Δόξα.

Οί Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίρχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· πρὸς σέ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτροποι διαμένομεν· καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες, ἔχομέν σε προσβεύουσαν· διὸ εὐχαριστοῦντες βλαῖμέν σοι: Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τὸ: Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ· εἰθ' οὕτω τὴν ἐπομένην.

ΕΥΧΗΝ

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκώς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμφας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη ἐκ πυρίνων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου, διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξον ἡμᾶς, πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ

ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν
 ζωὴν, ὁ εὐθὺς τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ
 γνώρισον ἡμῖν ὄθεν, ἐν ἧ πορευτόμεθα. Πνεύ-
 μα εὐθὺς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν,
 καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν
 στήριξον ὀλισθηρὰν· ἵνα καθ' ἐκάστην ἡμέραν
 τῷ πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμ-
 φέρον ὑπηγούμενοι, καταξιωθῶμεν ποιεῖν τὰς
 ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐν-
 θύσου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων τοῖς
 ἀνθρώποις παρουσίας· καὶ μὴ τοῖς φθιρα-
 μένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπατάσθαι τερ-
 πνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῶν μελλόντων ἀρέγεσθαι ἀ-
 πολαύσεως ἐνίσχυτον θησαυρῶν· ὅτι εὐλογη-
 τὸς, καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς Ἁ-
 γίοις σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐθύς δὲ ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν

"Ἐκτην" Ὁραν.

***

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ τρίτου. Μετανοίας
 τρεῖς· εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ γ'. 53.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ
 ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
 ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ σὺ-προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

ΨΑΛΜΟΣ νδ'. 54.

Ενώτισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ.

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

Ἡ καρδίᾳ μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

Καὶ εἶπα: Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπάύσω;

Ἴδου, ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Προσιδεχόμενην τὸν Θεόν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταγιγίδος.

Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀνπιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία.

Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνειδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

Καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμῶν μου, καὶ γνωστὴ μου.

Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς Ἄδου ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ἐσπέρας, καὶ πρωῖ, καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακουσεται τῆς φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Ἐισακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀπαθιδόναι.

Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Ἐπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσὶ βολίδες.

Ἐπὶ ῥίψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

Σὺ δέ, ὁ Θεός, κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρίαρ διαφθορᾶς.

Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δέ, Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ψ. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσσθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄψα κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου,
ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινῷ.

Πεσείται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ
μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ
ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ἔσει.

Ἵτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου. Τὸν Ὑψίστου
ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὸν, καὶ μα-
στιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ἵτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελείται περὶ
σου, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίσει, μήποτε προσκίψης
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ἵτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν·
σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐ-
τοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελεύμαι
αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα γ'. Κύριε ἐλέησον γ'.
Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται: Θεὸς Κύριος, λέγομεν
τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δὲ Ἀλληλουϊα,
τὸ παρόν,

Ἦχος β'.

Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρα τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμη-

Θείσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάρρηξον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος α'. Ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχος β'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσέκουσέ μου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα θυγάτηρον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλά γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας, ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ εὐθὺς.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τριτάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστί, καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἐστὶν Ἑορτή.

Ψαλμὸς β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα: Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός. Βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ αὐς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθρου· ὁθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, πάραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξιώσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ: Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ Θεοτοκίον ταῦτο λέγεται τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὅτε οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα Κοντάκιον· τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγεται τὸ ἑξῆς.

Σταυροθεοτοκίον, Ἦχος β΄.

Υπερδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνου πολυέλεον.

Τὸ: Κύριε ἐλέησον μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ.
Κύριε ἐλέησον γ΄. Δόξα καὶ νῦν. Τὸν τιμω-

6 "

130 ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ 5. ΩΡΑΣ.

τέραν· καὶ μετανοίας, ὡς εἶρηται, εἰ ἔστι
Τεσσαρακοστή· εἰ δὲ μὴ, τὴν Εὐχὴν ταύτην·
Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων. "Ορα ἔμπρο-
σθεν, σελ. 133.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Μετανοίας γ'
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ν. 55.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄν-
θρωπος, ὄλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλίψέ με.

Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὄλην τὴν
ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕ-
ψους· ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπίζω
ἐπὶ σέ.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου,
ἐπὶ τῷ Θεῷ ἠλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί
ποιήσει μοι σάρξ.

Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδε-
λύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν εἰς κακόν.

Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί,
τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν.

Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ
τοῦ μηθευῆος ὡσεὶ αὐτοὺς, ἢ ὀργῇ λαοῦς κα-
τάξεις.

Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξηγγειλά σοι, ἔθου
τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου.

Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνων, ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον· ἐπὶ τῷ Θεῷ ἠλπισα, σὺ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ὡς ἀποδώσω αἰνεσιῶς σου.

Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς με ἀπὸ θαυμάτων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ 56.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιά τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιδῶ, ἕως οἷ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαυψαν τὴν ψυχὴν μου.

Ὄρουσαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.

Ἐποίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἔποίμη ἡ καρδία μου· ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγεργήσομαι ὄρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

*Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ 59'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι, οἱ λέγοντές μοι: Εὐγε, εὐγε!

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός: Μεγαλυυθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἶμι καὶ πένης· ὁ Θεὸς, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος α΄.

Σώσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ὡς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίου πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἄνευ ἡμῶν οἰκτίρμων.

Τὸ: Κύριε ἐλέησον μὲν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν· καὶ ποιῶμεν τὰς μεγάλας τρεῖς μετανόιας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραΐμ· εἶτα τὴν παροῦσαν

ΕΥΧΗΝ

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεϊκά-

στου ἐλείους σου, τὸν μονογευῆ σου Υἱόν, τὸν
 Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας
 ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ
 τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁ-
 μαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
 αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους.
 Αὐτὸς Δέσποτα φιλόφρων, πρόσδεξιαι καὶ
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστήριους ταύ-
 τας, καὶ ἐκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥύσαι ἡμᾶς
 ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώ-
 ματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζη-
 τούντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Κα-
 θήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν,
 καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους,
 ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
 τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἵνα πρὸς σὲ δια-
 παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ
 ὁδηγούμενοι, αἰ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰθιον κα-
 τοπτεύοντες φῶς ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξο-
 μολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν,
 τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ,
 καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
 σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν : Θεὸς Κύριος ἔφαλτο, λέγομεν
 τὰ τυπικά, ὡς ἐφεξῆς ἔπονται· εἶδε: Ἀλ-
 ληλοῦϊα, ὑπέρβες αὐτὰ μετὰ τῆν Ἐννάτην
 Ὁραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙ

ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ρβ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Εὐλογητός εἰ, Κύριε.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτραύμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς,

Τὸν ἐμπεπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαλισθῆσεται ὡς αἵτου ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεηροσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθῆσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησιῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκράταιωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοῦς, οἰκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εἶτα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ρμέ. 145.

Αίνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω
Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθᾶτε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀν-
θρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπισ-
τρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες
οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ,
ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα,
ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα
τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοῖ
τυφλοῦς· Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους·
Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει
τοὺς προσηλύτους.

Ὅρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁ-
δὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς
σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν.

Ο Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,

ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε Χριστέ ὁ Θεός, θανάτῳ θανάτου πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰδέναι χρῆ, ὅτι τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ οὐ λέγομεν τοὺς τῶν Τυπικῶν Ψαλμοὺς, ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐν τῇ Ἑννάτῃ ἄλλα τρεῖς μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα εὐθύς τῶν Μακαρισμῶν, ψάλλοντες μετ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν εἰς ἤχου πλ. δ'. τὸ: Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ: Δόξα: καὶ τὸ, Καὶ νῦν· ποιούμεν δὲ καὶ μετάνοιαν μικράν μίαν ἐν ἑκάστῳ: Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Εἰν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τοῦ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἰπῶσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα κατ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίrete, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ ταῦτα, εἰ μὲν ἐστὶν, ὡς εἴρηται, μεγάλη Τεσσαρακοστή, ἐνουμέσω τῶν δύο Χορῶν, λέγομεν γεγωνοτέρα φωνῇ τὸ: Μνήσθητι ἡμῶν, ἐκ γ'. ὡς ἐπεταί, ποιῶντες ἐν ἑκάστῳ καὶ μετάνοιαν μεγάλην μίαν. Εἰ δὲ μὴ, λέγομεν αὐτὸ χύμα, καὶ ἀνευ μετανοιῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχος. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτισθεῖτε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνοῦνται.

Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορός ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν: Ὅρα σελ. 19.

Μετὰ ταῦτα,

Ανες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα τὸ: Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστι. Μεθ' ὃ, εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον· εἰδὲ τύχη καὶ Ἄγιος ἑορταζόμενος ἐνταυτῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ Ἁγίου, εἶτα: Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ Ἀλληλουῖα ἔψαλτο, ἢ ὅτε οὐκ ἴστιν Ἑορτὴ, λέγε πρῶτον τὸ τῆς Μεταμορφώσεως, εἶτα τὸ τῆς ἡμέρας. καὶ μετ' αὐτὰ: Δόξα. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε· ὡς ἔπονται καθεξῆς.

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἦχος βαρὺς.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρου οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸν μὲν Πάθος νοήσωσιν ἰκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ Δευτέρᾳ, Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος β΄.

Αρχιεράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιεράτηγοι.

Τῇ Τρίτῃ, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β΄.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδου ἱερώτατου, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Ἦχος δ΄.

Οδῶθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἰκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον!

Τῇ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφρόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον ἐδέξω ὑπὲρ πάντων ὀλοκάριππων, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Νικολάου, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερούργος ἀνευδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκες τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου· ἔσωσας τοὺς ἁθώτους ἐκ τοῦ θανάτου διὰ τοῦτο ἡγιασθής, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νεκρώσιμον.

Ἦχος, πλ. δ'.

Μετά τῶν ἁγίων ἀνάπαυσσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔυθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ παρὸν Μαρτυρικὸν Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκασίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Τὸ δὲ παρὸν λέγεται καθ' ἑκάστην, ἐκτὸς τοῦ
Σαββάτου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυν-
τε, μωσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε,
μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνᾶς, ἀλλὰ
πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι: Τάχυνον εἰς
πρσβεΐαν, καὶ σπεύσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προ-
στατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.
Τὸ: Κύριε, ἐλέησον μ'. Καὶ εἰ ἐστὶ Τεσσα-
ρακοστή: Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Τὴν τιμιωτέ-
ραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.
Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς· καὶ τὰς
τετυπωμένας μετανοίας. Εἶτα Τρισάγιον· Πα-
ναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ.
Κύριε ἐλέησον ε.β. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἢ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἢ πάντων τῶν ἀγαθῶν
αἰτία, εὐδόκησον θῆ καὶ ἐπ' ἡμοῖ τῷ ἁμαρτω-
λῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ
πάσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν
μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω,
ὑμῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω: Εἰς Ἁγίους,
εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτήν:

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἐκ τρίτου.

Εἰδ' οὐκ ἐστὶ Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ: Κύριε
ἐλέησον, μ'. εὐθύς τὸ: Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου,

ἐκ τρίτου. Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τὸν ἐπόμενον Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ λγ'. 33.

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἢ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταίσχυνθῃ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπὶ αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρ' οὐ διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἀνθρώπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν. ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὡτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀσά αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Διωτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Πρὸ τῆς τροφῆς ὑμνησον αὐτὸς τὸν Κετίστην.

Ἐλθόντες εἰς τὴν Τράπεζαν, λέγομεν :

ΨΑΛΜΟΣ ρμ.δ. 144.

Υ΄ψώσω σε, ὁ Θεὸς μου, ὁ Βασιλεὺς μου,
καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,
καὶ τὴν δύναμίν σου ὑπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιω-
σύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου
διηγῆσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐρου-
σι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου
ἐξερεῦξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλ-
λιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μα-
κρόθυμος, καὶ πολυέλεος.

ΑΚΟΛΟΥ. ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ. 147

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασιν, καὶ οἱ οἱ κτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔραῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Υποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Ο ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἰμπιπλῆς πᾶν ζῶον εὐδαικίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ἔδοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἰνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, ἐκ τρίτου. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὰ παρατεθέμενά, λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Τραπέζης πρὸ τοῦ Ἀρίστου.

Χριστὲ ὁ Θεὸς, εὐλόγησον τὴν βρώσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι Ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὸ γεῦσασθαι, ἀνιστάμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν :

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν· ὁ διδοὺς τροφήν πάσῃ σαρκί, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν· ἵνα πάντοτε πᾶσαν ἀντάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ σοι δόξα πρέπει, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι Ἅγιε, δόξα σοι Βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην· πλήρωσον ἡμᾶς καὶ Πνεύματος ἁγίου, ἵνα εὐρεθῶμεν ἐνώπιόν σου εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν, ὅταν ἀποδώσης ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ βα-
 λῶν μετάνοιαν ὁ μέλλων ὑψῶσαι τὴν Πανα-
 γίαν, λέγει: Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συ-
 γχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ ἡμεῖς: Ὁ
 Θεὸς συγχωρήσαι σοι καὶ ἰλεῆσαι σε. Καὶ λα-
 βῶν τὴν Παναγίαν ἄκροις δακτύλοις τῶν χει-
 ρῶν, ὑψοῖ αὐτὴν μικρὸν, λέγων μεγαλοφύνας:
 Μέγα τὸ ὄνομα. Καὶ ἡμεῖς: Τῆς ἁγίας Τρι-
 ἀδος. Καὶ αὐτὸς σταυροειδῶς: Παναγία Θεο-
 τόκε, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς: Ταῖς αὐτῆς
 πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε
 Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ
 ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ
 νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆ-
 πτρα τῆς Βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρα-
 τύνονται· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι: Χαῖ-
 ρε κε χαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν
 Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμη-
 τον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
 τέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυ-
 γκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
 Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ με-
 γαλύνομεν.

Μετὰ δὲ τὸ μεταλαβεῖν πάντας,
 λέγει ὁ Ἱερεὺς:

Εἰς τὰς πολλὰς πρεσβείας τῆς παναχράν-

150 ΑΚΟΛΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

του Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρ-
θίνου Μαρίας.

Καὶ ἡμεῖς.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλπίμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφήν
ἔδωκε ταῖς φεβουμένοις αὐτόν· καὶ ἡ δικαιο-
σύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἡμεῖς τὸν Ψαλμὸν.

ΨΑΛΜΟΣ ρηά. 121.

Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Εἰς οἶ-
κον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς δυ-
λαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλήμ, οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς
ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυ-
ρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογή-
σασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,
θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ.

Ἰρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Ἰενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἰνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον
μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἰνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐξιζήτησα ἀγαθά σοι.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
Ὅτι σοῦ ἔστι. Καί εἰ μὲν ἔστι Δεσποτικὴ
Ἐορτὴ, λέγεται τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὗ,
ταῦτα :

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου,
Σωτῆρ, τὴν εἰρήνην διδούς αὐτοῖς, ἔλθε καὶ
μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ νῦν.
Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων ἃ
προεγράφησαν (σελ. 121, καὶ 133). Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Ἐν-
λόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει :

Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡ-
μᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλευσίων δωρεῶν, τῇ αὐ-
τοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Ὅπως γέγονε, καὶ διὰ τί.

Μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστα-
σιν, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθόδον, καὶ ἕως τοῦ
μερισμοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διὰ τὸ κηρυγμα, ἦσαν
πάντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδόν· καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν,
ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀνακεκλιμένοι, ἀφέντες κενὸν τόπον, ἐν τού-
τῳ προσκεφάλαιον ἐτίθεσαν, καὶ ἐπὶ τῷ προσκεφάλαιῳ
ἄρτου, ἐξ οὗ ἡσδιον, εἰς μοῖραν Χριστοῦ. Μετὰ
δὲ τὸν ἄριστον ἀνιστάμενοι, καὶ εὐχόμενοι, καὶ εὐχαρισ-

152 ΑΚΟΛΟΥ. ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

τούτες, ἐλάβανον τὸ τμήμα τοῦ ἄρτου, ὃ εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἐπακέκλιτο μοῖραν· τοῦτο δὲ ὑφούντες, ἔλεγον· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ: Μέγα τὸ ὄνομα, τὸ: Χριστὸς ἀνέστη, ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἕως τῆς Ἀναλήψεως. Ἐκτοτε δὲ, Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐτελεῖτο οὕτως. Ἐποίησε δὲ τοῦτο καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἔνθα ἂν εὖτυχε, μέχρι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅτε δὲ τὴν παγκόσμιον σύναξιν διὰ νεφελῶν ἐποιήσαντο, διὰ τὴν τῆς Θεοτόκου Δεσποίνης Μετάστασιν, τὰ εἰκότα τελέσαντες, μετὰ τὴν ταφὴν αὐτῆς (δηλονότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ), παραμυθίαν ποιούμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἀναστάντες, τὸ τμήμα τοῦ ἄρτου, τοῦ εἰς ὄνμα κειμένου τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀνυψώσαντες, καὶ τὸ: Μέγα τὸ ὄνομα, προσειπόντες, (ὡ δαύματος παραδόξου!) ἢ νεκρά ὡσπερ ζῶσα μετὰ νεφάλης, καὶ φωτοποιῶν Ἀγγέλων παρισταμένων αὐτῇ, τῷ αἴρι ἐπιφαίνεται, Χαίρετε, λέγουσα, ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας· τοῦτο ἐκ τοῦ Υἱοῦ τὸ χαροποιῶν αὐτοῖς ἐπιδίδουσα. Οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῦ δαύματος ἐκπλαγέντες, ἀντὶ τοῦ: Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ: Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν, ἀνεκράυγασαν. Ἐτα τῷ τάφῳ προσελθόντες, καὶ μὴ εὐρόντες τὸ πανάγιον αὐτῆς Σῶμα, ἐπίσθησαν ἀληθῶς, ὅτι σύσωμος, ζῶσα, καὶ τριήμερος, ὡς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσα, καὶ ἀπταστᾶσα, εἰς οὐρανοὺς μεταβέβηκε, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρι-
 σάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
 Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε
 προσκυνήσωμεν, ἐκ τριτοῦ. Μετανοίας γ.
 Λίτα τοὺς ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ πγ'. 83.

Ὡς ἀγαπητά τὰ σκηνώματά σου, Κύριε
 τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ
 μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου.

Ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο
 ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εἶπεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ
 τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὐ θήσει τὰ νοσσία
 ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων,
 ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου,
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῶν
 παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
 διεθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμώνος, εἰς
 τὸν τόπον, ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πο-
 ρεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται
 ὁ Θεός τῶν θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον
 τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι, ὁ Θεός Ἰακώβ.

γ*

Ἵπρασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραρρίπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, μακάριος ἀνθρώπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ π δ'. 84.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφήκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοί Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἰπὶ τὸν λαόν σου.

τοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπὶ αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν.

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρησιότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ θῆσει εἰς ὁδὸν τὰ διασθήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ π. 85.

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμί ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Λήσόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανόν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ σὺ, Κύριε, χρηστὸς, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Κυ ἡμέρα θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανάστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγή κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ πρόεθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· ὁὗς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν εἶόν τῆς παιδείας σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυρήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με. Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, κ.τ.λ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦϊα γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ εἰ μὲν Θεός Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰδέ: Ἀλληλοῦϊα, τὸ παρὸν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος α'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχος β'. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥύσαι με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταυρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ ὁ θάνατον τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξου τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεήμων, δέξαι τὴν τεκῶσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτήρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθύς.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σοῦ. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἑορτὴ, λέγε τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὖν, ταῦτα:

Βλέπων ἔ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν: Εἰμὴ Θεός ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτίνας ἐναπέκρυψεν, οὐδέ

ἡ γῆ σειομένη ἐκμαίνεται. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Εν μέσω δύο ληστῶν ζυγός δικαιοσύνης εὗρέθη ὁ Σταυρός σου· τοῦ μὲν, καταγομένου εἰς Ἄθην τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ, κουφιζομένου πταισμάτων πρὸς γνώσιν Θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τὸν Ἀρνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ Τεκοῦσα, ἔλεγε σακρῶσα: Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου. Κύριε ἐλέησον μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον γ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον. Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Καὶ εἰ μὲν ἔστιν: Ἀλληλοῦϊα, ἐκτός τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ποιούμεν τὰς τιτωμένους ιε', μετανοίας. Τῇ δὲ ὀργῇ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τό: Κύριε ἐλέησον μί. λέγομεν εὐθύς: Δόξα, καὶ νῦν, κ.τ.λ. καὶ ποιήσαντες τὰς τρεῖς μόνον μεγάλης μετανοίας ἀρχόμεθα τῶν Μακαρισμῶν, ὡς ἐκεῖ εἶρηται (σελ. 138). Εἰδ' οὐκ ἔστιν: Ἀλληλοῦϊα, μετὰ τό: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, ἀγαμὴν τὴν Εὐχὴν: Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁρα ἔμπροσθεν, σελ. 162.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Μετανοίας γ'.
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ριβ'. 112.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
κυρίου.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰ-
μετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Υψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ὁ Κύριος,
ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς
κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ;

Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ
κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

Τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ
ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα
ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ΨΑΛΜΟΣ ρλζ'. 137.

Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤ-
κουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ἠροσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐ-

460 ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ.

ἔξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνάς ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου θυνάμει σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ᾠδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ρλθ'. 139.

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαι με.

Ὅτι τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ἄσλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ἠκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεις ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Ψύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἱ τινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

Ἐρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοι-
νίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα
τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

Ἐπα τῷ Κυρίῳ: Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτι-
σαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου,
ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ
πολέμου.

Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
μου ἀμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ
ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος
τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

Πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἀνδρακες, ἐν πυρὶ
καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ
ὑποστῶσιν.

Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐκατεθυνθήσεται ἐπὶ τῆς
γῆς, ἀνδραῶδικοῦ κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

Ἔγνω, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν
πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνό-
ματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ
προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς.
Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπά-
ρια ταῦτα:

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ
καλέσας εἰς μετάνοιαν ἀμαρτωλοὺς, μὴ χω-
ρίσης με τῆς ποιμνῆς σου, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός·
ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα, τὸν πλανώμενον,

καὶ τῇ ἀγία σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὡς
μόνος ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα.

Ὡς ὁ Ἀησιῆς ὁμολογῶν, ἀναβοῶ σοι τῷ ἀ-
γαθῷ: Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητί
μου Κύριε, καὶ σὺν αὐτῷ με ἀρίθμησον, ὁ
ἰκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ νῦν.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑ-
μνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ
ξύλου, καὶ ἔλεγεν: Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις,
σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Τό: Κύριε ἐλέησον μί. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου ἐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Δί' εὐχῶν
καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας.
Εἶτα τὴν ἐπομένην

ΕΥΧΗΝ

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημ-
μελήμασι, καὶ ἀκριτῆς παρουσίας ὄρατος ἀγαθὸν
ἡμῶν, ἐν ἧ' ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Σπλάου κρεμά-
μενος, τῷ εὐγνώμονι Ἀησιῇ τὴν εἰς τὸν Παρά-
δεισον ὡδοποίησας εἰσοδόν, καὶ θανάτῳ τὸν
θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρ-
τωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἠμάρτομεν
γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι
τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ

οὐρανῷ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα: Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελού ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἀνθρώπου, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη, καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γάρ εἰ ἢ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χρστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν, καὶ ἄρχεται ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ἢ ὁ Προεστὴς, ἀναγινώσκειν τὸν Προσιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτως:

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ργ'. 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησά σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσα, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρρινον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερόγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὗ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβάλοιον αὐ-
τοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμησεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φω-
νῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πε-
δία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐ-
πιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀ-
ναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προ-
σδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτά τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κα-
τασκηνώσει, ἐκ μέσον τῶν πετρῶν δώσουσι
φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶ-
νος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρ-
τος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ λιθάνου, ὡς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ
ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλά τοῖς ἐλάφοις, πέτρα κα-
ταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε Σελήνην εἰς καιρούς· ὁ Ἥλιος ἐ-
γνω τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Ἐξου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρυμαυ.

Σκύμνοι ὠρύομενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων αὐτός, ὃν ἐπλασας ἐμπαΐζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ ταῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐ-

τὴν κρέμειν, ὃ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦθουθεῖν αὐτῷ ἢ διαλογῆ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ Ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἔμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα ἐκ γ'.

Μετὰ δὲ τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἀρχόμεθα τοῦ Κυρίου ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

ΨΑΛΜΟΣ ρμ'. 140.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κειραγένοι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἰσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους

168 ΑΚΟΛΟΥ. ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιθεῦσαι με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ἔτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστέα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ, ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ρμ᾽. 141.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν θῆσίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελαῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ᾧδῳ ταύτῃ, ἡ ἐπορευόμενη, ἔκρυψα παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε· εἶπα: Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχευε πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐτα-
πεινώθη σφόδρα.

Ῥυσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς Στίχους Γ'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταπο-
δοῶς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ρκθ'. 129.

Εἰς Στίχους Η'.

Ἐκ βαθύων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς Στίχους Θ'.

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς
ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστίν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύ-
ριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.
ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλα-
κῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον·

"Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρις'. 116.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεῖσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

"Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ γὰρ.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Στίχ. συμπλήρωσιν, ψάλλομεν

ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ.

Ποίημα παλαιόν, ἢ, ὡς τινες λέγουσιν, Ἀθηνογένους τοῦ Μάρτυρος (*).

Φῶς ἡλαρόν ἁγίας δόξης Ἀθανάτου Πατρός, Οὐρανίου, Ἁγίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστῆ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν Ἥλιου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἁγίον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Καὶ εἰ μὲν ἐστι, Θεὸς Κύριος, ψάλλονται τὰ Προκείμενα ταῦτα:

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δούλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

(*). Βασίλ. ὁ Μάγ. Κορ. κθ', περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΑΚΟΛΟΥ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ. 171

Τῆ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας. Ἦχος β΄.

Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κειραγε-
ναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχος. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς
μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Τῆ Τρίτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος α΄.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πά-
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχος. Κύριος παιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με
ὑπερήσει.

Τῆ Τετάρτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. α΄.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ
ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχος. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου.

Τῆ Πέμπτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιή-
σαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχος. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ
ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τῆ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἰ, τὸ ἔλεός σου
προφθάσει με.

Στίχος. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β΄.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύ-
σατο.

Στίχος. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ
περιεζώσατο.

Στίχος. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

172 ΑΚΟΛΟΥ. ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Εἰς δὲ εἶπεν: Ἀλληλουῖα (ἐκτός τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς), τῇ μὲν Κυριακῇ καὶ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, ψάλλεται ἀείποτε τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον, ἤγουν τὸ: Ἴδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον· καὶ τὸ: Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὰ ἑξῆς:

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας: Ἀλληλουῖα γ.
εἰς ἤγαν πλ. β'.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τρίτῃ, καὶ Πέμπτῃ Ἑσπέρας:

Ἀλληλουῖα γ.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας: Ἀλληλουῖα γ.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τῇ μὲν Κυριακῇ Ἑσπέρας, ψάλλονται τὰ λεγόμενα Μεγάλα Προκείμενα, ὡς ἀπλωθήσεται ἐν τοῖς τοῦ Τριωδίου· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὰ Προκείμενα τῶν καθ' ἑκάστην Ἀναγνωσμάτων.

Μετὰ δὲ τὰ Προκείμενα, λέγε τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συντίτισόν
με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε,
φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ
ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει
ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐἶτα τὰ Ἀποστίχα, ἐν οἷς λέγομεν Στίχους
τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς, εἰάν ἢ εἰ δ' οὐκ ἔσ-
τιν Ἑορτὴ, τοὺς παρόντας:

Στίχος α.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κα-
ταικούντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀ-
φθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐ-
τῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Στίχον β.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ἐπὶ
πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουθενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐ-
πλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐση-
νοῦσι, καὶ ἡ ἐξουθένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Συμπληρωθέντων δὲ τῶν Ἀποστίχων, λέγο-
μεν τὴν ᾠδὴν ταύτην.

ᾠδὴ Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου. Λουκ. β'. 29.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφ-

Θαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἔθνων, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.
Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
Ὅτι σοῦ ἐστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς τοχούσης
Ἐορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεο-
τοχίου, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰ δέ ἐστιν Ἀλλη-
λουΐα, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιῶντες
καὶ ἀνά μίαν μετάνοιαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν,
πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος πλ. α΄.
Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε Κεχαριτω-
μένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐ-
λογημένη σὺ ἐν γυναιξί· καὶ εὐλογημένος
ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτισά τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσ-
θητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ
γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.
Κετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι,
καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων
καὶ θλίψεων· ἡμᾶς γὰρ θερμοῦς προστάτας
πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.
Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγουμεν
Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν
περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς·
μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Κύρια ἐλέησον μί. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τι-

μιωτέραν. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμεῖς σπινθραῖς τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες:

Επιβυράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν σπινθραῖς τὴν Πίσιν σπινθραῖς τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Μοῦνη ταύτην (ἢ τὴν Πόλι ταύτην) καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προσπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοία καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰδέεσι μεγάλη Τεσσαρικός ἡ ποιούμεν πάσας τὰς τετυπωμένας 15. Εἶτα, Τρισάγιον, κ.τ.λ. Κύριε ἐλέησον 15. καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν:

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον ὀψὲ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· σπινθραῖς, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιτέλε μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντός δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω: Εἰς Ἁγίος, εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Ἐπὶ τὸ ἄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἐκ τρίτου. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ: Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ τὸ: Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου. Ὅρα 144-146. Καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

ΕΥΧΗ

ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ.

Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τράπεζαν. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν, Δόξα, καὶ νῦν καὶ ὑποὶ τὴν Παναγίαν. Καὶ ἡμεῖς: Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἁγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς εἶπεν ὁ τοῦ παντός, Θεογεννητορ, τροφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστι λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἀχραντε.

Καὶ ψάλλομεν τὸ: Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Εἶτα:

Εὐφρανᾶς ἡμᾶς, Κύριε, ἐν ταῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν ταῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἠγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω ὅτι σὺ, Κύριε, καταμόνας ἐπ' ἐλπίδι κατήκισάς με.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ
φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρι-
σάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Ο-
τι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ἐβ'. Τό: Δεῦτε
προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Μετανοίας γ'. καὶ
εὐθύς, εἰ μὲν ἐστι πρώτη ἐβδομάς τῆς με-
γάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ. Ὁ
Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· καὶ
πληρουμένου τούτου, ψάλλομεν τὸν Μέγαν
Κανόνα (*), Εἰδ' αὖ, ἀρχόμεθα οὕτως:

ΨΑΛΜΟΣ δ'. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ
Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλά-
τυνάς με.

Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προ-
σευχῆς μου.

Γιαὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα
τί ἀγαπάτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινώτε, ὅτι ἰθαυμάστως Κύριος τὸν

(*) Ὁ Μέγας οὗτος Κανὼν ψάλλεται συνήθως τὴν
σήμερον σχεδὸν ὑπὸ πάντων, μετὰ τό: Δόξα ἐν ὑ-
ψίστοις Θεοῖ. Ὅρα ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

ἔσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύετε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπύσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, αἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐχ εἰρήνην ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

*Ὅτι σὺ Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ 5'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστά μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἔλεους σου.

*Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐχοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω

καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Δίσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν, καὶ καταίσχυνθείησαν σφόδρα διὰ τὰ χεῖρας.

ΨΑΛΜΟΣ 13. 12.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

ἕως τίνες θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς μου: Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, εἰάν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ἰψίστου.

Καὶ πάλιν.

Ἐπίβλεπον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.
Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑ-
πνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς
μου: Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα ἐκ γ.
Μετανοίας γ. Κύριε ἐλέησον γ. Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ κδ'. 24.

Πρὸς σέ Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός
μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυθῆίν
εἰς τὸν αἰῶνα.

Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροὶ μου·
καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ κα-
ταισχυθῶσιν.

Δῖσχυθητήωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς·
τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς
τείβους σου δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ
δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου,
καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ
τὰ ἔλεός σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου,
μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἐνε-
κεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστός καὶ εὐδὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο
νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσῃ πρᾶεῖς ἐν κρίσει, διδάξῃ πρᾶ-
εῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια
τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐ-
λάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλή γάρ ἐστι.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ἡρετί-
σατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθησεται,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν,
καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύ-
ριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοῦς
πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι
μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθη-
σαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον
μου, καὶ ἄφεσ πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἴδε τοῦς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν,
καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Ἀνύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ
κατασχυθεῖν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑ-
πέμεινάσε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ λ'. 30.

Επί σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυθῆίην
εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με,
καὶ ἐξελοῦ με.

Κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ
ἐξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς
οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμα μου, καὶ καταφυγή μου εἶ
σύ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδήγήσεις με,
καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν
μοι, ὅτι σύ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐρίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότη-
τας διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσο-
μαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπεὶδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσω-
σας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν,
ἴστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

ἠθέησόν με, Κύριε, ἵτι θλίβομαι· ἔταράχ-
θη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου
καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνη ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ
ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Προθίνησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ
τὰ ὀστά μου ἔταράχθησαν.

Παρά πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου ἐγενήθη
ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φό-
βος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ,
ἐπελήσθη ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθη ὡσεὶ σκευὸς ἀπολωλὸς ὅτι ἤκου-
σα φόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ'
ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα: Σὺ
εἶ ὁ Θεὸς μου· ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροί μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ
τῶν καταδικόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν θού-
λόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἔλεει σου. Κύριε, μὴ
καταισχυνθεῖην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυνθεῖσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθεῖη-
σαν εἰς Ἄδου.

Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ
λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑ-
περηφανίᾳ καὶ ἐξουθενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου,
Κύριε, ἥς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναν-
τίον τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προ-
σώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλο-
γίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου: Ἀπέριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ.

Ἄγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄσσοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιούσιν ὑπερηφανίαν.

Ἄνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθε ἡ καρδιά ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ψ. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχίδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ὅ ὄ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χειλίας, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου. Τὸν Ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Ὁ ὕ προσελεύσεται πρὸ σέ κακῶ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρούσι σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσεμαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα ἐκ γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ πάλιν Δόξα, καὶ νῦν. Ἦτο τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χόμα καὶ ἀνευ μέλους· εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αὐτοὺς ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ. Ἀρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω:

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε Ἐθνη καὶ ἠττάσθε·

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐπακούσατε ἕως ἰσχύτου τῆς γῆς·

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰσχυρότερος ἠττάσθε·

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττήσθησθε·

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἦν ἂν βουλήν βουλευέσθητε, διασκεδάσει Κύριος.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον ὄν εἰάν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ ταραχθῶμεν.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εἰάν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ὃ ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Γ' οὐ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὅτι Παιδίου ἐγεννήθη ἡμῖν Υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὕμου αὐτοῦ.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ: Μεγάλης βου-
λῆς Ἄγγελος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστός σύμβουλος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἰσχυρὸς, Ἐξουσιαστής, Ἄρχων εἰρήνης.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός· γινώτε Ἔθνη καὶ ἠτιᾶσθε· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εὐθύς τὰ παρόντα Τροπάρια.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν εὐχαριστῶ σοι, Κύριε·
τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτη-
τον παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε, Δέσπο-
τα· τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκαν-
δάλιστον παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε· τὴν
ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον,
παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροὶ.

Η· ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβὶμ, ἀσιγή-
τοις σὲ ὕμνοις δοξολογεῖ.

Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφίμ, ταῖς ἀ-
παύστοις φωναῖς σὲ ὑπερυψοῖ.

Τῶν Ἀγγέλωντε πᾶσα ἡ στρατιά, Τρισσαγίοις σε ἄσμασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότημον φέρων Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἄμερές.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωὴν.

ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἱκετεῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν θαινοῖς.

Ἴνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ᾠδὴν.

Ἄγιε, Ἄγιε Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς γδαμαλῆ τῇ φωνῇ.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 49.

Εἶτα τοὺς παρόντας Στίχους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος τρισσέεται, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δευτερεύονται, πλὴν τοῦ τελευταίου, ἅπαξ μόνον λεγομένου. Ἀρχεται δὲ ὁ Δεύτερος Χορὸς.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἄγιε Ἰωάννη Προφήτα, καὶ Πρόδρομε καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιοι ἐνδόξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ πάντες Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ὅσοι Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα: Τριτάκιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ, Καὶ τὰ Τραπέζια ταῦτα. Ἐὰν δὲ τύχη Ἑορτή, λέγομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ίχος β΄.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, Χριστὶ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρὸς μου: Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω καγίδων πολλῶν, ρύσαι με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθέ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα ὀυσάπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλά γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σάζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἔτερα Τροπίασια, ψαλλόμενα ἡμέραν
παρ' ἡμέραν. Ήχος πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ αὐπνον ἐπίσ-
τασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ
ἄτονον ἔγνωσ, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖράς
σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν
με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ
ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοερούς ὀφθαλ-
μούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων
σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτω πρὸς σὴν
δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.
Στίχος: Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέ-
λων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγο-
μένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων
ἐρευνημένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων.
Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι
ἐν ἁμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει;
τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰ μὴ σὺ Κύριε
ἐλεήσεις με, ὡς φιλόανθρωπος;

Δόξα.

Ἄκρυσά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναι-
κὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς
πόδας σου τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς πλάνης ἐλευθερώ-
σαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν,
βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα· ἵ-
να ἀκούσω ἀπὸ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς: Ἡ
πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον Θεοτόκε ἐλπίδα σου ἔ-

χων, σωθήσομαι· τὴν προστασίαν σου κεκτη-
 μένος πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι· κατα-
 διώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐ-
 τοὺς, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέ-
 πην σου· καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου
 καθικετεύων, βῶ σοι: Δέσποινα, σῶσόν με
 ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζο-
 φώδους ὕπνου πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει
 τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
 Τό: Κύριε ἐλέησον μί. Δόξα, καὶ ἕν. Τὴν
 τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Κύριος
 Δέ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἶτα
 τὴν ἐπομένην

ΕΥΧΗΝ

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παν-
 τὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥύσαι ἡ-
 μᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκό-
 τει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν
 ἐσπερινὴν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις.
 Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στά-
 διον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν,
 καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς, καὶ
 δειλίας τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινο-
 μένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυ-
 ξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέρεμναν, τῆς
 ἐν τῇ φοβερᾷ, καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετά-
 σεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρ-
 κας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ

ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχία ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου· εὐδοκία καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Μετανοίας γ'.

ΨΑΛΜΟΣ ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρσον με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅσοι μόνον ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστιά τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἰσχύοις μου.

Μὴ ἀπαρρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεις ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένου· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ρά. 101.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἔλθῃτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ ἐν ἡ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου.

Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδιά μου, ὅτι ἐπελατόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστον μου τῇ σαρκί μου.

Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικάραιξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζου ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνεΐδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄροτου ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνω.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ἔτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν ὀργὴν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν.

Τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεῖσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεῦναι τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁσῷ ἰσχύος αὐτοῦ: Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Καὶ ἀρχὰς σὺ Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Ἄυτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ

ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔ-
τη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευ-
θυναθήσεται.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Μανασσῆ, Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ,
καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιή-
σας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντί τῷ
κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ
λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν
ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτήν, τῷ φο-
βῶ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· ὃν πάντα φρίσ-
σει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς
σου· ὅτι ἄστεκτος ἢ μεγαλοπρέπεια τῆς δό-
ξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἢ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁ-
μαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀ-
νεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ
γάρ εἶ Κύριος ὑψίστος, εὐσπλαγχνος, μακρό-
θυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κα-
κίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλη-
θος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοι-
αν, καὶ ἄψαιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ
πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὤρισας μετάνοιαν
ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ
Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δι-
καίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ,

ταῖς οὐχ' ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοί τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἄριθμόν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθουναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε· ἐπλήθουναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμί ἀξίος ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις· διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματα σου. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας, θεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος: Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος: Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας, τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοί δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διαπαντός ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανόων, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔστι, καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα:

Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες. ταύτην σοι

τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσ-
φέρομεν: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πε-
ποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μὴ
δὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλε-
ψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χει-
ρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε. Ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀ-
στοχήσωμεν· ῥυσθῆήμεν διὰ σοῦ τῶν περι-
στάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους
τῶν Χριστιανῶν.

Τό: Κύριε ἐλέησον μί. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Δί εὐχῶν
τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

ΕΥΧΗ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦ-
μα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν
ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σώ-
σάν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητός
εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Μετανοίας γ'.

ΨΑΛΜΟΣ 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοῦθειάν μου πρόσχες.
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Ἀίσχυνθῆτώσαν, καὶ ἐντραπήτώσαν οἱ ζη-
τοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτώσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κα-
ταισχυνθῆτώσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτώσαν παραυτίκα αἰσχυρόμε-
νοι οἱ λέγοντές μοι: Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθῆτώσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός: Μεγαλυνθήτω
ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης ὁ Θεός,
βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε·
μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώ-
τισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰ-
σάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δού-
λου σου, ὅτι οὐ δίκαιωθήσεται ἐνώπιόν σου
πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκόθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶ-
νος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου,
ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτατα πρὸς σέ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκου.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἡλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ἑσὸν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν

σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ἀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτί ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἐλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φάτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐνταῦθα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Θεοτόκου (*). Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι, καὶ τὸ ἐπόμενον Τροπάριον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β΄.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς. Στίχος: Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος: Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις

(*) Ἐνταῦθα φαλλομεν καὶ τὸν Μέγαν Κανόνα, οὗτως προσεσημειώται, ἐν ἡ πρώτῃ Ἑβδομαίᾳ τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

αυτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος: Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος: Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος: Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Ἔπειτα ὁ πρῶτος Χορὸς.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ δεύτερος Χορὸς.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ. κ. τ. λ.
Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβυτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐταλμῶμεν Σωτὴρ ὑμνησαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύτως Ἄγγελοι, Καρδιογνώστα, φέισαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πρὸς τὰ πλῆθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε παισιμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον Ἄγνη, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρόσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν,

δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν,
μόνη εὐλογημένη.

Ἔτερον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου
μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ
καταπιστεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβῶ, καὶ
ἐλέησόν με.

Ἔτερον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθῃμι.
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέ-
πην σου.

Τὸ: Κύριε ἐλέησον μί. Εἶτα:

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος,
Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος,
ὁ πολυεὐσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν,
καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν
πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελ-
λόντων ἀγαθῶν. Λύτῳ, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ
ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντείξεις, καὶ
ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.
Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγιά-
σον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
κάθαρεν, καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου
Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουραύ-
μενοι, καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν
τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμω-

τέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου
 εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκ-
 τερήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· καὶ ποιῶ-
 μεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες
 καθ' ἑαυτοῦς καὶ ἓνα Στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
 ὁσίου Ἐφραΐμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα
 ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολο-
 γίας, μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
 ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ-
 θύλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, θάρρησαί μοι τοῦ ἔρᾶν
 τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
 ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα καὶ τὰς ἰβ'. μικράς· καὶ πάλιν μετὰ-
 νοίαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς
 Εὐχῆς. Μεθ' ἧν Τρισάγιον. Παναγία Τριάς.
 Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι, Κύριε ἐλέησον
 ἰβ'. Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὐχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Παύλου Μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.

Δ'σπιλέ, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή
 Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον
 τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐ-
 νώσασα, καὶ τὴν ἀπίστωσάν φύσιν τοῦ γένους
 ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλ-

πισμένων μόνη ἔλπις, καὶ τῶν πολεμουμένων
βοήθεια· ἢ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προ-
στρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ
καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν,
τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχρῶς λογισμῶς καὶ λό-
γοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαν-
τα, καὶ τῇ τῶν ἡθουῶν τοῦ βίου ραθυμῖα,
γνώμη δούλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλαν-
θρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγ-
χνίσθητι ἐπὶ ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ,
καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσ-
φερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ
ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου
παρρησία χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ
καί μοι τὰ φιλανθρώπα σπλάγγνα τῆς αὐτοῦ
ἀγαθότητος, καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα
πταίσματα, ἐπιστρέφῃ με πρὸς μετάνοιαν,
καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην θόκιμον ἀνα-
θεῖξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ
συμπαιθεῖς, καὶ φιλόγαθος· ἐν μὲν τῷ περᾶντι
βίῳ, θερμὴ προσταΐτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν
ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς
σωτηρίαν καθοδηγούσα με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς
ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπυ-
σα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ἔψεις τῶν πονηρῶν
δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ
τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου
μερμεμένης κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου θόξης
τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
ἀποδείκνύουσα. ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου,
ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεριμνίας καὶ

ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ἀντιόχου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου.

Καὶ δὲς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς, καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ κατ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες, καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρένημα καίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-

ματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε αἰετάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε,
προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ
σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ
διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ
Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τριῶς
ἅγια, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.
Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον γ'. Ὁ Ἱερεὺς
ἐκφωνεῖ: Εἰρήνη πᾶσι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν
τῷ Κυρίῳ κλίνετε καὶ ἡμῶν κεκλημένων,
λέγει εὐθὺς.

Δεσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰετάρθενου
Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρα-
νίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδό-
ξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ
Γιῶάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ παινευφῆμων
Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ καλλιπῆ-
κων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πα-
τέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπα-
τόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν

Ἄγιων· εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

Εἰς οὕτω ποιήσας ὁ Προεστῶς μεταύσιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς: Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ οἱ Ἀδελφοί: Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε. Καὶ ἄρχονται οἱ Ἀδελφοὶ ἀνά δύο, εἰς ἕξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτὸ, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει: (ἀποκρινομένων ἡμῶν τῶν Κυρίε ἐλέησον, συνεχῶς)

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἵπὲρ εὐδοκίσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἵπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἵπὲρ τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ἵπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ἵπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξόμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐνώμεν καὶ ὑπὲρ ἐαυτῶν τὰ: Κύριε ἐλέησον γ'. Ὁ Προεστώς: Δὲ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ λαβόντες οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστότου, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελίοις ἡμῶν, ἐνθα λέγομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Τοῖς μισοῦσι, καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποιήσον. Τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ οἰκείοις ἡμῶν χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι. Τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνόδευσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι. Τοὺς ἐντεταλαμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προκοιμηθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περισ-

τάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δός αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΙΚΡΟΝ.

Ποιοῦντες στίχον, λέγομεν.
Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν. ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Μετανοίας γ'. καὶ τοὺς ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῃ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνεληφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψόν τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσαις τὰς ἀνομίαις μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκάινισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπὸ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίξουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ 69. 69.

Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι, οἱ λέγοντές μοι: Εὐγε, ευγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

καὶ λεγέτωσαν διαπαντός: Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Εγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Ἐνηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώ-
τισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰ-
σάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶ-
νος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χει-
ρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυ-
χή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐ-
μοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσο-
μαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς
σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέ-
λημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν

γῆ εὐθεία. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθηήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅσι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν, ἐν γενεᾷ

καὶ γενεᾶ. Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με· ἴ-
ασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτί ταύτῃ, ἀ-
ναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνο-
μά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, κα-
θάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δι-
καιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔρ-
γα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸ: Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα
σελ. 19. καὶ τὸ Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, κ. τ. λ. Μετὰ ταῦ-
τα: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡ-
μῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Ἔτσι:

Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, ἢ τὰ παρόντα. Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός: Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμοὺς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτιρῶν.

Τὸ: Κύριε ἐλέησον μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτηρήσαι ἡμᾶς, καὶ μὴ ὑπάρχει, Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἶτα τὰς ἐπομένους Εὐχὰς.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ασπιλε, ἀμώλυτε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεότυμφε Δίσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κηύσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανόις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὰ καταφύγιον. Μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλου ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμία γνώμῃ δούλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσίτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱὸν καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη καμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγγνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσόν μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθής, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειγίζουσα, καὶ

πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονομῶν με ἀποδεικνύουσα· ἧς καὶ τόχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ἡΜΩΝ ἸΗΣΟῦΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνου ἀπιστοῦσιν ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς, καὶ συκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρηγόρεον

νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστου ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλόπρεπες ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰετάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἰτήσαι, ἵνα σωθῇ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τριάς ἅγια, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰῦριε ἐλέησον γ' καὶ Ἀπόλυσις.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Β.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Η .

Τὰ Τροπάρια, ἤτοι Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τῶν ἀκινήτων Ἑορτῶν, καὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν Ἀγίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.

Τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Τὰ ἐν ταῖς Κυριακαῖς φαλλόμενα Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια, Θεοδοκία, καὶ Ὑπακοῆς τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς Ἑβδομάδος ἡμέραις φαλλόμενα Ἀπολυτίκια.

Τὰ ἐν ὄλω τῷ ἐνιαυτῷ φαλλόμενα Θεοδοκία, μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τῶν μὴ ἑορταζομένων Ἀγίων.

"Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνη-
σάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι. Μάρκ. γ'. 34.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΘΑΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ,
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΓΙΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12,
καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΕΝ Τῷ ΙΕΡῶ.

Ἡ 4. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ Νέου Ἔτους καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου· καὶ ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀιθιθαλά· καὶ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν καὶ Ἀρμουῦν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εὐόδου, καὶ Ἐρμογένους

τῶν ἀγαθῶν καὶ μνημὴ τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Ἐμπερησμοῦ.

Ἡ μὲν Συμεὼν ἐγεννήθη κατὰ τὸ 392 ἔτος, ζήσας ἐπὶ τινος σύλου ὑψηλοῦ, ἀφ' οὗ καὶ Στυλίτης ἐπωνομάσθη, καὶ ἐτελεύτησε τῷ 461. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἐγεννήθη περὶ τὰ 1654. πρὸ Χρ. καὶ ἐτελεύτησε τῷ 1544.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις αἵνου καὶ ελαιῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰουδαίας, Ἦχος β΄.

Ο πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου, Ἦχος βαρὺς.

Αἰρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἱ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Κεντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄.

Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος,
καὶ ἄρμα πυρός, τὸν Στύλον ἐργασάμενος, δι'
αὐτοῦ συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὁσιε,
σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀ-
παύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἡ 2. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος· καὶ
τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νη-
στευτοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Γάγγρας τῆς Παφλαγονίας, καὶ
ἤδρασε περὶ τὰ 275. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐπατριάρχευσε τῷ
582, καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 595. Εἰς τοῦτον ἐνυ-
ρωθῆναι τοπρῶτον ὁ τίτλος: Οἰκουμενικός.

Ἀπαλυτικίον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐ-
τοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας
ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἐχων γὰρ τὴν ἰσχύν
σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ
δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς
ἐκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγ-
κρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ
σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο
ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτω-
χείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ Ἱεράρχα Ἰωάννη.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

40*

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τῇ ράβδῳ Ἁγίε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθεί-
ση, τὸν λαόν σου ποιμανόν, ἐπὶ νομᾶς ζωη-
φόρους· θῆρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνη-
μέρους σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σέ
ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προ-
στάτην Μάμα θερμόν σε κέκτηνται.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐ-
πισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ ὁσίου Πα-
τρός ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Με-
γάλου Εὐθυμίου.

Ὁ μὲν ἔθλησε τῷ 288 ἐπὶ Μαξιμιανῷ. Ὁ δὲ Θεο-
κτίστος ἐτελεύτησε περὶ τὰ 451.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος,

Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπῳ μέτοχος, καὶ θρόνων διάδο-
χος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν
εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίδασιν· διὰ
τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ
τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερο-
μάρτυς Ἀνθιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὴ
ἀγνον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάρους στε-
ναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρη-
σας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λά-
μπων τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν
ὄσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν ἱερεῦσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἐσβέσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος τῆς σῆς ποιμνης θεόφρον· διό σε καὶ γεραίρει νῦν, μυσικῶς ἐκβοῶσα. Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀοίδιμε Ἄνθιμ.

✠ 4. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ ἁγίου καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

Ὁ μὲν Βαβύλας ἐπίσκοπος ὢν, ἤδησε τῷ 284. Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐγενήθη ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὸ 1571 πρὶ Χρ. καὶ ἐτελεύτησε τῷ 1569.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.
Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα ὀπισθεν, σελ. 226.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε ὀψωπούμεν, σῶσεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ, περιθίεις ἐφύλαξας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον, Χριστοῦ θεράπων· διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ἀπολυτ. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γερωσύνης στολισμὸν περιβαλλόμενος σοφί, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ὀλοκαυτάματα δε-

κτά, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία. Καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατῆς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφε. Καὶ ξίφει ἀναιρεθεῖς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφήτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο προφήτης σήμερον καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν, τῇ προφητείᾳ πιστοῦς μὲν τρέφων, πόμα δὲ δικαιοσύνης τούτους κεράσας. Διὰ τοῦτο τελειοῦται, ὡς θεῖος μύσθης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἡ 6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἧται ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τοὺς ὕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

τῶν οὐρανόων στρατιῶν Ἀρχιστρατήγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆς αὐλοῦ σου δάξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας: Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἁνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ο τῇ Τριάδι παρεστῶς ὀλόφωτος, μετὰ πασῶν ἐπουρανόων τάξεων, καὶ τὸ ἔνθεον μελώδημα σὺν αὐταῖς ἀναφωνῶν σοφὲ Μιχαήλ,

καὶ τὴν γῆν θεία νεύσει διερχόμενος, καὶ τέ-
ρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρε-
σβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργέ θείας δόξης,
τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων,
τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔ-
λεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

✠ 7. Προσόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπερα-
γίας Θεοτόκου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώ-
ζοντος.

Ἡ Σάκκων ἐπὶ Μαξιμιανῶ τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον Προσόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ
Δαυὶδ, ἡ θεόποις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον
ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουρ-
γεῖται· συγχαιρεῖ τε ὁμοῦ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ.
Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνων. Ἰωα-
κείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυ-
γάζουσα· Ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ
τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου ἡ οἰκουμένη, τῷ
ἁλλῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐ-
φροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χρι-
στιανῶν τὸ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε· Ὁρα ὀπισθεν, σελ. 225.

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος β΄.

Τεὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ καὶ θεοφόρον Μάρτυρα, καὶ ἀ-
θλητὴν τῆς εὐσεβείας δοκιμον, συνελθόντες
σήμερον, μεγαλοφώνως ὑμνήσωμεν, Σώζοντα
τὸν μύστην τῆς χάριτος, ἰάσεων δωτῆρα πλου-
σιώτατον· πρεσβεύει γάρ, Χριστῷ τῷ Θεῷ,
ἕπερ πάντων ἡμῶν.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ δ. Τὸ Γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ Θεοτόκος ἐγεννήθη περὶ τὰ 16 ἢ 17. πρὸ Χρ. ἐκ
στειρευόντων καὶ προβεβηκότων γονέων, τοῦ Ἰσακίμ καὶ
τῆς Ἄννης· ὧν ὁ μὲν κατήγετο ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ
Δαυὶδ, ἡ δὲ Ἄννα, ἐκ τῆς ἱερατικῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα.

Ἄρχια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ΄.

Η Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάση τῇ οἰκουμένῃ. Ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ
Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐ-
λογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδω-
ρήσατε ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄.

Ισακίμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμού ἀτεκνίας, καὶ
Ἀδάμ καὶ Εὐά ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου,

ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε ἐν τῇ ἀγία Γεννήσει σου. Αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου, ἐνοχὴν τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι: Ἡ Στεῖρα τίκει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ 9. Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατέρων Γωακίμ, καὶ Ἄννης καὶ τοῦ ἀγίου Μαρτύρου Σεβηριανοῦ.

Ἠβλήσαν ἐπὶ Δικινίου, ἐν ἔτει 315.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται καὶ ἡ φθινοπωρινὴ Ἰουμαρία.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος β΄.

Τῶν δικαίων Θεοπατέρων σου Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωπούμεν. Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στεριώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν Πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνήσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

✠ 10. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Ἠβλήσαν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 304.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ΄.

Ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῇ Σταυρῷ.

Υ'πὲρ Τριάδος καρτερῶς ἰναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς

συνδούμεναι τῷ πνεύματι ἔδειν εἰσωκίσητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, εἰς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθλοφόροι νυμφῶνα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

¶ 11. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας, τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Υ πῆρξεν ἐν ἔτει 472. καὶ ἔζησεν ἐν μοναστηρίῳ ἀνδρῶν, ἀγνωστος ἕως τέλους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας,
Ἦχος πλ. δ'.

Εἴη σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. Λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράπτουσα ἐδίῳσκεις, ὑπερορᾶν μὲν σαρκῶς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. Διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σου.

¶ Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Τὸ σῶμα τὸ σὸν νηστεύσας κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς τὸν Κτίστην καθεκίτευσας, διὰ τὴν ἁμαρτίαν σου, ὅπως λάβῃς τελείαν συγχώρησιν· καὶ ἐδέξω τὴν ἄφεσιν, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

¶ 12. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτανόμου.

Ἦ ἔλησεν ἐπὶ Διακλητιανοῦ, τῷ 298.

Ἦ τοῦτου Ἀκολουθία φαλλεται εἰς τὰς 11, διὰ τὸ ἀσεβῆσαι σήμερον τὸν Ἑορτῆν τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.
Τὸ θεῖα σοφί, σεμνῶς ἐμυσταγωγῆσας, θυ-

σία δεκτή, ἐγένου θεομακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες τὸ πότήριον ἐνδοξε. Αὐτόνομε φωστὴρ παγκόσμιε, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 13. Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσιως καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Ὁ Κορνήλιος ἐβαπτίσθη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, κατὰ τὸ 41 ἔτος.

Κατάλυσις εἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαίνιων.

Ἦχος δ΄.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Στερέωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Ἄλλοτερον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος β΄.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαίνιων, Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ ὕρανός πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν

ἢ ἐστῶτες κραυγάζομεν: Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου, ὁμοιον.

Απαρχὴν ἁγίαν σε ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἔθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζουσαν αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν, ἱερομύστα θεόφρον Κορνύλιε.

✠ 14. Ἡ παγκόσμιος ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Ἡ μακαρία Ἑλένη μήτηρ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου εὐ-
ρον εἰς Ἱερουσαλήμ τὸν τίμιον Σταυρὸν κεκρυμμένον ἐν
τῇ, περὶ τὰ 325. εἶτα ὑψωθέντα ἐπ' ἀμβωνος παρὰ τοῦ
τότε Ἱεροσολύμων Πατριάρχου Μακαρίου, ἰδὼν αὐτοῦ
ἡ λαός, ἀνεβόησε τό: Κύριε ἐλέησον.

Ἀργία καὶ Νηστεία, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τύχη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου, νίκης τοῖς Βασιλεῦσι
κατὰ βαρβάρων θωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυ-
λάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κουτάκιον, Ἦχος δ΄. Αυτόμελον.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς
σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανον ἐν τῇ
δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νί-
κας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων
τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης,
ἀήττητον τρόπαιον.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικήτα.

ἠθλησεν, ἐν ἔτει 330, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μ.
Κωνσταντίνου.

Ἀπολυτ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ΄.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὁρα ὀπίσθεν, σελ. 225.

Τῆς Κοντάκιου, Ἦχος β'. Ἐάνω ζητῶν.
 τῆς πλάνης τεμῶν τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει
 σου, καὶ νίκης λαβὼν τὸ στέφος ἐν τοῖς ἀθ-
 λοις σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλη
 φερῶνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσ-
 βεύην ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 16. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας
 τῆς πανευφήμου.

Ἦσθησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 303.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ:
 Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ,
 καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπ-
 τισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω
 σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ
 ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄρωμον προσδέχου
 τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσ-
 βείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ
 μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἀγιάζεις, ταῖς τῶν ἰαμά-
 των βλύσεισι πανεύφημε. Ὁθεν σου τὴν κοί-
 μησιν τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίσει παριστάμενοι,
 τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νό-
 σων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν
 ἀντλήσωμεν.

Ἔτερον, Ἦχος β'.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει
 κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμ-

φίου σου. Ἄλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ὑποταγῆναι ποιήσασα, πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τὸν Ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

Ἡ 17. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Πίστιος, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης.

Ἡ ἔλησαν κατὰ τὸ 126 ἔτος, ἐπὶ Ἀδριανουῦ.

Ἀπολυτικίης Ἑορτῆς, Κοντάκιου τῶν Ἁγίων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφου σου Σωτήρ.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἢ Πίστις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμύρασαν, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἀφάρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

Ἡ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, ἐπισκόπου Ἑορτύνης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτικίον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Εὐφρατίου, καὶ Δορυμέδοντος.

Ἡ ἔλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόβου, περὶ τὰ 278.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, Κοντάκιον τῶν

Ἁγίων, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ποταμὸς πληρούμενος, τῶν χαρισμάτων, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀποδειχθέντες Ἀθληταί, τὴν οἰκουμένην ἀρδύετε, ταῖς τῶν Θαυμάτων καλαῖς ἀναβλύσεσιν.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπίστης τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Τραϊανοῦ, ἐν ἔτει 100.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὶ Μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σχόντες γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ἰα ἀνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, παρμάρκαρ μιμησάμενος, καὶ τούτου πιὼν, προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων θαυμάτων θεῖαν δύναμιν.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἤθλησε τῷ 117. Ὁ δὲ Ἰωνᾶς προεφήτευσεν περὶ τὰ 830-810 πρὸ Χρ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς· ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τῇ 22.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά, ἐπισκόπου Σινώπης.

Ἦθλησαν ἐπὶ Τραϊανοῦ Βασιλέως, ἐν ἔτει 102.

Απολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε Κοδράτε, πρέσβευε τῷ ἔ-

λεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, πα-
ράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τὸν Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.
καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὗρες
θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. Διὰ τοῦτο
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῆ
πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρ-
τυς Φωκᾶ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιου τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχάς.
Ὡς ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερέ-
ρότατον, ἡ οἰκουμένη προσάγει σοι Κύριε,
Κοδράτον τὸν Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις
γεραίρει τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτου-
σα πάντοτε πταισμάτων ἄφεσιν, δι' αὐ-
τοῦ δωρηθῆναι, τοῖς μέλπουσι τοῦτον εὐσ-
πλαγγε.

† 23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προ-
φήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἐστὶ ἐγένετο 15 μῆνας πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Η ταχὺ προκατάλαβε.
Ἡ πρῶν οὐ τίκτουσα στείρα εὐφράνθητι
ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες Ἥλιου λύχνου σαφῶς, φω-
τίξειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην,
ἀβλεψία νοσοῦσαν. Χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν
παρρησίᾳ: Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ
μέλλων τίκτεσθαι.

Ε Κοντάκι. Ἦχος α'. Χ ρός ἀγγελικός.
 Ὑφραίνεται λαμπρῶς Ζαχαρίας ὁ μέγας,
 καὶ ἡ ποινευκλής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως
 συλλαμβάνουσα Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν
 Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίσαστο χαίρων, καὶ οἱ
 ἄνθρωποι ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην
 τῆς χάριτος.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος, καὶ Ισα-
 ποστόλου Θεόκλης· καὶ μνήμη τοῦ γεγονότος
 θαύματος παρὰ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
 τόκου ἐν τῷ Ναῷ αὐτῆς τῶν Μυρτιδιῶν, τῶ
 ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων.

Ἡ Ἁγία διδαχθεῖσα τὴν πίστιν ἀπὸ τοῦ Ἀποστόλου
 Παύλου, ἀτελεύτησεν ἔτην 90.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα ἐπισθεν, σελ. 235.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, καὶ
 μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι· ἀποστολήν
 πιστεύῃ Παρθένε ὡς ἔνδοξος· καὶ τοῦ πυρός
 μὲν τὴν φλόγα εἰς ὄροσον μετέβαλες, τοῦ
 ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῆ σου ἡμέρω-
 σας, ὦ Πρωτάαθλε.

✠ 25. Τῆς ὁσίας Μητρός ἡμῶν Εὐφροσύνης.
 Ἡ ἀκὴς περὶ τὰ 410.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς. Ὅρα σελ. 232.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς ποδοῦσα ἐπιτεύξασθαι, τὴν
 κάτω τρυφήν σπουδαίως καταλείποις, καὶ
 παυτὴν κατέμιξας ἀναμείσον ἀνδρῶν πανασί-

διμε· δια Χριστόν γάρ τὸν Νυμφίου σου, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

✠ 26. Ἡ Μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαιᾶ υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ Μαθητὴς ἠγαπημένος καὶ ἐπιστήσιος. Ἐξωρίσθη τῷ 96 ἐπὶ Δομιτιανοῦ εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, ἐνθά συνέγραψε καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἐπανελθὼν εἰς Ἔρζεον, συνέγραψε τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ Καθολικὰς Ἐπιστολάς. Καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη περὶ τὰ 95, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, τῷ 100 ἔτει.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἑλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Απόστολε Χριστῶ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἔθνων διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθένε τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστραίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τεσσαράκοντα ἐννεὰ Μαρτύρων.

Ἦ ἤλθον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πάντας ὑμᾶς σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, συν-

τιμῶσα. Ἁγίαι, ἀνευφημεῖ πνευματικῶς, ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντας, Μάρτυρες θεῖοι, καλλίνικοι πάνσοφοι.

Η' 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.

Ὁ μὲν Χαρίτων ἦν περὶ τὰ 274. Ὁ δὲ Βαρούχ προφήτευσεν περὶ τὰ 583 πρὸ Χρ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βλάβους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Χαρίτων πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς σαρκὸς σου τὰς ὀρέξεις χαλινώσας, ὠφθῆς τῇ πίστει ἀξυανόμενος, καὶ ὡς ζωῆς ξύλον, ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου ἐξήνθησας, Χαρίτων παμμάκαρ ἱερώτατε.

Η' 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Ἐσκησεν ἐν Παλαιστίνῃ· ἔζησεν 107 ἔτη· καὶ ἀπέθανε τῷ 408.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ. Νηστεία, ἀγρυπνία,

Οροlogio. 11

προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότε σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι, ἢ σὲ τιμῶσα ἱερά Λαύρα ἐκάστοτε ἑορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησον, ἵνα κράζωμεν: Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας.

Ἡ θλιψὸν ἐπὶ Τηριδάτου, καὶ ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰ 325.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὁρα ὀπισθεν, σελ. 238.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, Γρηγόριον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, τὸν ἐκλαμπρον φωστῆρα καὶ ὑπέρμαχον· Χριστῷ γὰρ πρεσβεῖε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΜΙΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14.
καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 4. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνός τῶν Ἑβδερήκοντα καὶ τοῦ ὀσίου Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ὁ μὲν Ἀνανίας ἐβάπτισε τὸν Ἀπόστολον Παῦλον τῷ 36 ἔτει, καὶ ἤδηλασεν ἐπὶ Λουκιανοῦ. Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἤκμασεν περὶ τὰ 496.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος γ'.
Ἀπόστολε ἅγιε Ἀνανία, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισιμάτων ἀφῆσιν παράσχηταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐτερον τοῦ ὀσίου. Ἦχος πλ. δ'.
Εὐ σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. Λαβὼν γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορῶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ' ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσπερ Ῥωμανέ, τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος β'.
Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Ὁ ἐν πρεσβείαις θερμώτατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τῶν αἰτούντων ταχύτατα εἰσακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν

δυσώπει, τοῦ σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τὸν μόνον ὑπάρχοντα φιλόανθρωπον.

¶ 2. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Ἦ ἄλυσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ περὶ τὰ 304.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα σελ. 238.

Κουτάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.
Εκ τέχνης μαγικῆς, ἐπιστρέψας Θεόφρον, πρὸς γνῶσιν Θεϊκὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, ἀκέστῳ σοφώτατος, τὰς ἰάσεις δωροῦμενος, τοῖς τιμῶσί σε, Κυπριανέ σὺν Ἰουστίνῃ· μεθ' ἧς πρέσβευε, τῷ φιλοανθρώπῳ Δεσπότῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

¶ 3. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρσοπαμίτου.

Ἐπίστευσε πρῶτος εἰς Χριστὸν τῷ 50 ἔτει, καὶ ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς, περὶ τὸ 96.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδάχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίσιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κουτάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν πνεύματι, ὡς μαθητῆς τοῦ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανοὺς φθάσαντος, Ἀποστόλου Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν, καὶ κατηύγασας,

τούς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας ἐγκαθεύδοντας
διὸ κράζομεν: Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροσείου,
ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Παύλου.

Παραστάντος καὶ αὐτοῦ διὰ νεφέλης ἐν τῇ Κοιμή-
σει τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Ἀποστόλων.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς. Ὅρα ἀνωτέρω.

Κουτάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ὑπερμάχη.

Τὸν ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, αἰς
μνηθέντες διὰ σοῦ ξένα καὶ ἀρρήτα ἀνεδεί-
χθης γὰρ θεόληπτος ὑμολόγος. Ἀλλὰ πρέ-
σβευε παρμάκαρ Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμ-
πτωμάτων ἡμᾶς ῥύσασθαι, ἵνα κράζωμεν:
Χαίροις Πάτερ θεόσοφε.

✠ 5. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Χασιτινῆς.

Ἦθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 290.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 235.

✠ 6. Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ἦ πῆρχεν εἰς ἐκ τῶν Δώδεκα, ἐκήρυξεν εἰς τοὺς
Πάρθους, καὶ Πέρσας, καὶ Μήδους, καὶ Ἰνδοὺς, ὑφ'
ἑὸν καὶ μαρτυρικῶς ἐτελεύτησεν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτ. Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ. Ὅρα σελ. 243.

Κουτάκι. Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ο τῆς θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ
Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθείας,
ἐν μετανοίᾳ ἐβόα σοι: Σὺ μου ὑπάρχεις Θεός
τε καὶ Κύριος.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Μαρτύρου Σέργιου καὶ Βάκχου.

*Ἦθλησαν ἐπὶ Μαξιμιανῷ, ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

*Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς ἐν-
τῇ πίστει, συνελθόντες στέψωμεν, ἐν ἱεραῖς
εὐφημίαις, Σέργιου τὸν τῆς Τριάδος στερρὸν
ὀπλίτην, Βάκχοντε τὸν ἐν βασάνοις συγκαρ-
τεροῦντα, τὸν Χριστὸν ὑμνολογοῦντα, τὸν ἀ-
θλοθέτην καὶ ποιητὴν τοῦ παντός.

✠ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

*Ἦοκησεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν περὶ τὰ 284,
ὅπου καὶ ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς. *Ὅρα σελ. 322.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν νηστεύεις κατατήξασα,
ἀγρύπνοις εὐχαῖς τὸν Κτίστην καθεκίτευες,
διὰ τὰς πράξεις τὰς σὰς, ὅπως λάβης τρι-
λείαν ἄφεισιν, ἣν καὶ εὖρες Μητερ σαφῶς ὁ-
δὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ
Ἀλφραίου καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀν-
δρονίκου.

*Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν 1x τῶν Δώδεκα. Ὁ δὲ Ἀν-
δρόνικος ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰ 500.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε. *Ὅρα σελ. 243.

*Ἔτερον τοῦ ἁγίου, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. *Ὅρα σελ. 244.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τῶν ἔθνων σαγηνευτῆς ὑπερθαύμαστος, καὶ μαθητῶν ἀναδειχθεὶς τιμιώτατος, τῶν Ἀποστόλων σύσκητος Ἰάκωβος, κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμει τὸν πλοῦτον, λύει περιστάσεων, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας· διὸ συμφῶνως κράζομεν αὐτῷ: Σῶζε τοὺς πάντας, πρεσβείαις σου Ἀπέστολε.

Ἔτερον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῆς πανουργοῦ σοφίας εἰσδεδεγμένος, χάριτος ἰσχύν, τὰ ἔθνη Θεῷ προσῆξας, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατηδάφισας, αἰκισμοὺς δὲ καθυπῆνεγκας, πολυτρόπους εὐθυμότητας, καὶ ἐβόας παναοίδιμοι: Χριστὸς ἐστὶν ὁ ἔλθων, σῶσαι γένος βροτῶν.

Ἡ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἔλησαν ἐπὶ Μαξιμιανῶ, ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 237.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν. Οὗτοι γὰρ τῶν παρανόμων μηχανουργίας, ἤσχυναν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ σταυρωθέντος· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθησαν, Μαρτύρων δόξα, ἁμοῦ καὶ καύχημα.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν Ἑπτὰ Διακόνων καὶ τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ μὲν Φίλιππος ἐκήρυξεν εἰς Σαμάρειαν τῷ 35 ἔτει. Ὁ δὲ Θεοφάνης ὑπῆρξε Νικαίας ἐπίσκοπος, καὶ μελουργὸς πολλῶν Κανόνων καὶ Ἀσμάτων.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε. Ὁρα σελ. 248.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'

Ὁ ρηθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόφανες σοφῆ, ταῖς διδασχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτισθεῖς ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα, ταῖς σαῖς φωτίζεις διδασχαῖς, καὶ τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν, ἱερομύστα. Ἀπόστολε Φίλιππε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τῷχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, φαλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων 350 Πατέρων, τῶν εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Ζ'. Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συναλεθόντων τὸ δεύτερον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐν ἔτει 787, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

✠ Κυριακή τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Οἰκου-
μενικῆς Ἑβδόμης Συνόδου.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν

Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένους εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώ-
σας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάν-
τας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγγχε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πα-
τέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν
πίστιν ἐσφράγισαν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα
τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἁνω Θεο-
λογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει τῆς εὐσεβείας
τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Τα-
ράχου, καὶ Ἀνδρόνικου.

Ἦ ἤλθον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐ-
ρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν
σώματι θνητῶ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ δυ-
νάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐ-
νίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυ-
ρίῳ, ἔλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἁνω ζητῶν.

Τριάδος ἡμῖν τὴν δόξαν ἐφανέρωσαν, γεν-
ναῖοι Χριστοῦ ὀπλίται καὶ Μάρτυρες, σὺν
Ταράχῳ Πρόβος τε καὶ Ἀνδρόνικος· ἤλεγξαν
γὰρ ἅπασαν τῶν τυράννων τὴν ἀθεότητα,
τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

✠ 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Πακύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Ἡ ἑκκλησία ἐπὶ Δεκίου, ἐν ἔτει 250.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 237.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ως ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ,
Ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ,
Ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἰαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν, νόσους μὲν καθαίροντα παθημάτων ποικίλας, χάριν δὲ βραβεύοντα ταῖς ψυχαῖς αἰωννάως. Διὸ συμφώνως πόθῳ τῆν ὑμῶν, Μάρτυρες θεῖοι, τελοῦμεν πανήγυριν.

✠ 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμά τοῦ Ἀγιοπολίτου καὶ Ποιητοῦ ἐπισκόπου Μαίουμα.

Οἱ μὲν ἠδῆσαν ἐπὶ Νέρωνος, τῷ 57 ἔτει. Ὁ δὲ Κοσμάς ἦν σύγχρονος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, μελωδῆς καὶ ἀσματογράφος ἄριστος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Ἄλλον τοῦ ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. Ὅρα σελ. 248.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος β'.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Λαμπτήρες φαιδροὶ, φανέντες θεῖοι Μάρτυρες, τὴν κτίσιν φωτὶ, θαυμάτων καταυγάζετε, νοσημάτων λύοντες, τὴν βαθεῖαν νό-

κατα ἐκάστοτε, καὶ Χριστῷ τῷ μόνῳ Θεῷ,
πρεσβεύοντες δοῦναι ἡμῖν ἔλεος.

Ἐτερου τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς Κοσμοῦ θεόπνευσ-
τε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ κόσμος γεγέν-
νησαι, καὶ τοῖς ἄσμασιν ἐκόσμησας ταύτην
Μάκαρ. Ἀλλὰ πρέσβευε πρὸς Κύριον ῥυσ-
θῆναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πο-
λεμήτορος, τοὺς σοὶ κρίζοντας: Χαίρεις Πά-
τερ τρισόλβιε.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανοῦ πρε-
σβυτέρου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας.

Ἦ ἔδλησεν ἐπὶ Μαξιμιανῷ τῷ 311.

Ἀπολυτικ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σαλ. 225.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ
Ἐκατοντάρχου.

Οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ τὸν Ηλίατον ὑπηρετήσας εἰς τα
παθῆ τοῦ Σοιτήρος Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν
κηρύττων τοῦ Χριστοῦ εἰς Καππαδοκίαν, ἀπετμήθη
τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνη γέγηθεν ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνή-
μῃ σήμερον τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου
ἀνακραυγάζουσα: Σὺ μου τὸ κράτος, Χρισ-
τὲ καὶ στερέωμα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἐλισῆ· καὶ τοῦ
ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρείου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Ὁ μὲν Ἀνδρέας ἔδλησεν τῷ 761. Ὁ δὲ Προφήτης
ἦν μεταξὺ τῶν 810-720 πρὸ Χρ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Α ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
 Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν θυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παρμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. Αὐθις δὲ πρὸς ἀθλήσιν ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείννας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα αἰοῖδιμε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ε Ἡ Παρθένος σήμερον.
 Ἐορτάζει σήμερον ἡ βασιλεύουσα Πόλις, ἐορτὴν ὑπέρλαμπρον τὴν φωταφόρον σου μνήμην, ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν· χαίρει γὰρ ὡς κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολυάθλόν σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς ὀρθοδοξίας φωστήρ.

Ἡ 18. Τῷ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Σὺ ἐνέγραψε τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον περὶ τὸ 60 ἔτος ἀπὸ Χρ. καὶ ἀπέθανεν ὀγδοηκοντούτης.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α πόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστᾶ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὸν οὐρανὸν ἀσφαλεῖς.
 Τὸν ἀληθῆ τῆς εὐσεβείας κήρυκα, καὶ μυστηρίων ἀπορρήτων ῥήτορα, τὸν ἀστέρα τῆς

Ἐκκλησίᾳς Λουκᾶν τὸν θεῖον ἀνευφημήσω-
μεν· ὁ Λόγος γὰρ αὐτὸν ἐξελέξατο, σὺν Παύ-
λῳ τῷ σοφῷ ἔθνων διδάσκαλον, ὁ μόνος γι-
νώσκων τὰ ἐγκάρδια.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωὴλ· καὶ τοῦ
ἁγίου Μάρτυρος Ουαίρου.

Ὁ ἴστος ἠθλήσεν, ἐν ἔτει 304. Ὁ δὲ Ἰωὴλ προ-
φήτευσεν περὶ τὰ 810-750 πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπολυτ. Ὁ Μάρτυρ σου Κύριε. Ὁρα σελ. 225.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γερασίμου, τοῦ νέου Ἀσκητοῦ τοῦ ἐν
τῇ Νήσῳ Κεφαλληνίας· καὶ τοῦ ἁγίου Μεγα-
λομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Ὁ μὲν Ἀρτέμιος ἠθλήσεν τῷ 351 ἔτει. Ὁ δὲ Γε-
ράσιμος ἦν Πελοποννήσιος, περιελθὼν διαφόρους τόπους,
καὶ κατανήσας τελευταῖον εἰς Κεφαλληνίαν, καὶ οἰ-
κοδομήσας Παρθενῶνα τὸν εἰσέτι καὶ νῦν σωζόμενον
ἐν τόπῳ καλουμένῳ Ὀμαλᾷ, ἐτέλεσεν ἐκεῖ τὸν τῆς ζωῆς
αὐτοῦ δρόμον ἀσκητικῶς, τῷ 1579 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ΄.

Τῶν Ὁρθοδόξων προστάτην, καὶ ἐν σαρκὶ
ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν Θεοφόρον νεοφα-
νέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ θεῖον Γε-
ράσιμον· ἔτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπέκληθεν ἰα-
μάτων τὴν ἀένναον χάριν· ῥώννυσι τοὺς νο-
σοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται. Διὸ καὶ τοῖς
τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τοῦ Ἁγίου· Ὁ Ἱ Μάρτυρ σου Κύριε ἄνωτέρω.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ἅμασι τῶν Κεφαλήνων ἢ Νῆ-
σος, προσκαλεῖται σήμερον τῶν Ὁρθοδόξων

τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφανέντα ἐγκωμιάσαι·
καύχημα ὀρθοδοξίας ἀναφανέντα, τὸν Γερά-
σιμον τὸν Θεῖον, τὸν ῥύστην ταύτης ὁμοῦ καὶ
πρόμαχον.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα, τὸν
κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελ-
θόντες ἐπαξίως ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, Ἄρ-
τέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυμάτων
τι θεοτήρα πλουσιώτατον· προσβῆναι γὰρ Κυ-
ρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἡ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος
τοῦ Μεγάλου.

Ἐζησεν ἔτη 80. ἀπέθανε κατὰ τὸ 333 ἔτος.

Ἀπολυτ. Γαῖς τῶν θακρῶν σου. Ὁρα σελ. 241.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ως φαστήρα ἀδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἠλί-
ου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὑ-
μνοῖς· ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγ-
νωσίας, ἀπαντας ἀναβιβάζων πρὸς Θεῖον ὕ-
ψος. Ἰλαρίων διὰ βοῶμεν: Χαίροις Πάτερ,
τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Ἡ 22. Τοῦ ἁγίου ἱσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐ-
πισκόπου Ἱεραπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ
καὶ τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Πηλίδων τῶν ἐν Ἐφέ-
σῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ,
Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακευστωδιανοῦ, καὶ
Κωνσταντίνου.

Ὁ μὲν Ἀβερκίος ἔκτισσε περὶ τὰ 186. Οἱ δὲ Ἑπτὰ

Παῖδες ὑπνώσαντες ἔντει σθηλαίῳ, ἀκοιμήθησαν 184 ἔτη, εἶτα ἀναστάντες, καὶ πάλιν μικρὸν νυστάξαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν, τῷ 434 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὅρα σελ. 225.

Τῶν Μαρτύρων, ἕτερον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπασα, ἡ τῶν πιστῶν Ἀβέρχιε· ἦν ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, περιφύλαττε Μάκαρ, ἀκαταγώνιστον καὶ ἀκλυδώνιστον, ἐξ αἱρέσεως πάσης, καὶ ἄσειστον πανασίδημε.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οὗτος κατέστη πρῶτος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, τῷ 34 ἔτει, καὶ ἀφονοκτανήθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων τῷ 62 ἔτει.

Κατόλιστος εἶναι καὶ ἑλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω δίνακ τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος· τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰακώβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν

Γεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.
 ✠ 24. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦ ἔζησαν τῷ 542 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.
Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκι. Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.
Εὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ἑορτὴ· ἦν ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

✠ 25. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου.

Ἦ θανατώθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἐν ἔτει 346.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.
 Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Αγῶνισάμενοι ἐν τῷ Σταυρῷ.
 Ἰγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανέ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην Ἀρειοῦ καθείλετε, ἄτρωτον φυλάξαντες τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, Παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ· ὅθεν σὺν τούτῳ εὐρατε ζωὴν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ἐπὶ Μυρεσλήτου· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ.

Ο ἱ ἕτος συνίβη ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 741

ἔτος. Ὁ δὲ ἅγιος Δημήτριος ἦν Θεσσαλονικεὺς, καὶ ἤθλησεν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, λόγχαις τραφεῖς καὶ θανατωθεῖς περὶ τὰ 290.

Ἄργια, καὶ καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπερμαχον ἢ οἰκουμένην, ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνων τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο ἕτερον τοῦ Σεισμοῦ, Ἦχος πλ. δ'. ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ρύσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἔλεή σου· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τ Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.
Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ἐ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν Πόλιν σου ἰάτρων· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Ἡ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Ἠθλήσεν περὶ τὰ 290.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 225.

Ἡ τὸ: Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, ὡς ἀνωτέρω.

Α Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Ἐθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν

κεκλήρωσαι νῦν, καὶ στρατιώτης ἄριστος, τῷ Δεσπότῃ γέγονας ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. Σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ σοφὲ πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, καὶ Νεονίλης τῆς συζύγου αὐτοῦ, καὶ τῶν ἑπτὰ τέκνων αὐτῶν Σαρβήλου, Νιτᾶ, Ἰέρακος, Θεοδούλου, Φωτίου, Βήλης, καὶ Εὐνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαβδαΐτου.

Ὁ Ὅσιος ἐτελεύτησε περὶ τὰ 790.

Ἀπολυτίκιον, τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε. Ὅρα σελ. 237.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ἀθηγέ. Ὅρα σελ. 248.

✠ 29. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Ἡ μὲν ἔζητησε τῷ 256. Ὁ δὲ Ὅσιος ἐτελεύτησε περὶ τὰ 390.

Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 235.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς. Ὅρα σελ. 243.

Κουτάκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη ὁσία, μαρτυρίου αἵμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων ἴασι καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιούσιν ἐκ καρδίας· ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων χάριν ἀένναον.

Ἐτερον τοῦ Ὁσίου, ὁμοίως.

Εν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθη,
καὶ ἀσκήσει γέγονας, πεφυτευμένος ὡς φοῖνιξ,
ἔδατι τῆς ἐγκρατείας κατατροφήσας, ρεύμασι
τῶν σῶν δακρύων ῥύπον ἐκπλύνας· διὰ τοῦτο
καρποφόρος, θαυμάτων ὤφθης θεῖε Ἀβράμιε.

Ἡ 30. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ζηνοβίου,
καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

ἠθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, κατὰ τὸ 290 ἔτος.

Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρές σου. Σελ. 237.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας
κῆρυκας, τὴν θυάδα ἀξίως τιμήσωμεν, ἐν
θεοπνεύστοις ἄσμασι, τὸν Ζηνόδιον ἅμα σὺν
τῇ σοφῇ Ζηνοβίᾳ, ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ διὰ
μαρτυρίου δεξαμένους στέφος ἀφθαρτον.

Ἡ 31. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβ-
δαμήκοντα, Σταχῆος, Ἀπελλοῦ, Ἀυπλίου,
Οὐρβανοῦ, Ναρκίστου καὶ Ἀριστοβούλου
καὶ τοῦ ὁσίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Οἱ μὲν Ἀπόστολοι διαπρέψαντες ἀποστολικῶς ἐν ταῖς
ἐκκλησιαῖς, ἄς ἔλαχον, ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ. Ὁ δὲ
Μάρτυς ἠθλησε τῷ 251 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος, γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεή-
μονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 225.

Κοντάκιον, Ήχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱερὰ κειμήλια τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης ἀυγασματα, χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους, Ἀπελλῆν Οὐρβανόντε, καὶ Ἀριστόβουλον, Ἀμπλίαν Νάρκισσον καὶ Στάχυν, οὓς ἡ χάρις συνήγαγε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10.
καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Η. 4. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, **Μισση** καὶ **Δαμιανού** καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης.

Οὗτοι ἀνατραφέντες παρά τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης εὐσεβίῳ, περιήρχοντο θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ παρέχοντες δωρεὰν τὰς ἰάσεις, ἀφ' οὗ καὶ Ἀνάργυροι ἐπωνομάσθησαν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Απολυτίκιον, Ήχος πλ. δ'.
Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργεῖ ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ήχος β'.

Οὐκ εἴπὲν τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλούτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργεῖ ἐνδοξοὶ. Ἄλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

✠ 2. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινθύνου, Πηγάσιου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμπόδιστου.

Ἦλθσαν ἐν Περσίῃ, κατὰ τὸ 330 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πλανθείσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς εὐσεβεῖς καὶ θεοφόρους Μάρτυρας, ὡς ἐπὶ γῆς καταλιπόντας ἅπαντα, προσεδέξω εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν, Ἀκινθύνου, Πηγάσιου, Ἀνεμπόδιστου, σὺν τούτοις Ἀφθονίῳ τε Ἐλπιδηφόρου τε, ὁ μόνος ὑπάρχων ὑπεράγαθος.

✠ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλά, καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῃ, ἧτοι ἡ κατάθεσις τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Ὁ μὲν Ἀκεψιμᾶς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦλθσαν τῷ 330, τὰ δὲ Ἐγκαίνια ἐγένοντο ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, Ἦχος δ΄.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τῶν Μαρτύρων.

Ο Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.
Κοντάκιον, Ψχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφέ, ἀμέμπτως ἐμυσταγωγήσας,
θυσία δεκτὴ, ἐγένου θεομακάριστε. Τοῦ Χρι-
στοῦ γὰρ ἔπιες τὸ ποτήριον ἐνδόξως ἅγιε,
Ἀκεφιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρσβεύων
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Μεγαλομάρτυρος. Ψχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.
Τῆ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου,
προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καδικετεύομεν, λυτ-
ρωθῆναι παρὰ τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, καὶ
σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε,
καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων
ἵνα κρᾶζωμεν: Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

✠ 4. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου,
τοῦ Μεγάλου καὶ τῶν ἁγίων Παροικητῶρων,
Νεκάνδρου ἐπισκόπου Μύρου, καὶ Ἐρμαιοῦ
πρσβυτέρου.

Οὗτοί, κατακλεισθέντες ζῶντες εἰς τάφον ἐτελεύ-
τησαν. Ὁ δὲ Ὅσιος διανύσας τὸν βίον ἀσκητικῶς εἰς
τὸ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 834.

Ἀπολυτίκιον, Ψχος πλ. δ'.

Τραῖς τῶν δακρῶν σου βραΐς. Ψχος πλ. δ' 244.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ψχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ψχος πλ. δ' 238.

Κοντάκιον, Ψχος α'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱεράῃ σου, συνελ-

θόντες ἅπαντες, ἐκδυσωπούμεν οἱ πιστοί, Ἰω-
αννίκε ὅσιε, παρὰ Κυρίου εὔρεϊν ἡμᾶς ἔλεος.

✠ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος,
καὶ Ἐπιστήμης τῆς συζύγου αὐτοῦ.

Ἦ ἤλθσαν ἐπὶ Δεκίου, περὶ τὸ 250 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, Ὁρα σελ. 237.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου,
ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁ-
μολογητοῦ.

Τοῦτον ἐκ Θεσσαλονίκης ὀρμώμενον, διὰ τοῦ ὑπὲρ
τῆς τοῦ Ὁμοουσίου πίστεως ζῆλον ἐξωρεσθέντα περὶ
τὰ 351, ἀπέκνιξαν οἱ Ἀρειανοί.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ, ἄλλον Παυλὸν σε
τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε·
συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ
Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ ὅσιε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστράφας ἐν γῆ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον,
τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑ-
πὲρ ἧς καὶ ἤθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε
προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ, τρα-
νώως βοᾷ σοι τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

✠ 7. Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων,
τῶν ἐν Μελιτινῇ καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν
τῷ Γαλησίῳ ὄρει.

Οἱ μὲν ἤθλησαν ἐν ἔτει 290. Ὁ δὲ ἤσκησεν τῷ 1045.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ Μάρτυρίς σου Κύριε. Σελ. 237.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχείοις δακρύων τὸν στύλον κατέβρεχες· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμαῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς πᾶσι νέμων συγχώρησιν, ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον. Ὡς φωστῆρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Χριστοῦ δοξάζεισε, μετ' εὐφροσύνης ψαλμικῶς· διὸ μὴ παύση πρεσβεῦων Χριστῷ, δοθῆναι πᾶσι πταισμάτων συγχώρησιν.

¶ 8. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυναμῶν.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, ὀσσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆς ἀύλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτουτας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας: Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυναμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων,

τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.
 9. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου καὶ τῆς ὁσίας Μητρός ἡμῶν Μαρτωνης.

Οἱ μὲν ἠδῆλασαν τῷ 290. ἔτει. Ἡ δὲ Ὅσια κηκοῦχος περὶ τὰ 466.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

Τῆς Ὅσίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εἶπυ σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς. Σελ. 232.

10. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοτα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωτος, Ἐραστου, Σωσιπᾶτρου, καὶ Κουάρτου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου.

Τούτων, ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ ὁ Ῥοδίωτ ἀπετυμώθησαν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Νέρωνος, περὶ τὰ 66 ἔτη· οἱ δὲ λοιποὶ ἐτέλευθησαν ἐν εἰρήνῃ. Ὁ δὲ Μάρτυς ἠδῆλας τῷ 289.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Α' πόστολοι ἅγιοι. Σελ. 259.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 225.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ἐπιφάνη σήμερον τῶν Ἀποστόλων, ἡ σепτή πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἀφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσι αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

11. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς ἠδῆλας τῷ 296. Ὁ δὲ Βίκτωρ καὶ Ορολογιο. 12.

ἡ Στέφανος τῷ 160. Ὁ δὲ Βικέντιος τῷ 235. Ὁ δὲ Θεόδωρος ἀγωνισάμενος γενναίως κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐτελεύτησε τῷ 826.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ὁ ἰ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ ροδοξίας ὁδηγέ. Σελ. 248.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ως εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ ἀθλητὰς θεόφρονας, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναϊόφρονος· καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα τὸν φιλόφρωνον.

Ἐτερον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε τῆς ἐπικήρου, καὶ ἀξίας ἔδειξεν ἐπουρανίου κοινωνόν, σὲ ἀθλοφόρε Πατὴρ Μηνᾶ, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄.

Τ. ἂ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικόν, ἰσάγγελόν τε βίου σου, τοῖς ἀθλητικοῖς ἐπαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαο ὄφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

¶ 12. Κοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Νεΐλου.

Ὁ μὲν Ἰωάννης ἦν Κύπριος, καὶ ἀπέθανε τῷ 619.

Ὁ δὲ Νεῖλος ἦν Κωνσταντινουπόλιτης καὶ ἀπέθανε ἐπὶ τῷ ἔθρῳ Σινᾶ· καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 451.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκθήσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Γαῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς. Σιλ. 244.

Κοντάκιον Ἦχος β'. Γὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πύνησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπέληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τοῦτο πάντες σὲ γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς Ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσία. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κροῶ σοι: Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

№ 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χριστοτόμου.

Ὁ μέγας αὗτος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος ἐγενήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ Μεγάλῃ, τῷ 344 ἔτει· ἐξωρίσθη

δός, καὶ πολλὰ παθῶν ἀπέθανεν, ἐν Κομόνοις τῇ 14. Σεπτεμβρίου τοῦ 407. ἔτους.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι, διὰ τὴν ἐν τῇ 14 Σεπτεμβρίου τὴν τοῦ Σταυροῦ, μετετέθη ἡ μνήμη αὐτοῦ εἰς τὴν σήμερον.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Η Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.
 τῷ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρόσβενε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.
 Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυκεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσι. Ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε ὑπάρχεις γὰρ καθηγητῆς, ὡς τὰ θεία σαφῶν.

Η 14. Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ὁ ὅτος ἦν εἰς τῶν Δώδεκα, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ, σταυροῦται κατακεφαλῆς ἐν Ἰεραπόλει τῆς Φρυγίας.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε. Σελ. 252.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.
 μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ

πάθους σου, τῇ οἰκουμένη Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ Σηηγόρος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυῖλεε.

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου.

Τούτων, ὁ μὲν Γουρίας καὶ Σαμωνᾶς ἠδύλασαν τῷ 288. Ὁ δὲ Ἀβίβος, τῷ 316.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α.

Τὰ θαῦματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τειχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστε ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλὰς ἐδῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφῶν, τὴν χάριν κομισάμενοι, καὶ ἐν πειρασμοῖς, προΐστασθε πανεύφημοι· διὸ κόρην Ἄγιοι ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε Ἐδέσης ἢ δόξης, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Οὗτος ἦν εἷς ἐκ τῶν Δώδεκα. Συνέγραφε πρῶτος τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑβραϊστὶ, 8, ἢ 9, ἢ, κατ' ἄλλους, 15 ἔτη μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀναλήψιν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγ. Ματθαίε. Σ. λ. 252.

Κουτάκιον, Ἦχος δ'. Οὐψωθεῖς.

Ταῦτελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν βραθύμων ἠγείρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς Κρίσεως.

Ἡ 17. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Νεοκαισαρείᾳ τῆς Βακπαδοκίας, ἐγένετο ἐπίσκοπος τῆς ἰαυτοῦ πατρίδος τῷ 240. καὶ ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 265.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον.

Κουτάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξιόμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε. Οὕτω δὲ ὀνομάζη, τὴν κλήσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Ἡ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος, καὶ Ῥωμανοῦ.

Ὁν, ὁ μὲν Ῥωμανὸς ἠδύλησεν, τῷ 305. Ὁ δὲ Πλάτων τῷ 296.

Εἰ οὐκ ἔστεν Ἀλληλουῖα,
Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Εἰλ. 237.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Τοῦ Προφήτου ἐστὶν ἄδηλος παρὰ τῆς θείας Γραφῆς ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἤκμασε. Ὁ δὲ Βαρλαάμ ἠδύνησεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανεύ.

Ἀλληλουΐα.

✠ 20. Προσεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καὶ Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Γρηγόριος ἠκμασε περὶ τὰ 837. Ὁ δὲ Πρόκλος ἦν μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 447.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ἦχος δ'.
Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποσηΐσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Προσεόρτιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Χαράν προμνηστεύεται πᾶσιν ἡ Ἄννα νυνί, τῆς λύπης ἀντίθετον καρπὸν βλαστήσασα τὴν μόνην Ἀειπάρθενον· ἦνπερ δὲ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη, ἐν Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Ἀπόφ. Ῥόδης. Κοντάκιον τοῦ Πρόκλου. Ἦχος δ'.
 Γεφάνης σήμερον.

Επαξίως σήμερον πανηγυρίζει, ἡ πασῶν τῶν πόλεων τιμιωτέρα ἀληθῶς, ἐν τῇ σεπτῇ μεταστάσει σου, Πάτερ Πατέρων, παρμάκαρ Πρόκλε σοφέ.

Ἄφ' ἑκτης, Προεόρτιον ὁμοιον.

Εφοροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμενῃ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα: Ἀὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἡ ἐν τῷ Ναῶ Εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Θεοτόκος προσηνέχθη τῷ Ναῶ τριετίζουσα, ἔνθα τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα, διέτροφεν 11, ἢ 12 ἀλόκληρα ἔτη· καὶ τότε, ὡς κρητὸν εἶπε, ἐμνηστεύθη τῷ Ἰωσήφ.

Ἀρχία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προσίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανώς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν: Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οκαθαρότατος Ναὸς τοῦ Σωτήρος, ἡ ποικιμίης πιστῆς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν

Ἐπαινήματα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰ-
σάγεται ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου τὴν χάριν συν-
εισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θεῖα. Ἦν ἀνυ-
μνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ: Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ
ἐπουράνιος.

✠ 22. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Φιλήμονος,
Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς
ἁγίας Μάρτυρος Κιλικίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ,
Βαλλεριανοῦ καὶ Τιβουρτίου.

Οἱ μὲν Ἀπόστολοι ἐτελεύτησαν μαρτυρικῶς, ὑπὸ τῶν
εἰδωλολατρῶν λιθοβοληθέντες. Οἱ δὲ Μάρτυρες ἔλη-
σαν τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.
Ἀπόστολοι ἅγιοι. Σελ. 259.

Δόξα, καὶ νῦν· τῆς ἑορτῆς.

✠ 23. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Γρηγο-
ρίου ἐπισκόπου Ἀκραγαυτίνων, καὶ Ἀμφιλο-
χίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Οἱ μὲν Γρηγόριος, ἤκμασε περὶ τὰ 685. Οἱ δὲ Ἀμ-
φιλόχιος περὶ τὰ 395.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.
Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 274.

Ἀπό γ΄. Ὡδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτοβόλοις λάμπουσιν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἁ-
γίου Πνεύματος φωταγωγῆ τοὺς τὴν φαιδρὰν,
ἐπιτελοῦντάς σου κοίμησιν, ἔσιε Πάτερ παμ-
μάκαρ Γρηγόριε.

Ως ἄφ' ἑκτῆς, Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικῶς.
Ὡς Μανέκλεκτός, καὶ Θεῶ ἐγνωσμένος, τῇ
θεῖα ἀληθείᾳ, προκεχείρισαι ψήφῳ, ποιμὴν ἁ-

ξιάγαστος, εἰς πολλῶν περιποίησιν. "Ὁθεν ἄριστος, ἀρχιερεὺς δεδειγμένος, πᾶσαν αἵρεσιν, εὐσεβοφρόνως καθεῖλες, πιστῶν προΐστάμενος.

✠ 24. Γῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ μὲν Κλήμης ἀτελεύτητος μαρτυρικῶς περὶ τὸ 100. ἔτος, Ὁ δὲ Πέτρος ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 311 ἔτει. Ἀπολυτ. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὡς ἄνω.

Κουτάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον. Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι οἱ ὄντως κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις φρουρήσατε ἅπαντας.

✠ 25. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Λίκατερίνης καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μερκουρίου.

Ὁ ὅσιος ἠθάλησεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει. Ἡ δὲ Λίκατερίνα ἐστέφη τῷ μαρτυρικῷ στεφάνῳ περὶ τὸ 305.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδοῖται τῶν Εἰσοδίων ἡ Ἐορτὴ Ἁγίας καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἀπολυτικίον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 235.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 225.

Κουτάκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτῆν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, εὐγείρατε νῦν γεραίροντες τὴν πάνσοφον Λίκατερίναν. Αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητόρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

Τοῦ Ἁγίου, ὁμοιον.

Τὰ θεῖα σοφῆ, καλῶς μυσταγωγούμενος, θυ-
σία δεκτῆ, ἐγένου παναοίδιμε· τοῦ Χριστοῦ
γάρ ἔπιες προθυμότατα τὸ ποτήριον. Διὰ τοῦ-
το Μερκούριε, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυκίου τοῦ
Κιανίτου.

Ἦχος α' περί τὰ 608. ζήσας ἐπὶ στύλου ἔτη 53.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας. Σελ. 224.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου
τοῦ Πέρσου.

Οὗτος ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Ἰουδιγέρδου βασιλεύσαντος
εἰς Περσίαν τῷ 399 - 420.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 225.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεῖς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόφυχε,
καὶ τὸ φοβερὸν Κριτήριον πτοούμενος, τῶν
Περσῶν τὸ πρόσταγμα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκω-
βε κατέπτυσας, καὶ ἐδείχθης Μάρτυς σεπ-
τός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα συντεμνόμενος.

✠ 28. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Στεφάνου
τοῦ Νίου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχου.

Ὁ μὲν Ὁσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ
ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς, τῷ 766. Ὁ δὲ Εἰρηναρχος
ἠθλησε τῷ 298.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεῖς ἐκ τῷ ὄρει, τὰς

νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανο-
πλία ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. Ἀ-
θῆς δὲ πρὸς Ἀθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω,
κτείννας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξί-
φει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιο-
μάρτυς αἰοίδιμε Στέφανε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυρ σου Κύριε. Σελ. 225.

Κουτάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.
Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν καὶ Θεῖον Στέφα-
ναν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς φιλίαις φιλέορται,
ἐκ καρδίας, ὡς τιμήσαντο. χαρακτῆρα, τὸν
ὠραῖον τοῦ Δεσπότη καὶ Μητρὸς αὐτοῦ καὶ
συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκβοήσωμεν, τούτῳ
χαίροντες: Χαίραις Πάτερ αἰοίδιμε.

✠ 29. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παραμόνου,
καὶ Φιλουμένου.

Τοῦ μὲν Παραμόνου ἀδλήσαντος ἐν ἔτει 250, τοῦ
δὲ Φιλουμένου, τῷ 270.

Ἀλληλουΐα.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου
Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ὅστις ἦν ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἀδελφὸς
τοῦ Κορυφαίου Πέτρου, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Πάτραις
τῆς Ἀχαΐας, σταυρωθεὶς κατακεφαλῆς.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἑλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτοκλήτου, καὶ τοῦ
Κορυφαίου ἀδελφός, τῷ Δεσπότη τῶν ὁ-
λων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνῃν τῇ οἰκουμένην διω-
ρῆσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κουτάκιον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπάνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν Πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθοῦμενον.

* * * * *

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9.
καὶ ἡ νύξ ὥρας 15.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοὺμ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλούϊα, Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ τὴν μνήμην Κυριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ. Ὁμοίως.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου. Ὡσαύτως.

Ἐν τῶν τριῶν τούτων, ὁ μὲν Ναοὺμ προεφήτευσεν ἐπὶ Ἐζεκιῦ· ὁ δὲ Ἀββακούμ ἐπὶ Ἰεραχίου· ὁ δὲ Σοφόνιος ἐπὶ Ἰωσίου.

✠ 4. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἡ μὲν Βαρβάρα ἠδλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐγεννήθη περὶ τὸ 676 ἔτος ἐν Δαμασκῷ· διήνυσεν ἀσκητικῶς τὸν βίον αὐτοῦ, καὶ ἐταλεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 760.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεία καὶ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἢ πάνσεμνος.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. Σελ. 248.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Τὸ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένω, ἀκολουθήσασα σεμνὴ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἕλιπες σεβάσματα. Μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπηξας, ἀπειλὰς ἀνδρείοφρον, μεγαλοφώνως κράζουσα σεμνὴ: Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν Θεηγόρον, τῆς Ἐκκλησίας παιδευτὴν καὶ διδάσκαλον, καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον, Ἰωάννην ἀνυμνήσωμεν. Ὅπλον γὰρ ἀράμενος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν αἱρέσεων πλάνην· καὶ ὡς θερμὸς προστάτης εἰς Θεόν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 5. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ζαββα τοῦ Ἠγιασμένου.

Ἐγεννήθη τῷ 439 ἔτει· ἐγένετο προστάτης πολλῶν μοναχῶν, καὶ καθηγητὴς τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναστηρίων· καὶ ζήσας ἔτη 94, ἐτελεύτησε τῷ 533.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἑλαίου.
Ἀπολυτ. Ταῖς τῶν σακρῶν σου. Σελ. 241.

Ω Κοντάκιον, Ηχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.
 Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος,
 προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς Σάββα μακάριε, τῷ
 σέ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας
 Ὀσίῳν ἐγκαλλώπισμα, πολιςῆς τε τῆς ἐρήμου
 ἀξιέπαινος· διὸ κράζω σοι: Χαίροις Πάτερ
 ἀοίδιμε.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου,
 ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυμα-
 τουργαῦ.

Ἐκράσεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· ὑπῆρξεν
 εἰς τῶν 318 ἁγίων Πατέρων, τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ'. Οἰκου-
 μενικῆς Συνόδου, ἐν ἔτει 325. ἀπέθανε περὶ τὰ 330.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις αἵνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ηχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος,
 ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξέ σε τῇ ποιμνῇ
 σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο
 ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ
 τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε. Πρέσβευε
 Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. Ηχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης·
 τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώ-
 σαις, ἔθηκες τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσω-
 σαις τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο
 ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 7. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβρο-
 σίου, ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ἐγεννήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 340. ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν
 ἐπισκοπικὸν θρόνον τῷ 374. καὶ ἀπέθανε τῷ 397.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ἐκησεν ἔτη πολλὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐτελεύτησεν
ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς. Σελ. 243.

Κοντάκι. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον,
 Τὸν ναόν σου Ἄγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον,
 οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες,
 ἴασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτεῦνται, λύσιν
 τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ
 πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις προστάτης ὤφθης,
 Πατάπιε ὅσιε.

Ἡ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ.

✠ 9. Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας καὶ Θεοπρο-
μύτωρος Ἄννης.

Ἐκτὸς τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἀτεκ-
 νος οὕσα καὶ στείρα ἡ Θεοπρομύτωρ Ἄννα, καὶ προβα-
 βηκυῖα τὴν ἡλικίαν, συνέλαβεν ἐκ θείας ἐπαγγελίας, καὶ
 ἠξιώθη γενέσθαι μήτηρ τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἑλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται· τοῦ
 Γωακίμ γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεός.

παρ' ἑλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς σαφῶς ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, θροτὸς γεγονώς, δι' Ἀγγέλου κελύσας βοῆσαι αὐτῆ: Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ε Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.
 Ἐορτάζει σήμερον ἡοίκουμένη, τὴν τῆς Ἀννης Συλληψιν, γεγενημένην ἐκ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον κηύσασαν.

Σημειῶσαι, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ Ἥλιος στρέφασθαι πρὸς τὰ βόρεια μέρη, καὶ ἀυξάνειν τὴν ἡμέραν εἰς ἡμᾶς.

† 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

* Ἡλικῶσαν ἐπὶ Μαξιμίνου, τῷ 235 εἴτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐ προσταχθέν.

Δ ἐγκρατεῖας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὀρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παραδόξου! ὅτι ὀστέα γυμνά ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ κτίστη Θεῷ.

Κοντάκ. Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Μηνᾶν τὸν θαυμαστόν, Ἐρμογένην τὸν θεῖον, καὶ Εὐγραφὸν ὁμοῦ, ἱεραῖς μελωδίαις, τιμήσωμεν ἅπαντες, ὡς μιμήσαντας Κύριον, καὶ ἀξήσαντας, ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ χορεῖαν, τὴν ἀσώματον, ἐν οὐρανοῖς πεφθακότας, καὶ θαύματα βλύζοντας.

✠ 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.

Ἦρχεν ἐκ Μαρουθᾶ τῆς Μεσοποταμίας· ἐζησεν ἐπὶ στύλου ἀσκητικῶς· καὶ ἀπέθανε τῷ 490. ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας. Σιλ. 224.

Κοντάκι. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποδῶν, τῶν κάτω μεδιστάμενος,
καὶ ἄλλον οὐρανὸν, τὸν στύλον τεκτηνάμενος,
δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην
"Οσιε. Εἰς αἰὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ πρέσ-
βευε ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Εἰδήσεις

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, μυσίαν ποιούμεθα τῶν προνόμου, καὶ ἐν νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

✠ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Προπατόρων.

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Προπατόρων,

Ἦχος β΄.

Εἰν πίστει τοῦς Προπάτορας ἐδικαίωσας,
τὴν ἐξ ἔθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος
Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι,
ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς
εὐκλεῆς, ἢ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν
ἐκείναις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄπο γ'. Ὠδῆς, ἢ Ὑπακοῆς, Ἦχος β΄.

Εἰς ὄρθρου τοῖς Παισὶ τὸ πῦρ μετέβαλλετο,
ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν ταῖς Γυναίξιν ἐνηλλάσ-
σετο. Ἄγγελος γὰρ ἐν ἀρφοτέροις διηκόνει ταῖς

θαύμασι, ταῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιή-
σας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν
καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς
ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Χ Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ'
ἀγράφῳ οὐσίᾳ θαυρακισθέντες, τρισμακάριοι
ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε. Ἐν
μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεοῦ
ἐπεκαλεῖσθε: Τάχυνον, ὦ οἰκτίρμον, καὶ
σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

¶ 12. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρί-
δωνος ἐπισκόπου Τριμυθεῦντος τῆς ἐν Κύπρῳ,
τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἦμασεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Με-
γάλου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ἐπαρουσία-
σεν εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Ἀ. Οἰκουμενικὴν Σύναδον· ἀ-
πέθανε περὶ τὸ 350, ἔτος.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου,
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρ-
μαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε Σπυρίδων
Πατὴρ ἡμῶν. Διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφω-
νεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ ἐν
τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους
ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. Δόξα
τῷ σέ δοξάσαντι· δόξα τῷ σέ στεφανώ-
σαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ἰάματα.

Τ Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
 Ὡς πρόβα Χριστοῦ, τρωθεῖς ἱερώτατε, τὸν
 ναὸν περωθεῖς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος,
 πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευσ-
 τε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενας, αἰτούμενος
 πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

✠ 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου,
 Λύξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου, καὶ Ὁρέσου
 καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς παρθένου.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἦσαν Καππαδοκίας, καὶ ἠδύνησαν
 περὶ τὸ 296. Ἡ δὲ Λουκία, ἣτις Ἑλληνιστὶ μεθερμη-
 νύεται, Φωτεινῇ, περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Φωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος Χριστοκλήρυξ,
 τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνοσίας καθημένοις ἀθ-
 λασφόρα πίστιν ὡς ὄφρυ δὲ περιδόμενος, τῶν
 δυσσευῶν τὰ θρόση οὐκ ἐπιτόθησε Εὐστράτιε,
 μνητῶν ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

✠ 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευ-
 κίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου,
 Ἀφρόδιτου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ὁ τοῖ μὲν τρεῖς πρότεροι ἠδύνησαν τῷ 250, οἱ δὲ
 λοιποὶ τῷ 290.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλούϊαι Οἱ Μάρτυρές σου
 Κύριε, ὡς ἄνω.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Ὅστις ἐν Ῥωμαῖοις τὴν πατρίδα ἐγένετο ἐπίσκοπος τοῦ
 Ελευρικού, καὶ ἀτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὰ 126.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκ. Καὶ τρόπων μέτοχος. Σελ. 226.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως καλλουήν τῶν ἱερέων ὅσιε, καὶ προτροπήν τῶν ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

Προφήτευσεν ἐπὶ Ζοροβάβελ, περὶ τῶ 520 πρὸ Χρ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουΐα.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀγγαίου. Σελ. 277.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαήλ· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Τούτων ὁ μὲν Ἱεράρχης ἦν γεννημα καὶ θάσμα τῆς Ζακύνθου, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 1624. Ὁ δὲ Προφήτης μετὰ τῶν τριῶν Παίδων κατήγοντο ἐκ τῆς βασιλικῆς τοῦ Ἰουδα φυλῆς· τῷ δὲ 599. πρὸ Χριστοῦ ἀπήχθησαν αἰχμάλωτοι εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ, ὅπου καὶ ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλονται· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντες.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνου καὶ Αἰγίνης τὸν
Πρόεδρον, τὸν φρουρὸν Μονῆς τῶν Στροφάδων,
Διονύσιον ἅπαντες, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ
πιστοὶ, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς. Χαῖς
λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σώ-
σον, καὶ βοῶντας σοι: Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι
Χριστῷ· δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι· δόξα
τῷ δορησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον.
Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι ἢ καθαρά σου καρ-
δίᾳ, προφητείας γέγονε φαινοτάτης δοχείου·
βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέον-
τας ἀποφιμοῖς δὲ βληθεῖς ἐν λάκκῳ. Διὰ τοῦτό
σε τιμῶμεν, Προφήτα μάκαρ, Δανιὴλ ἔνδοξε.

Ἔτερον τῶν Ἁγίων, ἀφ' ἑκτης.

Χειρόγραφον εἰκόνα. Σελ. 283.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Ζακυνθίων ἡ Πέ-
λις, ἀνυμνεῖν προτρέπεται πάντας πιστοὺς
συγκαλοῦσα, μέγιστον τὸν ἐν ἀνάγκαις θερμὸν
προστάτην, ῥύστην δὲ τῶν τοῖς κινδύνοις συ-
νεχομένων, καὶ γεραίρουσα κραυγάζει: Χαῖρε
τὸ κλέος πιστῶν Διονύσιε.

† 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ,
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἡ ἑλθὼν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν δεκάτην ὁγδόην τοῦ παρόντος, εἰ
τύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένη,
ἥτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως
λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
Θεῶν εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ
Μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν,
ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Πραφητῶν, ἐξαιρέτως
δὲ τοῦ Προφήτου Δαυὶδ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων.

✠ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον· εἰς τῶν Πατέρων.

Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως καταρθέματα. σελ. 285.

Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, ἢ Ἰσακὸς,

Ἦχος πλ. α'.

Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κόμινον, νῦν δὲ
Τυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυσε λέγων· Τί ἐ-
πιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; Ἀνέ-
στη Χριστὸς ὁ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ, καὶ
Σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' ἑκτης, Κοιτάκιον Προϊορτίου, Ἦχος α'.

Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Εὐφραθᾶ ἑταιμάζου·
ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν
μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται·
ὄν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐπα-
γάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρ-
θένου θηλάζουσαν.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βουφαστίου.

Ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ περὶ τὸ 290.

Ἀπολυτ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σα. 225.

✠ 20. Προεόρτια τῆς κατὰ Σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Οὗτος ἦν μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ ἐτί-
λασε τὸν τοῦ μαρτυρίου ἄρομον τῷ 109. ἐπὶ Τραϊανού.

Καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κιατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Βηθλεὲμ, ἠνοικταί πᾶσιν ἡ Ἐδὴμ
εὐτρεπίζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς,
ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου.
Παράδεισος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, εἰδείχθη
νοσητός, ἐν ᾧ τὸ θείον φυτόν, ἐξ αὐτῆς φαγόντες
ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ. τεθνηξόμεθα.
Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀνασ-
τῶν εἰκόνα.

Τοῦ ἁγίου: Κι αὐτῶν μέτοχος. Σελ. 226.

Ἀπό γ' Ὤδης, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'.

Αὐτόμελον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λό-
γον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρή-
τως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δό-
ξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βου-
ληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίου νέον, τὸν πρὸ
αἰώνων Θεόν.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὤδης Κοντάκιον τοῦ

ἁγίου, ὁμοίον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος
ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασιν, τὸν ἐν σπηλαίῳ
τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κα-
τατροφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι.

ναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθη,
Γυνάτιε ἔνδοξε.

✠ 21. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Ἦ πῆρχαν ἐκ Νικομηδείας, καὶ ἤθλησε τῷ 299.

Ἀπολυτίκιον: Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 235.

✠ 22. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Ἀ ὕτη κατήγετο ἐκ Ῥώμης, καὶ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ πάλ-
λας βασίλης ὑπομείνασα, ἀτελεύτησε διὰ πυρός τῷ 290.

Ἀπολυτίκιον: Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, ὡς ἀνωτέρω.

Ο Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχον-
τες, πρὸς τὸν σὸν ναὸν, προστρέχοντες λαμ-
βάνουσι, τὰ σεπτὰ δωρήματα, τῆς ἐν σοὶ ἐνοι-
κούσης Θείας χάριτος Ἀναστασία· σὺ γὰρ
αἰεὶ, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

✠ 23. Τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν
τῇ Κρήτῃ.

Ο ὕτοι ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250.

Τ Ἀπολυτ. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαῦμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν
ἐξανθήσασαν ἀνθρὰ τὰ τίμια, τοὺς μαργχρί-
τας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας.
Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῷ οἱ μακάριοι,
δύναμεν μυρίοπλον τῶν δαιμόνων κατήσχυαν·
διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες
Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Ε Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ευσεβὸς ἔλαμψεν ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβα-
σμία ἀθλήσις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν

Orologio. 13

ἐν σπηλαίῳ κρυπτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησε.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας ἡγήρχην ἐκ Ῥώμης, καὶ μαρτύρησεν ἐπὶ Κομμύδου, τοῦ βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 180-192.

Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως
Ἀπολυτίκιον Προέορτιον. Ύμνος δὲ
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απεγράφεται ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἀσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσούσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 25. Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀκατάληπτος αὕτη καὶ ἀνερμήνευτος Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τῷ 5508 ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου, βασιλεύσαντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου.

Πάσχα Ἀργία τριήμερος, καὶ καταλύσις εἰς πάντα, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ Ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπό γ', Ὡδή, ἡ Ἰπακοή,

Ἦχος πλ. δ'.

Γ ἢν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ Νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' Ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσγάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν αἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος. Κύριε δόξα σοι.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὡδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόμειλον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τέκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ Ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθύμιου, ἐπισκόπου Σάρδεων.

Ὁ Θεὸς Εὐθύμιος ἠκμασε κατὰ τὸ 787. Διὰ δὲ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς ἐπὶ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 820 - 829 ἔτους.

Ἀπολυτ. τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Γέννησις σου Χριστέ.
Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Ο πρὸ ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννη-
θεῖς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἑσαρκώθη σήμερον
ἐκ σου· ἔθεν Ἀστὴρ εὐαγγελίζεται Μάγοις,
Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι τὸν ἄσ-
πορον τόκου σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ,
ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ τύχη Κυριακὴ, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην
τῶν ἁγίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς Παρθένου, Δα-
υὶδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ
Ἀδελφοθέου· μὴ τυχούσης δὲ Κυριακῆς ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις, ἐπιτελοῦμεν αὐτὴν τῇ 26.

Ἦν δὲ ὁ Ἰωσήφ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἐκ τῆς οἰκογενείας
τοῦ Δαυὶδ· καὶ ἐτελεύτησε μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος, τὸ
ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου Γεννήσεως. Ὁ δὲ Θεοπάτωρ Δαυὶδ
ἐγεννήθη ἐν Βηθλεὲμ, τῷ 1085 πρὸ Χριστοῦ· καὶ βα-
σιλεύσας 40 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 1015 πρὸ Χρ.

Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.
Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Ἁγίων.
Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυὶδ τὰ θαύμα-
τα τῷ Θεοπάτορι. Παρθένου εἶδες κυοφορή-
σασαν, μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας, μετὰ
τῶν Μάγων προσεκύνησας, δι' Ἀγγέλου χρη-
ματισθεῖς. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Ἐφροσύνης σήμερον, Δαυὶδ πληροῦται ὁ
θεῖος, Ἰωσήφ τε αἰνεῖσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσ-

φέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν: Οἰκτίρμον σώζε τούς σέ γεραίροντας.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ Στέφανος ἦν Ἰουδαῖος τὸ γένος, καὶ ἐτελεύτησεν μαρτυρικῶς τῷ 36 ἔτει ἀπὸ Χρ. λιθαζόμενος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

Β Ἀπολυτ. Ἦχος δ'. Τὰ χυρὸν προκατάλαβε. Βασιλείου διαδήμα ἐστέφθη σὴ κορυφή ἐξ ἁθλῶν ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο Κοντάκ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον. Δεσπότης χθὲς ἡμῖν διὰ σαρκὸς ἐπεδήμη, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμη. Χθὲς ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Οὗτοι πάντες κατεκαύθησαν ζῶντες τῷ 303 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ.

Ἀπολυτίκιον,

Ἄθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ. Σελ. 264.

Σ Κοντάκ. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατός ἐν ἀριθμῷ, Δυσμυρίων Μαρτύρων,

ὡς ἄδυτος φωστήρ, ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως· ἐξαφθέντες γάρ, θείᾳ στοργῇ τοῦ Δεσπότη, τέλος ἁγίου, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

✠ 29 Τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ἐν Βηθλεὲμ ὑπὸ Ἡρώδου ἀνααιρεθέντων, γλιτσῶν ὄντων δεκατεσσάρων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκελλου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκακίμων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν, καὶ ἠνικασε κατὰ τοὺς χρόνους Λέοντος τοῦ Θερακῆς, τοῦ βασιλεύσαντος τῷ 457-474.

Ἀπολυτ. Ἰὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων. Σελ. 256.

✠ Καὶ τοῦ ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.
 Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. Λαβὼν γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορῶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

✠ Ἐν τῇ Βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ Βασιλέως, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν σὺν θάοις ἐπιδημοῦσι, δι' Ἀστέρος ἐξ ὕψους ἐδηγούμενοι· ἀλλ' Ἡρώδης ταρασσεται, καὶ θερίζει τὰ Νήπια, ὡσπερ σίτον, ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ.

Ἔπεσον. Ηγος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Αιστήρ Μάγους ἔπεμψε πρὸς τὸν τεχθέντα, καὶ Ἡρώδης ἀδίκον στρατὸν ἀπέστειλε δεινῶς, φονοκτονεῖν σε οἰόμενος, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς νήπιον κείμενον.

✠ 30. Τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀγυσίας.

Ἐπῆρχεν ἐκ Θεσσαλονίκης, καὶ ἤδηλησεν ἐπὶ Μαξιμιανῷ τῷ 298.

Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ τῆς ἀγίας Μελάνης Ἀπολουθία, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἑορτήν.

✠ 31. Τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς Ῥώμης καὶ ἐτελεύτησεν οὕτως περὶ τὰ 410.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἡ Ἑορτή, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10.
καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Ἡ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἡ κατά Σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν κατεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένην Περιτομήν, καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα **ΙΗΣΟΥΣ**, ὅπερ δηλοῖ, Σωτήρ. Ταῦτα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὰ Ὄνομαστήρια ἐορτάζοντες σήμερον, ἀρχόμεθα ἀπ' αὐτῆς καὶ τοῦ Νέου ἔτους, τοῦ ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ.

Ὁ δὲ μέγας Βασίλειος ἐγεννήθη ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, καὶ ποιμάνας τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν 8 ἔτη, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον τῇ 379.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ε Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, Ἦχος α'.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοκρεπῶς

ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένω-
σας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας.
Βασιλείου ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο τοῦ λίθου σφραγισθέντος
Ἐρόνω πυριμόρφω ἐν ὑψίστοις καθήμε-
νος, σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, καὶ τῷ Θεῷ σου
Πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐπὶ γῆς, ἐκ
Κόρης ἀπειράνδρου σου Μητρός· διὰ τοῦτο καὶ
περιετμήθης ὡς ἄνθρωπος ὀκταήμερος. Δόξα
τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φι-
λάνθρωπε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ω ἐπεφάνης σήμερον.
Ἐφθης βάσις ἀσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέ-
μων πᾶσιν ἄστυλον τὴν κυριότητα βροτοῖς,
ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ
Βασιλεῖε ὅσιε.

Ο τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.
τῶν ὄλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει,
καὶ βροτῶν τὰ πταιίσματα, ὡς ἀγαθὸς πε-
ριτέρνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσ-
μῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτί-
στου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ Θεὸς μύστης
Χριστοῦ Βασιλείος.

* 2. Προϊόρτια τῶν Θεοφανείων· καὶ μνή-
μη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου
Πάπα Ῥώμης.

* Ἦχος περὶ τὰ 330.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Κανόνα πίστεως, Σελ. 279.

Προϊόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλόγη Ἰωσήφ.
Ετοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη ποταμὲ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενου τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμήθῃ, μὴ κρύπτεσθε ἑαυτοὺς ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινῆσαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς.

Εν ἱερεῦσιν ἱερὺς ἀνεδείχθης, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ Θεοφόρε, τῶν Ἀσκητῶν συνόμιλος γενόμενος· ὅθεν συναγάλλη νῦν, τοῖς χαροῖς τῶν Ἀγγέλων, Πάτερ εὐφραίνόμενος, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Σίλβεστρο ἐνδόξε ποιμήν, σῶζε τοὺς πόθῳ τελούντας τὴν μνήμην σου.

Προϊόρτιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ: Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδάμ τὸν Πρωτόπλαστον.

Ψ 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰορδίου.

Ὁ μὲν Προφήτης ὑπῆρξε περὶ τὰ 465-424 πρὸ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Μάρτυς ἠδλόησεν τῷ 314 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Προϊόρτιον· καὶ τοῦ Ἁγίου·
Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, Σελ. 225.

Κοντάκιου. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Οὐ σοὶ ἰδρωῶτες ἐνδοξε, τὴν πᾶσαν γῆν κατήρδευσαν, καὶ τοῖς τιμίσις σου αἵμασι Γόρδιε, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐφραναι. Ταῖς εὐχαῖς σου θεόφρον, σῶσον πάντας τοὺς πιστεῖ σοι ἀναμέλποντας, καὶ μακαρίζοντας, καὶ βωῶντας ὕμνον ἐπάξιον, πανεύφημε ὡς πολύαθλος.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν Προφήτα, τοῦ Χριστοῦ προήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον· οὗ τῇ ἐλλάμψει ὁ κόσμος πεφώτισται.

¶ 4. Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων καὶ τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκούμφῳ τῆς Σικελίας Ἦγουμένου.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

καὶ τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεισι, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκοντά, ἐνθέως πιστοὶ, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον, καὶ ἔχομεν λύχνους θείας Πίστεως.

† 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου, καὶ Θεωνᾶ καὶ τῆς Ὀσίας Συγκλητικῆς.

Οἱ μὲν ἠδῆλασαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει. Ἡ δὲ Συγκλητικὴ ζήσασα ἀσκητικῶς 83 ἔτη, ἐτελεύτησε περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος.

Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων· Νηστεία, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα τύχη.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῇ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρέϊτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν βεβούσσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Ἡ ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

† 6. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐζήτησε καὶ ἔλαβε τὸ βάπτισμα εἰς τὴν Ἰορδάνην παρὰ τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς

Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννητοῦ ἢ φωνῆ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητὸν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα. Καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανείς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἡ Ἑπακοή, Ἦχος β'.

Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. Ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστέ ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Λυτόμελον.

Επεφάνης σήμερον τῇ αἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. Ἠλθες, ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπράσιτον.

Ψ 7. Ἡ Συναξίς τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προδρόμου Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρχεῖσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· Ὁθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ τοῦ

αίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κουτάκιον, Πχος πλ. β. Αὐτόμειλον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν θεοδοικῶς ὁ Γορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο· τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, τρώμῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτίζομενον· καὶ πάντες εἰ ἐν τῷ σκοτει κατηνυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σὲ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

¶ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Ἡ μὲν ἤσκησεν περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος. Ὁ δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Θ'.

Ἀπολυτικίον, καὶ Κουτάκιον τῆς Ἑορτῆς.

¶ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Ἡ ἔζησεν ἐπὶ Οὐαλλεριανῷ τῷ 255 ἔτει.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁ Μάρτυρος σου Κύριε. Σελ. 225.

Κουτάκιον, Πχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ Σωτῆρος κλίναντος ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν ἐθάλασθησαν αἱ τῶν δρακόντων κεφαλαί· τοῦ Πολυεύκτου ἡ κάρα δὲ, ἀποτμηθεῖσα τὸν ὄβλιον ἤσχυνε.

¶ 10. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης· καὶ τοῦ ὁσίου Δομετιανοῦ, ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ὁ μὲν Ὅσιος ἤκμασε κατὰ τὸ 685. Ὁ δὲ Γρηγόριος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μ. Βασιλείου, ζηλωτῆς καὶ αὐτὸς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· ἐγεννήθη τῷ 331, καὶ ἐτελεύτησε τῷ 396. ἔτει.

Ἀπολυτίκ. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων. Σελ. 271.

Τ Κουτάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.
 τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς
 σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, Νύσσης ὁ
 γρήγορος νοῦς Γρηγόριος, ὁ σὺν Ἀγγέλοις χο-
 ρεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῷ θεῷ φωτὶ, πρεσ-
 βεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου
 τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἦ ἡ Καππαδόκης τὴν πατρίδα ἤκμασε περὶ τὰς ἀρχαίς
 τοῦ 5. αἰῶνος· καὶ ζήσας ἔτει 103, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ λαίου.

Ἀπολυτίκιον.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς. Σελ. 241.

Π Κουτάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.
 Πευτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου
 σου, τὰς σὰς ὁσίας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήντη-
 σας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ,
 τῶν δακρῶν σου ταῖς ὄμβροισι ἀρδενόμενα, ἀ-
 γελάρχα τῶν Θεοῦ θεῶν ἐπαύλων. Ὅθεν κρά-
 ζομεν: Χαίροις Πάτερ Θεοδοσίε.

✠ 12. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Ἦ ἠθλησεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τῷ 216 ἔτει. —

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κουτάκιον τῆς Ἐορτῆς.

✠ 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἐρμούλου, καὶ
 Στρατιούκου.

Ἦ ἠθλησαν ἐπὶ Λικινίου, τῷ 314 ἔτει.

Συμφάλλεται σήμερον καὶ τῶν ὁσίων Πατέρων τῆς Ἀ-
 καλουδίας, διὰ τὴν τῆς Ἐορτῆς ἀπόδοσιν ἐπὶ τῆς αἰῶνος.

Ἀπολυτίκ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

Καὶ τῶν Ὁσίων,

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων, ὡς ἀνωτέρω.

Κεντάκιον τῶν Ὁσίων, Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνὴν κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

✠ 14. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων.

Τῶν μὲν, κατὰ τὸ 296 ἔτος. Τῶν δέ, περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε΄ αἰῶνος.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Θεοφανείων ἡ Ἑορτή.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ὁ μὲν Παῦλος ἠκμασε περὶ τὰ 250. Ὁ δὲ Ἰωάννης περὶ τὰ 450.

Ἀπολυτ. Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Εκ βρέφους τὸν Κύριον ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἠσκησας ἀριστα· ἐπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων τὰς ἐνέδρας παρμάκαρ· διέσε Ἰωάννη ὁ Χριστὸς ἀξίως ἐδόξασε.

Ἀπό γ. Ὁδῆς, Κεντάκιον τοῦ Καλυβίτου, Ἦχος β΄.

Εχειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες. Ἐξέκλινας τοῦ βίου τὰς τρικυμίας, πρὸς ὄρμον δὲ τὸν θεῖον ἴθυνας Μάκαρ τὰς πορείας σου· καὶ ἀνέβλυσας πᾶσι ρεῖθρα ἰάσεων, τοῖς πόθῳ Ἰωάννη τῇ σοφῷ σου προσφάουσι, καὶ πίστει ἐκβωῶσί σοι· Πρόστι-

Θε ἐν ἡμέρα τῆς δίκης ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς, Πάτερ ὅσιε τὴν
κοίμησιν.

Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προθήσας σοφὴ πτωχείαν τὴν ἄσυλον, γο-
νέων τῶν σῶν τὸν πλοῦτον ἐμίσησας, καὶ τὸ
Εὐαγγέλιον ἐν χερσὶ σου κρατῶν ἠκολούθησας,
Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη, πρεσβεύων ἀπαύσ-
τως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀφ' ἑκτῆς, τοῦ Θηβαίου, Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες τὸν ἐν τῷ ὕψει, ἀ-
ρετῶν ἐκλάμπαντα, ἀνευφημήσωμεν πιστοί,
Παῦλον τὸν θεῖον κραυγάζοντες: Σὺ τῶν Ὁ-
σίων Χριστὲ ἀγαλλίαμα.

✠ 16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσειος
τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου,
Κατάλασις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδή-
μησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίῳ Ἀλύσειῳ, τῶν
Ἀποστόλων πρωτόθρονε· ἃς ἐν πίστει προ-
σκυνοῦντες δεόμεθα: Ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσ-
βείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.
πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστε-
ως δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρω-
τόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας, ἑορτάσαι
Πέτρου τὰ θαύματα τῆς τιμίας Ἀλύσειος,
καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

¶ 47. Τοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀυτουίου τοῦ Μεγάλου.

Ὁ ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 261, καὶ ζήσας ἀσκητικῶς 105 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 366.

Ἄργια, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις, μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀυτώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικὸς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὀσιώτατε. Σὺν αὐτῷ οὖν σὲ γεραίρομεν, Ἀυτώνιε Πάτερ, τῶν Πατέρων κρηπίς.

¶ 48. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι σοφοὶ τῆς ἀληθείας Διδάσκαλοι, καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἦσαν Ἀλεξανδρεῖς τὴν πατρίδα. Ὡς ὁ μὲν Ἀθανάσιος ἐγεννήθη τῷ 296 ἔτει, ὅς τις υπομείνας πολλοὺς διωγμοὺς καὶ ἐξορίας, ἀνεπαύσατο τῷ 373 ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριλλος πομπάνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ 32 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 444.

Ἄργια, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θεῖα· πίστει.

Εργοῖς λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γε-

γόνυατε τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες,
τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως
εὐρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρούμενον πᾶσι
τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύτας τὰ δόγματα, κακοθε-
ξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπέρου
τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος
ὅσι· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Ἔτερον κοινῶς, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Γεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γεν-
ναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ,
πάντας φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντας: Σῶσον
οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

✠ 19. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου
τοῦ Ἀγυπτίου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Ἀρσενίου Κερκύρας.

Τούτων, ὁ μὲν Ὅσιος ἤκμασε περὶ τὰ 300-390.
ὁ δὲ Ἀρσένιος περὶ τὸν Η'. αἰῶνα.

Ἀπολυτικ. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Σελ. 241.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς
σε ἔδωτο, ὡσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦν-
τα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων Μακάριε ὅσιε.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἐπὶ ἤρχεν ἐκ Μελιτωνῆς τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ· ἐγεννήθη
περὶ τὸ 377. ἔτος· καὶ ἐτελεύτησε τῷ 473, γενόμε-
νος ὑπέρμαχος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίχτουςα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβεία φυτεύσας, ἐγκρατεία ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς οὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἢ κτίσις εὐρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμη σου ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρσον ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν: Ἀλληλούϊα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Νεαφύτου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἠβλήθη τῷ 290 ἔτει. Ὁ δὲ θείος Μαξίμος ἦν Κωνσταντινουπόλιτις τὴν πατρίδα· ἤχμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, καὶ ἐτελεύτησε τῷ 662.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ ρηθοδοξίας ὁδηγέ. Σελ. 248.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανώς πίστιν τὴν ἐνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσει, θελήσεισί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, ἐπαξίως ἐν ὡδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν, ἀνακράζοντες: Χαίρε Κήρυξ τῆς Πίστεως.

✠ 22. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου·

καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου
τοῦ Πέρσου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἐτελεύτησεν μαρτυρικῶς τῷ 97
ἔτει. Ὁ δὲ Ἀναστάσιος τῷ 614.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς. Σελ. 544.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος β'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 225.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου,
Τιμόθεον πιστοί, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, σὺν
τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον,
τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον,
καὶ ἐλαύνοντα τὰ ψυχικὰ ἠρώων πάθη, καὶ
νόσους τοῦ σώματος.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος
Ἀγκύρας καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Ἐβλήσαν ἐπὶ Διοκλιτιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 296.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Κλήμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως,
ἀνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς θεόσδοτος,
τοῖς πιστοῖς πανίερε ἠδύτατος ἐβλάστησας.
Ἄλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος, καὶ Ἱεραρχῶν
σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλήμα, τοῦ

Χριστοῦ πολυάθλος, Κλήμη πανεύφημε ὁφ-
θεις, σὺν τοῖς συνάθλοις σου ἔκραξες: Χριστὶ,
Μαρτύρων παιδρὸν ἀγαλλίαμα.

† 24. Τῆς ὁσίας Μητρός ἡμῶν Ξένης.

Ἦσκησεν εἰς Μυλασσαν, πόλιν τῆς ἐν Ἀσία Καρίας.

Ἀπολυτικ. Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς. Σελ. 232.

Κουτάκιον, Ἦχος β΄.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτε-
λοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν
τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχύον τῶν ἰάσεων·
ὄν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 25. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγο-
ρίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως,
τοῦ Θεολόγου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ ἐγενήθη ἐν
Ἀρβιανῶ, κώμῃ τῆς Β. Καππαδοκίας. Κατὰ τὸ 378.
ἐγένετο Ἐπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐλευθερώσας
τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς λύμης τῶν Αἱρέσεων· ἐτελεύτησε
τῷ 391. ζήσας ὑπὲρ τὰ 80 ἔτη. Τὸ ὕψος τῶν Θεολογικῶν
αὐτοῦ νοημάτων προεξένησεν αὐτῷ τὴν ἐπωνυμίαν Θεολόγου.

Ἀρχία, καὶ Κατάλυσις αἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος α΄.

Οπκιμενικός αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τὰς
τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ
βάθη τοῦ πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ
κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ
πρίσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κουτάκιον, Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκάς τῶν

ῥητόρων, διαλύσας ἔνδοξοι, ὀρθοδοξίας χιτῶνα,
ἀνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλι-
σας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς
σοῖς τέκνοις: Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ
νοῦς ὁ ἀκρότατος.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος,
καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Ἦκῃσαν εἰς Ἱεροσόλυμα περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 5. αἰῶνος.
Ἄπολ. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 274.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν αὐλαῖς ἠγρύπνησας ταῖς τοῦ Δεσπότη, τοῖς
πτωχοῖς σκορπίσας σου, τὸν πλοῦτον
Μάκαρ ἰλαρῶς, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τέκνοις σου,
διὸ κληροῦσθε τὴν θείαν ἀπόλαυσιν.

✠ 27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν
ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

Αὕτη ἐγένετο τῷ 439 ἔτει, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγαλοῦ.

Ἄργια, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου. Ὅρα σελ. 268.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χορὸς ἀγγελιῶν.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία,
τῇ Ἀνακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου καὶ
τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολῦτιμον,
τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς
πρεσβείαις σου, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη
Χρυσόστομε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ
τοῦ Σύρου.

Ἦκῃσε περὶ τὰ 370.

Ἀπολυτικά. Ταῖς τῶν δακρῦν σου Σελ. 141.

Τ Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
τὴν ὥραν αἰὲ προβλέπων τῆς ἐτάσεως,
ἐθρήνεις Ἐφραὶμ δάκρυα κατανύξεως· πρακ-
τικός δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος
ὄσιε· ὄθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγεί-
ρεις πρὸς μετάνοιαν.

✠ 29. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου
Γερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπολυτικά: Καὶ τρόπων μέταχος. Σελ. 226.

Κ Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ ἐώας σήμερον ἐξανατείλας, καὶ τὴν
κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδασχαῖς, τῷ
μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος καὶ θεῖος
Ἰγνάτιος.

✠ 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ
οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Με-
γάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσόστομου.

Ἡ κοινὴ αὕτη τῶν τριῶν τούτων Διδασκάλων ἐορτὴ
συνέστη περὶ τὸ 1100 ἔτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλε-
ξίου τοῦ Κομνηνοῦ.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτικίον. Ἦχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς
οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων
πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασ-
θαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. Ἦχος δ'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τρι-
σηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει

δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρ-
 ρύτους ποταμούς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν
 θεογνωσίας νόμασι καταρθεύσαντας, Βασι-
 λειον τὸν Μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον,
 σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυ-
 σορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασ-
 ταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ
 γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὸς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱερούς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν
 κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου
 εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυ-
 σιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάμα-
 του, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος
 δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

✠ 31. Τῶν ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναρ-
 γύρων Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Ἐβλησαν ἐπὶ Διοκλήτιανῷ τῷ 292.

Ἀπολυτίκιον.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου. Σελ. 269.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. ἨΠαρθένος σήμερον.
 Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεάν τῶν θαυ-
 μάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀ-
 παύτως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρου-
 ργία, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ, Κύριε θεόφρον, σὺν
 Ἰωάννῃ τῷ ἀοιδίμῳ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι Ἴατροὶ
 ὑπάρχετε.

*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*o*

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 28, εἰ δέ ἐστι Βίσεκτος, 29.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14,
καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.✠ Ἡ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Γρύφωνος.

Ἐβλήθη ἐν ἔτει 250 ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου.

Ἀπολυτίκι. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 225.

Ἄλλοτε Προεόρτιον, Ἦχος α΄.

Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ὁ οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων Ἀγγέλων, προ-
κύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέ-
φος βασταζόμενον, πρὸς Ναὸν τὸν Πρωτό-
του, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράν-
δρου προεόρτιον οὖν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρι-
κτῶς ἐξιστάμενοι.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος κλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχάς.

Τριδικῆ στερόσῃ, πολυθεῖαν ἔλυσας, ἐκ
τῶν περάτων αἰοίδιμε, τίμιος ἐν Χριστῷ γενό-
μενος καὶ νικήσας τυράννους ἐν τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρι σου, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυ-
ρίας σου, καὶ χάρισματα θείων ἰάσεων, ὡς
ἀήττητος.

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 2. Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός μετὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, προσήχθη ἐν τῷ Ἱερῷ παρὰ τῆς ἀγιωτάτης αὐτοῦ μητρὸς· ὃν ὁ δίκαιος Συμεὼν δεξάμενος εἰς τὰς γυναικὰς αὐτοῦ ἀγκάλας, ἀπέδωκε εὐχὰν τῷ Θεῷ, ἄσας τὸ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Χαίρε κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σου γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβῦτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλας τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον Ἦχος α΄.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἴσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόνητος.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου· καὶ τῆς ἁγίας Προφήτιδος Ἄννης. Ἀπολυτ. καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἦσκησε περὶ τὸ 440. ἔτος.

Ἀπολυτ. Ἐ σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς. Σελ. 294.

Ε Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἰεφάνης σήμερον. Ἐὐσφόρον ἄλλον σε ἢ Ἐκκλησία, εὐραμένη ἔνδοξε, ταῖς τῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπρονομένη κραυγάζει σοι: Χαίροις παμμακάριε Θεόφρον Ἰσιδώρε.

✠ 5. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Ἦσκησε τῆ 251 ἔτει ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ Κωντιανοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἠμῶνάς σου Ἰησοῦ Σελ. 235.

Σ Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἰεφάνης σήμερον. Σκολιζέσθω σήμερον ἢ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἀγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος: Χαῖρε, βῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἐιροτονηθέντος μὲν παρὰ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καταλιπόντος δὲ διάδοχον αὐτοῦ τὸν Πολύκαρπον.

Ἀπολυτίκιον. Ἰκνόνα πίστεως. Σελ. 279.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Παρθενίου, ἐπισκόπου Λαμφάκου· καὶ τοῦ ὁσίου Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στερίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ἦ μὲν ἤμασαν, περὶ τὰ 318. Ὁ δὲ Λουκάς, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος.

Ἀπολυτ. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 271.

Τ Κοντάκ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.
 ὦν θαυμάτων εἴληφας, τὴν θείαν χάριν
 θεόφρον, ἱερέ Παρθένιε, θαυματουργέ θεοφό-
 ρε, ἀπαντα πιστῶν τὰ πάθη ἀποκαθαίρων,
 πνεύματα τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλαύνων· διὰ
 τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ
 τῆς χάριτος.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου
 τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου
 Ζαχαρίου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἔδωκεν ἐπὶ Λικονίου, τῷ 320 ἔτει.

Ὁ δὲ Προφήτης ἦν σύγχρονος τοῦ Προφήτου Ἀγγαίου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

στρατολογία ἀληθεὶ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανί-
 ου στρατηγός Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένη-
 σαι Θεόδωρε· ἔπλοισ γὰρ τῆς πίστεως πα-
 ρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν
 δαιμόνων τὰ σίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀ-
 θλητής· ὅθεν σε πιστεὶ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ἦ ἀνω ζητῶν.

Α νδρία ψυχῆς, τὴν πίστιν θωρακισάμενος,
 καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν
 ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε
 Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσ-
 βεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Ἦ δόξα ἐπὶ Οὐαλλερικανῷ ἐν ἔτει 260.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Ὑπαπαντῆς ἡ
 Ἑσπέρη, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, εἰ οὐκ ἐστὶ ἑσο-

παρακοστή. Ἐάν δὲ τύχη ἐν αὐτῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, ὡς προαποδιδομένης τῆς Ἑσπρῆς.

Ἀπολυτ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 225.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς. Ἀγάπης τῷ δεσμῷ, συνδεθεὶς Νικηφόρε, διέλυσας τρανώς, τὴν κακίαν τοῦ μίσους· καὶ ξίφει τὴν κάραν σου, ἐκτμηθεὶς ἐχρημάτισας, Μάρτυς ἔνθεος, τοῦ σαρκωθέντος Σωτῆρος· ὃν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούμενων, τὴν ἐνδοξον μνήμην σου.

† 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χαράλαμπος.

Ἦ ἠλθον ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, τῷ 198 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. Ὡς στύλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος αἰείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφεί, ἐδείχθης Χαράλαμπε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας καὶ εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἰπεφάνης σήμερον. Ὡς φωστήρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας ταῖς τῶν θουμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε· ὃθεν τιμῶμεν τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

† 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου,

Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, ἠθλῆσεν ἐπὶ Δικηνίου τῷ 316 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτικ. Καὶ τρόπων μέτοχος. Σελ. 226.

Ως ἐμπρέψαντος χάριτι ἱεραρχίας ἐνδοξε, ἡ Ἐκκλησία παιδρῶς ἑορτάζει σου τοὺς ἀθλοὺς ἱερώτατε, οὓς ὑπέστης γενναίως, καὶ ὑπήνεγκας χαίρων, Βλάσιε πανεύφημε, φωστήρ παγκόσμιε, καταλάμψας τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ὡς αἰοίδιμος.

Ο Ἔτερον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν. Θεῖος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἄμπελος Χριστοῦ, τὸ κληῖμα τὸ πολύφορον, Θεοφόρε βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης τῆς σῆς πλήρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 12. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Ἦχος αὐτοῦ ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, καὶ ἐτελεύτησε περὶ τὰ 380.

Ἀπολυτίκιον: Κανόνα πίστεως. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν, τὴν πνευματικὴν σου παρρησίαν δεδοικῶς ὁ ἀποστάτης, φεύγει Μακεδόνιος· τὴν πρεσβευτικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληροῦντές σου οἱ δοῦλοι, πόθῳ σοὶ προστρέχομεν. Τῶν Ἀγγέλων ἐφάμελλε Μελέτιε, ἡ πύρινος ῥομφαία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ πάντα τοὺς ἀθέτους κατασφάττουσα, ὑμνοῦμέν σε τὸν φωστήρα, τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἦχος αὐτοῦ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε' αἰῶνος.

Τ ἡν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς ἐναπέσβησας Μακάριε, καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα χαλινώσας ἐκραύγαζες· Δεδοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Ω Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὸς ἀσφαλεῖς.
 Ὁ ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δοκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου πολίτην μέγαν, καὶ συνίστορα, καὶ πολιούχον, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν ἀεισέβαστον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιϊν κατεπάτησε.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λύξεντιου.
 Ἦχος κ. κηραυεὺν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λεόντος τοῦ Θρακῆς, τῷ 457 - 474.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Σελ. 241.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου· μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Παύλου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.
 Ἀπόστολε ἅγιε Ὁνήσιμε. Σελ. 252.

Ω Κοντάκιον. Ἦχος δ'.
 Ἐπεφάνης σήμερον.
 Ὁ ἀκτὶς ἐξέλαμψας τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, Ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος. διό σε τιμῶμεν, Ὁνήσιμε ἑνδοξε.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦχος δ. Ἦχος δ. Ἦχος δ. Ἦχος δ.
 Ἦ ἔλησαν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει.

Απολυτ. Ο ἱ Μάρτυρες σου Κύριε. Σελ. 237.
Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Κὸ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Κλασθηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεὶ, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Ἡ θήκη ἐπὶ Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίῳ, τῷ 297 ἔτει.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Απολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἰδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Κοντάκιον αὐτομέλου, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβῶν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθη, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, Πάπα Ρώμης.

Ἐ γεννήθη ἐν Ρώμῃ, καὶ ἐτελεύτησε τῷ 461.

Απολυτίκιον. Κανόνα πίστεως. Σελ. 279.

Κοντάκ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Ἐπὶ θρόνου ἔνδοξε ἱερωσύνης καθίσας, καὶ

λεόντων στόματα τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐνθεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος, ἠύγασας φῶς τῆ σῆ ποιμνῆ θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθη, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου, μαθητοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἀρχίππε. Σελ. 252.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἀρχίππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βελαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι: Σῶσον τοὺς πίστει, τιμώντας τὴν μνήμην σου.

✠ 20. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, ἐπισκόπου Κατάνης.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ραβίνης τῆς Ἰταλίας, καὶ ἤμισε περὶ τὰ 886-919.

Ἀπολυτίκιον: Κανόνα πίστεως. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ως ἀπαρχαίς. Ως σπερ λαμπτήρα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, παμμάκαρ σε ὑπὲρ ἡλίου λάμποντα, καὶ διὰ τοῦτο κράζει σοι: Ταῖς πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, ἀκαταγώνιστον καὶ ἀκλυδώνιστον, ἐξ αἱρέσεως πάσης συντήρησον, πολυέλεε.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Τοῦ μὲν ὁσίου ἀδελφὸς ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἠοικησεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος ἠκμασεν ἐπὶ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου.

Ἀπολυτίκ. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων. Σελ. 274.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
Ως ἀστὴρ πολύφωτος, ἐκ τῆς ἑώας, ἀναλάμπας ἠύγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε παμμακάρε Τιμόθεε.

✠ 22. Ἡ εὐρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἡ ἑλθεῖς τῷ 166 ἔτει, ὑπομένεις τὸν διὰ πυρὸς θάνατον.

Ἀπολυτίκ. Καὶ τρόπων μέταχος. Σελ. 226.

Κοντάκ. Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.
Καρπούς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφὲ, ἀρετῶν δὲ ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ἱεράρχα μακάριε ὁθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, Θεὸν μεγαλύνοντες.

✠ 24. Ἡ Πρώτη καὶ Δευτέρα Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ, ἀκτίνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων. Ἀνωθεν συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Π Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
 Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος,
 τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερωτάτου, ἐκ
 τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε, λαμβάνομεν·
 καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἦ κμασαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντινου τοῦ Πορφυρογεννήτου· ἐτελεύτησε τῷ 806. Στιλ.

Ἀπολυτίκιον. Κανόνα πίστεως. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ο Ἦ Παρθένος σήμερον.
 ῥθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνεις,
 καὶ Χριστοῦ μακάριε, τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα,
 σέβεισθαι καὶ προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας,
 ἠλεγξας Εἰκονομάχων ἄθεον δόγμα.
 Διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν: ὦ Πάτερ, χαίροις σοφὴ
 Ταρασίε.

✠ 26. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης.

Ἦ πῆρχε Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα· ἐτελεύτησε τῷ 450.

Ἀπολυτίκιον. Κανόνα πίστεως, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Γ Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.
 ἱερωτάτοις τοῖς τρόποις κοσμούμενος, ἱερωσύνης
 στολῇ κατηγλαῖσαι, παμμάκαρ Θεόφρον
 Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις δυνάμεις,
 πρὸς βεβύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου, τοῦ Δεκαπολίτου.

Ο ὅσιος, καὶ ὁ κατωτέρω εἰς τὰς 28 συνασκητῆς καὶ συναδελφῆς αὐτοῦ Βασιλείος, ἤκμασαν περὶ τὰ μέσα τοῦ Η'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον.

Ταῖς τῶν θαυρίων σου ῥοαῖς. Σελ. 241.

Ε' Κοντάκι. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε' ωσφόρον σήμερον ἡ Ἐκκλησία, κειτημένη ἅπασαν κακοδοξίαν τὴν ἀχλὺν, διασκηδάζει τιμῶσά σε, οὐρανομύστα Προκόπιε ἐνδοξε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἀγίου Προκοπίου.

Ἀπολυτίκι. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Σελ. 241.

Ε' Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἀνώ ζητοῖν.

Ε' ξ ὕψους λαβῶν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφέ, ἐκ μέσου τῶν συγχύσεων, καὶ μονάσας ὁσίων, τῶν θαυμάτων εἰληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμάκαρ ἱερώτατε.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου.

Ε' τελεῦτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε'. αἰῶνος.

Ἀλληλουϊα.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12.
καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

✠ 1. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας.

Ἐιδωλολάτρις ἦν πρότερον· ὕστερον δὲ πρᾶσαλθοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἀσκητικούς τελέσασα, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὰ 126.

Ἄλληλούϊα, ἢ Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.
Εὐ σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς. Σελ. 232.

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

Ἦ ἔλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 302.

Ἄλληλούϊα, ἢ Ὁ Μάρτυρ σου Κύριε. Σελ. 225.

✠ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

Ἦ ἔλησαν ἐν ἔτει 296 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἄλληλούϊα, ἢ
Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ἦ κμασε περὶ τὰ 470.

Ἄλληλούϊα, ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.
Τῆς ἐρήμου πολίτης. Σελ. 241.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος.

Ἦ ἔλησεν ἐν ἔτει 250 ἐπὶ Δεκίου.

Ἄλληλούϊα. ἢ Ὁ Μάρτυρ σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 6. Τῶν ἁγίων 42. Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ Ἀμμονίᾳ.

Ἦθλησαν ἐν ἔτει 840, ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου.

Ἀλληλούϊα, ἢ: Ὁ Μάρτυρές σου Κύριε,
ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ ἐν τῇ γῇ διὰ Χριστὸν ἐναθλοῦντες, ἀναδειχθέντες εὐσεβεῖς στεφανῖται, τοὺς οὐρανοὺς ἐλάβετε οἰκεῖν ἐν χαρᾷ· πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν, τοῦ ἐχθροῦ καθελόντες, τοῖς πονοῖς καὶ τοῖς αἵμασι, τῶν ὑμῶν αἰκισμάτων, τοῖς εὐφημοῦσιν ἀνωθεν αἰεὶ, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν βραβεύετε.

✠ 7. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Κερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Βασιλέως, Ἐφραίμ, Εὐγενίου, Καπίτανος, Λίθερίου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἐλπιδίου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 296 ἔτει.

Ἀλληλούϊα.

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Ἐθροισθεῖς ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 832.

Ἀλληλούϊα.

✠ 9. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Ἦθλησαν τῷ 320 ἔτει ἐπὶ τῆς βασιλείας Δικινίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται καὶ ἡ ἐαρινὴ Ἰσημερινία.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγηθόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴασαι, φιλόανθρωπε θεόμεθα.

Π Κοντάκι. Ἦχος πλ. β΄. Ἦν ὑπὲρ ἡμῶν ἅσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολληθήτε, ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα. Διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

✠ 11. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ἐτελεύτησε περὶ τὸ 638.

Ἀλληλούϊα.

✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς. Ἀλληλούϊα.

✠ 13. Ἡ Ἀνακαμιθὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλληλούϊα.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Ἐγεννήθη τῷ 480 ἐν Νουροῖα, τῇ κατὰ τὴν Οὐμβρίαν τῆς Ἰταλίας· καὶ ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς τῷ 543 ἔτει.

Ἀλληλούϊα.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Μαρτύρων. Ἀλληλούϊα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου.

Ἀλληλούϊα.

✠ 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου, τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Ἀλληλοῦϊα.

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ἐγεννήθη τῷ 315, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 386 ἔτει.

Ἀλληλοῦϊα.

✠ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας. Ἀλληλοῦϊα.

✠ 20. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Ἀλληλοῦϊα.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἀλληλοῦϊα.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Ἀλληλοῦϊα.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Νίκωνος καὶ τῶν 199 Μαθητῶν αὐτοῦ. Ἀλληλοῦϊα.

✠ 24. Προεῖρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προίμια, μετὰ χαρμοσύνης προεορτάσωμεν. Ἰδοὺ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομίζων τὰ εὐαγγέλια, ἅμα καὶ φόβον καὶ θαύματι: Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. ||

Εκοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον. Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον καὶ ὁμοῦσιον φωνῆ, τῶ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

† 25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Μετὰ μῆνας ὄξ ἀπὸ τῆς τοῦ Προδρόμου Συλλήψεως, ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, πρὸς τὴν Παρθένου Μαρίας· ἥτις, ἐξελθοῦσα τοῦ Ναοῦ ὡς κόρη τελεία, ὑπῆρχεν ἤδη πρὸ τεσσάρων μηνῶν, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μεμνησθευμένη τῷ Ἰωσήφ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἠπάσατο αὐτήν, λέγων· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξιν.

Ἄρπια, καὶ ἰχθύος καταλύσις.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. διὸ καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ΄.
Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πάλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων

με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζωσαι: Χαί-
ρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, Ἀλληλούϊα. εἰδὲ μὲν,
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε. σελ. 228.
Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ. Σελ. 229.

✠ 27. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης
τῆς ἐν Θεσσαλονίκη. Ἀλληλούϊα.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου.
Ἀλληλούϊα.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, ἐ-
πισκόπου Ἀρεθουσίων, καὶ Κυρίλλου διακόνου,
καὶ ἐτέρων τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἀθλησάντων.
Ἀλληλούϊα.

✠ 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ
συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παλαιστίνῃ περὶ τὰ 523, καὶ
ἀπέθανεν ἀσκητικῶς τῷ 603.

Ἀπολυτίκιον:

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς. Σελ. 241.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Χορὸς ἀγγελικὸς.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προφέ-
ρων, διδάγματα σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν
ταῦτοις μετὰ νήψεως, προσεχόντων μακάριε.
Κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχᾶς ἀνάγουσα γῆθεν,
πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσαν δόξαν, τῶν
πίστει τιμώντων σε.

Ω^ο "Ετερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
 σπερ θείαν Κλίμακα ἐφευρηκότες, Ἰωάννη
 ὄσιε, τὰς σὰς ἐνθέους ἀρετὰς, πρὸς οὐρανοὺς
 ἀναγόμεθα· τῶν ἀρετῶν γὰρ ἐγένου προτύποις.
 ✠ 31. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου,
 ἱπισκόπου Γαγγρῶν. Ἀλληλουῖα.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13.
 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς
 Αἰγυπτίας.

Ἀβὴν ζήσασα βίον ἀσώτου 17 ἔτη, εἶτα μετανόη-
 σασα ἔζησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ 47 ἔτη ζωῆν σκληροτάτην,
 καὶ ἀπέθανε τῷ 378.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐ σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς. Σελ. 232.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ταῖς τῶν ἀγώνων σου πόνοις θεόληπτε, τὸ
 τῆς ἐρήμου τραχὺ καθηγίασας· διό σου τὴν μνή-
 ρην δοξάζομεν, ἐν ὑμνωδίαις Μαρία τιμῶντίς
 σε, ὁσία ὁσίων ἀγλαΐσμα.

✠ 2. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου, τοῦ
 Θαυματουργοῦ.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα ἡ-
 γουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου, καὶ Ἰωσήφ
 τοῦ Ὑμνογράφου.

Ἡ χρονοσ περί τὰ 880.

- ✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοδούλου, καὶ Ἀγαθόποδος.
- ✠ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διδάου, καὶ ἑτέρων πέντε.
- ✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
- ✠ 7. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Μιτυλήνης· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου.
- ✠ 8. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ.
- ✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.
- ✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Παμπηίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.
- ✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας.
* Ἐλησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ τῷ 83 ἔτει.
- ✠ 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, ἐπισκόπου Παρίου.
- ✠ 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης.
- ✠ 14. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου.
- ✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.
- ✠ 16. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων παρθένων καὶ ἀδελφῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας.
- ✠ 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν Περσίδι.

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου· καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου, τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

✠ 22. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.
Γνωρισθεῖς ἐκ σπαργάνων ἡγιασμένος, καὶ φανείς τῶν χαρίτων πεπληρωμένος, τοῖς θαυμασίαις τὸν κόσμον κατηύγασας, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ σμήνη ἀπήλασας, ἱερούργε Θεόδωρε. Διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ἦ. Θῆσεν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Διοκλητιανοῦ.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.
Ωῖς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ήχος δ'.

Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δρόγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνην θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τῆς ὁσίας Ἐλισάβητ τῆς Θαυματουργοῦ.

Ὁ Ἅγιος διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἔβηθεις εἰς ποταμὸν, ἐτελεύτησας τῷ 272 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον: Ὁ Μάρτυρ σου Κύριε. Σελ. 225.

Κοντάκιον, Ήχος δ'.

Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ακατάγωνιστος ὄρθεις στρατηλάτης, τὰς τῶν βαρβάρων μηχανὰς ἐτροπώσω· καὶ ἐναθλήσας ἐνδοξε σφόδρατα, σίφος κατεπάλαισας, δυσμενῶν ἀοράτων· Ὄθεν τὸ διάδημα, ἀνεπλέξω τῆς νίκης· Ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε Χριστόν, Σάββα παρμάρκαρ, τῶν πίστει τιμώντων σε.

✠ 25. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ὁ ὅστις προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου. Συνέγραψε διὰ προτροπῆς αὐτοῦ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί· Ὑστερον δὲ ἀπέλθων εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς αὐτήν, ἐτελεύτησας μαρτυρικῶς περὶ τὸ 64 ἔτος, ὡς λέγουσι.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε, κ' Εὐαγγελιστὰ Μάρκε, σελ. 252.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας, Μάρκε παναοίδιμε, τῷ σῶ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ Θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Ὅστος ἦν πρωτεξάδελφος τοῦ Ἰησοῦ· ἐτελεύτησε φανρωθεὶς ἐπὶ τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ, τῷ 107 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Χαρὸς ἀγγελικὸς.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, Συμεῶν Ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα στερρόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὠλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄.

Ἰεπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστὲρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον τὸν θεηγόρον Συμεῶν, φαταγωγεῖται κραυγάζουσα: Χαίροις Μαρτύρων, σπυρτὸν ἀκροθίνιον.

✠ 28. Τῶν ἁγίων ἑνεία Μαρτύρων τῶν ἐν Κυρίῳ· καὶ τοῦ ὁσίου Μίμνονος τοῦ Θαυματουργοῦ.

☩ 29. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Ἀπολυτίκιον: Ἀπόστολοι ἅγιοι. Σελ. 259.

☩ 30. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἡ ἤλυσεν ἐπὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα, περὶ τὸ 43 ἔτος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε. Σελ. 243.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρὸς, παρείδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε μετὰ τοῦ συγγόνου σου ἐνδόξε· μεθ' οὗ ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

ΜΗΝ ΜΑΓΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14.
καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

☩ 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Ὁ μέγας οὗτος Προφήτης τοῦ Θεοῦ, προφήτευσεν ἀπὸ τοῦ 628 - 588 πρὸ Χρ. καὶ ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὁμογενῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἰερεμίου. Σελ. 227.

☩ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Orologio. 15

Σ' Απολυτ. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.
 Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείους δόγμα-
 σιν ὑποστηρίζων τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀ-
 θανάσιε· τῷ γάρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον
 ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἄρειον. Πάτερ ὁ-
 σιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι
 ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακο-
 δοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνσας τὸν σπόρον
 τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος
 ὤσισε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

✠ 3. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ
 Μαύρας.

Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες,
 καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ὑπὲρ
 ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, μνήμην τὴν
 πανίερην τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦντων, μέγιστε Τιμό-
 θεε, καὶ αἰοῖδι με Μαύρα, τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν
 καὶ λαόν· αὐτὸς γάρ ἐστι πιστῶν τὸ κραταίωμα.

✠ 4. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Πελαγίας.

Ἡ ἄλλησι ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῇ 288.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς. Σελ. 232.

✠ 5. Τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μάρτυρος Εἰρήνης·

Ἴπῃρχε θυγάτηρ Λικινίου βασιλέως, καὶ Λικινίας·
 ἡδύλοισι τῇ 315 ἔτει.

Απολυτικά. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. *Πλ. β. 235.*

Π Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον
 Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένη,
 τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὠραιότατη Εἰρήνη· αἵ-
 μασι τοῖς ἐκχυθεῖσί σου φοινηχθεῖσα, πλά-
 νην τε καταβαλοῦσα τῆς ἀθείας· διὰ τοῦτο
 καί ἐδέξω, βραβεῖα νίκης χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

✠ 6. Τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Ἰωβ τοῦ Πα-
 λυάθλου.

Ο ὕτος ἦν τοῦ Ἀβραάμ πέμπτος ἀπόγονος, ἄνθρωπος δι-
 καίος καὶ θεοσεβής, ὁ τις γενόμενος τῆς ὑπομονῆς τὸ πα-
 ράδειγμα διὰ τὰς συμφορὰς ἃς ὑπέφερε δοξάζων τὸν Θεόν,
 καὶ ζήσας ἔτη 240, ἐτελεύτησε περί τὸ 1350 πρὸ Χρ.

Τ Ἀπολυτικίον. Ἦχος δ'.
 Τὸν πλοῦτον θεωρήσας τῶν ἀρετῶν, τοῦ
 Ἰωβ, συλῆσαι ἐμηχανᾶτο ὁ τῶν δικαίων ἐχ-
 θρός· καὶ διαρρήξας τὸν πύργον τοῦ σώμα-
 τος, τὸν θησαυρὸν οὐκ ἐσύλησε τὸν τοῦ πνεύ-
 ματος· εὔρε γὰρ ὠπλισμένην τὴν τοῦ ἀμέ-
 μπτου ψυχὴν· ἐπέθ' ἐκαὶ γυμνώσας ἠχμα-
 λώτευσεν. Προφθάσας οὖν πρὸ τέλους, ῥύσαι
 με τοῦ θολήτου Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.
 Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.
Ως ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσεβής καὶ ἄ-
 μεμπτος, ἠγιασμένος φανείς τε πανένδοξε, Θε-
 οῦ θεράπον γνήσιε, κατεφώτισας κόσμον ἐν
 τῇ ὑπομονῇ σου, καρτερικώτατε καὶ γενναϊό-
 τατε· ὅθεν πάντες θεόφρον, ὑμνοῦμέν σου τὸ
 μνημόσυνον.

✠ 7. Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανίντος

σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱεροσολήμων· καὶ γνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκακίου, καὶ Κοδράτου.

Τῷ 346 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἐφάνη διὰ λαμπρῶν ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν. Τῶν δὲ Μαρτύρων, ὁ μὲν Ἀκάκιος ἤθλησε τῷ 289, ὁ δὲ Κοδράτος τῷ 235.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.
Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ Ἡλίου ἔλαμψεν, ὃν περ ἐξ Ὄρους ἁγίου, τόπω Κραυγίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου Σῶτερ ἰσχὺν ἐτρένωσας, διὰ τούτου κρατύνας καὶ τοὺς πιστοὺς ἡμῶν Βασιλεῖς· οὓς καὶ περισῶζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄.
Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ
 διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ ὑπερφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός· ὅθεν αἱ τὴν ἔλλαμψιν τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον ὁδηγούμεθα φέγγος· καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτόν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόποιον.

† 8. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, ἠγαπημένου, καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Ὁ Ὅσιος οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, καὶ ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς ἐτῶν 95, τῷ 445.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἔλαιου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστῶ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε. Σελ. 240.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς, Σελ. 241.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε. Σελ. 240.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Ἀρσένιε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς τιμῆς κατηξίωσαι, τῷ τοῦ Δεσπότης θρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβέων θείαν ἄφειν.

Ἦ 9. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἠσαΐου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Ὁ μὲν Ἠσαΐας προσφήτευσεν ἐπὶ Ὀξίου Βασιλείας τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 681 πρὸ Χρ. Ὁ δὲ Μάρτυς ἠθάλας τῷ 250 ἔτει.

Ἀπολυτ. τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἠσαΐου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ἐν στολαῖς ταῖς ἐξ αἱμάτων ὠραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, Χριστοφόρε αἰοῖδιμε ὅθεν σὺν Ἀσωμάτων καὶ Μαρτύρων χορείαις, ἄδεις τὴν τρισάγιον, καὶ φρικτὴν μελωδίαν. Διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τὴν πόλιν σου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα, δεδεγμένος.

Προφητομάρτυς Ἡσαΐα Θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐ-
 τράνωσας τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου, φω-
 νήσας μεγαλοφώνως τοῖς πέρασιν: Ἴδού ἡ
 Παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ
 Ζηλωτοῦ.

Ὁ υἱὸς ἦν εἰς ἐκ τῶν Δώδεκα. Λέγεται δὲ τινες, ὅτι
 οὗτος ἐστὶν ὁ Ναθαναήλ, ὁ καὶ νυμφίος τοῦ ἐν Κανᾶ
 τῆς Γαλιλαίας γενομένου γάμου, ὅπου ὁ Ἰησοῦς μετέ-
 βαλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε Σίμων. Σελ. 243.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν
 ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβοῦντων θέμενον, ἐν αἰ-
 νέσει μακαρίσωμεν, τὸν θεηγόρον πάντες Σί-
 μωνα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσ-
 τатаι, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγάλλε-
 ται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 11. Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπό-
 λεως· καὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Τὰ μὲν Ἐγκαίνια ἐγένοντο τῷ 330 ἔτει. Ὁ δὲ
 Ἅγιος ἤδρασε τῷ 288.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Σελ. 238.

Ἔτερον τῶν Ἐγκαίνιων, ὁ αὐτός.

Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις, τῇ Θεοτόκῃ προ-
 φόρως, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν
 αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται καὶ βασιλεύει, δι' αὐτῆς
 περισώζεται καὶ κραταιοῦται, καὶ διαμένει.

βοῶσα πρὸς αὐτήν: Χαῖρε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Κοντάκιον, Ψχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.
Καθοπισθεῖς τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως, τῶν ἀσεβῶν τὰς παρατάξεις ἔτρεψας Ἱερομάρτυς, καὶ τὸν στέφανον παρὰ Κυρίου ἡρας Μώκεις, διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, περίσσωζε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 12. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Ἐπιφάνιος ἐγεννήθη περὶ τὸ 320 ἔτος, καὶ ἐτελεύτησε περὶ τὸ 403 ἔτος. Ὁ δὲ Γερμανὸς ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, καὶ ἐτελεύτησε περὶ τὰ 740, ἐτῶν 95.

Ἀπολυτ. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων. Σελ. 271.

Κοντάκιον, Ψχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Γεραρχῶν τὴν θαυμαστήν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον. Οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλλουσιν αἰεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

✠ 13. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

ἠθάσαν ἐν ἔτει 141, ἐπὶ Ἀντωνίου βασιλέως.

Ἀπολυτ. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 235.

Κοντάκ. Ψχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

τὴν Παρθένον στέργουσα, καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, διετήρεις ἀφθονον, τὴν σεαυτῆς παρθένιαν. Πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ Κυ-

ρίου, ἤθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου. διὰ τοῦτο Γλυκερία, διπλῶ στεφάνῳ σε στέφει Χριστὸς ὁ Θεός.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Ἐβλήσεν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ, τῷ 251 ἐπὶ Δεκίου.

Ἀπολυτ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 225.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον. Κυβερνήτης μέγιστος τῇ οἰκουμένῃ, σὺ ἐφάνης ἅγιε, ταῖς πρὸς Θεόν σου προσευχαῖς· διὸ ὑμνοῦμεν σε σήμερον, Μάρτυς Θεοφρον, Ἰσίδωρε ἔνδοξε.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ μὲν Ἀχιλλίος ἤκμασε περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος. Ὁ δὲ Παχώμιος ἤκησεν περὶ τὸ 348 ἔτος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ελαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς. Σελ. 241.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. Σελ. 279.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β'.

Ἦν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Παχώμιε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς ευκλείας ἠξίωσαι, τῷ τοῦ Δεσπότης θρόνῳ, σὺν τούτοις παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφρασιν.

Τῆς Ἱεράρχης. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ ὑπερμάχη. Τῆς οἰκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον.

καὶ Λαρισσαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀκοίμητον,
τὸν Ἀχιλλίον ὑμνήσωμεν ἐκβοῶντες: Παρρη-
σίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παν-
τοίας τρικυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι, ἵνα κράζω-
μένσοι: Χαίροις Πάτερ Ἀχιλλίε.

Ψ 16. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ
Ἁγιασμένου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου.

Ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 360 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, Σελ. 241.

Ψ 17. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονικοῦ,
καὶ Ἰουνίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, Σελ. 259.

Ψ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διο-
νυσίου, Χριστίνης, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενε-
δίμου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250.

Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, Σελ. 237.

Ψ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου,
ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀ-
κακίου, Μενάνδρου, καὶ Πολυαίνου.

Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Ψ 20. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θαλελαίου.

Ἦθλησαν ἐπὶ Νουμέριανου, τῷ 284 ἔτει.

Ἀπολυτ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, Σελ. 237.

Τ Κουτάκ. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεῖς καὶ
ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως
τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμω-
ρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας.

Διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφῆ Θαλέλαιε.

✠ 21. Τῶν ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.

Ὁ Μέγας οὗτος, καὶ αἰσίμος Α'. Βασιλεὺς Χριστιανῶν, ἐγεννήθη τῷ 272. καὶ ζήσας ἔτη 65, ἐξ ὧν ἐβασίλευσε 31, ἐτέλευτήσεν ἐν Νικομηθείᾳ.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.
 Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεύσειν Ἀποστόλος σου Κύριε, βασιλεύουσαν Πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο. Ἦν περίσσιζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μένε φιλάνθρωπε.

Κοντάκι. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον. Κωνσταντίνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἐλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλου δὲ κατ' ἐναντίων ἐν ταῖς πολέμοις, πικρῶν ἀνάκτων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.
 Ἀλληλούϊα.

✠ 23. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μεχαήλ, ἐπισκόπου Συμμαθῶν.

Ἀλληλούϊα.

✠ 24. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ἀπολυτίκ. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Σελ. 241.

Τ Κοντάκιον, Ηχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
 Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος,
 καὶ ὡς οὐρανὸν τὸν Στύλον τεκτηνῶμενος, δι'
 αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν θαυμάτων τῆ αἴγλη
 Ὅσιε· διὸ εἰς αἰεὶ Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ,
 πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

¶ 25. Ἡ Τρίτη εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφα-
 λῆς τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ηχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ω'ς θεῖον θησαύρισμα ἐγκεκρυμμένον τῇ
 γῆ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε τὴν Κεφαλὴν σου ἡ-
 μῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες οὖν συ-
 νελθόντες ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θεη-
 γόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα
 ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Κοντάκιον Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε. Σελ. 324.

Ἐπερον, Ηχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο' Ἡρώδης Πρόδρομε παρανομήσας, γυναι-
 κὶ παρέσχετο, τὴν Κεφαλὴν σου τὴν σεπτὴν·
 ἥς τῇ εὐρέσει βρωμέν σοι· Αἴτησαι πᾶσι δω-
 ρήσασθαι ἕλεος.

¶ 26. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς
 τῶν Ἑβδομήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ηχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Κάρπε, πρέσβευε τῷ ἐλεή-
 μονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσ-
 χῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.
Ἀλληλουΐα.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίαις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐγένετο ὁμολογητὴς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐτελεύτησε τῷ 312 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον. Κανόνα πίστεως, ὡς ἄνω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ, τρανώς σὺ ἐδογματίσας, καὶ ταύτην τηρῶν, εἰς πλῆθος ὄντως ἡύξησας, τὸ πιστόν σου ποίμνιον. Σὺν Ἀγγέλοις ὄθεν Μητρόφανες, συναγάλλη νῦν, καὶ τῷ Χριστῷ πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, ἐπισκόπου Τύρου.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, ἡγαυμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, ἐπισκόπου Ἀγκύρας.

✠ 8. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Στρατολογία ἀληθεὶ ἀθλοφέρει. Σελ. 317.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως ἀθλήτης καὶ ἀριστεὺς τοῦ Σωτῆρος, καὶ χορηγοῦ τῶν δωρεῶν οὐρανόθεν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου προφθάνεις αἰεὶ, πάντας τοὺς προσφεύγοντας τῷ ναῷ σου τῷ θεῷ.

καὶ πιστῶς προστρέχοντας τῇ ἀγίᾳ σου σκέπη. Διό βοῶμεν: Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν κινδύνων παμμάκαρ Θεόδωρε.

✠ 9. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Σημειῶσαι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ ἥλιος γρέφεσθαι πάλιν πρὸς τὰ νότια μέρη, καὶ ἀυξάνειν μὲν τὰς νύκτας εἰς ἡμᾶς, σμικρύνειν δὲ τὰς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. Σελ. 248.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς τῶν αἰρέσεων πλοκάς διαρρήξας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ θεῖοις λόγοις, τὴν Ἐκκλησίαν Κύριλλε ἐπλούτισας, πάντα τὰ ζιζάνια Νεστορίου ἐκκόψας. Ὁ Θεὸν καὶ παρίστασαι, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, Χριστῷ πρεσβυῶν μάκαρ ἐκτενωῶς, πᾶσι πταισμάτων δωρήσασθαι ἄφεισιν.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀυτανίνης.

✠ 11. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα.

Ὁ μὲν Βαρθολομαῖος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα· καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς Εὐδαίμονας Ἰουδαίους, ἐπέτασε τὸν δρόμον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, σταυρωθεὶς ὑπὸ τῶν ἀπίστων. Ὁ δὲ Βαρνάβας ὑπῆρχεν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, καὶ ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μετὰ τὸ 51 ἔτος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. Σελ. 259.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας Ἡλιος τῇ οἰκουμένη, διδαγμάτων λάμπησι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἔτερον τοῦ Βαρνάβα, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοῦ Κυρίου γέγονας παναληθῆς ὑπηρετήσας, Ἀποστόλων ὠφθης τε τῶν Ἑβδομήκοντα πρώτος ἠΰγασας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασι καταμηνύων Χριστὸν Σωτῆρα. Διὰ τοῦτο ὑμνωδίαις, τὴν θείαν μνήμην, Βαρνάβα τελοῦμέν σου.

Ϟ 12. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ὁνούφριον, καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Σελ. 241.

Ἔτερον κοινόν.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 271.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αστήρ φαεινὸς ἐδείχθης τοῖς μονάζουσιν, ὡς φέγγος νυκτί, αὐγάξεις ἐν τοῖς πέρασιν· οὕτω Πάτερ ἔλαμψας ἐν ἀσκήσει, ὥσπερ ἥλιος· διὰ τοῦτο Ὁνούφριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα.

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, Πέτρε λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὠφθης λαμπρότατον, καὶ χάριν τῶν θαυμά-

των ἀπειλήσας, κραυγάζων ἀπαύστως: Ἀλληλούϊα.

✠ 13. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Ἡ ἠλθεν ἐν ἔτει 298, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἀπολυτίκιον: Ἡ ἀμνάσσου Ἰησοῦ. Σελ. 235.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἑμολογητοῦ.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν μαθητὴς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, καὶ ἐτελεύτησε τῷ 839 ἔτει πρὸ Χρ. Ὁ δὲ Μεθόδιος ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ II. αἰῶνος, καὶ ἐτελεύτησε τῷ 846 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'.

Τὰχὺ προκατάλαβε.

Ο ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεῦτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, ἀνωθεν καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. Διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Κανόνα πίστεως. Σελ. 225.

Καντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτης Θεοῦ, εἰδείχθης διπλασίονα, τὴν χάριν λαβὼν, τὴν ὄντως ἐπαξίαν σοι, Ἐλισσαίε μακάριε. Ἡλιοῦ γὰρ γέγονας σύσκηνος, σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Επί τῆς γῆς ἠγωνίσω ὡς ἄσαρκος, καὶ οὐρανοὺς ἐκκληρώσω Μεθόδιε, ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασι τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν. Ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις περισσοτέρως διαγών, οὐκ ἐπαύσω ἐν παρρησίᾳ ἐλέγχων, ἀδεοῦντας τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Προφήτευσεν περὶ τὰ 785 πρὸ Χριστοῦ.

Ἀλληλοῦϊα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Ἀπολυτικ. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Σελ. 241.

Κοντάκ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν ἀσκήσει ἅγιε, Θεοφιλεῖ διαπρέφας, Παρακλητοῦ δύναμιν ἐξ ὕψους καθυπεδέξω, ξοῦνὰ καθαιρεῖν πλάνης, λαοὺς δὲ σώζειν, δαίμονας ἀποδιώκειν, νόσους ἰᾶσθαι. Διὰ τούτο σε τιμῶμεν, ὡς Θεοῦ φίλον, Τύχων μακάριε.

✠ 17. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μανουήλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Ἐβλήσαν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, τῷ 363 ἔτει.

Ἀπολυκ. Οὐ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῇ πίστει Χριστοῦ τρωθέντες παμμακάριστοι, καὶ τούτου πιστῶς πιόντες τὸ πατήριον, τῶν Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεβάλετε, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, πρεσβείας ποιῶντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

☩ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λιουτίου.

Ἡ θάλασσα ἐπὶ Οὐεσπεσιανού, περὶ τὸ 73 ἔτος.

Ἀπολυτ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 225.

Κοντάκ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένας σήμερον.

Τῶν τυράννων ἠσχυνας τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἠλεγξας τὸ ἀσεβέστατον σέβας, ἔλαμψας Θεογνωσίαν πᾶσιν ἀνθρώποις, δόγμασι τῆς εὐσεθείας, Θεόφρον Μάρτυς· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφὲ Λεόντιε.

☩ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Ἦ πῆρχεν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, καὶ ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 80 ἔτος.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ Μάρτυρα στερρόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα. Ὁθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαίς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ἐκ ρίζης εὐκλεοῦς, Θεοδώρητον κληῖμα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου παμμακάρ, καὶ μύστα τῆς χάριτος.

☩ 20. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθασίου, ἐπισκόπου Πατάρων.

Ἦ ἐκίσκοπος ὢν ὑπέμεινε τὸς μαρτυρικόν, θάνατον τῷ 311 ἔτει.

✠ 21. Τῷ ἁγίῳ Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσίως.

✠ 22. Τῷ ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Σαμωσαίων.

✠ 23. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

✠ 24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τοῦτον γεννήσασα ἡ γηραιά καὶ στείρα Ἐλισάβετ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κυφορίας αὐτῆς, ἐπέπλησε πάντα τοὺς συγγενεῖς καὶ περιοίκους εὐφροσύνης καὶ θαύματος.

Ἀρχία, καὶ ἰχθύος καταλύσις.

Π Ἀπολυτ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημησαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκνύσης, καὶ πατὴρ ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Η Κοντάκι. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον. πρὶν στείρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς προφητείας· ὃν γὰρ οἱ Προφῆται προσκήρυξαν, ταῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης κήρυξ, ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

✠ 25. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

Ἦ ψάλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 302 ἔτει.

Ἀπολυτ. τοῦ Προδρόμου· καὶ τῆς Μάρτυρος.

Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 235.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυῖδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐγ σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς. Σελ. 243.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ Σενοδόχου.

Ἡ κηρασὴ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει 541.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω. Σελ. 267.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἰατρὸν πανάριστον, καὶ πρεσβευτὴν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σου τῇ θείᾳ πραστρέχοντες, Σαμψῶν θεόφρον ὅσιε, συνελθόντες ἐν πίστει, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ἀγαλλιῶμεθα, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

✠ 28. Πᾶσι Ἀνακομιδῇ τῶν Λειψάνων τῶν ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου. Σελ. 269.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὸ μέγα ἰατρεῖον τῆς οἰκουμένης, τὸ ζευγὸς τοῦ Χριστοῦ τὸ πεποθημένον, τοὺς φωστῆρας τοὺς ἐκλάμποντας, ταῖς ἀύγαῖς τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως, ἔνδον τοῦ ναοῦ αὐτῶν βοῶντες: Κύρος καὶ Ἰωάννης, οἱ χορηγοὶ τῶν θαυμάτων, καὶ ἰατροὶ τῶν νοσοῦντων, ἀυγάξουσι τὰ πέρατα.

✠ 29. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρον καὶ Παύλου.

Τούτων, ὁ μὲν Θεομακάριστος Πέτρος ἦν ἐκ Βηθσαϊδα τῆς Γαλιλαίας, Σίμων καλούμενος τοπρῶτον. Κηρύξας δὲ τὸν Χριστὸν εἰς διάφορα μέρη, κατήνησε τελευταῖον εἰς Ῥώμην, ἐν ἣ σταυρωθεὶς ὑπὸ Νέρωνος, κάτω μὲν τὴν κεφαλὴν, τοὺς δὲ πόδας ἄνω, ἀνῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς τῷ 66, ἢ 68 ἔτει.

Ὁ δὲ Θεσπέσιος Παῦλος, ἐπῆρχεν Ἰουδαῖος τὸ γένος, Ταρσεὺς τὴν πατρίδα. Ἐγένετα καὶ οἶτος κήρυξ καὶ ζηλωτὴς ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Νέρωνος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καθ' ὃν καὶ ὁ Πέτρος ἐσταυρώθη.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄπο γ'. Ὡδής, ἢ Ὑπακοή,

Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία Ἐκκλησία οὐκ ἔχεισε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί· Ῥώμῃ σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἢ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾶ σου τὰ σπάργαντα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἀφ' ἑκτῆς ᾠδῆς, Κουτάκιον.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφρόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Ἀποστόλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

† 30. Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν Δώδεκα.

Τὰ ὀνόματα τούτων εἰσὶ ταῦτα: Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ καὶ Πρωτόκλητος, Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Εὐαγγελιστῆς καὶ Θεολόγος, Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, ὁ καὶ Δεῦτε καὶ Εὐαγγελιστῆς, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου υἱός, καὶ Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοδέου, ὁ καὶ Δεββαῖος καὶ Θαδδαῖος ἐπικληθεῖς, Σίμων ὁ Κανανίτης, ὁ ἐρμηνευόμενος Ζηλιωτῆς, καὶ Ματθίας ὁ εἰς τὸν τόπον τοῦ προδότου Ἰούδα ψηφισθεῖς.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, ὡς ἀνωτέρω.

Ἔτερον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. Σελ. 259.

Η Κουτάκιον, Ἦχος β'. Ἦ ἀνω ζητῶν. Πέτρα Χριστός, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει παιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρόκοιτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον. Ὡν τὴν μνήμην τελούντες πιστῶς, τὸν τούτους δοξάσαντα δοξάζομεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14.
καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

✠ 1. Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

Ἐτελεύτησαν μαρτυρικῶς τῷ 284 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον ὄρα εἰς τὴν ἀ. Νοεμβρίου. Σελ. 260.

✠ 2. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Ἐγένετο ἐν ἔτει 458, ἐπὶ Λέοντος τοῦ Θρακός.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη. Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταῖαν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτατε Ἀγνή ἐδωρήσω, τὴν ἱερὰν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν, σῶμά σου ἐσκέπασας,

σκέπη πάντων ἀνθρώπων· ἥς περ τὴν κατά-
 θεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶμεν φό-
 βῳ σοι σεμνή: Χαῖρε Παρθένη, Χριστιανῶν
 τὸ καύχημα.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου καὶ
 τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου, ἀρ-
 χιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἠδῆσε τῷ 108 ἔτει. Ὁ δὲ Ἱεράρ-
 χης ἐτελεύτησε τῷ 458 ἔτει.

Ἀπολυτ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 225.
 Τοῦ Ἱεράρχου: Κανόνα πίστεως, αὐτόθι.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου
 Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Ἦ πῆρχεν ἐκ Δαμασκού, ἐγένετο διάκονος τῆς Μεγά-
 λης Ἐκκλησίας, εἶτα ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης καὶ ἐτε-
 λεύτησε τῷ 720 ἢ 723 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον: Κανόνα πίστεως, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανώς τὰ θεῖα μελωδήματα,
 ἰδείχθης φωστήρ τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος,
 τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς Τριάδος, Ἀνδρέα ὄ-
 σιε. Ὁθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ
 πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 5. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Λαμπαδοῦ,
 καὶ Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Ὁ Ἀθανάσιος ἠοκήσεν εἰς τὴν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω-
 νος ὑπ' αὐτοῦ συστηθεῖσαν μονήν, τὴν καλουμένην Λαύ-
 ραν, καὶ ἐτελεύτησε περὶ τὰ τέλη τοῦ I. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.
 Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγ-
 γέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀσ-

ράτους πλοκάς ἐχώρησας αἰοίδιμε, καὶ κατε-
τραυμάτισσας τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας ἔ-
θεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστός σε ἠμείψατο, πλου-
σίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Υ Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Χριστοῦ τὸν ζυγὸν, λαβὼν Ἀθανάσιε, καὶ
σοῦ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, μιμητὴς
πανάριστος τῶν αὐτοῦ παθημάτων γέγονας,
κινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ, τῆς θείας με-
τέχων καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ
Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Σελ. 241.

Ε Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
Ἐξασκήσας ἄγγελος ἐν γῇ ὠράτης, καταυ-
γάζων ὅσιε, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, θεο-
σημείαις ἐκάστοτε ὅθεν σε πίστει, Σισώη
γεραίρομεν.

✠ 7. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, τοῦ
ἐν τῷ Μαλακῷ καὶ τῆς ἁγίας Μεγαλομάρ-
τυρος Κυριακῆς.

Ἄστη ἠθλοσεν ἐν ἔτει 282.

Ἀπολυτ. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 235.

Η Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλίστατο,
τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους, καὶ παλαι-
σματα, ἐγκωμίσις ἄσαι νῦν. Φερωνύμως αὐ-
τῇ γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι,
κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Orologio. 46

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.
Ἦθλησε περί τὰ 290 ἔτη, ἐπὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 225.

Τῷ Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Τῷ ζῆλῳ Χριστοῦ τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ ἰσχυρί συμφραξάμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὸ ἔρασος κατέβαλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Ἦν τῶν Ἀποστόλων σύγχρονος, παρὰ τοῦ Πέτρου εἰς τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν χειρωματῆραίς.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Σελ. 238.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Ἦθλησαν ἐπὶ Λικινίου, τῷ 315 ἔτει.

Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

✠ 11. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὄρον τῆς πίστεως ἐπεκύρωσε.

Ἐγένετο ἡ ἐκικύρωσις αὐτῇ τῷ 451 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, καὶ τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ Εὐτυχοῖς καὶ Διοσκόρου τῶν Μονοφισιτῶν.

Ἀπολυτικίον. Ἡ ἄμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 235.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Αγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου. Ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλείων ἡμῶν ὑποταγῆσαι πρέσβευε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τὴν Ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

✠ 12. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Πρέχλου, καὶ Γλαρίου.

Ἡ ἑορτασθῆναι ἐν ἔτει 100, ἐπὶ τοῦ Γραϊανοῦ.

✠ 13. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχισράττηγε. Σ. 228.

Τοῦ ὁσίου Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. Σελ. 248.

Κοντάκιον τοῦ Ἀρχαγγέλου, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο ἐν οὐρανοῖς καθαρῶν Θεοῦ τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἐπ' γῆς ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγέ τῶν Ἀγγέλων σοφέ Γαβριήλ, Θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου θεῖος πρόμαχος, σῶζε φρούρει τοὺς βρωντάς σοι: Αὐτὸς γενοῦ βοηθός, καὶ σὺδεὶς κατ' ἡμῶν.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, τῶν εἰς

τάς Ἐξ Οἰκουμηνικάς Συνόδους συναλθόντων· τουτέστι τῶν εἰς τὴν Δ'. ἐν Νικαίᾳ 318. τῶν εἰς τὴν Β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει 150. τῶν εἰς τὴν Γ'. ἐν Ἐφέσῳ 200. τῶν εἰς τὴν Δ'. ἐν Χαλκηδόνι 630. τῶν εἰς τὴν Ε'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τοδεύτερον 165. καὶ τῶν εἰς τὴν Σ'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τοτρίτον 170.

Σημείωσαι δὲ ὅτι, ὁ τῆς παροίσης Κυριακῆς Συναξαριστῆς ἀναφέρει τὴν Δ'. μὲν Συνόδον· ὁμοίως καὶ ἢ κατ' αὐτὴν ψαλλομένη Ἀκολουθία διαλαμβάνει περὶ αὐτῆς μόνον τῆς Δ'. καὶ τῆς Σ'. τῶν κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ Μονοδελιτῶν συγκροτηθειῶν, οὐχὲ δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τεσσαρίων.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἦχου.

Υ Ἔτερον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.
 Ὡς περδεδόξασμένος εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας,
 καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν,
 πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Τ Καντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.
 Ὡν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕφαντόν ἐκ τῆς ἀνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

✠ 14. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης·
 Ὁ μὲν Ἀκύλας ὑπῆρξε μαθητῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.
 Ὁ δὲ Ἰωσήφ Ἀρχιεπίσκοπος ὧν Θεσσαλονίκης, ἐτελεύτησεν ἐν ἐξορίᾳ τῷ 833 ἔτει, διακόμενος παρὰ τῶν Εἰκονομάχων.
 Ἀπολυτ. Ἀπόστολε ἅγιε Ἀκύλα. Σελ. 243.

✠ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κήρυκου, καὶ Γουλίττης.

Ἦθλησαν τῷ 296 ἔτει ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

ΕΚοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον. Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα ἡ Χριστομάρτυς, Γουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε: Χριστὸς ὑπάρχει Μαρτύρων τὸ καύχημα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνάגעτους.

Ἦθλησε διὰ πυρός ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 290 ἔτει.

✠ 47. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίας.

Ἐπομείνασα πολλὰ βασάνους, ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 270 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτ. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 235.

ΠΚοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον. Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, ἀκηράτοις στέμμασιν, ἐστεφανώθης Μαρίνα· αἵμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ φοινηχθεῖσα, θαύμασι καταλαμπρύνθης τῶν ἰαμάτων, καὶ τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἐδέξω Μάρτυς χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

✠ 48. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰακίνθου τοῦ ἐν Ἀμαστρίδι· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Διμιτρίου.

✠ 19. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου· καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοντάκιον. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Σελ. 241.

Ἔτερον τῆς Ὀσίας, Ἦχος πλὴ δ'.

Εν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς. Σελ. 232.

Ⲭ 20. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλίου τοῦ Θεσβίτου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ γένους ἱερατικοῦ, καὶ ἀνεληλύθει ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν τῷ 895 πρὸ Χρ. ὅπου μετέδρακεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ζῶντα, ὡς καὶ τὸν Ἐνώχ.

Ἀργία, καὶ κατὰ λυσις οἴνου καὶ ἑκαίου.

Ἀπολυτικῶν, Ἦχος δ'.

Ο ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεῦτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἐνδόξος, ἀνωθεν καταπέμφας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρῶς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Κοντάκιον ἀντάμελον, Ἦχος β'.

Προφήτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἠλία μεγαλώνουμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Ⲭ 21. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἀπὸ Χριστὸν Σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.

Οὗτοι ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης, ἐπὶ τῆς βασιλείας Γουστίνου τοῦ νέου, ἐν ἔτει 518.

Ἀπολυτ. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 271.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ἰοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἄσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκοσμίως λάμπαντα, Συμεῶν ἰσάγγελον, καὶ Θεοφόρον εὐφημησώμεν· σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν αἰείδημον, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ,

ὡς πρεσβεύοντας Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 22. Τῆς ἁγίας Μυροφόρου καὶ ἱσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἡ ὕτη ἦν ἐκ πόλεως τινὸς τῆς Γαλιλαίας, ἣτις ἐκαλεῖτο Μαγδαλα, ἀφ' ἧς ἔχει καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Μαγδαληνῆ. Ἐξῆλθεν πρώτη ἰδεῖν τὸν Κύριον, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ὅτε καὶ προσπεσοῦσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἤκουσε τὸ: Μῆμου ἄπτου. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι ἐτελεύτησεν ἐν Ἐφέσῳ, κηρύττουσα ἐκεῖ τὸν Χριστόν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνῇ Μαγδαληνῇ, ἠκολούθησας Μαρία, αὐτῷ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα. Ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνῆμην ἐορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτήσας Μαρία, σὲ ἀληθῆ μαθήτριαν προσήκατο, ὄλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὸν κειτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἐπετέλεσας πλείστα, καὶ μεταστάσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκῆ· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Ὁ Ἰεζεκιήλ προσφήτευσεν περὶ τὰ 595 πρὸ Χρ. καὶ ἐφρονεύθη ὑπὸ τινος ἀρχόντος Ἰουδαίου.

Ἀπολυτίκιον, Καὶ τρόπων μέτοχος. Σελ. 226.

Καὶ τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Προφήτου σου Ἰεζεκιήλ. Σελ. 277.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτ. Χριστίνης.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 200, ἐπὶ τῆς Σεβήρου βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 235.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτεινὴς περιστέρα ἐγνωρίσθης, πτέρυγας ἔχουσα χρυσαῆς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή· ἔδωκεν σου τὴν ἔνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζεις πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον ψυχῆς τε καὶ σώματος.

✠ 25. Ἦ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, Μητρός τῆς Θεοτόκου.

Ἦ Θεοπρομήτωρ Ἄννα, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἔζησεν 79 ἔτη.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κηύσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα θεάφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραينوμένων κατοικίᾳ ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἰλασμόν ἀειμακάριστε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πραγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάσωμεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυθῆναι ἅπαντας ἀπὸ πάσης θλίψεως τοῦς

κράζοντας: Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους
δοξάσας ὡς εὐδόκησας.

✠ 26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου,
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου, καὶ Ἐραοκρά-
τους· καὶ τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Ὁ μὲν Ἑρμόλαος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἠθλήσαν ἐπὶ
Μαξιμιανοῦ τῷ 306 ἔτει. Ἡ δὲ Παρασκευὴ ἀπέτυθη τὴν
κεφαλὴν τῷ 140 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτικ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σα. 237.

Τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐρ-
γασαμένη φερώνυμε, τὴν ἐμάλυμόν σου πίστιν
εἰς κατοικίαν κεκληήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλη-
φόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

✠ Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ἀθληφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον, Πα-
ρασκευὴ δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν· ἀπα-
στράπτει γὰρ τοῖς θάύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ,
ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν,
καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἀφθονον,
τοῖς κραυγάζουσι: Χαῖρε Μάρτυς πολὺ ἄθλε.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαμκ-
τικοῦ Παντελεήμονος.

Ὁ ὕτος ἦν Νικομηθεὺς τὴν πατρίδα· διδαχθεὶς δὲ τὴν
ἱατρικὴν, μετήρξατο αὐτὴν φιλανθρωπῶς, πάσαν νόσον ἰώ-
μενος τῇ χάριτι μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ, ἢ τῇ τέχνῃ, ἀφ' οὗ
καὶ Παντελεήμων ἐπαξίως μετωνομάσθη· καὶ ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Μαξιμιανοῦ τῷ 305 ἔτει ἀπέτυθη τὴν κεφαλὴν.

Ἄργια, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'θλοφόρε ἅγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ νομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βωμάτων ἀπαύστως: Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

✠ 28. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ, Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολοι ἅγιοι. Σελ. 259.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνορ καὶ Προχόρε, Παρμενᾶ, Τίμων ἐνδοξε. Ὁθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, εορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

✠ 29. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλίνικου, Ἀπολυτίκιον: Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 225.

Κοντάκιον, Ἦχος β' - ἅ ἀνω ζητῶν.

Τὰ ἀνω τερπνὰ, ἀξίως νῦν κεκλήρωσαι. Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρός Καλλίνικε, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλησας ὧ καὶ νῦν παριστάμενος, μὴ παύσῃ κριθεῶν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 30. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβ-
δαρήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος,
Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολοι ἅγιοι, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 31. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου
καὶ Προεόρτια τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου
καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α. Πόησις περὶ τὰ 840 ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ὃ καλέσασαι πρὸς οὐρανόους σικηνάς,
τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώβητον, τὸ σῶ-
μά σου Ἅγιε. Σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμ-
νῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπαλιτεύσω, μὴ μολύναις
τὴν σάρκα· διὸ ἐν παύρησίᾳ Χριστῷ, πρέσ-
βευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ.

Σῶσον Κύριε. Ὅρα ἔμπροσθεν, σελ. 372.

Κουτάκιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ησπετή σου σήμερον, ἡμᾶς συνήθροισε
μνήμη, ἐν τῇ θείᾳ λάρνακι, τῶν ἱερῶν σου
λειψάνων. Πάντες οὖν οἱ προσιόντες καὶ προ-
σκυνοῦντες, ἅπασαν δαιμόνων βλάβην ἀπο-
σοβοῦνται, καὶ ποικίλων νοσημάτων, λυτροῦν-
ται τάχος, μάκαρ Εὐδόκιμε.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13,
καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

† 1. Ἡ πρόσδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Πα'δων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου.

Οἱ Ἅγιοι οὗτοι προδόντες τὴν ζωὴν διὰ τοῦ Θεοῦ Νόμου τὴν τήρησιν, ἐτελεύτησαν μαρτυρικῶς τῷ 168 πρὸ Χρ. ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῆς Θεοτόκου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ἦχος α'.
Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔκαθον, ὀυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σώσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζήτῶν.

Σοφίας Θεοῦ οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ Θεοῦ φωτὸς οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐταῖς τὸν πάντων Θεόν αἰτέσθε, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

✠ 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιεπισκόπου Στεφάνου.

Ἄυτη ἐγένετο κατὰ τὸ 415 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Βασίλειον διαδόημα. Ὅρα Σελ. 298.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ γεωργῶ πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανίτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου, καὶ Φαύστου.

Ὁ μὲν Ἰσαάκιος, ἤσκησε περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ' αἰῶνος. Ὁ δὲ Δαλμάτος μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Φαύστου περὶ τὰ 430.

Ἀπολ. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 271.

Κοντάκ. Ἦχος β'. Ἦν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας ὡς φωστῆρας, καὶ τὰς αἰρέσεις ἀνατρέψαντας ἐν τῇ πίστει, ἔμνοις Ἰσαάκιον εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν Δαλμάτῳ Φαύστου, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας, αὐτὸν δυσωποῦντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 4. Τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ὅρα τῇ 22. Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὅτι τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, διαφθορᾶς διέμειναν θανόντες παρεκτός. Ὅθεν ἐξανί-

εστανται μετὰ πλείονας χρόνους, ἀπασαν ἐν-
θάψαντες δυσμενῶν ἀπιστίαν· οὗς ἐν αἰνέ-
σει σήμερον πιστοί, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν
ἀνυμνήσωμεν.

✠ 5. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμετέρου τοῦ
ἀγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Ἡ ἄλλησι περὶ τὰ 361.

Χ ἀπολυτ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.
Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσω-
μεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια,
πιστοί καὶ βοήσωμεν: Ἐφθάσεν ἡ ἡμέρα τῆς
ἐν Θεοῦ εὐφροσύνης· ἀνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θα-
βῶρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπασ-
τράψαι τὴν ὡραιότητα.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.
Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βρο-
τεία ἀπασα φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐ-
φροσύνῃ κραυγάζουσα: Μεταμορφοῦται Χρι-
στὸς, σῶζων ἅπαντας.

Ἡ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ.

✠ 6. Ἡ ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
Ἁγία, καὶ ἰχθύος καυώσας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰθδιον, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου. Φωτοδότα δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Επὶ τοῦ Ὄρους μεταμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι, θανατούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

† 7. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομητίου.

Ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς λιθοβοληθεὶς ὑπὸ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτη, τῷ 363. εἰσε.

Ἀπολυτίκ. καὶ Κοντάκ. τῆς Μεταμορφώσεως.

† 8. Τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ ἁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Κιζίκου.

Ἦχος βαρὺς τῷ 815 εἰσε.

Ἀπολυτίκ. καὶ Κοντάκ. τῆς Μεταμορφώσεως.

† 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ματθία.

Ὅστις ἐλαχε κατὰ κλήρον τὸν τόπον τοῦ Ἰούδα· εἶτα κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Αἰθιοπία, ἐτελεύτησεν ἀγῶν μαρτυρικῶς.

Ἀπολυτ. Ἀπόστολε ἅγιε Ματθία.. Σλ. 252.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἰεπεφάνης σήμερον.

Φωταυγῆς ὡς ἥλιος εἰς πάντα κόσμους, ἐξελθὼν ὁ φθόγγος σου καταφωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χάριτι, θαυματοφόρε Ματθία Ἀπόστολε.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, καὶ ἀρχidiaκόνου Λαυρεντίου.

Ἦ θλήσεν ἐν ἔτει 258.

Ἀπολυτικ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 225.

Κοντάκ. Ἦχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.
Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἰδραΐωμα, θεσφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε, καὶ ἐν ἀθλοῖς ἐβόας πιστῶς: Οὐδὲν με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐπίλου τοῦ διακόνου.

Ἦ θλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκ. Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.
Τὸς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπίστης ἐκβῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σαδίῳ: Αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναθλήσαι στερρότατα. Ὅθεν κλίνας σου περιχαρῶς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Φωτίου καὶ Λυδικῆτος.

Ἦ θλήσαν τῷ 288 ἔτει, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμβαλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου, διὰ τὸ ἀποδίδουσαι αὐτοῖον τῇ Ἐορτῇ.

Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε. Σελ. 237.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ ρηοδοξίας ὁδηγέ. Σελ. 248.

Κοντάκ. Ἦχος β'. Ἦ ἦν ἐν πρεσβείαις.
Τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχε θεηγόρε, ὀρθοδοξίας ἀσφάλεια καὶ λαμπρότης, λύρα καὶ ἔργα-

νον τῆς εὐσεβείας, τῶν μοναστῶν τὸ θεῖον
καὶ ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύ-
ων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ
Ὁμολογητοῦ.

Σήμερον ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ
Ἐορτή, καὶ φαῖλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

✠ 14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπερα-
γίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Προ-
φήτου Μιχαίου.

Οὗτος προφήτευσεν ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη ἐπὶ Ἰωάδαμ,
καὶ Ἀχαζ καὶ Ἐζεκιίου βασιλείων Ἰουδα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πι-
στῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαί-
ροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν
εὐφροσύνῃ τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν
ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν ἐνδόξως· ἦν
ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Κοντάκιον Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, προσκιρ-
τῶσα σήμερον, μετ' εὐφροσύνης μυστικῶς, Θεο-
κυῆτορ κραυγάζει σοι: Χαῖρε Παρθέने, Χρισ-
τιανῶν τὸ καύχημα.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

¶ 15. Ἡ Κοιμήσις τῆς ὑπεραγίας εὐδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
Ἄργια, καὶ ἰχθύος κατόλυσις.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Εν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας·
ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ἐπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς
σαις λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον ἀπόμειλον. Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοιμητὸν Θεοτόκον, καὶ
προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ
νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα,
πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας
ἀειπαρθένον.

¶ 16. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης Ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου
Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἧτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου· καὶ μνήμη
τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Διομηδούς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ,
αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστὲ ὁ Θεός. Βουλήσει γὰρ ἠυδό-

κησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύ-
ση οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ·
ὄθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρᾶς ἐπλήρω-
σας τὰ πάντα Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος
εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς.

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μαρτύρου, Φλώρονος, Λαύρου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ
Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίω
πεντακοσίων ἐνενηήκοντα τριῶν.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Λευί, γεννηθεὶς περὶ τὰ 1155
πρὸ Χρ. καὶ προφητεύσας ἐτη πολλά, ἐτελεύτησεν περὶ τὰ 1057.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου· καὶ
τῆς ἁγίας Μαρτύρου Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων
αὐτῆς, Θεογγίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἤδησαν ἐπὶ Μαξιμιανῶς, τῷ 290
ἔτει. Ὁ δὲ Ἀπόστολος, κηρύττων τὸν Χριστὸν ἐν Μεσο-
ποταμίᾳ, ἐτελεύτησεν ἐκεῖ μαρτυρικῶς, περὶ τὸ 36 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον. Ήχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε Θαδδαῖε. Σελ. 252.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθανίου.

Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μάρ-
τυρος Λαύπου, διὰ τὸ ἀποθίξασθαι αἴριον τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων. Ὁ Μάρτυρές
σου Κύριε. Σελ. 237. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄.

Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφη τὸ σέβας, μὴ πτήξας τὰ βάσανα, Ἀγαθόνικε ἔνδοξε ὄθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ ἀπειλήφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τοῦ ἀφθάρτου στέφανου.

✠ 23. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἐορτὴ τῆς Θεοτόκου, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς.

✠ 24. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνέθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχές. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 25. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Ὁ Τίτος ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος τῆς Κρήτης παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· καὶ ζήσας ἔτη περὶ τὰ 94. ἀτελείτησεν ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολοι ἅγιοι. Σελ. 259.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου, Ἦχος α΄.

Τὸν τάφου σου Σωτήρ.

Ηγάθος τῶν σῶν, παναγίων λειψάνων, ὁ

πόθεις ἡμῖν, ἑορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε
 γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε ἦν γεραίροντες,
 εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σέ τόν ἄδυτον, Βαρθο-
 λομαῖε λαμπτήρα, Χριστόν μεγαλύναντες.

Ἔτερον τοῦ Τίτου, Ἦχος β΄.

Τὰ ὄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεῖς, συνόμιλος Ἀπόστολε,
 σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς
 ἐν Θεοῦ χάριτος, μυσολέκτα Τίτε αἰοῦμε. Διό
 τοῦτο βοῶμέν σοι: Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ
 πάντων ἡμῶν.

✠ 26. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ἀδριανοῦ καὶ
 Ναταλίας.

Ἀπολυτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 237.

Κοντάκ. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος τοῦς θεῖους λόγους, ἐν
 καρδίᾳ θέμενος, Ἀδριανέ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν
 ταῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ
 τὸ στέφος δεξιόμενος.

✠ 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν θακρῶν σου ῥοαῖς. Σελ. 244.

Κοντάκ. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγῶνων σου, ὅσιε Πάτερ, ἡ
 ἁγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν
 εὐσεβοῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον,
 Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ
 Διθήπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης: Σελ. 244:

Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν καταπλουτήσας, σιότος ἔλυσας παθῶν παρμάκαρ, καὶ ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς σου ἐμάφνας, τὸ τῆς σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ἐπέβης ἀκρόπολιν. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ψ 29. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Αὕτη ἐγένετο ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ Τετραάρχου τῆς Γαλιλαίας, τοῦ ἐπονομαζομένου Ἀντίπα.

Ἀργία, καὶ Νηστεία.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμου. Ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσεια κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραβλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀθῆναις Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Η τοῦ Προδρόμου ἐνδόξου ἀποτομῆ, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκῆ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀθῆναις τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Ἐρηνεύεται οὖν Ἡρωδίας ἀνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γάρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

† 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Γεωργίου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

Καὶ τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 271.

Κουτάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

† 31. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταίαν τῇ Πύλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γάρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ ὀυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κουτάκι. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις. Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πολιτείᾳ σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκνοῦσα ἀειπάρθενος.

Τέλος τοῦ Μηνολογίου.

◊*

Τ Ρ Ο Π Α Ρ Ι Α

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΩΔΙΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΩ
ΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

—*—

Τ Ρ Ι Ω Δ Ι Ο Ν .

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ✠
Ἀπολυτ. τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ
τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Κοντάκ. τοῦ Τριωδίου,
Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώ-
νου μάθωμεν τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς,
πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες: Ἰλάσθητι
μόνε ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Κατέον ὅτι, ἐν ὅλῃ τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι γίνεται
κατάλυσις εἰς πάντα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου ✠
Ἀπολυτ. τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ
Θεοτοκίον αὐτοῦ. Κοντ. τοῦ Τριωδίου, Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀ-
φρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδω-
κας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν
κραυγάζω: Ἡμαρτον, ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκ-

τίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρίαι ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμημένων εὐσεβῶς πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτ. Νεκρώσιμου. Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μένε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τείχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρίσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετά τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρίαι ✠

Ἀπολυτίκιον τῷ Ἀναστάσιμῳ τοῦ Ἦχου, καὶ τῷ Θεοτοκίῳ αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμός δὲ τοῦ πυρός πρὸ τοῦ θήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτά δημοσιεύωνται, τότε ῥῦσαί με ἐκ τοῦ πυρός τοῦ ἀσδέστου, καὶ ἀξιώσον ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, Κριτὰ δικαιοσύνης.

Ἰστέον ὅτι, ἐν τῇ ἐφεξῆς ἑβδομαδί τῆς Τυροφαγίου, καταλύομεν ἐπίσης Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν εἰς τυρόν καὶ ὠά, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἡμέρας.

✠ Τῷ Σαββαίῳ τῆς Τυροφαγίου ✠
Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει
καμψάντων ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ
μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποση-
σης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησόν τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.
Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελι-
κοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.
Ὡς εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φί-
μωτρα, τῶν θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας
Κύριε, τὴν ὑψηλοῦ λάμποντα. Ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ τελεία τοὺς σὲ δοξάζοντας
καὶ μεγαλύνοντας, διαφύλαξόν ψάλλειν καὶ ἁ-
θεῖν σοι: Ἀλληλούϊα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφαγίου ✠
Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.
καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου αὐτόμελον,
Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν
ἀφρόνων παιδευτά, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασ-

πιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν σου,
 Δέσποτα· σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πνεύματος
 Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύω
 ἐν τῷ κρᾶζειν σοι: Ἐλεῆμον, ἐλέησον με τὸν
 παραπεσόντα.

Τῇ Κυριακῇ ταύτῃ τῆς Τυροφάγου, ὁμοίως
 καὶ τῇ Β' καὶ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν,
 ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλομεν τὸ παρὸν Προ-
 κείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ
 παιδός σου, ὅτι θλίβομαι ταχὺ ἐπάκουσόν μου·
 πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.
 Στίχος α'. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό
 μου.

Στίχος β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθή-
 τωσαν.

✠ Τῷ Πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν ✠
 Ἀναμνησιν ποιούμεθα τοῦ διὰ τῶν Κελύβων
 γενομένου θαύματος, παρὰ τοῦ ἁγίου Μεγα-
 λαμάρτυρος Θεόδωρου τοῦ Τήρωνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα. Ἐν
 τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύ-
 σεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο·
 πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἠδὺς τῇ
 Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις
 Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ
 σὺ Θεοτόκε Μυστήρια. Τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισ-

μένη, καὶ παρθευία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγ-
νώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐ-
τὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.
Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβῶν
ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπά-
τησας πολυάθλι, καὶ στέφει οὐρανῶν ἐστέρ-
θης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

✠ Τῇ Πρώτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠
Ἦτις καὶ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας λέγεται,
ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν
ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων.

Ἡ ἀναστήλωσις αὕτη ἐγένετο παρὰ τῶν εὐσεβεσάτων
βασιλέων Μιχαὴλ, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ ἐπόμενον.
Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀ-
γαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμά-
των ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός. Βουλήσει γὰρ ἠυδό-
κησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύ-
ση οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.
Ἰδοὺ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρᾶς ἐπλήρω-
σας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγεγόμενος
εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ
σὰ Θεοτόκε Μυστήρια. Τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγι-
σμένη, καὶ παρθευία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγ-
νώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν.
Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Κουτάκιον αυτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.
 ἀπερίγραφτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἕκ σου
 Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυ-
 πωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώ-
 σασ, τῷ Θεῷ κάλλει συγκατέμιξε. Ἄλλ' ὁμο-
 λογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύ-
 τὴν ἄνιστοροῦμεν.

Ἦ Πρώτη ταύτη Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ὁ-
 μοίως καὶ τῇ Γ' καὶ Ε'. ἐν τῷ Ἐσπερινῷ,
 ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον, μετὰ τῶν
 Στίχων αὐτοῦ.

Ε Ἦχος πλ. δ'.
 ὤκως κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ
 ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχος α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς
 σέ ἐκέκραξα.

Στίχος β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν
 πτερυγῶν σου.

✠ Τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠
 Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς
 ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονί-
 κης, τοῦ Παλαμᾶ.

Ὁ Θεὸς οὗτος Πατὴρ κατὰ τὸ 1249 ἔτος προ-
 χειροθετῆς Θεσσαλονίκης ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ποιμάνας
 τὸ ποίμνιον αὐτοῦ 12 ἔτη, καὶ ζήσας τὰ πάντα 62,
 ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥθοδοξίας ὁ φωστὴρ, Ἐκκλησίας τὸ στή-
 ριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλο-
 νη, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος,

Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς χάριτος, ἰκέτευε διαπαντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ Κοντάκ. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῇ ὑπερμάχῳ. Ὁ τῆς σοφίας ἱερόν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε Θεορρήμον. Ἄλλ' ὡς νοῦς Νοῦ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ἐδήγησον, ἵνα κρᾶζωμεν: Χαῖρε κήρυξ τῆς χάριτος.

✠ Τῇ Τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠
 Ἐορτάζομεν τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Καὶ τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος α'.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκ. αὐτόμελον, Ἦχος βαρῦς.
Οὐκ ἔτι φλογίνη ρομφαία φυλόττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπήλθε παράδοξος σβέσις, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ. Θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται· ἐπίστης δὲ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ: Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠
 Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακας.
 Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τῆς ἑτέρας τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.
 Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
 ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στε-
 ναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους ἐκαρποφόρη-
 σας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμ-
 πων τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν
 ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προφέ-
 ρων, διδάγματα σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας,
 τῶν τούτοις μετὰ νήψεως προσεχόντων μα-
 κάριε. Κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχὰς ἀνάγουσα
 γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσιν δό-
 ξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠
 Ψάλλομεν τὴν Ἀπολυθίαν τοῦ Μεγάλου
 Κανόνος.

Ψ Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.
 Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύ-
 δεις; τὸ τέλος ἐγγίξει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσ-
 θαι. Ἀνάμησον οὖν, ἵνα φείσῃταί σου Χριστὸς
 ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα
 πληρῶν.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠
 Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον
 Ἀκάθιστον Ὑμνον.

Τῷ Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.
 Ὁ προσταχθὲν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει,
 ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐσπίστη, ὁ Ἀ-

σώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ: Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιωτῶς ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τ Κουτάκιον αὐτόμειλον, Ἦχος πλ. δ'.
 τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠
 Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Εν σοι Μήτηρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράπτουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. Διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κουτάκιον, Ἦχος δ'.

Τ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
 τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ αὐγασθεῖσα, τὴν σὴν καρδίαν ἐνδοξε προσῆξας τῷ Χριστῷ, τούτου τὴν πανάμωμον, καὶ ἁγίαν Μητέρα, πρέσβιν συμπαιθέστατον, προσενέγκασα· ὅθεν καὶ τῶν

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ. 393

πταισμάτων εὐρες ἀποχὴν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις
αἰεὶ ἐπαγάλλεσαι.

Ἡ ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

✠ Τῷ Σαββάτῳ ✠
τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου.

Λέγεται ὅτι ὁ Λάζαρος ἦν τριακοντούτης, ὅτε ἀνέσ-
τησεν αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ ὅτι, ἐπέζησας ἄλλα τριακοντα
ἔτη, ἐτελεύτησεν ἐν Κύπρῳ τῷ 22 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους
πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον,
Χριστέ ὁ Θεός· ἔθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παιδες,
τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ
τοῦ θανάτου βοῶμεν: Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίς-
τοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρὰ, Χριστός ἡ ἀλήθεια, τὸ
φῶς, ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ Ἀνάστασις, τοῖς
ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ
γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι
παρέχων θείαν ἄφεισιν.

Η ΒΑΓ'ΟΦΟΡΟΣ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ✠
 Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ὡς ἀνωτέρω.
 Ἔτερον. Ἦχος δ΄.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν: Ὁσαυτὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἀπό γ΄. Ὡδὸς, ἡ Ὑπακοή.
 Ἦχος πλ. β΄.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστόν. Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν· ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτωι αἰεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διαπαντός βοήσωμεν αὐτῷ: Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδάμ ἀνακαλέσασθαι.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β΄.
 Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πάλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν, προσεδέξω βούντων σοι: Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδάμ ἀνακαλέσασθαι.

✠ Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ ✠

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ,
εἰς τὸ Ἀλληλουϊα, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει
γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει
ράθυμοῦντα. Βλέπε σὺν ψυχῆμου, μὴ τῷ ὕπνῳ
κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς,
καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνη-
ψον κρᾶζουσα: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ
Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ο Ἰακῶβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν σέρησιν,
καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς
τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡ-
δοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντιδοξάζετο παρὰ
τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας,
καὶ νέμαντος στέφος ἄφθαρτον.

✠ Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ ✠

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ
τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν
σοι τάλαντον φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε,
γρηγοροῦσα καὶ κρᾶζουσα: Μὴ μείνωμεν
ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

✠ Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ ✠

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κουτάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ τὴν Πόρνην ἀγαθὴ ἀνομήσας. δακρυῶν ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ θεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἀφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων, κράζοντι Σωτῆρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥύσαι με.

Ο ΜΤΕΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ.

✠ Τῆ ἀγία, καὶ μεγάλη Πέμπτη ✠

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ,

εἰς τὸ Ἀλληλοῦϊα, ψάλλομεν τὸ παρὸν
Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Οτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταὶ ἐν τῷ νικητηρί τῷ Δείπνῳ ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβῆς φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν Ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης,

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ. 397

κρυφίως αὐτὰς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν
τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν
ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας
ὁ δούλος καὶ δόλιος.

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ Παρθενικῇ ✠
Ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν ἁγίων Πατρῶν,
εἰς τὸ: Ἀλληλούϊα, τὸ ἀνωτέρω Τροπάριον·
Ὅτε, οἱ εὐδοξοὶ Μαθηταί, κ. τ. λ.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες
ὑμνήσωμεν. Αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ
τοῦ Ξύλου, καὶ ἔλεγεν: Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑ-
πομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου,

Ἦχος δ'

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ
νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι. Τῷ Σταυρῷ
προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν
ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ
ἡμῶν, δόξα σοι.

✠ Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ ✠

Ἀπολυτίκια. Ἦχος β.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ Σβλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσασκέ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα.

Ο τε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον: Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναῖξι, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς ὁ Ἄγγελος ἐβόα: Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς εἰδείχθη ἀλλότριος.

Κοντάκι. Ἦχος β. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὀκλείσας, νεκρὸς ὁρᾶται καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνεκλημένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι: Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστῆσεται τριήμερος.

*****

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. ✠

Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωῆν χαρισάμενος.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος δ΄.

Προλαβούσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὑρούσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου: Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ε καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄθου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόρος φθεγγάμενος: Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀ-

ποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεισοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὁραὶ, τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν φάλλονται οὕτω:

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν:
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. Ἐκ τρίτου.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. Ἐκ τρίτου.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουου ἐκ τοῦ Ἀγγέλου: Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε

ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγγόμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωροῦμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα.
Ως ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαίρει· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα. Τό· Κύριε ἐλέησον μὲ. **Δόξα, καὶ νῦν.** Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. **Εἶτα:** Δ' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Τρισσεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἔντε τῷ Μετονομητικῷ, καὶ ταῖς Ὁραῖς, καὶ τῷ Ἀποδείκνυ· ἐν τούτῳ δὲ λέγομεν καὶ τὴν ἑπομένην

ΕΥΧΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φωιδρύνσας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός, ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συχωρήσας τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῶν σκετιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παρούσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένη νυκτὶ, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. τῶν ἀπαιῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ'· καὶ Ἀπόλυσι-

ΕΙΔΗΣΙΣ

Εν ὅλῃ ταύτῃ τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι, ἥτις ὡς
μια λαμπροφόρος ἡμέρα λογίζεται, καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου ✠
Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς
ΕΚοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ,
Ἐξ ἀκενώτου σου Πηγῆς θεοχαρίτωτε, ἐπι-
βραβεύαις μοι πηγάζουσα τὰνάματα, ἀενάως
τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον
ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε ὁρσί-
ζειν με σῆ χάριτι, ἵνα κράζω σοι: Χαῖρα
ὕδωρ σωτήριον.

Η ΨΗΛΑΦΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ✠

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.
Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τά-
φου ἀνέτειλας, Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς, ἐπέστης ἡ πάν-
των Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὺς δι' αὐτῶν ἐγ-
καινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.
Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου
πλευρὰν ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστέ ὁ Θεός·
συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσήλθεις,

πὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐδόξα σοι: Κύριος
ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ✠
Ἀπολυτίκια Ἦχος β΄.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ
ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀσ-
τραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώ-
τας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι
αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον:
Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθε-
λῶν, τὸ ἀχραντὸν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ
εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ
κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης
Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα
ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐδόξα: Τὰ μύρα τοῖς θνη-
τοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφορᾶς
ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε: Ἀνέστη
ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β΄.

Τό: Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγγάμενος,
τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυ-
σας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός. Ταῖς
Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας:
Ὁ Σωτὴρ ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ✠

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος γ΄.

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὸ

ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐ-
τοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοι-
λίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κό-
σμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θιασακίου.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γέ-
νουσ ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε.
Ἐν τῇ σαρκί γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ
Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ
καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ
φθορᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παν-
τοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παρα-
λελυμένην, ἐγειρον τῇ θείκῃ σου ἐπιστασίᾳ,
ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἠγειρας πάλαι,
ἵνα κράζω σεσωσμένος: Οἰκτίρμων δόξα,
Χριστὲ τῷ κράτει σου.

Ἡ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ✠

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.
Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισαννάματα· ὅτι πᾶσι

Σωτήρ ἐβόησας: Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κουτάκιον. Ἦχος δ'.

Τῆς Ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός: Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας. Ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν: Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος ✠

Τῆς Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος δ'.
Ὁ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθεύσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι, ἔλεγον: Ἐσκύλευται ὁ θάνατος· ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Μεσοῦσης τῆς Ἐορτῆς, ὡς ἀνωτέρω.

Πίστις ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα θαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο, αἰωνίως ἡ αἰοίδιμος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ ✠

Τῆς Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. α'.
Ὁν συνἀναρχον Λόγον Πατρί καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν

ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσω-
μεν ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν, ἐν τῷ Σταυ-
ρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς
τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεστοχίου.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖ-
χος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖ-
ρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦ-
σα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεοῦ.
Πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούν-
των, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Τ Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον,
τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ
Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς,
ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι: Σὺ τῶν ἐν σκότει
τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως ✠
Γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ
Χριστοῦ.

Ἀπολυτ. Τὸν συνάναρχον Λόγον. } ὡς ἀνω-
καὶ τὸ Θεστοκ. Χαῖρε πύλη Κυρίου. } τέρω.
Κοντάκ. Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα. }
καὶ τοῦ Πάσχα, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες,
ἀθάνατε. Ὅρα σελ. 399.

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῆ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως ✠
Ἀπολυτίκιον. Ήχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς ἐλλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον. Ήχος πλ. β. αὐτόμελον.
Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας ταῖς οὐρανόις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμῶθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βρῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε: Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδαίς καθ' ὑμῶν.

✠ Τῆ Ζ'. Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα ✠
Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Τριακασίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων, τῆς ἐν Νικαίᾳ Λ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἡ περίφημος αὕτη Σύνοδος συνεκροτήθη ἐπὶ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου τῷ 225 ἔτει παρὰ τῶν πανταχόθεν συναχθέντων Ποιμένων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ

Χριστοῦ, οἱ τινες ἀνελήρυσαν τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, οὐκ οὐσίαν τῷ Πατρὶ, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, συνηράφαντες καὶ τὸ ἄγιον τῆς πίστεως Σύμβολον.

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικάι Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῇ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ. Ὑπήνησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι.

Τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδόξασμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ οἱ αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Ἀνελήφθης ἐν δόξη καὶ ἄνω.

Κουτάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕψαντόν ἐκ τῆς ἄνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς:

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας, ὡς ἀνωτέρω.

✠ Τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἄ ποδιδόται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήφθως, καὶ φαλλόντα πάντα τὰ αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

Ορολόγιον.

18

✠ Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς ✠
Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπὸ αἰῶνος κεκοιμη-
μένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.
Ο βράθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰ-
κονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων,
μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς
τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέ-
θεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.
Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέ-
σβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεο-
τόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.
Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος
οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος

Ἡ ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ✠
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.
Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσό-
φους τοὺς Ἄλλεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐ-
τοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰ-
κουμένην σαηηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κουτάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο" τε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστός· ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκόλλησε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Γιγνόμενον, ὅτι καθ' ὅλην τὴν Ἑβδομάδα ταύτην τῆς Πεντηκοστῆς καταλύομεν εἰς πάντα.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς ✠

Ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς σεβασμίου ταύτης ἡμέρας, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων ✠

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον,

Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Τῶν Ἁγίων, Ηχος δ'.

Τῶν ἐν ἄλλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός: Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰ-πεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπί-γῃς πεφανέρωται: Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος: δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. Ηχος πλ. δ'. αὐτόμελον.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Α Π Ο Λ Υ Τ Ι Κ Ι Α

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

Σὺν τοῖς Θεοδοκίοις, καὶ ταῖς Ὑπακοαῖς αὐτῶν.

Η Χ Ο Σ Α.

Ἀπολυτίκιου.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐδόξαν σοι ζωοδότα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηφρωπε.

Θεοδοκίου.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ κόκου σου.

Ἡ Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ Ληπτοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον

ἐσύλησεν· ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Η Χ Ο Σ Β΄.

Ἀπολυτίκιον.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος. Ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πάσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον: Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίου.

Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Μετά τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ Σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν: Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Η Χ Ο Σ Γ΄.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότακος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ

κοιλίας Ἰησοῦ ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἡ Ὑπακοή.

Εκπλήτων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε: Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα. Τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ: Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Π Χ Ο Σ Δ'.

Ἄπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον: Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἄγγελοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν

καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ· Ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Η Χ Θ Σ Π Λ Α.

Ἄπολυτίκιον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρί καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειρᾶν τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀγείμαστε λιμῆν, καὶ ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἡ Ὑπακοή.

Ἀγγελικῆ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῆ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Η Χ Θ Σ ΠΛ. Β'.

Ἀπολυτίκιον.

Αγγελικάι Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ εἰ φυλάσσουντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπὸ αὐτοῦ. Ὑπήνησας τῇ Παρθένῳ, δωροῦμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Θεοδοκίου.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολυμένη δραχμὴ. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Η Χ Θ Σ ΒΑΡΥΣ.

Ἀπολυτίκιον.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μητέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας: Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίου.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. Σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκούσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τέκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τέκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

Ἡ Ὑπακοή.

Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσον με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Η Χ Ο Σ Π Λ Δ.

Ἀπολυτίκιον.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν, ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίου.

Ο δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σαύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλοανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκούσαν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἡ Ὑπακοή.

Αὶ Μυροφόροι τοῦ ζωοδέτου ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν Δισπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον: Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΟΙΠΑΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΙΣ
ΥΑΛΛΟΜΕΝΑ ΟΤΕ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΟΡΤΗ.

ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῆ.
Ἔχος δ'.

Τῶν οὐρανόων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς εἰ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς
ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν
πτερυγῶν τῆς αὐτοῦ ὑμῶν θόξης, φρουροῦντες
ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενώς καὶ βρωῶντας·
Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Τα-
ξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίαν.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ εἰς τὰ Ἅγια τῶν
Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν
σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχισ-
τράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν
ασπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη·
χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῆ.

Ἔχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέ-
σει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε. Ἀνεδείχ-
θης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος,
ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν

κυρυττόμενον· ἔθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραβλή-
σας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄθῃ, Θεὸν
φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁ-
μαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωναὶ φύσεως, διὰ σοῦ
Θεοτόκε ἀειπάρθενε. Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκω-
μένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Ἦχος α.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι
κατὰ βαρβάρων θωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυ-
λάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραν-
τε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν θεινῶν ἐκλυ-
τρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντί
φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς
μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Ἦχος γ.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμα-
τι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐπιρροῦ, Ἦχος δ.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγ-
κρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ
σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο

ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
 Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.
 Ἐν τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωί.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωροῦμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτροῦμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντί φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐν τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Ἦχος β΄.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Μνήσθητε Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον.

422 ΑΠΟΛΥΤ. ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜ.

οὐδείς γάρ ἀναμάρτητος, εἰμή σὺ ὁ δυνάμενος
καὶ τοῖς μεταστάσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγ-
γελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγα-
λύνομεν.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ.

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΗΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΑΓΙΩΝ.

ΕΠΙΜΟΝΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ Α΄ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῆ.
Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Θαῦμα θαυμάτων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ
θεωροῦσα ἢ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ
ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχί-
αι Ἀγγέλων ὄραν οὐ θεοδύνηται. Αὐτὸν ἐκέτευσ
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Αχραντε Θεοτόκε, ἢ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημέ-
νη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῆ.

Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότη-
τος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν
Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε τοὺς
σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ
ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε
ἐκέτευσ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

424 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῆ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐτὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντί φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῆ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Σωλαβούσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε τοὺς σε μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῆ Ἑξαήμερῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐτὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντί φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἑσαρκουτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης. ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βασιτάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σου· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Τοῦ ἁμήτορα ἐν οὐρανῷ ὑπὲρ ἑνυσίαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ Β. ΗΧΟΝ.

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῆ.

Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαιθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε δοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῆ.

Θείας γεγένναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ

Θεοτόκε αειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκω-
μένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, εὐ-
σεβῶς μεγαλύνομεν.

Σ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος β'.

Σ ἔ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀ-
δύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλ-
ποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Υ Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Υπερδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρ-
θένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ
Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος
πέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἡ-
ξειώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρ-
χαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολο-
γοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ μόνον πολυέλεον.

Σ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος β'.

Σ ἔ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ
ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπάρως Θεὸς βλαστήσας,
ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Θ Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ
Θεοτόκε αειπάρθενε. Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκω-
μένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες εὐσε-
βῶς μεγαλύνομεν.

Σ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος β'.

Σ ἔ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀ-
δύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλ-
ποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωτῆ.

Υ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.
 περδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρ-
 θένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ
 Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος
 τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠ-
 ξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρ-
 χαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολο-
 γοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
 καὶ μόνον πολυέλεον.

Σ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.
 Σε μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες: Χαῖρ: ἡ
 ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀ-
 νείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ.

Π Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος β'.
 πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ
 σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφρα-
 γισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ
 ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν.
 Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β'.
 Μήτηρ ἅγια, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγε-
 λικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύ-
 νομεν.

Εὰν δὲ τόχη, Ἀλληλουῖα, ἐν οἰωδήποτε
 Ἦχοι, λέγονται ταῦτα:

Ηχος β'.
 Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱε-
 ράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀ-
 γῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες,

428 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι θεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Νεκρόσιμον.

Μνησθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· αὐτεῖς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ ταῖς μεταστάσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ ἡμῶν, Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀπράσπου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῆ.

Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος γʹ.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέριλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς ἐβόᾳ σοι Θεοτόκε: Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάτω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην σοῦ σοι: Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος γʹ.

Εγκωμιον ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προσρέχει· καὶ ποῖα ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῆ.

Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος γʹ.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταῖα βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβεί-

αἰς σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.
Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει. Καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σύ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν; Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωτῆ.

Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.
Ρᾶβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπχύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.
Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωτῆ.
Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.
Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν, διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἀφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.
Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει. Καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σύ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν; Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωτῆ.

Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.
Ρᾶβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν

430 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνουσι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.
Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταῖα βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸν Θεὸν Κύριον, Ἦχος γ'.
Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε. Ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.
Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ' ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸν Θεὸν Κύριον, Ἦχος δ'.
Τῇ ἀνατραφεῖσιν ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίσιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἀμετρον παρθενίαν ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν

τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαίρει· Ἀγίασε εὐλογη-
μένη· χαίρει δεδοξαμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν κρημάτων ὑπερ-
τέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεο-
τόκε, δωρεάν αἰτοῦμέν σε: Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν,
ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν
μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσ-
ποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα·
σπεῦσον ἀπολλόμεθα, ἐπὶ πλήθους πταισ-
μάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς·
σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βωῶντες: Σὺ εἶ
ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατέιδι
ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥαμφαία διήλθε σου τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἠνίκα στυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως
τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου. Ὅμπερ εὐλογημένη
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμά-
των ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βωῶντες: Σὺ εἶ
τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ
πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψε.

432 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τῆς εἰς τὸν Θεὸν Κύριον, Ἦχος δ΄.
 τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν
 ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε
 Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ
 ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Οἷς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.
 τι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑ-
 περτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες
 Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Πῆς εἰς τὸν Θεὸν Κύριον, Ἦχος δ΄.
 Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
 Θεοῦ, ρομφαία διήλθες τὴν παναγίαν ψυ-
 χήν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως
 τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου. Ὅν περ εὐλογημένη
 δυσωποῦσα μὴ παύσης, συγχώρησιν πταισ-
 μάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Σῆς εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ΄.
 ἐ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, δοῶντες· Σὺ εἶ
 τὸ ὄρα, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ
 πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Τῆς εἰς τὸν Θεὸν Κύριον, Ἦχος δ΄.
 τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἄγγελοις
 ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς
 ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
 ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως
 ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας
 τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Σ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Ἐ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες: Σὺ εἶ ἡ
 βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν ὡς φλό-
 γα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Α. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωῒ.

Μ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώ-
 πων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως, Θεο-
 τόκε βοῶμέν σοι: Χαῖρε πύλη τῶν οὐρανῶν
 πλατυτέρα: χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία:
 χαῖρε σεμνή κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν
 σεσαρκωμένον.

Ο Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χρι-
 στὸ ὁ Θεὸς υἱός, φῶς δι' αὐτῆς ἀναδεί-
 ξασ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωῒ.

Τ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

τὴν ταχείαν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθει-
 αν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου:
 καὶ τὰ κύματα ἀγνῆ καταπράυνον, τῶν μα-
 ταίων λογισμῶν: καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυ-
 χὴν ἀνάστησον Θεοτόκε: οἶδα γὰρ οἶδα,
 Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τείχος τῶν Χρι-
 στιανῶν, ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγά-
 ζοντά σοι ἐκτενωῶς: Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς,
 καὶ ἀλαξόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι: Χαῖ-
 ρε ἀειπαρθένε.

Orologia.

19

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Τῶ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχύς καταπεπάζεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ ὑμναῶμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σε μεγαλύνομεν.

Οἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.
 Ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῇ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τῶ ξένον τῆς Παρθένου μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθησιν ἀνευ σποράς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθησιν δίχα φθοράς, ἢ πάντων χαρὰ, Κύριε δόξα σοι.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν. ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενωῶς· Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Τῶ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχύς καταπεπάζεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ ὑμναῶμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σε μεγαλύνομεν.

Ο Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.
 ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ,
 Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀνα-
 δείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ.

Χ Εἰς τὸν Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιάσδετος· χαῖρε
 τείχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σὲ·
 χαῖρε ἀχείμαστε λιμῆν, καὶ ἀπειρόγαμῃ ἢ
 τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν,
 πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμ-
 νούντων, καὶ προσκυνούντων τοῦ τόκου σου.

Ο Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α'.
 ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ,
 Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀνα-
 δείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῆ.

Α Εἰς τὸν Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγο-
 ρία πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ
 τὸ Χαῖρι, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν·
 οὐκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ,
 ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοι-
 τό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Α Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβι-
 κὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκαλαῖς σου
 ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.
 Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιὰν προστασίαν αἰτοῦμεν. Σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογημένη.

Οὐδεὶς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.
 Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Θεοτόκε Παρθένε, ἐκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκίνησας σεσαρκιωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ· ἀνευ ἀνδρός· ὃν αἰτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Αἰγία Δέσποινα ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητήρ, ἢ τῶν ἀπάντων ποιητήν, ἀπορρήτως τε-

κουσα, ικέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Μ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.
Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεομήτορ σὺ ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωτῆ.

Θ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.
Θεοτόκε Παρθένε, ικέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέμεντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος πλ. β'.
Ὦν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἀνευ Μητρός γεννηθέντα, Υἱόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκήσας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἀνευ ἀνδρός· ὃν αἰτήσαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Σαββάτῳ πρωτῆ.

Π Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.
Προΐσταρεῖ ἐ Γεδεων τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε. Κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐβλάστησας ἀνευ σποράς, γῆ ἀγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.
 Ὁν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀνευ Μητρὸς
 γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ'
 ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐκύησας, σεσαρκωμένον,
 ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἀνευ ἀν-
 ὄδρῳ· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρ-
 τιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Εἰς τὸν Βαρὺν Ἦχον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτ'.

Θ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.
 Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱὸν σου
 δυσώπει, σὺν ταῖς ἀνω Δυναμίσι, συγχώρη-
 σιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρή-
 σασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσιν.

Υ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.
 Ὡς περέβης τὰς Δυναμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι
 ναὸς ἐδείχθης θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς
 τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτ'.

Τ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.
 Ὁ Χαῖρέσοι προσάγομεν Θεοτόκε τῶν Ἀγ-
 γέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Ε Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.
 Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν
 ζωὴν ἡμῶν τῶν βρωίντων σοι: Ἐλεῆμον Κύ-
 ριε, δόξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωτ'.

Τ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.
 Ὁν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστόν τὸν
 Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κρά-

τος ἀπαύστως ἰκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος βαρὺς.
Δύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωτῆ.
Ο Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.
 καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος βαρὺς.
Ο καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωτῆ.
Τ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.
 ὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθροῦ, Ἦχος βαρὺς.
Δύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Σαββάτῳ πρωτῆ.
Ω Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.
 τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα,

440 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΔΥΤΙΚΙΑ.

τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἢ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκου πάλιν οὔσα Παρθένος.

Χ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς, Χαῖρε, ἢ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου. Χαῖρε Παρθέने, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ, Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῆ.

Χ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'. Χαῖρε, ἢ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· χαῖρε, ἢ τεκοῦσα τὸν ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε, ἢ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Χ Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'. Χαῖρε ἢ πύλη τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῆ.

Τ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'. τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσιμον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε, ἢ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις, Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Π Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.
 Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρε-
 σβείαις σου, κινουσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ
 Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Τ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.
 Τὸν ἀρνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ
 κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἢ τεκοῦ-
 σα, ἔλεγε θακρῦουσα: Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλ-
 λεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγ-
 χνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρω-
 σιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ
 Θεὸς μου.

Ο Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.
 καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε, τῶν
 Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρω-
 μα· διό σε Θεοτόκου ἐν ἐπιγνώσει δοξάζου-
 ντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Η Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡνοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτό-
 κε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρω-
 σαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανά-
 γιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Π Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.
 Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρε-
 σβείαις σου, κινουσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ
 Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Τ Εἰς τὸ: Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.
 Τὸν ἀρνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ

442 ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρῦουσα: Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ο ^{Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.} Ἦχος πλ. δ'.
καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ.

Ο ^{Εἰς τὸν Θεὸν Κύριον.} Ἦχος πλ. δ'.
δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς αὐτὴ ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σώσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Π ^{Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.} Ἦχος πλ. δ'.
Παρθένε ἀχραντε, σώσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τίλος τῶν ἐν τῷ Δευτέρῳ μέρει τοῦ Ὁρολογίου περιεχομένων.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Γ.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἐκτὴν Ἀκολουθίαν τῶν δύο Παρακλητικῶν Κανόνων εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Δείας Μεταλήψεως.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους.

Καὶ τοὺς εἰκοσιτέσσαρας Οἴκους εἰς τὴν νοητὴν Κλίμακα, τὸν τίμιον Σταυρόν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Λου. α. 28.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

~~~~~

Εν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ: Κύριε ἐκέκραξα,
Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. β.
Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλήν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σου Κόρη,
Γαβριήλ ἐφέστηκε, σέ κατασπαζόμενος καὶ
φθεγγόμενος: Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε
ἄφλεκτε· χαῖρε βάθος θυσθεώρητον· χαῖρε ἡ
γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἢ μετάγουσα· καὶ
κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο·
χαῖρε θεία στάμνη τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις
τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδάμ. ἢ ἀνάκλησις, μετὰ
σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος
Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιεράτηγον, καὶ πῶς φθέγγ-
γη ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπων; μετ' ἐμοῦ ἔφησ
γάρ, τὸν Θεὸν ἕσεσθαι, καὶ σκηνώσαι ἐν τῇ
μήτρᾳ μου. Καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χω-
ρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ
τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσης
ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνω ἠδονὴν· γάμου ὑπάρχει
ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικάται φύσεως τάξεις, φησὶν ὁ Ἄσωματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων διαπράττεται· τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθεῖσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε: Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥήμά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ἕπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.
Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐφρανέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ θεοῦ παρίσταται, καὶ τὸ: Χαῖρε κομίζεις, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ δὲ ἀπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.
Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βωῶν αὐτῇ τὸ: Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰῶνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βούυτων σοι τὸ: Χαῖρε, ἀγνή.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.
Ο Γαβριὴλ τῇ Παρθένω τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ: Χαῖρε· συλλήψη

ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶ-
σιν ἀχώρητον· καὶ κυοφόρος ὄφθησεν τοῦ ἐκ
Πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ο συναϊδῖος Λόγος, τοῦ προανάρχου Πα-
τρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς
κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγγίαν, οἶκτον λαβῶν,
τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν
πτωχείαν ἀναλαβῶν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι,
καὶ ψαλλάτωσάν σοι.

Ο ἐκ Πατρὸς αἰδίως, καὶ ἐκ Μητρὸς χρονι-
κῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος Λόγος,
μορφὴν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ
ἐκ τῆς Θεότητος· καὶ τὸν Ἀδάμ ἀναπλάττει
ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρουσ συλλαβούσης αὐτὸν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τῇ Κεχαριτωμέ-
νῃ σήμερον· Χαίρε ἀνόμφευτε Μητέρα καὶ ἀπει-
ρόγαμε· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορφῇ,
μηδὲ δειλιάσης, Ἀρχάγγελός εἰμι· ὄφεις ἐξηπά-
τησεν Ἐὖαν ποτὲ, νῦν εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν
χαρὰν, καὶ μενεῖς ἀφθόρος, καὶ τέξεις τὸν
Κύριον ἄχραντε.

παλαια

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸν Θεὸν Κύριον.

Ἀπολυτικ. αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει,
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ

Ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ: Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ἕλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν ρήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ α. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, λέγομεν εὐθὺς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους.

Τ Κοντάκ. δὲ χορον αὐτόμωλον. Ἦχος πλ. δ'.
 τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
 ὧς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
 Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
 Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
 Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
 Ἵνα κράζω σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰδ' αὐτῶ τοὺς ἐπομένους ἐξ Οἴκου.

Α γγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη,
 εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῃ τὸ: Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀ-
 σωμάτῳ φωνῇ σωματούμενον σε θεωρῶν Κύριε,
 ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν
 τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι'
 ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεπόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις·
 χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λο-
 γισμοῖς· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον, καὶ
 Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖ-
 ρε, ὅτι βαστάξεις τὸν βασάζοντα πάντα.

Χαῖρε ἀστὴρ, ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε
γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε,
δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ
Γαβριήλ θαρσαλέως: Τὸ παράδοξόν σε τῆς φωνῆς
δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου
γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις, κράζων;

Ἄλληλούϊα.

Γνώσιν ἀγνωστον γινῶναι, ἡ Παρθένος ζη-
τοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα: Ἐκ
λαγόνων ἀγνῶν Υἱόν πῶς ἐστὶ τεχθῆναι
δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν
ἐν φόβῳ, πλήν κραυγάζων οὕτω:

Χαῖρε βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· χαῖρε σι-
γῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον·
χαῖρε τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός·
χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν.

Χαῖρα τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα·
χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα. χαῖρε,
τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνώσιν· χαῖρε,
πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε,
πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐ-

καρπον ταύτης νυδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν
ἅπασι τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν
τῷ ψάλλειν οὕτως:

Ελληλούϊα.
 χουσα θεοδόχον ἢ Παρθένος τὴν μητέρα,
 ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἑλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος
 ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνοὺν τὸν ταύτης ἀσπασ-
 μόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἔδρα
 πρὸς τὴν Θεοτόκον:

Χαῖρε βλαστοῦ ἀμαράντου κληῖμα· χαῖρε
 καρποῦ ἀκηράτου κτήμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλόανθρωπον·
 χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκ-
 τιρμῶν· Χαῖρε τράπεζα βαστάζουσα εὐ-
 θηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις·
 χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε
 παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε
 θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζαίλην ἐνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων ὁ
 σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἀγαμὸν
 σε θεωρῶν, καὶ κλειψίγαμον ὑπονοῶν, Ἄμμε-
 πτε· μαθὼν δὲ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύμα-
 τος Ἁγίου, ἔφη:

Ἐλληλούϊα.

Εἶθ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον,
 Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Μετὰ ταῦτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἄμωμον.
μεθ' ὃν λέγομεν πάλιν. "Τῆ ὑπερμάχῳ.." καὶ
ἑτέρους ἕξ Οἴκους.

Ἦκουσαν οἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμ-
νοῦντων τὴν ἑσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν·
καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι
τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας
βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον:

Χαῖρε ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαῖρε
αὐλή λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε ἀοράτων ἰχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε
Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ·
χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα·
χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε στερρόν τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε
λαμπρὸν τῆς χάριτος γυνάρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄθης· χαῖρε, δι'
ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ
ταύτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον
κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταῖον
ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχά-
ρησαν, αὐτῷ βοῶντες:

Ἄλληλούϊα.

Γῶδον παῖδες Χαλδαίων ἐν χειρὶ τῆς Παρθέ-
νου τὸν πλάσαντα χειρὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε

μορφήν, ἔσπευσαν ταῖς δώροις θεραπεῦσαι,
καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ:

Χαῖρε ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε αὐγὴ
μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα·
χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς
ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλόανθρωπον ἐπι-
δείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἢ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας·
χαῖρε ἢ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε,
φλογὸς παθῶν ἀπαλλάτουσα.

Χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης· χαῖρε
πασῶν γενειῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες Θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι,
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές
σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν
Χριστόν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς
ληρώδη, μὴ εἰδῶτα ψάλλειν:

Ἄλληλοῦια.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας,
ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδω-
λα ταύτης, Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν
ἰσχὺν πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες,
ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον:

Χαῖρε ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε
κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα·
Χαῖρε τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαίρε θάλασσα ποντίσσα Φαραὼ τὸν νοη-
τόν· χαίρε πέτρα, ἢ ποτίσσα τούς διψών-
τας τὴν ζωὴν.

Χαίρε πύρινε στύλει, ὁδηγῶν τούς ἐν σκότει·
χαίρε σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαίρε τροφή τοῦ Μάννα διάδοχε· χαίρε
τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαίρε, ἢ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαίρε, ἐξ ἧς
ρέει μέλι καὶ γάλα.

Χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος,
μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθη ὡς
βρέφος αὐτῷ· ἀλλ' ἐγνώσθη τούτῳ καὶ Θεὸς
τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἀρρήτου
σοφίαν, κρᾶζων:

Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον:

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Εἶτα τὸν Ν. καὶ εὐθὺς τὸν Κανόνα,
οὗ ἀκροστιχίς.

Σαράσδοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Παῖμα Ἰωσήφ τοῦ Ἑμνογράφου.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου, καὶ πληρωθήσεται
« πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασι-
« λίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
« πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενός ταύτης
« τὰ θαύματα.

Τροπάριον.

Χριστοῦ βίβλον ἐμψυχον, ἐσφραγισμένην σε
Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή Θεώ-

μενος, ἐπεφώνει σοι: Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι
ἧς τῆς Προμήτορος ἀρά λυθήσεται.

Ἀδάμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεό-
νυμφε, τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε πανάμωμε,
τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖρε θρόνε
πύρινε τοῦ παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη
βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ
τέξασα· τὸ ὄσφραδιον τοῦ πάντων Βασιλέως·
χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Ἀγνεΐας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ
πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον,
κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμία-
μα εὖοσμον, μύρον παλῦτιμον.

Καταβασία: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
καὶ ἄφθοτος πηγῇ, θίασου συγκροτήσαντας,
πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ
δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Τροπάριον.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν Θεῖον, ὡς χώρα
ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἐμφυχε τράπεζα, ἄρ-
τον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος,
πηγῇ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄ-
μωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνάς
κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἶροντα, κόσμου
παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Ὁρθρος φαινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον
φέρουσα Χριστὸν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε

τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἢ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα. Χαῖρε ἡ θεία εἰσόδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον:

Ἰὴ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ Οἴκου.
Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενόμενοις· ἐξ ἀσπέρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες:

Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε ξύλον εὐσκιάφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε πολλῶν παιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας· χαῖρε στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες. Διὰ

τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη
ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς
τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῶ βουῶντας:

Ἀλληλουϊα.

Οῦλος ἦν ἐν ταῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδ'
ὄλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος· συγκα-
τάβασις γὰρ θεϊκῆ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικῆ
γένονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου,
ἀκουούσης ταῦτα:

Χαῖρε Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε σεπτοῦ
μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκουσμα·
χαῖρε τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερου-
βίμ· χαῖρε οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ
τῶν Σεραφίμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖ-
ρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαμ ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι'
ἧς ἠναίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας· χαῖ-
ρε ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα,
τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον
γὰρ ὡς Θεὸν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρω-
πον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρά
πάντων οὕτως:

Ἀλληλουϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώ-
νους, ἐρώμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ

λέγειν τὰ: Πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ
τεκεῖν ἰσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυ-
μάζοντες, πιστῶς βοῶμεν:

Χαῖρε σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε προνοίας
αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖ-
ρε τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητη-
ταί· χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων
ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα·
χαῖρε, τῶν Ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε,
πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε ὀλκᾶς τῶν θελούντων σωθῆναι· χαῖρε
λιμῆν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σώσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσ-
μήτωρ, πρὸς τοῦτον ἀντεπάγγελτος ἦλθε· καὶ
ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη
καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον
καλέσας, ὡς Θεός ἀκούει:

Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον:

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.
Εἰτὰ ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα.
Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό-
τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρ-
θεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς
κράυγάζοντας: Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου,

Τροπάριον.

Εν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν
Πανύμνητε: Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμέ-
νον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε,
Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον τὰ τῶν εὐσε-
βῶν αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε
Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυ-
ψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ἄνω, ἡ
μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντα, πρὸς ζωὴν
τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον,
ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα·
χαῖρε κογχύλη, πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ
αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων,

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα ἀληθῶς, χαῖρε Δέσ-
ποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων ὄρωσαν ἐξα-
λείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἀρρήτων,
ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὺ ἐπὶ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον
εἶφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένα
κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ
χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν κα-
ταφύγιον.

Καταβίαι· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡδή ἰ. Ὁ Εἰρμός.

Εξίστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένα, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτο-
κας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
σωτηρίαν βραβεύουσα.

Τροπάριον.

Ο' δὲν ἡ κηύσασα, ζωῆς, χαῖρε πανάμω-
με, ἡ κατακλύσμου τῆς ἀμαρτίας, σώσασα
κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἀκουσμα καὶ λά-
λημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσ-
πότου τῆς κτίσεως,

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων, χαῖρε
Ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης, νέ-
κρωσις Ἄδου, νυμφῶν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν
Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν
πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου, χαῖρε
Δέσποινα, ἐμφυχε Παράδεισε, τὸ ἔθλον, ἐν
μέσῳ ἔχων ζωῆς τοῦ Κυρίου· οὐ ὁ γλυκασ-
μός ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ
φθορᾶ ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶ-
μέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλείας, δε-
δοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λαλά-
ληνται σαφῶς· Ὄρος ἀλατόμητου, χαῖρε βῆ-
θος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκηνώμα, τοῦ Λόγου, χαῖ
Ἄχραντε· Κόχλος ἡ τὸν Θεῖον μαργαρίτη
προαγαθοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε. Πάντα
πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων
Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τε-
νον λούντες ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες, τῆς Θεομή-

ἡ τορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν
ἡ ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάριον.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς
τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε,
τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποσ-
τόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πο-
λυθείας ἡ λύσσα· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε
ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε
προεθεάσατο.

Ἰδοῦσοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν
γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὄρμητήριον, ἐν τῷ
πελάγει τῶν θλίψεων καὶ τῶν σκανδάλων
πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τῶν λο-
γισμῶν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἀφλεκ-
τος βάτος, νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς
ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Καταφρασία: Τὴν θεῖαν ταύτην.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον,

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Τκαὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους.

Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σέ προστρεχόν-
των· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κα-
τεσκευάσαί σε ποιητὴς ἄχραντε, οἰκήσας ἐν
τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν
διδάξας:

Χαῖρε ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε ἡ
πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε ἀρχηγέ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε
χορηγέ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέν-
τας αἰσχροῦς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας
τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργού-
σα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας
τεκοῦσα.

Χαῖρε πιστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε
πιστοῦς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε καλὴ κουροτρόφε παρθένων· χαῖρε
ψυχῶν νυμφοστόλε Ἁγίων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὑμνος ἅπας ἠττάται, συνεκτείνεσθαι
σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν
σου· ἰσαρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ ὧδας ἂν
προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τε-
λοῦμεν ἄξιον, ὃν δέδωκας ἡμῖν ταῖς σοὶ
βοῶσιν:

Ἀλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκότει φα-
νεῖσαν, ὀρώμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ
αὔλον ἄπτουσα φῶς, ἐδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊ-
κὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα,
κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα:

Χαῖρε ἀκτίς νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε βολὴς τοῦ
αἰθέρου φέγγους.

Χαῖρε ἀστραπή, τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα·
χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλή-
τουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατείλεις φω-

τισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρητον ἀναβλύξεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπου· χαῖρε, τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον.

Χαῖρε λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε κρατήρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖρε ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε Νύμφη ἀνώμευτε.
Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων, ἔ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως:

Ἐλληλοῦϊα.
Ψ ἄλλοιές σου τὸν τόκου, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκῆσας γαστρὶ ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντας:

Χαῖρε σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε Ἁγία Ἁγίων μείζων.

Χαῖρε κιβωτὲ, χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε καύχημα σεβάσιμον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρρητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ. 1463

Χαῖρε χρωτός τοῦ ἔμου Θεραπεία· χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ωπανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκούσα τὸν πάντων Ἀγίων ἀγιώτατον Λόγον, δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν ἀπὸ πάσης ῥύσαι συμφορὰς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κοιλίως, τοὺς συμβοῶντας:

Ἀλληλοῦϊα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Αγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῃ τὸ: Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματοῦμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα:

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε τῶν θακρῶν τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βασάζοντα πάντα.

Χαῖρε ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
 Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
 Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,

Ἵνα κράζω σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ἀποπληροῦμεν τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός.

« Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρο-
 νες, παρά τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πρὸς
 ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον
 ψάλλοντες: Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
 Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ἀνυμνοῦμέν σε, βοῶντες: Χαῖρε ὄχημα,
 Ἡλίου τοῦ νοητοῦ ἄμπελος ἀληθινή, τὸν
 βότρυον τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον
 στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν
 πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖ-
 ρε Θεόνυμφε. Ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος
 τὸ ἀμάραντον ἡ ἐξανθήσασα. Χαῖρε Δέσποι-
 να, ὅτι ἡς χαρᾶς πληροῦμεθα, καὶ ζωὴν κλη-
 ρονομοῦμεν.

Ἰητορεύουσα, οὐ σθένει γλώσσα Δέσποι-
 να, ὑμνολογῆσαί σε ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ,
 ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ἐν
 ἐκείτῃ, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς
 πιστῶς σε προσκυνούντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ
 ἀνακράζει σοι: Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, θαυτῶν

ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος ἀγνή· ὃν ἰκέ-
τευσ, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, κατα-
γράψαι Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν οἱ δούλοι σου, καὶ κλίνομεν,
γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὖς σου ἀγνή,
καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι, βυθιζομένους ἡ-
μᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώ-
σεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Κακαβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὡδή ἢ. Ὁ Εἰρμός.

» Παιδας εὐαγείς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
» μένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσαν: Τὸν
» Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω· τὸν πάντα βα-
σταίξοντα ἐβάστασας· γάλακτι ἐξέθρεψας,
νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπα-
σαν, Ἀγνή, ὧ ψάλλομεν: Τὸν Κύριον ὑμ-
νεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βιάτῳ, τὸ μέγα
Μυστήριον τοῦ τόκου σου. Παιδες προσι-
κόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς
ἰστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἅγια
Παρθένε· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν

ἀφ' αὐταρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυσοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν ἀκότει παραπτώσεων, φῶς χατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζῶν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἀλαλοὶ, πρῶν χρηματίζοντες, λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερῶν τὰ πλήθη, ἤττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκούσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τείχος καὶ ὀχύρωμα τῶν μελωδούντων Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

« Ἀπας γηγεννῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
 « τι λαμπαδοχοούμενος· πανηγυριζέτω ὑέ,
 « αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα τὴν ἱερὰν
 « πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω·
 « Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀ-
 « ειπάρθενε.

Ἰσοκάριον.

Ἰνα σοὶ πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγάσωμεν,
 εἰ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι,
 τῆς αἰδίου, ῥύσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς
 ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ
 πληθους, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βρο-
 τοῖς ἀμαρτάνουσιν.

ΤΟΥ ΑΚΛΗΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ. 467

Ἐφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις·
 ὄθεν βωῶμέν σοι: Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰ-
 σάγον κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖρε Ἐδὲμ
 ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἄγνη· χαῖρε
 στύλε. πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν
 τὸ ἀνθρώπινον.

Σπῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν,
 καὶ ἐκβοήσωμεν: Χαῖρε κόσμου Δέσποινα·
 χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε
 ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε
 σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν
 εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσα-
 σα, χαῖρε ἀειπάρθενε. Ὁσίων πάντων χαῖ-
 ρε τὸ καύχημα, τῶν ἀθλητῶν στεφάνωμα·
 χαῖρε ἀπάντων τε πῶν Δικαίων Θεῖον ἐγ-
 καλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διά-
 σωμα.

Ψεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς
 ἁμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν,
 εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ
 γῆς ἀσπόρως σε κυφορήσασαν, διὰ μέγα, ἔ-
 λεός θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλ-
 λότριον.

Καταβασία: Ἄπας γηγεννής.

Ἐξαποστειλαριον, Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σικιρτήσατε χορεύσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄ-
 σατε. Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ χαρὰν κομί-
 ζωσ' ἐπέστη, εἰς Ναζαρέτ νῦν τὴν πόλιν,
 χαρᾶς τὸ εὐαγγέλιον: Χαῖρε Ἄγνη πανάμωμος

με, τοῦ κόσμου ἢ προστασία, χαῖρε οὐράνιε
θρόνε.

Εἰς τὰς Δίνους, Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος δ'.

Εἰς γενναίου ἐν Μάρτυσι.

Κεκρυμμένον Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλους ἀ-
γνώριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγε-
λος· καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην
ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ
γένους ἀνάπλασιν, καὶ βοήσει σοι, Παναγία
τὸ: Χαῖρε· ἐτοιμάζου, διὰ λόγου Θεοῦ Λέ-
γον, σοῦ ταῖς λαγόνιν εἰσδέξασθαι.

Δίς.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἠτοιμάσθη σοι Δέσ-
ποτα, ἢ νηδὺς ἢ ἀχραντος τῆς Θεοπαίδος.
Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι, οἰκτεῖρας τὸ
πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δου-
λεία κρατούμενον τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλ-
λος τὰ πρῶην ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτη-
ριώδη, προσαναμένου κατάβασιν.

Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ἐπὶ σέ παναμώμη-
τε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσει σοι: Χαῖ-
ρε κατάρης λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις·
χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα·
χαῖρε ἔμφυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη. Ὑποδέχου,
τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θε-
λήσαντα.

Δέξαι, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτό-

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ. 469

κος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος,
τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς
δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν
προαιώνιον Θεόν· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι,
βοῶμέν σοι: Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπ-
τως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πολλά ισχύει δέσπισ Μιτρος πρὸς εὐ-
μέγλειαν Δεσπότης. Ἡ Ἐκκλησία, σελ. 106.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

Ψαλλομένου ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ θλίψει ψυχῆς.
Ποῖημα Θεοσηρῖκτου μοναχοῦ· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

ἢ ἡμετέριον

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα
Ψαλμὸν.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώ-
τισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶ-
νος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου,
ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐρμήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διαπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυ-
χή μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνευμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁ μοιωθῆσομαι ταῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦμε ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σε κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Καὶ αἰθὺς τὸ: Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ίχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετάνοιᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς: Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγγνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. Μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γάρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώξεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Ψαλμὸν, σελ. 214, καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Υπόδη α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰσαυτός.
 ἡ γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μαχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Ἐγὼ λυτρωτὴ καὶ Θεὸς ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάριον.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μήτηρ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παιδῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀδυμίας, ἐμπιπλώσαιμου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ἰσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ψαλμὸς γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ οὐρανόθεν ἀφίδος, ὄροφουργέ Κύριε, καὶ
 τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σύ με σφερέωσον, ἐν
 τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Προσασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 σὲ Θεογεννητορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία,
 τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἐξετέω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν ταραχόν,
 καὶ τῆς ἀθυρίας τὴν ζόλην διασκεδάσαι μου·
 σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ἐεργέτην τεκαῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἰτίον,
 τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυ-
 σον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσ-
 χυῖ τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθε-
 σιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον·
 τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θη-
 σαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου
 Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σὲ κα-
 ταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτου τεῖχος καὶ προσ-
 τασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεο-
 τόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κά-
 κωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, ὅτι ὧν ἡ Παράκ-
 λησις γίνεται· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ: Κύριε

ἐλέησον, ἰ.έ. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ ἔπομενον

Π Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
 Πρεσβεΐα Σερμῆ, καὶ τείχος ἀπροσμάχητον,
 ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωῶς
 βοῶμέν σοι: Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον,
 καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνῃ ταχέως
 προστατεύουσα.

Εΐσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
 „ Μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
 „ ἐδόξασάσου τὴν Θεότητα.

Τρoπάρριον.
 τῶν παθῶν μου τὸν ταραχόν, ἢ τὸν κυβερ-
 νήτην τεκοῦσα Κύριε, καὶ τὸν κλύδωνα κα-
 τεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεοσύμ-
 φευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένω
 τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον
 κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνοῦν-
 τῶν σε.

Ἀποκαλύοντες πάντα γινε, τῶν σῶν δωρημά-
 των, εὐχαριστήριον ἀναμέλομεν ἐφύμνιον, οἱ
 γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας
 τείχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε πανύμνητε,
 δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσταγήμασί σου
 „ Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
 „ σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Τροπάριον.

Εμπλησον Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἣ γενυήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἄγνη, ἡ αἰώνιαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰασαί Ἄγνη, τῶν καθῶν μου τὴν ἀσθένειαν ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὁδὴ 5'. Ὁ Εἰρημός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 ἄπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ
 ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
 προσήγγισε· καὶ θέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
 ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκθεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ θέομαι διαπαντός· Ἐκ φθορᾶς τῶν καθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυ-

χῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν,
ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ
ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν
παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐνκλίνη νῦν ἀσθενῶν κατὰκειμαι, καὶ οὐκ
ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου. Ἄλλ' ἦ Θεόν, καὶ
Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νό-
σων κηύσασα, σοῦ θέομαι τῆς ἀγαθῆς: Ἐκ
φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου
Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ κατα-
φεύγομεν, ὡς ἀρρήκτου τείχος καὶ προσασίαν.

Ἐχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Δόγον ἀνερμηνεύ-
τως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, οὐσώπη-
σον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δευῆλωται.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον,

Ύμνος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυ-
τε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ
παρίσθης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνᾶς· ἀλλὰ
πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι: Τάχυνον εἰς
προσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προσ-
τατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ἔπειτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ ζ'. Ὑμνου.

Εκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμῆί με πάθη·
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σώσον Σωτῆρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Δις.

Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσισθε ἀπεξηραμένοι. Δίς.

Δόξα.

Α' γίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Α' γίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον·

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον Οὐγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ε'κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. α'.
 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου

πρὸς με· Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκήρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρημῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Μ Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δόξαι τοῦ οἰκέτου σου· Ὀλίφις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπη οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω· ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς

καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Οὐδείς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου· τοῦ ἐν ἁγίοις Πα-

τῶν ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύσου
 τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ τῶν ἁγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων τῶν ἁγίων
 καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων
 καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀν-
 νης τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων σου
 τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε.
 Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν ἀνομιῶν
 σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Μετὰ δὲ τὸ ἔχει καὶ
 οἰκτιρμοῖς, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς
 τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταστήσαντες Παῖ-
 δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
 Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπά-
 τησαν ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
 Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τροπάριον.

τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σωτὴρ
 οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου,
 κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέ-
 δεῖξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλο-
 γητός εἶ.

Ἐλητήν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτηρ
 ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων,
 ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυ-
 γάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐ-
 λογητός εἶ.

Θασσαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας
 τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ
 Orologio. 21

Θύραν μετανοίας τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας·
 Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας
 Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέ-
 πῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξιώσον ἢ τὸν
 Σωτῆρα Χριστὸν ἡμεῖν ἀποτεκεῖσά.

Ὡδή ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ὁν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὕμνοῦσι,
 στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
 ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ θεωμένους, μὴ
 παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντάς, καὶ ὑπερυψοῦν-
 τὰς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ θαυσιλές ἐπιχέεις, τοῖς
 πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσά
 τὸν ἀφραστὸν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις,
 καὶ σαρκῶς τὰς πόθους Παρθένε, ἵνα σέ δοξάζω
 τὴν μεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώ-
 κεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν
 σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, εἴ διὰ
 σοῦ σωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἅσπῳ
 μάτοις χορείαις σέ μεγαλύνοντες.

Τροπάριον.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἢ
 τὸν παντός ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφη-
 ρηκότα Παρθένε Χριστὸν κηύσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένη, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασίαν, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένη καὶ τείχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένη, τὰ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοῦς εὐσεβῶς Θεοτόκου σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένη θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥώσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθύς τὸ: Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ καὶ τὸν οἶκον, ἔπου ψάλλεται ἢ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθικρωτέραν λαμπρηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωταμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρτας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένου, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, θέσαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. Ὁ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν

τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τοῦ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τοιάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ, καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ, β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθᾶμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου· καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτατίου.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξοῦ ἡμῖν ἐυλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀσοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κ. τ. λ.
Καὶ μνημονεύσας πάλιν, δι' ἣν ἡ Παράκλησις
γίνεται, παιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δὲ, ἐν ᾧ οἱ ἀδελφοὶ ἀσπάζον-
ται τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ
παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος β'. "Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου σε.
Πάντων προστάταις ἀγαθῆ, τῶν κατα-
φευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χει-
ρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς
Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσι-
τείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων
πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅ-
θεν σοι προσκίπτομεν. Ῥύσαι πάσης, πε-
ριστάσεως τοὺς δούλους σου.

"Ὅμοιον.
Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικου-
μένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξέ-
νων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν,
ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων,
σκίπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις.
Ἀχραντε σπεύσον, δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς
δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.
Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δού-
λων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀ-
νάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκίπην σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Μετά τόν Εὐλογητόν, καί τά λοιπά, ἔσα
προεγράφησαν σελ. 471-473. ἀρχόμεθα
τοῦ Κανόνος.

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα τοῦ Ασκαρέως.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐθύθισε, τερατουρ-
γούσα ποτέ, Μωσαϊκή ράβδος, σταυ-
ροτύπως πλήξασα, καί διελοῦσα θάλασ-
σαν Ἰσραήλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέ-
σωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τρεπάριον.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαί χειμάζουσι, τὴν
ταπεινὴν μου ψυχὴν, καί συμφορῶν νέφη, τὴν
ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεοnúμφευτε ἄλλ
ἢ φῶς τετοκυῖσα, τὰ θεῖου καί προαιώνιον,
λάμπου μοι τὸ φῶς τὸ χαριόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καί θλίψεων, καί
ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καί συμφορῶν βίου,
λυτρωθεῖς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει
σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἀμετρὸν σου συμ-
πάθειαν, καί τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον,
ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέ-
πην, ὀλοφύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δείσ-
ποινα, καὶ θρηνοῦ καὶ στεναῶ, μὴ με πα-
ρίδῃς τὸν ἀθλίον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Ὁὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανότατα, τὰ
μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάν-
τοτε προΐσασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα,
τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με
κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου
Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σὲ κα-
ταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτου τείχος καὶ προσ-
τασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεο-
τόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος
κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ οὐρανόθεν ἀψίδος, ὁμοφυργὲ Κέριε, καὶ
τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον,
ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρό-
της, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
λάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κλάζω
σοι: Πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν
βοήθειαν, ὅς μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπει-
νῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπι-
ζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δείσ-
ποινα, τὰς ἐνεργείας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐ-

λέη σου ὅθεν ὀξείωσέ με, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γε-
ραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσ-
ποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταπον-
τίζουνσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι ὁὐ
βοηθείας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προστα-
σία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ
τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν.
Ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν θεσμῶν τῶν τοῦ ἄ-
δου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με βρούσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους
σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ
καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος καὶ προστα-
σίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεο-
τόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος
κἀκώσιν, κα' ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Π Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τείχος ἀπροσμάχη-
τον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκ-
τενῶς βοῶμέν σοι. Θεοτόκε Δέσποινα πρόσ-
θασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ
μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ μου ἰσχύς, Κύρια, σύ μου καὶ δύνα-
μις, σὺ Θεὸς μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ
πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡ-
μετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν
τῷ Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω·
τῇ δυνάμει σου ὀξεία φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν;
ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι;
τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψει τοῦ βίου,
καὶ ζάλαις, οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σέ μόνην
ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ, καὶ καυχῶμαι, καὶ προσ-
τρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσόν με.

Ἰὸν παταμέν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους
σου, τὸν πλουσίαις δωρεαῖς δρασίσαντα,
τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγκε ψυ-
χὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων,
καμίνω φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω,
καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνήν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσ-
πιλον, μόνην φέρω, τείχος ἀπροσμάχητον,
καταφυγὴν, σκέπην κραταίαν, ὄπλον σωτη-
ρίας. Μὴ με παρήσῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀ-
πηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομέ-
νων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξεῖπειν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι,
τοὺς ἀμέτρος, οἰκτιρμούς, ὡ Δέσποινα, τοὺς
τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς, πυρουμένην,
ὡς ὕδωρ περιδρασίσαντας; Ἄλλ' ὡ τῆς σῆς
προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως
αὐτὸς παραπήλαυσα!

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου
Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ κατα-
φεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεΐᾳ, πανύμνητε Θεο-
τόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος
κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

Γνα τί με ἀπίσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; Ἄλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον ὁέομαι.

Τροπάριον.

Εὐχαρίστως βρωῖσαι: Χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε θεῖα σκέπη· χαῖρε ὄπλον, καὶ τείχος ἀπόρθητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὴ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σέ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα, καὶ ξίφη, καὶ λάκκον ἠντρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως, καὶ νόσου, καὶ βλάβης με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ ἰσχύει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων με, Κόρη πανύμνητε.

Τί σοι ἔωρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀντ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τσιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ, καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεο-
τάκτε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος
κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἔκχεῖς πρὸς Κύριον, καὶ αὐ-
τῷ ἀπαγγιλῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς·
Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπᾶριον.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀ-
θλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασ-
μὸν, ἐμποιοῦσι μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα
φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν,
τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ
τῶν νόσων ἰατρῶν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ
συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς
ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμ-
φοραῖς, ταχυνὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Ὅρ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους,
καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ
τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὴ
συμπαιθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ἑ-
μολογῶ, καὶ βοῶ, καὶ κυρύττω, καὶ φθέγγ-
ομαι.

Ἐγκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὡς-
περ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν
κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βί-
βει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐροίμῃ σε βοηθόν, καὶ
διώκτην, καὶ ῥύστην πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυρτε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι: Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ Θεοτόκε, τῶν τιμῶντων σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι. 38. καὶ ια' 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινα· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρκαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε: Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ: Μάρθα, Μάρθα,

μεριμνᾶς καὶ τυρβάξῃ περὶ πολλά· ἐνός δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπὸ αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε: Μενοῦνγε μακάριοι αἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Μετὰ ταῦτα λέγε, ὅσα προεγράφησαν.

σελ. 479-480. Εἶτα,

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

„ Παιδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσου τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες: Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπᾶριον.

Φῶς ἡ τεκούσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἀμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φῶτος οὕσα δοχείον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὁ ληψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων. Ἄλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων!

Βλέψον ἰλέω ὀμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν, ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφαρῶν,

καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με
λύτρωσαι, ἄμετρήτως σου ἐλεεί.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους
σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ
καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προσ-
τασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεΐα, πανύμνητε Θεο-
τόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος
κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡσὲν ἢ. Ὁ Εἰρημὸς.

„ Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν
„ βότῳ, τόκου τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ
„ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑ-
„ μνεΐτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
„ αἰῶνας.

Τροπάριον.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, Παρθένε, μὴ
παρίδῃς σεμνὴ, ποντούμενόν με σάλῳ, βιω-
τικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοη-
θείας, καταπονουμένῳ κακώσσει τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι,
εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ
πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ
πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῆ κρα-
ταιᾷ σου σκέπη.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεῦρόν σε λιμένα· ἐν
ταῖς λύκαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν
ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς
κινδύνοις ῥύστην· καὶ προστάτιν ἐν τοῖς πει-
ρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε

Θεία, καὶ μανναδόχε στάμνη· χαῖρε χρυσῆ
λυχνία, λαμπρὰς ἀσβεστε· χαῖρε τῶν παρθέ-
νων δόξα, καὶ μητέρων ὠραΐσμα καὶ κλῆσις.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους
σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεοῦ εἰς σέ
καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος καὶ προστα-
σίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεο-
τόκε, ἐπὶ τῆν ἐμὴν χαλιπὴν τοῦ σώματος
κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ 9. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
γῆς κατεκλύγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφ-
θη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ
γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐ-
ρανῶν. Διόσε Θεοτόκε, Ἀγγέλλων καὶ ἀν-
θρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Προπάριον.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ
προσδράμω λοιπὸν, καὶ σωθῆσομαι; ποῦ
πορευθῶ; ποῖαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποῖαν
θερμὴν ἀντίληψιν; ποῖαν ἐν ταῖς θλίψεσι
βοηθόν; Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην
καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σέ θαρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν, μεγα-
λεία τὰ σὰ Θεοτύμφρευτε, καὶ τὸν βυθόν,
τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξείπειν, τῶν ὑπὲρ νοῦν
θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηγουκῶς.
τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυ-
νοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γε-

ραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν δύναμίν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ὡς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχρὰν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς, καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου, ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς παντοκράτου, Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεΐᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος. Καὶ τὰ ἔξῃς, ὅσα προεγράφησαν σελ. 483-484. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν ἀργότερον καὶ γεγωνοτέρα τῇ φωνῇ, τὰ παρόντα Ἑξαποστειλάρια.

Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα. Καὶ σύ Υἱὲ καὶ Θεὲ μου, παράλαθέ μου τὸ πνεῦμα.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστατίες,

Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸ τὸν φιλόν-
θρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐ-
νώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθέ-
νε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε
πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βα-
σιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς
τὸν Δεσπότην.

Ὁ τραγων μου τὴν σάρκα, καὶ πί-
ναι μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ
ἐν αὐτῷ.

Ἰωάν. 6'. 56.

***
 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Μέλλων προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστη-
 ρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἑσπέρας εἰδικμένην
 Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀποδείπνου, σελ. 214.
 ἕως τέλους τοῦ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν,
 λέγε μετὰ κατανώξεως τὸν παρόντα Κανό-
 να, οὔ ἢ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Αρτος ζωῆς, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ
 Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὐσπλαγγνε Κύριε, καὶ
 τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀ-
 λεξητήριον.

Βεβηλωθεῖς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δαίλαιος, τοῦ
 σοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ θείου Αἵματος,
 ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίας, ἧς
 με ἀξιώσον.

Θεστοχίον.

Γῆ ἀγαθῇ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν σά-
 χυν ἢ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σω-
 τήριον κόσμῳ ἀξιώσον με τοῦτον τρώγοντα
 σώζεσθαι.

Ψαλμὸς γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας,
 ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
 εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
 Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
 ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάριον.

Δακρύων μοι παράσχου Χριστὲ βράνιδας, τὸν
 ῥύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὡς ἂν
 εὐσυνειδότης κεκαθαρμένος, πίστει προσέρ-
 χωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει
 τῶν θείων Δώρων σου.

Εἰς ἄφρασιν γενέσθωμοι τῶν πταισμάτων,
 τὸ ἀχραντόν σου Σῶμα καὶ θεῖον Λίμα, εἰς
 Πνεύματος ἁγίου τεκοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον
 ζωὴν φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων
 ἀλλοτρίωσιν.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα Παναγία, τοῦ ἀνο-
 θεν διέλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καινοτέρῳ
 ζωὴν διδόντος, καὶ μέ ἀξίωσον νῦν τὸν ἀνάξιον,
 μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

Ψαλμὸς δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἡ' θέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθείς πολυέλεε,
 τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἁμαρτί-
 ματα· ὅθεν ἱκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλείψαι
 πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα
 Κύριε, καὶ ὅλον με ἁγίασον, καὶ καταξίωσον
 Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ
 δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

Θεοτοκίον.

Ἰλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγγνων σου Δέσποινα, καὶ τήρει με ἄρρυπον, τὸν σὸν ἐκέτην καὶ ἀμεμπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοσητὸν μαργαρίτην ἀγιάζωμαι.

Ὡδή ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Καθὼς προέφης Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλωσόν σου, καὶ ἐν ἐμοὶ μείνον ὡς ὀπέσχου· ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα, τρώγιόν σου τὸ θεῖον, καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Λόγε Θεοῦ καὶ Θεῆ, ὁ ἀνδραξ γένοιτο τοῦ σοῦ Σώματος, εἰς φωτισμὸν, τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοὶ, καὶ καθαρισμόν, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σκευὸς ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἀγιασμάτων μετέχω τοῦ τόκου σου.

Ὡδή ε'. Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων.

Νῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἀγιάσον, Σῶτερ καὶ τὸ σῶμά μου, καὶ καταξιώσον, ἀκατακρίτως Δέσποτα, ταῖς φρικτοῖς Μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Ἐνωθεῖν παθῶν καὶ τῆς χάριτος, σχοίην τε προσθήκην, ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως, τῶν ἀγίων Χριστέ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἅγιος, ἔλον με ἀγιάσον, νῦν προσερχόμενον, ταῖς θείοις Μυστηρίοις σου, τῆς ἀγίας Μητρός σου δεήσῃσι.

Τὸν Κουτάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
 Τὸν Ἄρτον Χριστέ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδῃς με,
 τὸ Σῶμα τὸ σόν, καὶ τὸ θεῖον νῦν Λίμα σου,
 τῶν ἀχράντων Δέσποτα, καὶ φρικτῶν Μυσ-
 τηρίων σου, μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ, μὴ εἰς κρί-
 μα μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον
 καὶ ἀθάνατον.

Πρὸς Ἡ. Εἰκόνας χρυσῆς.
 Πηγὴ ἀγαθῶν, ἢ μετάληψις Χριστέ τῶν ἀ-
 θανάτων σου, νῦν Μυστηρίων γενηθήτω μοι,
 φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια, καὶ πρὸς ἀρετῆς
 θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν, πρόξενος
 μόνε ἀγαθῆ, ὅπως δοξάξω σε.

Ῥυσθεῖην παθῶν, καὶ ἐχθρῶν, καὶ ἀναγκῶν,
 καὶ πάσης θλάψεως, τρόμου καὶ πόθου
 προσῶν τανῦν, μετ' εὐλαβείας φιλάνθρωπε,
 σοῦ τοῖς ἀθανάτοις, καὶ θείοις Μυστηρίοις,
 καὶ ψάλλων σοι: Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
 Πατέρων ἡμῶν.

Θεοδοκίου.

Σωτήρα Χριστόν, ἠτεκοῦσα ὑπὲρ νεῦν, Θεο-
 χαρίτωτε, ἐκδυσσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σου, τὴν
 καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος. Μέλλοντά με νῦν τοῖς
 ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, κάθαρτον
 ὅλον μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.
 τῶν οὐρανόων καὶ φρικτῶν, καὶ ἀγίων σου
 Χριστέ νῦν Μυστηρίων, καὶ τοῦ θεοῦ σου
 Δείπνου καὶ μυστικοῦ, κοινωνόν γενέσθαι
 καὶ με καταξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ Θεός
 ὁ Σωτήρ μου.

Ὑπό τὴν σὴν καταρυγῶν, εὐσπλαγχνίαν ἀγαθῆ, κράζω σοι φόβω: Ἐν ἐμοὶ μείνον Σω-
τερ, καὶ γὰρ ὡς ἔφησ ἐν σοὶ ἰδοὺ γὰρ, σαφῶν
τῶ ἐλέει σου, κρώγω σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνω
σου τὸ Αἷμα.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὡσεὶ
κηρὸς καὶ ὡσεὶ χόρτος ὡ φρικτοῦ Μυστηρίου!
ὦ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ! Πῶς Θεοῦ Σώματος
καὶ Αἵματος, ὁ κηλὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρ-
τοποιούμαι!

Ὡδὴ 3. Ἀνάρχου γεννητόρος.

Χρηστός ἐστι γῶσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύ-
ριος δι' ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμε-
νος, ἅπαξ ἑαυτὸν τε προσάξας, ὡς προσφα-
ράν, Πατρὶ τῶ ἰδίῳ, αἰεὶ σφραγιάζεται, ἀγιά-
ζων τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀγιασθεῖν Δέσ-
ποτα, φωτισθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην οἶκός
σου, τῇ τῶν Μυστηρίων μετέξει τῶν ἱερῶν,
ἔνοικόν σε ἔχων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι,
ἐνεργεῖτα πολυέλεε.

Ὡς πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ
Σῶμά σου, καὶ τὸ Αἷμα Σωτῆρ μου τὸ τι-
μιώτατον, φλέγον ἁμαρτίας τὴν ὕλην, καὶ
ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ ἔλου φω-
τίζον με, προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίου.

Θεὸς σεσωμάτωται, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων
σου ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε γενεὰ Δέσποινα.
Νῶν τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς διὰ σοῦ σα-

φῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπύζοντα, οὐ-
σιωθῆντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθὺς τὸ: Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, κ. τ. λ.
Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
Ὅτι σοῦ ἐστι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΔΕ ΕΠΑΤΡΙΩΝ,

Μετὰ τὴν συνήθη Ἑωθινήν προσευχήν,
λέγει: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ
ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ιβ'.
Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'
καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ κβ'. 22.

Κύριος παιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑπερήσει·
εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν
ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.

Ἰδὴ ἡγήσέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἔνε-
κεν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θά-
νατου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ'
ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ
με παρεκάλεσαν.

Ἡκοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναν-
τίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ προθήριόν σου μεθύσκου με ὡσεὶ κρᾶτιστον.

καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κγ'. 23.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ὁ Θεὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν.

Τῆς ἀναβήσεται εἰς τὸ ἕρος τοῦ Κυρίου· ἡ γῆ στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὅς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμωσεν ἐπὶ ὄσῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς λήφεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τῆς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης· Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τῆς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης· Κύριος

ριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ριέ. 115.

Επίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου: Πῶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τὴ ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἰμῖος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

ὦ Κύριε, ἐγὼ δούλος σός, ἐγὼ δούλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Τὸ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα γ'. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Τὴς ἀνομίας μου πάριθε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἀχράντου σου Σώματος

καὶ Λήματος· μή με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ
σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἀγιασμάτων σε, πῶς
ἀναιδευθῶ ὁ ἀνάξιος; ἐάν γὰρ τολμήσω σοι
προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγ-
χει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ Δείπνου, καὶ κατάκρι-
σιν προξενήσω τῇ πολυαμαρτητῷ μου ψυχῇ.
Καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου,
καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισ-
μάτων· πρὸς σέ κατέφυγον ἀγνή, σωτηρίας
δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενουσάν μου ψυ-
χήν, καὶ πρέσβεθέ τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡ-
μῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα
δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πίμπτη,
τὸ παράν.

Οτε οἱ ἑνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νικητῆρι τοῦ
Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής,
φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις
κρίταις, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι.
Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγ-
χόνη χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρετον ψυχὴν, τὴν
Διδασκάλω τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ
πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Τό: Κύριε ἐλέησον μ. Μετανοίας ὄσας θαλεῖ·
καὶ εὐχὴ τὰς ἐπομένας ἰκετηρίου Βύχας.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ

Περὶ τοῦ: πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις
Μυστηρίοις.

Μ
ἐλλκον φαγεῖν, ἄνθρωπε, Σῶμα Δεσπότου,
φόβῳ προσελθε, μὴ φλεγῆς, πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετουσίαν,
πρώτον καταλλάγηθε τοῖς σέ λυποῦσιν,
ἔπειτα θαρσύν μυστικὴν βρῶσιν φάγε.
"Ἔτεροι ὅμοιοι.

Π
ρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικτῶδους θυσίας,
τοῦ ζωοποιῦ Σώματος τοῦ Δεσπότου,
τῶδε πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

ΕΥΧΗ Α΄.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δ
ἔσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης
ὄρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τοῦ
ἀνάρχου Πατρὸς συναϊθίος Υἱὸς, καὶ συνἀναρ-
χος, ὁ δὲ ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπὶ ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς
καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων
ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας,
τὴν φθαρῆσαι ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας φύσιν ἡμῶν
αὐτὸς, ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καμῶν τοῦ
ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς
σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.
Ἥμαρτον γὰρ Κύριε, ἥμαρτον εἰστὸν
ἔυραγόν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμί

ἄξιός ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου·
 παρώργισα γὰρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς
 ἐντολάς παραβάς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς
 σοῖς προτάγμασιν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἀνεξί-
 κακος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ
 παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις
 μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφήν.
 Σὺ γὰρ εἶπας, φιλόφρωνε, διὰ τοῦ Προφή-
 του σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον
 τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι
 καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γὰρ βούλει, Δέσποτα,
 τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ
 εὐδοκεῖς ἐπὶ ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις
 πάντα σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν
 ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καὶ γώ, εἰ καὶ ἀνά-
 ξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς
 τῆς προσκαιροῦ ζωῆς, ὅλον ἐμαυτὸν ὑποτάξας
 τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας, καὶ
 τὴν σῆν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποῖημα καὶ
 πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν
 ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμετ-
 ρήτῳ εὐσπλαγγνίᾳ θαρρήσας προσέρχομαι.
 Δέξαι οὖν καὶ ἐγὼ, φιλόφρωνε Χριστέ, ὡς τὴν
 Πόρνην, ὡς τὸν Ληστήν, ὡς τὸν Τελώνην, καὶ
 ὡς τὸν Ἄσωτον· καὶ ἄρῶν μου τὸ βαρὺ φορ-
 τίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὃ τὴν ἁμαρτίαν αἰρων τοῦ
 κόσμου, καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων
 ἰώμενος· ὃ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμέ-
 νους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὃ
 μὴ ἐλθῶν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁ-
 μαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν

με ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἁγίωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἁγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἁγίῳ Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου· καὶ μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο ἢ μετὰληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν. Ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφάδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπόλογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος σου ὅπως ἂν κἀγὼ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οίδα, Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ ἔνοχός εἰμι, καὶ κρίμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σου τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θαρρῶν, προσέρχομαι σοι

τῷ εἰπόντι: Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα,
καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μέ-
νει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι οὖν,
Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὴν ἀμαρ-
τωλὸν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός
σου, καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς ἴα-
σιν, καὶ κάθαρσιν, καὶ φωτισμὸν, καὶ φυλακ-
τήριον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ
σώματος· εἰς ὀποτροπὴν πάσης φαντασίας,
καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας διαβολι-
κῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνερ-
γουμένης· εἰς παύρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς
σέ· εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς
αὔξησιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πλήρωσιν
ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν· εἰς
ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς ἀπολογία ἐν-
πρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου·
μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ε Ψ Χ Η Γ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι οὐκ εἰμί ἄξιος,
οὐδὲ ἱκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέ-
γην εἰσελθῆς τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι
ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσα ἐστὶ, καὶ οὐκ
ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τὴν
κεφαλὴν· ἀλλ' ὡς ἐξ ὕψους δι' ἡμᾶς ἐταπεινώ-
σας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ τα-
πεινώσει μου. Καὶ ὡς κατιδέξω ἐν σπηλαίῳ
καὶ φάτιγῃ ἀλόγων ἀνακληθῆναι, οὕτω κατάδεξαι

καὶ ἐν τῇ φάτῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὡς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν, καὶ συνδειπνῆσαι ἀμαρτωλοῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω κατάδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν αἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ λεπροῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ. Καὶ ὡς οὐκ ἀπίσω τὴν ἐμοίαν μοι Πόρνην καὶ ἀμαρτωλὸν, προσερχομένην καὶ ἀπτομένην σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καὶ ἐπὶ ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, προσερχομένῳ καὶ ἀπτομένῳ σου. Καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ρυπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ρυπαρώτερον ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμυσά καὶ ἀκάθαρτά μου χεῖλη καὶ βέβηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτοτέραν μου γλῶσσαν. Ἄλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνδραξ τοῦ παναγίου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· εἰς κουφισμόν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων· εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας· εἰς ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φανύλης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας· εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν· εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου· εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. Οὐ γὰρ ὡς καταφρονῶν προσέρχομαί σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτῃ σου ἀγαθότητι· καὶ ἵνα μὴ, ἐπιπολὲ ἀφιστάμενος τῆς κοινωνίας σου, θηριόλωτος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύ-

κου γένωμαι. Διὸ δέομαι σου, ὡς μόνος ὢν ἅγιος, Δέσποτα, ἀγίασόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον, καὶ ῥίξωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἀγιασμόν σου ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποιήσον. Καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν μου, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν Ἁγίων σου εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, τῶν ἁγίων σου λειτουργῶν, καὶ ἀχράντων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Ὁμήν.

ΕΥΧΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὁὐκ εἰμί ἱκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσελθῆς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου ἄλλ' ἐπειδὴ βούλει σὺ, ὡς φιλόανθρωπος, οἰκεῖν ἐν ἐμοί, θάρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀναπετάσω τὰς πύλας, ἃς σὺ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχη μετὰ φιλανθρωπίας, ὡς πέφυκας εἰσέρχη, καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον μου λογισμόν. Πιστεύω, ὡς τοῖτο ποιήσεις· οὐ γὰρ Πόρνην πρεσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδέ Τελώνην ἀπεβάλου μετανοήσαντα, οὐδέ Ληστὴν ἐπιγνόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδέ διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες, ὃ ἦν· ἀλλὰ τοὺς ὑπὸ τῆς μετανοίας σοι προσαχθέντας ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ

τῶν σῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων
εὐλογημένος πάντοτε, νῦν, καὶ εἰς τοὺς ἀπε-
ράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙ ΤΟΥ ΑΙΤΟΥ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἀνεξ, ἀφες, ἱλάσθητι, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ ἀμαρτωλῶν,
καὶ ἀχρεῖων, καὶ ἀναξίω δούλῳ σου τὰ πταίσ-
ματα, καὶ πλημμελήματα, καὶ παραπτώματά
μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου, μέχρι τῆς πα-
ρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἠμαρτον, εἴτε ἐν γνώ-
σει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἐργοῖς, ἢ ἐν-
θυμήμασιν, ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι,
καὶ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσ-
βείᾳ τῆς ἀσπέρως κυητάσης σε παναχράντου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς
μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος, καὶ προστα-
σίας, καὶ σωτηρίας μου, καταξιώσάν με ἀκα-
τακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων, καὶ ἀ-
θανάτων, καὶ ζωοποιῶν, καὶ φρικτῶν Μυσ-
τηρίων σου, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς
ζωὴν αἰώνιον· εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν,
καὶ βώμην, καὶ ἴασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε
καὶ σώματος· καὶ εἰς ἐξάλειψιν, καὶ παντελεῖ
ἀφανισμόν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν, καὶ
ἐνθυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ νυκτερινῶν
φαντασιῶν, τῶν σκοτεινῶν καὶ πονηρῶν πνευ-
μάτων. Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύ-
ναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύ-
νησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
 Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Σ'.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἁ-
 μαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος, πάριθέ-
 μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἄγνοια πταίσ-
 ματα, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλα-
 βεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων,
 καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν,
 μὴ εἰς προσθήκην ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθα-
 ρισμὸν, καὶ ἁγιασμὸν, καὶ ἀρραβῶνα τῆς μελ-
 λούσης ζωῆς καὶ βασιλείας εἰς τεῖχος, καὶ
 βοήθειαν, καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, καὶ
 εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημμελημά-
 των. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν,
 καὶ φιλιανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
 πομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύμα-
 τι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
 νων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων, ἀπὸ βδελυρᾶς
 καρδίας,
 Ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης, ἐκ ψυχῆς ῥυ-
 πωμένης,
 Δίξαι δέησιν Χριστέ μου καὶ μὴ παρωσά-
 μενός μου,

- Μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους, μηδὲ τὴν
 ἀναισχυντίαν,
 Ὅς μοι παρρησίᾳ λέγειν, ἃ βεβούλευμαι
 Χριστέ μου.
 Μᾶλλον δὲ καὶ διδάξόν με, τί με δεῖ ποιεῖν
 καὶ λέγειν.
 Ἦμαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην, ἣ μαθοῦσα παῦ
 κατάγεις,
 Μῦρον ἐξωνησαμένη, ἤλθε τολμηρῶς ἀλειψαι,
 Σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπόσω, προσελθοῦσαν ἐκ
 καρδίας,
 Μὴδ' ἐμέ βδελύξῃ Λόγε· σοὺς δὲ παράσχέ-
 μοι πόδας,
 Καὶ κρατῆσαι, καὶ φιλῆσαι, καὶ τῷ ρείθρῳ
 τῶν δακρύων,
 Ὡς πολυτιμῆτῳ μύρῳ, τούτους τολμηρῶς
 ἀλειψαι.
 Ἠλύθόν με τοῖς δάκρυσί μου, κάθαρον αὐτοῖς
 με, Λόγε,
 Ἄφες καὶ τὰ παιίσματά μου, καὶ συγγνώ-
 μην παράσχέ μοι.
 Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος, οἶδας καὶ τὰ
 τραύματά μου,
 Καὶ τοὺς μώλωπας ὄρας μου· ἀλλὰ καὶ τὴν
 πίστιν οἶδας,
 Καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις, καὶ τοὺς στε-
 ναγμοὺς ἀκούεις.

- Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου, ποιητά μου, λυτ-
 ρωτά μου,
 Οὐδὲ σταλαγμὸς δακρύων, οὐδὲ σταλαγμαῦ
 τι μέρος.
 Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου ἔγνωσαν οἱ ὀφ-
 θαλμοί σου.
 Ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου, καὶ τὰ μήπω πε-
 πραγμένα,
 Γεγραμμένα σοι τυγχάνει. Ἴδε τὴν ταπείνω-
 σίν μου,
 Ἴδε μου τὸν κόπον, ὅσος· καὶ τὰς ἀμαρτίας
 πάσας
 Ἄφες μοι, Θεέ τῶν ὅλων· ἵνα καθαρὰ καρδία,
 Περιτρόμῳ διανοία, καὶ ψυχῇ συντετριμμένη,
 Τῶν ἀχράντων σου μετᾶσχῃ, καὶ πανάγνω
 Μυστηρίων,
 Οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται, πᾶς ὁ τρώγων
 σε καὶ πίνων,
 Ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσ-
 ποτά μου·
 Ὡς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, πίνων δέ μου
 καὶ τὸ Αἷμα,
 Ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει, ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ
 τυγχάνω.
 Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως τοῦ Δεσπότη καὶ
 Θεοῦ μου.
 Τῶν γὰρ θείων ὁ μετέχων, καὶ θεοποιῶν
 χαρίτων,
 Ὑμνοῦν, οὐκ ἔστι μόνος, ἀλλὰ μετὰ σοῦ,
 Χριστέ μου,

Τοῦ φωτός τοῦ Τρισηλίου, τοῦ φωτίζοντος
τὸν κόσμον.

Ἴνα γοῦν μὴ μόνος μένω, δίχα σοῦ τοῦ ζωο-
δότη,

Τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου τοῦ ἀγαλλιά-
ματός μου,

Τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας, διὰ τοῦτό σοι
προσῆλθον,

Ὡς ἑρᾶς, μετὰ δακρύων, καὶ ψυχῆς συντε-
τριμμένης,

Ἄντρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων ἱκετεύων τοῦ
λαβεῖν με,

Καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων, καὶ ἀμέμπτων
Μυστηρίων

Μετασχεῖν ἀκατακρίτως ἵνα μένης, καθὼς
εἶπας,

Μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου ἵνα μὴ, χωρὶς
εὐρώην με

Τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος, ἀφαρπάσῃ με
δολίως,

Καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ τῶν θεοποιῶν σου
λόγων.

Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω, καὶ θερμῶς ἀ-
ναβοῶ σοι:

Ὡς τὸν Ἄσωτον ἐδέξω, καὶ τὴν Πόρνην
προσελθοῦσαν,

Ὅτω δέξαι με τὸν πόρνον, καὶ τὸν ἄσωτον,
οἰκτίρμον,

Ἐν ψυχῇ συντετριμμένη. Νῦν γὰρ προσερ-
χόμενός σοι,

- Ο**ἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος, ὡς ἐγώ, οὐκ ἐπ-
 ταισέ σοι,
Οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις ὡς ἐγὼ κατειρ-
 γασάμην.
Αλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα, ὡς οὐ μέγεθος
 πταισμάτων,
Οὐχ ἁμαρτημάτων πλήθος ὑπερβαίνει τοῦ
 Θεοῦ μου
Τὴν πολλὴν μακροθυμίαν, καὶ φιλανθρωπίαν
 ἄκραν.
Αλλ' ἐλαίῳ συμπαθείας, τοῦς θερμῶς με-
 τανοοῦντας
Καὶ καθάρεις, καὶ λαμπρύνεις, καὶ φωτὸς
 ποιεῖς μετόχους,
Κοινωνοὺς Θεότητός σου ἐργαζόμενος ἀφθό-
 νως.
Καί, τὸ ξένον καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώ-
 πων διανοίαις,
Ομιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις, ὡσπερ φίλοις σου
 γνησίαις.
Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με, ταῦτά με πτεροῖ,
 Χριστέ μου.
Καὶ θαρρῶν ταῖς σοῖς πλουσίαις πρὸς ἡ-
 μᾶς εὐεργεσίαις,
Χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα, τοῦ πυρὸς με-
 ταλαμβάνω,
Χόρτος ὢν, καί, ξένου θαῦμα! ὀροσιζόμενος
 ἀφράστως,
Ωσπεροῦν ἢ βᾶτος πάλαι, ἢ ἀφλέκτως καιο-
 μένη.

- Τοίνυν εὐχαρίστω γνώμη, εὐχαρίστω δὲ
καρδίᾳ,
Εὐχαρίστοις μέλισί μου τῆς ψυχῆς καὶ τῆς
σαρκός μου,
Προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω, καὶ δοξάζω σε,
Θεέ μου,
Ὡς εὐλογημένον ὄντα, νῦν τε καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

ΕΥΧΗ Π'.

ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ο μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ
δι οἰκτον φιλανθρωπίας ἀνεκδιήγητον τὸ ἡ-
μέτερον ὄλον προσλαβόμενος φύραμα, ἐκ τῶν
ἄγνων καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς ὑπερ-
φυῶς κησάσης σε, Πνεύματος Θεοῦ ἐπελεύ-
σει, καὶ εὐδοκία Πατρὸς αἰδίου, Χριστέ Ἰη-
σοῦ, σοφία Θεοῦ, καὶ εἰρήνη, καὶ δύναμις
ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σω-
τήρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν Σταυρὸν,
τοὺς Ἥλους, τὴν Λόγχην, τὸν Θάνατον, νέ-
κρωτόν μου τὰ ψυχοφθόρα πάθη τοῦ σώμα-
τος. Ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύ-
σας βασιλεία, θάψον μου διὰ τῶν ἀγαθῶν
λογισμῶν τὰ πονηρὰ διαβούλια, καὶ τὰ τῆς
πονηρίας πνεύματα διασκέδασον. Ὁ τῇ τριῆ-
μέρῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τὸν πεπ-
τωκότα Προπάτορα ἀναστήσας, ἀνάστησόν
με τῇ ἁμαρτίᾳ κατολισθήσαντα, τρόπους

μοι μεταναίᾳς ὀποτιθεμένος. Ὁ τῆ ἐνδόξῳ σου Ἀναλήψει τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ πρόσλημμα, καὶ τοῦτο τῆ δεξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀξίωσόν με, διὰ τῆς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῆ ἐπιδηρία τοῦ παρακλήτου Πνεύματος σκευὴ τίμια τοὺς ἱερούς σου Μαθητάς ἐργασάμενος, δοχεῖον καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνάδειξον ἐπελεύσεως. Ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι κρίναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκησον καὶ με προῦπαντῆσαί σοι ἐν νεφέλαις τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ μου, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶ σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ΄.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρίστηκα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σὺ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαιοσύνης, καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ Ληστῇ Παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοίξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Λιμέρρουν· ἡ μὲν

γάρ τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκομίσαστο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὅλου σου τὸ Σῶμα τολμῶν ἀδέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖην· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα· πρεσβείαις τῆς ἀσπόρου τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυναμῶν. Ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΚΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτος εἰμί ἐγώ. Ἐτι πιστεύω, ὅτι ταῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἀχράντεον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου: Ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Απερχόμενος δὲ μεταλαθεῖν, λέγε τοῖς πα-
ρόντας Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς Θεῖαν Κοινωνίαν.

Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·
πῦρ γὰρ ὑπάρχει τοὺς ἀνάξιους φλέγων·
ἀλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα:

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον,
Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ
ταῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φι-
λημάσοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰουδαῖος· ἀλλ' ὡς
ὁ Ληθεὺς ὁμολογῶ σοι: Μνησθητί μου,
Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ τοὺς Στίχους τούτους.

Θεουργὸν Λίμα φρίξον, ἄνθρωπε, βλέπων·
ἄνδραξ γὰρ ἐστι τοὺς ἀνάξιους φλέγων.
Θεοῦ τὸ Σῶμα, καὶ Θεοὶ με, καὶ τρέφει.
Θεοὶ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Εθελῶς πόθω με, Χριστέ, καὶ ἠλλοίω-
σας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον
πυρὶ αὐτῷ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησ-
θῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα
τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὴ παρου-
σίας σου.

Εν ταῖς λαμπρότητι τῶν Ἀγίων σου, πῶς
εἰσελεύτομαι ὁ ἀνάξιος; εἰάν γάρ τολμήσω
συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με
ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δεσ-
μιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων· καθά-

ρισον Κύριε τὸν ρυπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ
σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν
Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χρισ-
 τέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ
 ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ'
 εἰς κάθαρσιν, καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ
 σώματος, καὶ εἰς ἀρράβωνα τῆς μελλούσης
 ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προ-
 σκολλάσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι,
 τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα
 τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν: Τοῦ Δείπνου σου τοῦ
 μυστικοῦ, κ. τ. λ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Μετὰ τὴν θείαν Μετάληψιν.

Στίχοι εἰς τὴν Εὐχαριστίαν ταύτην
 προτρεπτικοί.

Ἐπὶ πάν δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίας
 τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
 ὕμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,
 καὶ τὰδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε:

Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι, ὁ Θεός.
 Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καὶ εὐχῆς τῆς ἐπομένης εὐχαριστηρίου
Εὐχῆς.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἄλλα Δέσποτα φιλόφρων, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστάς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιὰ σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσία καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὅς γενέσθαι ταῦτα καί μοι εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποιήσιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκειώσιν ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημενεύω διαπαντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμέτερῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῆδε βίου ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίου κατακνήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἠδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σου προ-

σώπου τὸ κάλλος τὸ ἀρρήτων. Σὺ γὰρ εἶ
τὸ ὄντως ἔφετον, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφρα-
σύνη τῶν ἀγαπῶντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, καὶ σε ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεός, Βασιλεῦ τῶν
αἰῶνων, καὶ δημιουργέτῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ
σοι ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς,
καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωο-
ποιῶν σου Μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ
καὶ φιλόανθρωπε: Φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην
σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ· καὶ
δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότη, μέχρις ἐσ-
χάτης μου ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν
ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ
εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δότηρ τῶν
ἀγαθῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ὅδους τροφήν μοι σάρκα σὴν ἔκουσίως,
Ὅ πυρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους,
Μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ πλαστοργέ μου·
Μάλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,

Εἰς πάντα ἄρμους, εἰς νεφρούς, εἰς καρ-
δίαν.

Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὄλων μου παισιμά-
των·

Ψυχὴν κάθαραν, ἀγίασον τὰς φρένας·

Τὰς ἰγνύας στήριξον, ὁστέοις ἅμα·

Λισθήσεων φώτισον ἀπλήν πεντάδα·

Ὅλον με τῷ σῶι συγκαθήλωτον φόβῳ.

Δεῖ σκέπε φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,

Ἐκ παντός ἔργου, καὶ λόγου ψυχροθύρου.

Ἄγνιζε, καὶ κάθαρε, καὶ ῥύθμιζέ με·

Κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με·

Δείξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,

Καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἁμαρτίας·

Ἐν ὧς σὸν οἶκον εἰσὸδα κοινωνίας,

Ὡς πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργου· πᾶν πά-
θος.

Πρέσβεις φέρω σοὶ πάντας ἡγιασμένους,

Τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,

Τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστό-
λους,

Πρὸς τοῖς δε, σὴν ἀχραντον ἀγνήν Μητέρα·

Ὡς τὰς λιτὰς εὐσπλαγχνε δέξαι, Χριστέ
μου,

Καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λά-
τριον.

Ἐγὼ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμός καὶ μένος,

Ἡμῶν ἀγαθὴ τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης.

Καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δισ-
πότῃ,

Δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑγίαν, καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου, ἀξιώσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν στήναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης· προσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ,

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλιάμαί μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνῆν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἄλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κηύσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθανατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπεινώσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου. Καὶ ἀξιώσόν με μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς,

ἀκατακρίτως ὑποδέχεται τῶν ἀχράντων Μυ-
σηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἴαριν ψυχῆς τε καὶ
σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας
καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν
σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐ-
λογημένη, καὶ δεδοξαμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

« Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες
καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς » .
Ματθ. ια. 28.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ὡδή α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτε

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον, τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ διάναιξον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλόανθρωπε, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ προσπίπτοντα, καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δολίου βελίαρ με, Ἰησοῦ καὶ ποίησον, δεξιὸν παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεοῦ, Δέσποισα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρείων οἰκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεσβείαις σου

λυτρωθῶμεν ἀμολυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης αἰδίου ἀπολαύσαντες.

Ὡδή γ'.

Εν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας.
Εἰσάκουσον φιλόνητροπε Ἰησοῦ μου, τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν κατανύξει, καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ με τῆς καταδίκης, καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

ὑπόδεξαι τὸν δούλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν δάκρυσιν, Ἰησοῦ μου καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανοῦντα, καὶ τῆς γέννησός με, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου, ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθῃ ἐδαπάνησα Ἰησοῦ μου· διὰ με Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ διάσωτον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἰκέτευε ῥυσθῆναί με τῆς γέννησός, ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων, Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξίωσον, τῆς ζωῆς Πανάμωμε, τῆς ἀγήρω με.

Κάθισμα, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας,
Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξιόμενος Πόρνην, καὶ μένῃν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε· σῶσον, οἴκτειρον, ὦ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὡς περ ὄκτειρας, τὸν Μακαστὴν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλόνητροπος.

Ὡδή δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Θεράπειςου, Ἰησοῦ μου, ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με

ἔξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὐσπλαγχνε, τοῦ ψυχροθύρου Βελίαρ, καὶ διάσωσον.

Ἠμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπη σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἤμαρτεν, Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὡσπερ ἤμαρτον, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω δεόμενος: Ἰησοῦ μου σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοδοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνουντάς σε, καὶ Θεοτόκου κυρίως ὀνομάζοντας.

Ωδή ε'. Ὁ φωτισμός.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σὺ Ἰησοῦ μου, τῆς κολάσεως ῥύσαι, καὶ γέννησης, ἐμὲ κραυγάζοντα: Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Ὁλοσχερῶς, Ἰησοῦ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, καταβεβλημένος, ἤδη κραυγάζω: Σὺ Ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἔκσπασον κρᾶζοντα: Σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νοῦν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναδωῶσαι: Κάθαρρον τοῦ ῥύπου με τῶν πταισμάτων, καὶ λύτρωσαι με τὸν εἰς βλάβη κακίας, ἐξ ἀγνοίας κατολισθήσαντα, Σῶτερ Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα Κόρη Θεογεννη-
τορ, τοῦτου ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας τοὺς
ὀρθοδόξους, μοναστάς καὶ μιγάδας, καὶ γεννήσας
ῥυσθῆναι κράζοντας: Πλήν σου προστασίαν,
βεβαίαν οὐκ ἔγνωμεν.

Ὤδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἰησοῦ μου Χριστέ πολυέλεε, ἐξομολογούμενον
δέξαι με Δέσποτα, ὦ Ἰησοῦ καὶ σώσον με, καὶ
φθορᾶς Ἰησοῦ με ἐξάρπασον.

Ἰησοῦ μου οὐ γέγονεν ἕτερος ἄσωτος οὐ-
θεὶς ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὦ Ἰησοῦ φιλόανθρω-
πε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ με διάσωσον.

Ἰησοῦ μου καὶ Πόρνην καὶ Ἄσωτον, καὶ
τὸν Μανασσῆν καὶ Τελώνην νενίκηκα, ὦ Ἰη-
σοῦ μου πάθει, καὶ Ληστήν, Ἰησοῦ, Νι-
νεύιτας τε.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν μου κηύσασα, ἀχραν-
τε Παρθένε, ἡ μάνη ἀμόλυντος, μεμολυσ-
μένον ὄντα με, πρεσβειῶν σου ὑσώπω νῦν
κύσαρον.

Κουτάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
Ἰησοῦ γλυκύτατε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῆς
ψυχῆς μου φώτισον, τοὺς ὀφθαλμούς, Υἱὲ
Θεοῦ, τῆ θεαυγεί σου λαμπρότητι, ἵνα ὑμνω-
σῶ τὸ φῶς τὸ ἀνίσπερον.

Ὤδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Χριστέ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἡμάρτην ἐν γῆ ἐκ τοῦ
αἰῶνος, ὦ Ἰησοῦ μου, ὡσπερ ἡμάρτην, ἐγὼ ὁ
τάλας καὶ ἄσωτος· ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι

Μελωδοῦντά με οἰκτιρον. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ κα-
θήλωσέν με, ὦ Ἰησοῦ μου, καὶ κυβέρνησον, νῦν
πρὸς λιμένα τὸν εὐδαίον· ὅπως Ἰησοῦ μου οἰκ-
τιρμον, μελωδῶ σοι σωζόμενος: Εὐλογητός εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθη σοι ὁ
τάλας, ὦ Ἰησοῦ μου τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψευ-
σάμην ὁ ἄδελφος· ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι:
Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν, ψυχὴν μου φώτισον
Χριστέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεωτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἢ γεννήσασα φρικτῶς
καὶ ὑπὲρ φύσιν, αὐτὸν δυσωπῶ παναμώμητε,
τὰ παρὰ φύσιν μου πταίσματα, πάντα συγ-
χωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος:
Εὐλογημένη ἦ Θεὸν σαρκί κυήσασα.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.
Σὲ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ: Ὡς τὴν Πόρνην
Ἰησοῦ μου ἐλυτρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημά-
των, οὕτω καὶ Ἰησοῦ, Χριστέ μου λύτρω-
σαι καὶ κἀθάρον, τὴν βεβήρωμένην ψυχὴν
μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύφας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς
ἄλογος ὤφθην· τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὦ Ἰη-
σοῦ μου οἰκτρῶς, ὁ τάλας Σῶτερ ἀφωμοίω-
μαι· ὅθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥύσαι.

Περιπεσὼν ὦ Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησ-
ταῖς ἀπεγυμνώθην, τὴν στολὴν Ἰησοῦ μου
τὴν θεοῦφαντον νῦν, καὶ καίμαι μῶλωφι κα-

τάστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπίχρε και
οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου και Θεόν, ἡ βαστάσασα
Χριστὸν ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦ-
τον δυσώπει αἰεὶ, κινδύνων σώζεσθαι τοὺς
δούλους σου, και τοὺς ὑμνητάς σου, ἀπείραν-
δρε Παρθένε,

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεοῦ Λόγον,
τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν
Πόρνην, τὸν Ἄσωτον, οἰκτίρμον Ἰησοῦ, και
τὸν Ληστήν ὑπερβέβηκα, Ἰησοῦ μου, ἐν ἔργοις
αἰσχίστοις και ἀτόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ
Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδάμ Ἰησοῦ μου, ἀμαρτήσαντας
πάντας, πρὸ νόμου και ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, και
μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου και χάριν,
νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς· ἀλλὰ σὺ Ἰη-
σοῦ μου, τοῖς κρίμασί σου σώσον με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου
δόξης, μὴ τύχω τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύ-
μου γλυκύτατε, Ἰησοῦ· ἀλλὰ σὺ με, τοῖς δε-
ξιοῖς προβάτοις σου Χριστέ, Ἰησοῦ μου συν-
τάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν Θεοτόκε, ὃν ἐβάστασας μόνη,
ἀπείρανδρε Παρθένε Μαρία, τοῦτον ἀγνή
ἐξιλέωσαι, ὡς Υἱόν σου και Κτίστην, ῥυσθῆ-
ναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πειρασ-
μῶν και κινδύνων, και τοῦ πυρός τοῦ μέλ-
λοντος.

Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος πλ. β. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηθία, Ἰησοῦ ἢ κάθαρσις τοῦ νοός μου, Δέσποτα πολυέλεε, Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μὴ καταλίπῃς με, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, καὶ λύτρωσαι κολασεως, πάσης Ἰησοῦ καὶ ἀξιώσον, τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος Ἰησοῦ μου τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου μὲ σύνταξον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἢ δόξα, Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν Μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμε. Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὠραιότατε, τὸν σοὶ προστρέχοντα, Σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἁγίων σου, Προφητῶν τε πάντων, Σωτήρ μου Ἰησοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ Παραδείσου ἀξιώσον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζούντων τὸ κλέος, Ἰησοῦ μακρόθυμε, ἀσκητῶν ἐντρυφήμα καὶ καλλώπισμα. Ἰησοῦ σῶσόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε, χεῖρὸς ἐξάρπασσον, Σῶτερ Ἰησοῦ μου τοῦ δράκοντος, καὶ τοῦτου τῶν παγίδων νῦν, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτάτου, Σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγών, καὶ δεξιοῖς συναρίθμησον, Ἰησοῦ προβάτοις με.

23 *

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου. Θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπη οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄσπλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον πάστων.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τοῖς πάθεσί σου τὰ πάθη μου θεραπεύσας, καὶ τοῖς τραύμασί σου τὰ τραύματά μου ἰατρεύσας, χάρισσά μοι τῶν πολλὰ σοὶ πταίσαντι, θάκρυα κατακλύξεως· συγκέρασόν μου τὸ σῶμα ἀπὸ ὁσμῆς τοῦ ζωοποιοῦ σώματός σου, καὶ γλύκανόν μου τὴν ψυχὴν τῶν σῶ τιμίῳ αἵματι ἀπὸ τῆς πικρίας, ἣν με ὁ ἀντίδικος ἐπότισεν. Ὑψώσόν μου τὸν νοῦν πρὸς σέ, κάτω ἐλκυσθέντα, καὶ ἀνάγαγέ με ἀπὸ τοῦ χάσματος τῆς ἀπωλείας· ὅτι οὐκ ἔχω μετάνοιαν, οὐκ ἔχω κατάνυξιν, οὐκ ἔχω θάκρυον παρακλητικόν, τὰ ἐπανάγοντά με τέκνα πρὸς τὴν ἰδίαν κληρονομίαν. Ἐσκότισμαι τὸν νοῦν ἐν τοῖς βιωτικαῖς πάθεσι, καὶ οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σέ ἐν ὀδύνη, οὐ δύναμαι θερμανθῆναι τοῖς θάκρυσι τῆς πρὸς σὲ ἀγάπης. Ἀλλὰ, Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χρισ-

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ. 539

τέ, ὁ Θεσαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησαί μοι με-
τάνοιαν ὁλόκληρον, καὶ καρδίαν ἐπίκουρον εἰς
ἀναζήτησίν σου· χάρισαί μοι τὴν χάριν σου,
καὶ ἀνακαίνισον ἐν ἐμοὶ τὰς μορφὰς τῆς σῆς
εἰκόνοσ. Κατέλιπόν σε, μὴ με ἐγκαταλίπης·
ἔξελθε εἰς ἀναζήτησίν μου, ἐπανάγαγέ με πρὸς
τὴν νομὴν σου, συναρίθμησόν με τοῖς προβά-
τοις τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιμνης, καὶ διάθρεψόν
με σὺν αὐτοῖς ἐκ τῆς χλόης τῶν θείων σου
Μυστηρίων· πρεσβείαις τῆς πανάγνου Μητρός
σου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

« Τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῆ ἐντέλεῖται περὶ
σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς σου, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον
τὸν πόδα σου ».   Βαλ. ὑ. 11.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ

ΤΟΝ ΦΥΛΑΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΖΩΗΣ.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ τοῦ Μαυρόποδος
οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Τὸν Ἄγγελον μέλπω σε τὸν φύλακά μου.
Ὡδὴ Μοναχοῦ Ἰωάννου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν.

Τὸν ἀγρυπνον φύλακα τῆς ἐμῆς, ψυχῆς
καὶ προστάτην, τῆς ζωῆς μου καὶ ὁδηγόν,
θεόθεν ὄν ἔλαχον ὑμνῶ σε, Ἄγγελε θεῖε Θεοῦ
παντοκράτορος.

Ὁ θέλων σωθῆναι πάντας βροτοὺς, ἀ-
γίους Ἀγγέλους, ὁδηγούς καὶ φωταγωγούς,
ἐπέστησας λέγε τοῖς ἀνθρώποις, χειραγω-
γούντας ἡμᾶς πρὸς τὸν φόβον σου.

Νυκτὶ συνεχόμενον ζοφερᾶ, καὶ μέλανι
γνόφῳ, καλυπτόμενον τῶν παθῶν, φωτὶ με-
τανοίας αὔγασόν με, ὁ ὁδηγὸς καὶ προστά-
της καὶ φύλαξ μου.

Ἀισχυρῶν ἐνθυμήσεων ἐν ἐμοί, πηγάζει
πλυμμύρα, βορβορώδης καὶ ζοφερᾶ, τοῦ Θεοῦ

χωρίζουσα τὸν νοῦν μου, ἢν ἀποξήρανου, ὡς ἀντιλήπτορ μου. Θεοδοκίου.

Γαλήνη σὺ Δέσποινα καὶ λιμὴν, τῶν χειμαζομένων, ἐν πελάγει ἀμαρτιῶν· διό σου προστρέχω τῷ λιμένι, κλυθωνιζόμενος σάλλει ποικίλων παθῶν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.
Γεηροῦ καὶ πηλίνου, καὶ χοϊκοῦ κράματος, ἔσχηκα τὴν ὑπαρξιν· ὅθεν τῇ γῆ προσήλωμαι. Ἄλλ' ὡς προστάτα μου, καὶ ὁδηγέ μου, καὶ ῥύστα, τρέψον μου τὴν ἔσπευν πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τοῖς πονηροῖς ἔργοις μου, καὶ παραπικραίνω, καὶ θλίβω, καὶ παροξύνω σε· καὶ οὐκ ἐθέλοντα, ἀπὸ μακρόθεν ἐστάναι, τὸν ἐμὸν ὑπέρμαχον καταναγκάζω σε.

Λύπης καὶ ἀθυμίας, παρεκτικὸς γίνομαι, ὡς ἀμετανόητος μένων καὶ ἀδιόρθωτος· διό μοι δώρησαι μετανοῆσαι γνησίως, καὶ χαροποιῆσαι σε τὸν ἐμὸν φύλακα.

Ὁ ὁρῶν ἀοράτως, τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, τοῦ ἐν οὐρανοῖς καθημένου, καὶ ἐπιβλέποντος, ἐπὶ τὴν γῆν νοερώς, καὶ τρέμειν σαύτην ποιούντος, αἰτήσαι σωθῆναί με, ἅγιε Ἄγγελε. Θεοδοκίου.

Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον Θεοῦ εἴληφα, ὅπως ἐπιγνοῦς τὸν Δεσπότην, ἔργοις τιμήσω καλοῖς· ἐγὼ δὲ πάθει τὴν δωρεάν ἀτιμάσας, τὸν δοτῆρα ὕβρισα. Δέσποινα σῶσόν με.

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῆς ψυχῆς μου φυλακτὴρ καὶ τοῦ σώματος, ἀφορισθεῖς μοι ἐκ Θεοῦ, θεεῖ Ἄγγελε, θεομιμήτως πάριθε πανάγιε, ἅπαντα τὰ πταίσματα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου ῥῦσαι τοῦ θάλου με, τῶν ποικίλων παγίδων, καὶ τὸν καινὸν ἰλιέσαι Θεόν, ἵνα ἐν κρίσει παράσχῃ μοι ἄφεσιν.

Ὡδή δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Μὴ ἐννοῶν τὸ φοβερὸν δικαστήριον, ἐν ᾧ μέλλω, Σῶτερ παραστήσεσθαι, καὶ δοῦναι λόγον περὶ παντός, ἔργου τε καὶ λόγου, μηδὲ θανάτου τὸ ἀδηλον, εἰς νοῦν λαμβάνων ὅλως, ἀδιόρθωτος μένω. Ὁδήγέ μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ἐπιμελῶς πῦσαν κακίαν ἐτέλεσα νηπιόθεν, καὶ οὐκ ἐπαυσάμην σε, τὸν ἀντιλήπτορα τῶν ἐμῶν, τοῦ παραπικραίνειν, ἀθέστοις λόγοις, καὶ πράξεσιν. Ἄλλ' οὖν μὴ ἐκκακίσης, ἀλλ' ἐπίμεινον ἔτι, συνετίζων, φωτίζων, στηρίζων με.

Λόγου Θεοῦ, μακροθυμίαν μιμούμενος, τοῦ ἐλθόντος, ὅπως εἰς μετάνοιαν, καλέσῃ πάντας ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐκδεχομένου, αὐθαίρετον τὴν διόρθωσιν, καὶ μὴ βιαζομένου, καὶ αὐτὸς ὁδηγέ μου, ἐπ' ἐμοὶ μακροθύμως παράμεινον.

Περὶ Θεοῦ ἡ ἁμαρτία με ἔβαλε, τὸν ἀχρεῖον, δούλον καὶ ἀνάξιον. Ἄλλ' ὁ Δεσπότης μου Ἰησοῦς, προσελάβετό με, εὐσπλάγχυνος

καὶ ὠκειώσατο· ἐγὼ δὲ τὴν τοσαύτην, ἀθε-
τῶν αὐτοῦ χάριν, ἔτι θλίβω καὶ σέ, θεῖε
Ἄγγελε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς, ὁ Κύριος ἰβασίλευσι, βασι-
λειάν τὴν μὴ διαπίπτουσαν· καὶ ἐνεδύσατο
ψαλμικῶς, ἐκ σοῦ Θεομητορ, ὠραιοτάτην εὐ-
πρέπειαν, τὴν σάρκα τὴν ἁγίαν, δι' ἧς θά-
νατον εἶλε, καὶ καθεῖλεν αὐτοῦ τὰ βασίλεια.

Ὡδὴ ἰ. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Σέ φρουρὸν κεκτημένος, σύνεικον, συνόμι-
λον, ἅγιε Ἄγγελε, συμπαραμαρτοῦντα, συ-
νοδεύοντα, συμπαραμένοντα, τὰ σωτηριώδη
ὑποτιθέμενον αἰέ μοι, ποίαν ἔξω συγγνώμην
ἀσύνετος ὦν;

Ἐν πολλῇ παρρησίᾳ, θρόνω παριστάμε-
νος τοῦ παντοκράτορος, καὶ περιχορεύων, πε-
ρὶ τὸν Βασιλεῖα τῆς κτίσεως, τῶν πολλῶν
κακῶν μου, παρασχεθῆναί μοι συγγνώμην, ὁ
ὑπερασπιστῆς μου θεήθητι.

Τὰς βασάνους προβλέπων, καὶ τὰς τι-
μωρίας τὰς ἀναμενούσας με, καὶ τὴν πώρω-
σίν μου, καὶ τὴν ἀναλγησίαν, καὶ τυφλωσιν,
ἐλεῶν στενάξεις καὶ σκυθρωπάξεις, καὶ συ-
γνάξεις, κατηφείας πληρούμενος, ῥυστά μου.

Ὀυδμίαν πρὸς ὦραν, ἀλλ' οὐδὲ στιγμὴν,
ἢ καὶ ταύτης βραχύτερον, συνεχώρησά σοι,
τῷ ἐμῷ εὐεργέτῃ καὶ φύλακι, ἐπ' ἐμοὶ χα-
ρῆσαι, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ σκιρτῆσαι, ἁ-
μαρτίαις αἰεὶ συμφθειρόμενος.

Θεοτοκίον.

Νέον βρέφος ὠράθη, ὁ ἀπερινόητος ἐκ

σοῦ Πανάμωμε· ὁ σταθμῶ τὰς νάπας, καὶ τὰ ὄρη ζυγῶ στήσας γνώσεως· ὁ χορὸν ἀστέρων, διαριθμῶν, καὶ βῶλον δρόσου, καὶ ἀνέμων πνοὴν μεταθέμενος.

Ψαλμὸς 5. Τὴν δέησιν ἐκχειρὸς πρὸς Κύριον, Φυλάσσων καὶ παρεμβάλλων κύκλω μου, καὶ ὄρμας ἀναχαιτίζων θαιμόνων, καὶ τὰς αὐτῶν θηριώδεις ἐφόδους, τὰς κατ' ἐμοῦ ἀναστέλλων ἐκάστοτε, μὴ λίπης ὁ φύλαξ ὁ ἐμός· σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Ἰπέρτιμον καὶ εὐώδες ὦν μῦρον, μὴ ἐδελύξῃ τὴν ἐμὴν θυσωδίαν, μὴ ἀποστήσῃ ἀπ' ἐμοῦ μέχρι τέλους, ἀδιάστατος ἔσο μοι φύλαξ αἰεὶ· καὶ Ἥλιος τόπους ῥυπαροῦς, διερχόμενος γὰρ οὐ μολύνεται.

Λιβάδας δακρυομβρύτους ὀμβρίζειν, τὸν στεγάζοντα ἐν ὑδάσι λόγῳ, τὰ ἑαυτοῦ ὑψηλά ὑπερῶα, χάριν μοι δοῦναι θυσωπεί προστάτα μου· ὡς ἂν δι' ἐκείνων καθαρθῇ ἡ καρδιά μου, καὶ καθορᾶ τὸν Θεόν.

Ἄυλως, ὡς καθαρὸς καὶ αὔλος, παρεστῶς τῷ καθαρῷ καὶ αὔλῳ, καὶ πρὸς αὐτὸν κεκτημένος πλουσίαν, τὴν παρρησίαν καὶ τὴν οἰκειότητα, θυσωπῆσον τοῦτον ἐκτενῶς, τὴν ψυχὴν μου σωθεῖσαν, χάρισαι μοι.

Καλύψειεν ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνῃ, τὰς αἰσχράς καὶ θυσειδεῖς καὶ ζοφώδεις, ὄψεις ἐχθρῶν, ἐπηνίκα τοῦ σκήνευς ἢ ταπεινῆ μου ψυχῆ διαζεύγνυται· αὐτὴν δὲ σκεπάσαις, ὀδηγῆ, σαῖς λαμπραῖς πανιέροις τε πτέρυξι.

Θιασοκίον.

Ἁγίων ἀγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τὸν χαμερπῆ, καὶ χαμαΐζηλον νοῦν μου, τῆς γειρῆς καὶ προσόλου ἐφέσεως, ὑπέρτερον δεῖξον ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐράνιου κάθον ὑψώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν. Θεοῦ λειτουργέ, καὶ φύλαξ μου πανάριστι, τῷ ἁμαρτωλῷ, αἰέ μοι συμπράτμενε, κακουργίας πάσης με τῶν δαιμόνων ἐκλυτρούμενος, καὶ πρὸς θείας τρίβους ὁδηγῶν, ζωὴν προξενούσας τὴν ἀκήρατον.

Μυριάδας τῶν κάλλω, συνεπιτιθεμένων ἐμοὶ ληστῶν ἀφανῶν, ζητούντων τὴν ψυχὴν μου, ἀρπάσαι καὶ σπαράξαι, τῇ πυρίνῃ ῥομφαίᾳ σου, ἀποσοβῶν κραταιῶς, μὴ λίπης βοηθέ μου.

Ὅταν μέλλῃ με κρίναι, ὁ Κριτὴς καὶ Θεὸς μου καὶ κατακρίναι με, τὸν κατακεκριμένον, ὑπὸ τοῦ συνειδότος, πρὸ ἐκείνης τῆς κρίσεως, μὴ ἐπιλάθῃ τοῦ σοῦ δούλου χειραγωγέ μου.

Ἦνν σχῶν τὴν μητέρα, καὶ πηλὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν προπάτορα χεῦν, τῇ τούτων συγγενείᾳ, εἰς γῆν διόλου βλέπω. Ἄδειῶς ὁδὸς προστάτα μου, καὶ ἄνω βλέψαι ποτέ, πρὸς οὐρανοῦ τὸ κάλλος.

Ὡς ὠραίος τῷ κάλλει, καὶ γλυκὺς καὶ χαρῆς, ὁ ἡλιόμορφος νοῦς, φαιδρῶς παρὰσθηθίμοι, προσώπῳ μειδιῶντι, ἰλαρῶτε προσβλέμματι, ἠνίκα μέλλω τῆς γῆς, ἀπαίρειν ὁδηγέ μου.

Διὰ σπλάγγνα, ἐλέους, διὰ φιλανθρωπίας
περιουσίαν πολλήν, τῶν σῶν πτερύγων σκέ-
πη, φρουρέ μου σκέπασόν με, ἐκδημοῦντα τοῦ
σώματος, ὡς μὴ ἰδεῖν δυσειδῆ πρόσωπα τῶν
δαιμόνων.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, ἡ
κλίμαξ ἡ νοητή, δι' ἧς Θεὸς κατέβη, καὶ ἄν-
θρωπος ἀνέβη, οὐρανῶν βασιλείας με, τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου Σεμνή, ἀξίωσον σὸν δούλον.

Ῥῆθ' ἡ Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μετὰ Θεὸν σέ ἔλαβον, ἐκ Θεοῦ ἀντιλήπτο-
ρα, καὶ χειραγωγόν, καὶ βοηθόν καὶ πρόμαχον,
πανάγιε Ἄγγελε. Διὸ μὴ παύσῃ δέομαι, καὶ
παιδαγωγῶν, καὶ νοσητέων, καὶ διδασκῶν τὰ
δέοντά με πράττειν, καὶ φωτίζων τὸν νοῦν μου,
ἕως με παραστήσης, τῷ Χριστῷ σεσωσμένον.

Ὅταν οἱ θρόνοι τίθωνται, καὶ αἱ βίβλοι
ἀνοίγωνται, καὶ ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν κατέ-
ζηται, καὶ κρίνωνται ἄνθρωποι, καὶ Ἄγγελοι
καρίστανται, καὶ κλονῆται γῆ, καὶ πάντα
φρίσση καὶ τρίμη, σὴν σὴν φιλανθρωπίαν,
ἐπ' ἐμοὶ θεῖσον τότε, καὶ ῥῦσαί με γέεννης,
Χριστὸν καλικτητέων.

Ἄν ὡς κηρίον μέλισσαι, ἀσράτως κυκλαῖ-
σί με, οἱ θεοστρυγεῖς, καὶ λυμεῶνες δαίμονες,
ὡς ἀρπαγες ἔρνιδες, ὡς δολεραὶ ἀλώπεικες,
καὶ ὡς αἰμοφάγα, πετεινὰ σαρκεβόρα, κύκλα-
θεν ἵπτανταί μου. Σκέπασόν με φρουρέ μου,
ὡς ἀετὸς σκεπάζει τὰ ἑαυτοῦ νεσσία.

Ἄπὸ βλεφάρων δάκρυα, ἀστακτῆ καταρ-

ρέοντα, μετὰ δαψιλοῦς, τῆς προχοῆς παράσ-
χου μοι, δι' ὄλου με πλύνοντα, ἐκ κορυφῆς καὶ
μέχρι ποδῶν, ὡς ὑπὲρ χιόνα, λευκανθέντα χι-
τῶνα, φορέσας μετανοίας, εἰς νυμφῶνα τὸν
θεῖον, εἰσέλθω σε γεραίρων τὸν ὑπερασπισ-
τήν μου.

Χριστοῦ ναὸν ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν
μου πάθει, χοίρων νοητῶν, διατριβὴν ἐτέλε-
σα· ἀλλὰ με δυνάμωσον, ὃ τῆς ἐμῆς ψυχῆς
βοηθός, ταύτην καθαρῖσαι, θυμιάσαι, βαν-
τίσαι, ἀρώμασι καὶ μύροις, προσευχῶν καὶ
ἀγγελίας, ὡς ἂν ὑπάρχω πάλιν, ναὸς Χρι-
στοῦ εὐώδης.

Ὁ ὁδηγός καὶ φύλαξ μου, καὶ προστάτης
καὶ ρύστης μου, τῆς ἀπεγνωσμένης μου ψυχῆς
ὁ ἔφορος, ἠνίκα τῆς σάλπιγγος, τὸ φοβερὸν
ἀπήχημα, μέλλῃ με τῆς γῆς, ἐξαναστήσαι εἰς
κρίσιν, ἐγγύς μου στήθι τότε, ἰλαρὸς καὶ
χαρίεις, ἐλπίδι σωτηρίας, ἐξαίρων μου τὸν
φόβον.

Θεοτοκίον.

ὑπερβολῇ χρηστότητος, δωρεάν με ἐλέησον,
ἢ τῆς εὐσπλαγγχίας τὴν πηγὴν κηύσασα· ἐ-
λέους γὰρ ἄξιον, οὐκ ἔχω τι προσάξω σοι· τῶν
γὰρ ἀγαθῶν μου, οὐδαμῶς χρείαν ἔχεις, ὡς
τὸν ἀγαθοδότην, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου,
ἀρρήτως συλλαβοῦσα, ἡ κεχαριτωμένη.

Ὡδή θ'. Ἐφορίζε πᾶσα αἰκοή.

Ἰδοιμί σε ἐκ δεξιῶν, τῆς ἀδελφίας μου ψυχῆς
παριστάμενον, παιδρὸν καὶ ἡμερον, τὸν ἀντι-
λήπτορα καὶ προστάτην μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν

ἐξ ἐμοῦ, βιαίως τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοὺς
ζητοῦντάς με, συλλαβεῖν πικροὺς ἐχθροὺς
φυγαδεύοντα.

Ὡς Θεοῦ θεῖος λειτουργός, ποιῶν αὐτοῦ
τὰ θεῖα θελήματα, πολλὴν πλουτῆς πρὸς
αὐτόν, τὴν παρρησίαν ὄγιε Ἄγγελε· διὸ θερ-
μῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, αὐτόν παρακάλεσον, ὡς ἂν
σωθεῖς διὰ σοῦ, ἀνυμνῶ τὴν προστασίαν καὶ
σκέπην σου.

Ἄπασαν τὴν ἐμὴν ζωὴν, ἐν πολλῇ διαδρα-
μῶν ματαιότητι, τῷ τέλει ἤγγισα, καὶ δυσω-
πῶσε, τὸν ἐμὸν φύλακα. Γενοῦ μοι ὑπερασ-
πιστὴς καὶ πρόμαχος ἄμαχος, ὅταν διέρχωμαι,
τοὺς τελῶνας τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Νοός μου τὰς παρεκτροπὰς, βεμβασμοὺς,
αἰχμαλωσίας, φουλότητας, καὶ τὴν αἰσχρό-
νοιαν, τῶν ἀκαθάρτων καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν,
τρέπειν ἐννοίας εἰς καλὰς, μὴ λίπης προστά-
τα μου, καὶ ἀγαθοὺς λογισμοὺς, καταυύξῃς
ἐν πύρου γεννητόρας.

Νίκησον τῶν ἐμῶν κακῶν, Ἰησοῦ μονογενῆς
ὑπεράγαθε, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου, τὴν ἀμετρίαν
καὶ πολυπλήθειαν, τοῦ σοῦ αἵλου λειτουργοῦ,
θεῖαις παρακλήσεσιν· ὅν μοι ἐπέστησας, νη-
πιόθεν, ὡς φιλόανθρωπος φύλακα.

Ὅλην μου σοὶ μετὰ Θεόν, σωτηρίαν τὴν
ἐλπὶδα ἀνέθηκα, τῷ ἐμῷ φύλακι, καὶ κηδε-
μόνι καὶ ἀντιλήπτορι· κοινὴν πρεσβείαν πρὸς
Θεόν, ὑπὲρ ἐμοῦ ποίησον, συμπρεσβευτάς
προσλαβῶν τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς, καὶ
συλλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Ἰψωσον κέρασ εὐσεβῶν, καὶ κατάβαλε
βαρβάρων φρυάγματα, Θεογεννήτρια, ἀπολιόρ-
κητον διασώζουσα, ταύτην τὴν ποιμήνην σου,
ἐν ἣ τὸ μέγα σου ὄνομα, καὶ πολυδόξαστον,
μεγαλύνεται πιστῶς καὶ δοξάζεται.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ω Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.
Ἄγγελε Θεοῦ, ὁ παρεστὸς ἀμέσως, τῇ
Ἀγία Τριάδι, μὴ παύση ἱκετεῶν, ὑπὲρ ἐμοῦ
τοῦ δούλου σου.

Ω Ἰς ἔλαβες ἰσχύν, φυλάττειν τὴν ψυχὴν
μου, παρὰ Θεοῦ μὴ παύση, σκέπη τῶν σῶν
περὺγων, αὐτὴν σκέπων ἐκίστοτε.

Χάρις τῷ Ἰησοῦ, τῷ δόντι μοί σε μέγαν,
φύλακα τῆς ψυχῆς μου, καὶ ὄπλον κατ' ἐχ-
θρῶν μου, Ἄγγελε θεοτίμητε.

Αξίωσον καμὲ, τυχεῖν τῆς βασιλείας, τοῦ
Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἵνα σὺν σοὶ κραυγάζω,
τὸν ὕμνον τὸν Τρισάγιον.

Φῶς δεύτερον σὺ εἶ, μετὰ Θεὸν φρουρέ
μου. Μὴ παύση προστατεύων, ἰδεῖν καμὲ τὸ
σέλας, τῆς Τριλαμποῦς Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αγγέλων καὶ βροτῶν, Δέσποινα Θεοτόκε,
μὴ παύση ἱκετεῦειν, Παρθένε τὸν Υἱόν σου,
ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸν αὐτὸν Φύλακα τῆς τοῦ
ἀνθρώπου ζωῆς.

Αγιε Ἄγγελε, ὁ ἐφροσῶς τῆς ἀθλίᾳς μου
ψυχῆς καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκα-
ταλίπῃς με τὸν ἁμαρτωλόν, μηδὲ ἀπαστῆς
ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου· μὴ δῶῃς χώ-
ραν τῷ πονηρῷ δαίμονι κατακυριεύσαι μου
τῇ καταδυναστεία τοῦ θνητοῦ ταύτου σώ-
ματος· κράτησον τῆς ἀθλίᾳς καὶ παρειμένῃς
χειρὸς μου, καὶ ὁδήγησόν με εἰς ὄθον σωτη-
ρίας. Ναι, ἄγιε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ
καὶ σκεπαστῆς τῆς ἀθλίᾳς μου ψυχῆς καὶ
τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα
σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,
καὶ εἴτι ἡμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν. Σκέ-
πασόν με ἐν τῇ παρουσίᾳ νυκτὶ, καὶ διαφύ-
λαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμέ-
νου, ἵνα μὴ ἐν τινὶ ἁμαρτήματι παροργίσω
τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν
Κύριον, τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐ-
τοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδείξαι με δούλον τῆς αὐ-
τοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Πολύ ισχύει δέσις Δικαίου ενεργου-
μένη. Ίακ. ε. 16.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
κατὰ Ἀλφάβητον. Ὡδή Ἰωσήφ

Ὡδή α. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματελάτην Φαραώ.

Ἄναρχε Λόγε, ἰσραῖς θεήσεσι, τῶν Χερου-
βὶμ. Σεραφίμ, Ἐξουσιῶν Ὁρόνων, καὶ θεῶν
Δυναμέων, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων τε, Ἀρχῶν
Κυριοτήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ πλούσια, δώρησαι
ἡμῖν ὡς φιλάυθροπος.

Βοήθησόν μοι τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, Χρισ-
τοῦ θεόμενος, τῶν Προφητῶν δῆμος, Ἀποστό-
λων σύλλογος, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, τὸν
τῶν ὄλων Δεσπότην, ἐκδυσωπεῖτε σωθῆναί
με, πταίσμασι πολλοῖς συνεχόμενον.

Γυναῖκες θεῖαι, αἱ καλῶς ἀβλήσασαι, καὶ
ἐξασκήσασαι, Ἱεραρχῶν δῆμος, Ὅσοι καὶ
Δίκαιοι, σεπτοὶ Ἱερομάρτυρες, ἀγαθῶν αἰω-
νίων, ἐπιτυχεῖν ἱκετεύσατε, πίστει τοὺς ὑ-
μῶς μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Δεδουλωμένον ἠδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν
Orologio. 24

νοῦν μου Δέσποινα, καὶ ἀγαθὴ μὴνη, ὅλου ἐλευθέρωσον, καὶ δούλον γνησιώτατον, ἀγαθῶν ἐργασίαις, τοῦ σοῦ Υἱοῦ με ἀνάδειξον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ἐὐδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.
 Ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ, ὦ Σεραφίμ ῥύσασθαι με Ἐξουσίαι Χερουβίμ ἱκετεύω, Κυριότητες Ἀρχαί, καὶ Θρόνοι καὶ Ἀρχάγγελοι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις πάσι, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύσατε.

Ζωῆς ἀρίστης με τυχεῖν, Πρόδρομε ἐκδυσώπει, σὺν Προφήταις καὶ Μαρτύρων χορείαις, Ἀποστόλων ἱερῶν, Ἱεραρχῶν Ὁσίων τε, καὶ Γερομαρτύρων, τελειωθέντων δι' αἵματος.

Ἦς ἠξιώθητε τρυφῆς καὶ δόξης ἀδιαδόχου, αἱ ἀθλήσασαι Γυναῖκες ἀνδρείως, καὶ ἀσκήσασαι φαιδρῶς, καὶ τὸν ἐχθρὸν νικήσασαι, ταύτης ἡμᾶς γενέσθαι, ἐν μετοχῇ ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή, μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, μετὰ πάντων τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Προφητῶν ἱκετεύω, ὅπως τελείαν λύσιν, ἀμαρτημάτων ληψώμεθα.

Ἐὐδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.
 Ἰδε Χριστὲ, καὶ μὴ παρίδης με δέομαι, ἀμαρτίαις πάσαις συνεχόμενον, ἀλλ' ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν, πάντων σου Ἀγγέλων, Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, οἰκτείρησόν με σῶσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρονόμον με δεῖξον ὡς εὐσπλαγχνος.

Κήρυξ Χριστοῦ, Πρόδρομε τὸν ἰσβεσμένον μου, τῆς καρδίας λύχνον νῦν ἐπάναψον, λύχνος Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἤδη χρηματίσας, καὶ σὺν Προφήταις ἰκέτευε, καὶ πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ, τὴν ζωὴν μετελθεῖν μετὴν πρόσκαιρον.

Ἀμψον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλόανθρωπε, μεσιτείας, τῶν ἐν ὁσιότητι, θεραπευσάντων σε Ἰησοῦ, ἱερῶν Γυναίων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων σου, κηρύκων Ἀποστόλων, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον. Θιοτοκίου.

Μόνη Θεόν, σωματωθέντα κηύσασα, Παναγία, τοῦτον καθικέτευε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, πάντας ἡμᾶς σῶσαι, καὶ τῆς κολάσεως ῥύσασθαι, ζωῆς αἰωνιζούσης, καὶ φωτὸς ἀξιῶσαι, καὶ σὺν τούτοις καλῶς θεραπεύσασαι.

Ῥαὴ ἔ. Ἰνα τί με ἀπώσω.
 Νεοραί σε Δυνάμεις, νῦν καθικετεύουσιν εὐσπλαγχνε Κύριε, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Σεραφίμ Κυριότητες Ἄγγελοι, σὺν τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ ταῖς Ἀρχαῖς. Ἰλεως ἔσω, τοῖ λαῶ σου, καὶ σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Ξενοτρόπως Βιώσας, Πρόδρομε μακάριε, ξένον με ποίησον, πάσης τιμωρίας, Ἰησοῦν δυσωπῶν τὸν φιλόανθρωπον, σὺν Προφήταις θείοις, καὶ Ἀποστόλοις Ἱεράρχαις, καὶ Μαρτύρων ἁγίοις στρατεύμασι.

Ὁ τοῦς σοῦς Ἱεράρχας, καὶ Ἱερομάρτυρας λαμπρῦνας Κύριε, καὶ σεπτῶν Γυναίων, ἀθλησάντων τὸν θῆον κατάλογον, μεγαλύννας

τούτων, ταῖς προσευχαῖς αἰκτεήρησόν με, ὅ
εἰδώς μου τὰ ἄμετρα πταίσματα.

Θεοδοκίου.

Παναγία Παρθένε, Λόγον τόν πανάγιον
ἀποκυήσασα, τῆς ψυχῆς μου πάσαν, ἀθυρίαν
καί λύπην ἀπέλασον, καί εὐδόωσόν μου, τόν
λογισμέν τὰ θεῖα πράττειν, ἵνα πίστει καί
πόθῳ δοξάζω σε.

Ρωθὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.
υσοθήναί με τῆς ἐκεῖ, ἀποκειμένης ἰκολά-
σεως, δεήθητε, Χερουβίμ., Θρόνοι Κυριότητες,
Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαί καί Δυνάμεις,
τόν Δεσπότην πάσης κτίσεως.

Σύν Ἀποστόλων χοροῖς, καί τῶν Μαρτύ-
ρων στρατεύμασι, Πρόδρομε κήρυξ Χριστοῦ,
εὔρεϊν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, Ἰησοῦ
δυσώπει, τόν φιλόανθρωπον Θεόν ἡμῶν.

Τῶν ἀθλησάντων στερόνως, Γυναίαν Θεέ-
λα ἐξάρχουσα, ἰκέτευε σύν αὐταῖς, τόν εὐσ-
πλαγχοῦ Κύριον, παθῶν ἀμαυρώσεως, καί
πειρατηρίων, πολυτρόπων λυτρωθῆναι ἡ-
μᾶς.

Θεοδοκίου.

Ἰμναῶμέν σε οἱ πιστοί, θεοχαρίτωτε Δέσ-
ποινα, τόν ὑπερύμνητον γάρ Θεόν ἀπεκύησας
ἐν δυσώπει ἄχραντε, πόλιν καί λαόν σου,
ἐν εἰρήνῃ διασώζεσθαι.

Φωτὸς φῶτα δεύτερα, τοῦ πρώτου ὄντες,
ἄγιοι Ἄγγελοι, ἐν μεθέξει αὐτῶν, καί πανολ-
βία καταφαιδρύνασθε: ὅθεν κραυγάζω: Τόν

νοῦ μου φωτίσατε, ἐσκοτισμένον αἰεὶ βίου τοῖς
παύσεσι.

Χορὸς ὁ μακάριος, τῶν Ἀποστόλων, καθι-
κετεύει σε, σὺν τῷ θεῷ Προδρόμῳ, τῶν Ἀθ-
λοφόρων καὶ ἱερῶν Προφητῶν, Ἱεραρχῶν τε
Ὀσίων φιλόανθρωπε, πάριθε πάντων ἡμῶν τὰ
πλημμελήματα.

Ψυχῆς μου κατάβαλε, Χριστέ τὸν πόνον,
καὶ ταύτην οἰκτεiron, τῶν Ἱερομαρτύρων, Ἱε-
ραρχῶν τε καὶ τῶν Ὀσίων σου. ταῖς μεσιτείαις
μὴ καταισχύνης με, ἥνικα μέλλω τῷ σφ' θρόνῳ
παρίστασθαι.

Θεοτοκίαν.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Βασιλέα φέ-
ρεις τῆς κτίσεως, ὃν δυσώπει Παρθένε, σὺν
μακαρίαις καὶ ἱεραῖς Γυναίξιν, τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἀξιῶσαί με, ὕμνολογοῦντα πιστῶς τὴν
προστασίαν σου.

Ὡδὴ ἢ Ἐπιταλασίως κάρινου.

Ὡς Χερουδὶμ πυρίμορφα, Σεραφὶμ πολυόμ-
ματα, Θράνοι Ἐξουσίαι, καὶ Ἀρχαὶ καὶ Ἀγ-
γелоι, καὶ πάντες Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότη-
τες ἱεραὶ, σὺν τῷ μακαρίῳ, δυσωπέετε Προ-
δρόμῳ, Προφήταις Ἀποστόλοις, Ἱεράρχαις Ὀ-
σίοις, καὶ πᾶσι τοῖς Δικαίοις ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

Δότε ἡμῖν βοήθειαν, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκω-
βε, καὶ Βαρθολομαῖε, καὶ Θωμᾶ, καὶ Φίλιπ-
πε, Ἀνδρέα, Μάρκε, Λουκᾶ, καὶ Ἰωάννη φίλε
Χριστοῦ, Σίμων καὶ Ἰούδα παρμαχώριστοι
θεοὶ, καὶ μέγιστε Ματθαῖα, ἐπηρεΐαις τοῦ
πλάνου, καταπεπονημένοις καὶ ἐξηπορημένοις.

Ἐλιακῶν λαμπρότερος, χρηματίσας, ἐλλάμψεων, Στέφανε ὁ πρῶτος, Ἀθλητῶν γενόμενος, σὺν τούτοις ἰκέτευε, καταυγασθῆναι πάντας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐκφυγεῖν πάντα ζόφον, βρωῦντας τῷ Δεσπότη: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιοτοκίον.

Ἰχνηλατεῖν με Πάναγνε, τοὺς ὁσίως βιώσαντας, διὰ πολιτείας ἐναρέτου ποίησον, ἐχθρούς καταρράσσεισα, τοὺς ἀφειδῶς με θλίβοντας, καὶ πρὸς τῆς σαρκὸς κατολισθαίνειν τὰ πάθη, ἀπαύστως ἐνοχλοῦντας, ἵνα χαίρων κραυγάζω: Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 9'.

Ἐξάση, ἵπ' αὐτοῖς ἑ σέβαντες.

Ὡς πῆσαι Ἐξουσίαι καὶ Χερουβίμ, Σεραφίμ Κυριότητες Ἄγγελοι, Θρόνοι Ἀρχαί, πᾶσαι καὶ Δυνάμεις πανευκλεῖς, καὶ Ἱεροὶ Ἀρχαγγελοι, δέησιν ποιεῖτε πρὸς τὸν Θεόν, καλῶς ἡμᾶς βιώσαι, τυχεῖν τε σωτηρίας, καὶ τῶν θειῶν ἀπολυτρώσασθαι.

Σὺν πᾶσι τοῖς Προφήταις ὡς Προφητῶν, χρηματίσας ὑπέρτερος Πρόδρομι, τῶν ἀγαθῶν, πάντων καταξίωσον καὶ ἡμᾶς, τοὺς κακωθέντας πόθει, καὶ ταῖς ἐπηρεῖαις τοῦ πονηροῦ, αἰεὶ συνεχομένους, καὶ βίου ταῖς ἀπάταις, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.

Ἡ θεία Ἀποστόλων πανευκλεής, δωδεκάς σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἅπασιν, Ἱερουργοῖς, καὶ Ἱερομάρτυσιν Ἱεροῖς, Προφήταις μακαρίοις τε,

ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ. 559

Ὅσοι καὶ Δίκαιοι αἰ^{τε} στερρώως, ἀθλήσασαι
Γυναῖκες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῖαν, πρὸς τὸν
Φιλάνθρωπον ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Φλάγαζε Παρθένη τὸν ἀγαθόν, ἐκδυσώπει
Υἱόν σου καὶ Κύριον, διαπαντός, τὴν κεκακω-
μένην ταῖς προσβολαῖς, τοῦ ψυχοφθόρου δρά-
κοντος, καὶ ἐξασθενήσασάν μου ψυχὴν, ἰάσα-
σθαι καὶ σῶσαι, καὶ πάσαις ἀγαθύναι, ταῖς
φωτοφόροις ἀναβάσει.

Ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ
ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Γαλ. ε'. 14.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΗΤΗΝ ΚΛΙΜΑΚΑ

ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ.

Κοντάκιον Ήχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω τρισμακάριστε Σταυρέ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θεείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἀλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφορῶναι τε καὶ σκέπει τῇ σῇ χάριτι, τοὺς σοὶ κράζοντας: Χαίρε Ξύλον μακάριον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Αγγελοι οὐρανόθεν ἀοράτως κυκλοῦσι Σταυρὸν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον νῦν τοῖς πιστοῖς ἐλπίοντες, ἐξίστανται, καὶ ἵστανται, βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα:

Χαίρε Σταυρέ οἰκουμένης φύλαξ· χαίρε ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαίρε ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα· χαίρε ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Χαίρε Ξύλον ζωομύριστον, καὶ θαυμαίων θησαυρέ· χαίρε συνηετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον Θεῖον· Χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε κρατῆρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως· χαῖρε λαμπτήρ τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἐλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ Θαρσαλέως· Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς, εὐχερέστατόν μου τῆ σπουδῇ φαίνεται· ζητοῦσα γούν τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω:

Ἄλληλούϊα.

Γνώσιν ἄγνωστον πρῶην ἡ Βασίλισσα γνοῦσα, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε· πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κράζουσα οὕτω:

Χαῖρε χαρὰς τῆς ὄντως σημείου· χαῖρε ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρον.

Χαῖρε Θεσαυρὸς, ἐν γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος· χαῖρε, ὁ φανεῖς ἐν τοῖς ἀστροῖς τυπούμενος.

Χαῖρε τετρακτινοσπύρωτε, καὶ πυρίμορφε Σταυρέ· χαῖρε κλίμαξ ὑψοστήρικτε, προοραθεῖσα ποτέ.

Χαῖρε τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαύμα· χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον· χαῖρε πυρὸς τῆς πλάνης σβειστήριον.

Χαῖρε Σταυρέ, ἀπορούντων προστάτα· χαῖρε στερρῶ εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Εὐλου ἐπιδέδεικται τότε, πρὸς πίστωσιν ἀληθῆ τοῖς πᾶσι· καὶ τὴν ἄφωμόν τε, καὶ νεκρὰν πρὸς ζωὴν ἀνίστησε, φρικτὸν θέαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλει οὕτως:

Ἀλληλουῖα.

Εχουσα ἡ Ἐλένη τὸ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον· ὁ δὲ μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρὸν ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα:

Χαῖρε Σταυρέ, τοῦ φωτὸς δοχεῖον· χαῖρε Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαῖρε ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· χαῖρε ὁ λιμὴν ποντοπόρων ἀχείμαστος.

Χαῖρε τράπεζα, βαστάζουσα ὡσπερ θυμὰ τὸν Χριστὸν· χαῖρε κλῆμα, βότρυν πέπειρον φέρον αἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάτεις· χαῖρε, ὅτι τὰς κάρας τῶν δρακόντων συθλάτεις.

Χαῖρε λαμπρὸν τῆς πίστεως γνώρισμα· χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Χαῖρε Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐλογία· χαῖρε θνητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Ζῆλον ἐνδοθεν θαῖον ἡ Ἐλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως τὸν ἐν γῆ κρυπ-

τόμενον Σταυρόν καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ
 Ἄνακτι· ἐν ὕψει· καὶ βλέπων τὸ πολίτευ-
 μα, ἐν πίστει ἔφη:

Ἡ ἀλληλουΐα.
 Ἡλιόμορφος ὤφθη, ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσ-
 μῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες,
 καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ἀστέρα. θεωροῦσι
 τοῦτου ὡς καλῶν αἰτίου ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς
 θείαις ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον:

Χαῖρε ἀυγὴ νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε πηγὴ ἀ-
 κενώτου μύρου.

Χαῖρε τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας ἀνάκλησις·
 χαῖρε τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἄδου ἢ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος συνανυψοῖς νῦν ἡ-
 μᾶς· χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος, καθα-
 γιάξεις τὰς ψυχάς.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων κοσμοκέρυκτον κλέος·
 χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατου σθένος.

Χαῖρε Σταυρὲ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος· χαῖρε
 πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι'
 οὗ ἀνατίταλκε χάρις.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.
Ἡ σοβράβευτον Ξύλον θεωρήσαντες πάντες,
 τῆ τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καὶ ὡς
 ὄπλον κρατοῦντες αὐτὸ, δι' αὐτοῦ τροποῦμεν
 τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ψαύοντες τὸν ἀ-
 φαστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ βοῶμεν:

Ἡ ἀλληλουΐα.
 Ἰδε φῶς οὐρανῶθεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας,
 δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' ἀστέρων,

ἐν ᾧ καὶ νικᾶν πολεμίων πληθύν, ἔσπειρε
τὸ Εὐλον φανερώσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ
τοιαῦτα:

Χαῖρε βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας· χαῖρε
λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας.

Χαῖρε πολεμίων ὁ τρίπων τὰς φάλαγγας·
χαῖρε φλόξ καθάπερ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαῖρε σκήπτρου ἐπουράνιου τοῦ Βασιλέως τοῦ
στρατοῦ· χαῖρε τρόπαιον ἀήττητον τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Χαῖρε ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὄφρυ καταβάλ-
λων· χαῖρε ὁ τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς
περιέπων.

Χαῖρε κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον· χαῖρε κα-
λῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ χριστοφόροι σκιρτῶσι· χαῖρε,
δι' οὗ Ἰουδαῖοι θρηνηῶσι.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυ-
ρίου ἐγένετο, τοὺς πάντας ἀνάγων, ἀπὸ γῆς
πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῖς χοροῖς Ἀγγέλων συν-
οικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς
μὴ ὄντα, καὶ εἰδότες ψάλλειν:

Ἄλληλουῖα.

Δάμψας φῶς ἐπὶ πᾶσιν ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν
Ἀθῆναις, ἐφώτισας τοὺς κάτω κειμένους· πυλω-
ροὶ δὲ Ἄδου τὴν αὐγὴν μὴ ἐνέγκαντες σου,
ὡς νεκροὶ πεπτώκασιν· οἱ τούτων δὲ ῥυσ-
θέντες, νῦν ὄρωντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι:

Χαῖρε ἀνάστασις τεθνεώτων· χαῖρε παρά-
κλησις τῶν πενθούντων.

Χαῖρε τῶν ταμείων τοῦ Ἄδου ἢ κένωσις·
χαῖρε Παραδείσου τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις.

Χαῖρε ῥάβδος ἢ πουτίσασα τὸν Αἰγύπτιον
στρατόν· χαῖρε αὖθις ἢ ποτίσασα Ἰσ-
ραηλίτην λαόν.

Χαῖρε ἔμψυχον Ξύλον, τοῦ Ἀηστοῦ σωτη-
ρία· χαῖρε εὐσμου ῥόδον, εὐσεδῶν εὐω-
δία.

Χαῖρε τροφή πεινῶντων ἐν πνεύματι· χαῖ-
ρε σφραγίς, ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι.

Χαῖρε Σταυρέ, μυστηρίων ἢ θύρα· χαῖρε,
ἐξ οὗ ῥεῖθρα χέονται θεῖα.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως, τὸ πολύμοχθον γέ-
νος λυτρώσασθαι ἐκ τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδό-
θη ὡς ῥάβδος αὐτῶ, ἀλλ' ἐγνωσθη τούτῳ
καὶ Θεοῦ σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη σου
Σταυρέ τὴν δυναστείαν, κράζων:

Ἄλληλούϊα.

Τὸ Κεντάκιον. Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.
Τόν Ν. φαλμόν, καὶ τὸν Κανόνα, οὐ ἢ ἀκροστιχίς
Χαρῆς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῳ Ἰησοῦς.

Ποῖημα Κωνσταντίνου Δαπέυτε.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Α'νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσε-
ται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῷ
ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος τούτου
τά θαύματα.

Τροπάριον.

Χριστοῦ σκῆπτρου ἁγίου, ἐμψυχωμένον σε

ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡ. 567

Πνεύματι, Σταυρὲ πανσεβάσμιε, Ἐλένη ἑλέ-
 πουςα, προσεφώνει σοι: Χαῖρε Χριστοῦ ἡ-
 δόξα, δι' οὗ δόξαν ἅπαντες προσενεδύθημεν.

Ἀήττητος δύναμις, χαῖρε Σταυρὲ τρισμα-
 κάριστε, πιστῶν θεομένων σου· χαῖρε ἡ μά-
 χαιρα ἡ ἐκκόπτουσα, τὰ κέρατα δαιμόνων·
 χαῖρε ἀγλαόκαρπον δένδρον πανάγιον.

Ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, χαῖρε Χριστὸν
 τὸν ζωήρρυτον, καρπὸν, ἐξ οὗ τρώγοντες,
 ζωὴν καρπούμεθα· χαῖρε εὐδοξον, σημείου
 τοῦ Δεσπότη, ἀφ' οὗ σαλευθήσονται γῆ καὶ
 οὐράνια.

Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, χαῖρε βροτῶν τὸ διά-
 σωμα, δαιμόνων πολύστονον, τραῦμα, πα-
 νύμνητε, ζωοπάροχε, Σταυρὲ ἡ σωτηρία, κα-
 ταπονουμένων τε καὶ ἡ ἀντίληψις.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμολόγους ζωοδέτα, ἰάσεων
 » ἀφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας,
 » πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ
 » δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάριον.

Σταυρὲ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας, Σταυρὲ τῶν
 Μαρτύρων ἡ χαρὰ, κήρυγμα Ἀποστόλων τε,
 Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, σκέπε φρούρει καὶ φύ-
 λατε, τοὺς καυχωμένους τῷ κράτει σου.

Διώκονται φάλαγγες δαιμόνων, τῇ σῇ ση-
 μειώσει δυνατέ· ὅθεν βοῶμεν: Χαῖρε σοι·
 χαῖρε δι' οὗ ἠνώθησαν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια,
 καὶ ἐθεώθη ὁ ἄνθρωπος.

Ὁδὸς πρὸς μονὰς τὰς οὐρανίους ἀπάγου-

σα, χαῖρε τὸ λαμπρὸν, τοῦ Ἰησοῦ μου τρέ-
 παιον· χαῖρε ἀνάκτων στέφανος· χαῖρε σῶ-
 τῆρ παγκόσμιος· χαῖρε ἡ ῥάβδος εὐθύτητος.

Χαῖρε σὺ ἡ ῥάβδος βασιλείας δυνάμεως·
 χαῖρε τοῦ Χριστοῦ, ἡ ῥάβδος ἣν ἀπέστειλεν,
 ἐκ τῆς Σιών ὁ Κύριος· χαῖρε φυτὸν ἀθάνα-
 του, ὑφ' οὗπερ σκέπονται ἅπαντες.

Τὸ Κουτάκιον· Ω τρισμακάριστε Σταυρέ.

Ἔῃτα ἑτέρους ἐξ Οἴκου.

Νόμον ὃ ἐν Σιναιῶ τῷ Θεόπτη θοῦς πάλαι,
 Σταυρῶ ἐθέλοντι προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων
 ἀνόμως ἀνδρῶν, καὶ κατάραν νόμου παλαιῶν
 ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τῆν δύναμιν ἐρῶντες
 ἅπαντες νῦν βρωῖμεν.

Χαῖρε ἀνόρθωσις πεπτωκότων· χαῖρε κατά-
 πτωσις κρομολάτρων.

Χαῖρε Ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισ-
 μα· χαῖρε μοναζόντων τὸ θεῖον ἐντρο-
 φημα.

Χαῖρε δένδρον εὐσκιάφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται
 πιστοί· χαῖρε ξύλον προφητόφθεγκτον,
 πεφυτευμένον ἐν γῆ.

Χαῖρε τῆς Βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμα-
 χία· χαῖρε τῆς πολιτείας κραταιά προ-
 τασία.

Χαῖρε Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις· χαῖρε βρο-
 τῶν πταιόντων κατάκρισις.

Χαῖρε Σταυρέ, ὀρφανῶν ἀντιλήπτορ· χαῖρε
 Σταυρέ, πλουτιστὰ τῶν πενήτων.

Ξαῖρε Ξύλον μακάριον.

Ξένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιωῖμεν,

τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν ἀνυψοῦντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βουῶντας·

Ἀλληλουΐα.

Οῦλος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προαιώνιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρός, καὶ φανεὶς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν καταδεξάμενος, ἐξώσσε τοὺς αὐτῷ βουῶντας·

Χαῖρε Σταυρὲ, τῆς εἰρήνης ὄπλον· χαῖρε βαλβίς τῶν ὁδοιπορούντων.

Χαῖρε σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα· χαῖρε ἀπολλυμένων μωρία καὶ σύντριμμα.

Χαῖρε εὐκαρπον, ἀθάνατον, καὶ ζωηφόρον φυτὸν· χαῖρε ἄνθος, ὅπερ ἠνθῆσε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῆ σὺν τοῖς ἀνω· χαῖρε, ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω.

Χαῖρε, ὅτι οὐ φθορὰ ἐξωστράκισται· χαῖρε, ὅτι οὐ ἡ λύπη ἠφάνισται.

Χαῖρε καλῶν μυριάριθμος ὄλθος· χαῖρε πιστῶν μυριώνυμον εὐχος.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φάλαγξ, καὶ γένος τῶν Ἑβραίων ἠσχύθη, προσκυνούμενον τὸν Σταυρὸν παρὰ πάντων, μετὰ πόθου βλέποντες, αἰεὶ δὲ ἀναβλύζοντα ἰάματα τοῖς ἐκβοῶσιν·

Ἀλληλουΐα.

Ρεύματα συνεστάλη λογισμῶν κακοδόξων, παγέντος σου Χριστέ ἐπὶ ξύλου· ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τό: Πῶς καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφυγας· ἡμεῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν:

Χαῖρε σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος· χαῖρε προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος.

Χαῖρε μωρολόγων ἀλόγων ἢ ἄγνοια· χαῖρε μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπώλεια.

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε, ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.

Χαῖρε τῶν Πρωτοπλάστων τὴν παράβασιν λύσας· χαῖρε τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας.

Χαῖρε Σταυρέ, τοῖς πᾶσι σεβάσμι· χαῖρε ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε.

Χαῖρε Σταυρέ, ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων· χαῖρε αἰεὶ βοηθὲ τῶν βωόντων:

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τοῦ κόσμου κοσμητῶρ, κατήλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη, Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς, τὰ πάντα κατ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἀκούει παρὰ πάντων:

Ἀλληλουῖα.

Τὸ Κοντάκιον: Ὡ Τρισμακάριστε Σταυρέ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν Σταυροῦ τῷ ξύλῳ, ἦλθεν Ἰησοῦς

„ ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ
 „ διέσωσε, τοὺς καυγάζοντας: Δόξα Χρισ-
 „ τῇ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάριον.

Εὐφημοῦμέν σε προθύμως, ὑποπόδιον λέ-
 γοντες, τῶν ποδῶν Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνου-
 μεν πανάγιε, Χαῖρε Σταυρέ· καὶ ὑψοῦμεν,
 τὸν ὑψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν φύσιν, παρα-
 βάσει Προπάτορος.

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τὴν φρικτὴν θεῖαν
 δύναμιν, Σταυρέ τοῦ Κυρίου, ἀναχαιτισθεῖς
 ὑπὲρ λόγον τε, καὶ τόπον θοῦς Πατριάρχῃ,
 διαβαίνοντι, καὶ ἀνάξας τῷ Ἐλισσεῖ τὸ σι-
 δῆριον.

Ὅφεις χαῖρε ὁ κιννύων, ἐν ἐρήμῳ ἐλεπό-
 μενος· χαῖρε φῶς Κυρίου, τὸ φωτίζει πάντα
 τὰ πέρατα· χαῖρε ὁ σκόλοψ βαρβάρων, ἡ κα-
 τάλυσις, τῶν ξοάνων τε, καὶ Ἰουδαίων ἀ-
 πώλεια.

Ἰῆσοι, ἡπειρος ἡ πᾶσα, σῶ τιμίῳ κλει-
 ζονται, κλέος αἰκουμένης, Σταυρέ ζωηφόρε ὀνέ-
 ματι· ὑψωσον κέρας ἀπάντων, χριστωνύμων
 τε, καὶ κατάβαλε τῶν ἐναντίων τὸ φρύαγμα.

Ἐπίβοῶμεν ὡς ἐμφύχῳ. Χαῖρε Ξύλον τρι-
 σόλβιον· χαῖρε ζωῆς Ξύλον· χαῖρε προσκυ-
 νούμενον πάντοτε, ὑπὸ Ἀγγέλων, ἀνθρώπων·
 χαῖρε καύχημα, οὐρανοῦ καὶ γῆς, σῶσον ἡ-
 μᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

„ **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ
 „ σου, σὺ γὰρ τρισμακάριστον, ὦ Ξύλον, ἔσ-

„ γες εἰς ὕψος τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ ἐ-
 „ δεῖξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
 „ σωτηρίαν δωροῦμενος.

Τροπάριον.

Ο πλον θεοχάλευτον, ὁ θυρεὸς τῆς πίστεως,
 κράτος τὸ ἀκράδαντον ἐν μάχαις Σταυρῆ
 Κυρίου, χαῖρε ἡ δίστομος σπάθη τῶν πισ-
 τῶν· χαῖρε δὲ ἧς, ἄγαρ κατασφάττεται, καὶ
 ἐμείρονται τρόπαια.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων Σταυρῆ
 τίμιε, κλίμαξ τὸν Θεόν ἐστηρηγμένον, ἐπὶ σὲ
 ἔχουσα, χαῖρε κήρυγμα πάντων Προφητῶν·
 χαῖρε δὲ εὖ ὁ κόσμος ἡγίασται, καὶ Σατᾶν
 καταβέβληται.

Πάθος τὸ κεφάλαιον, παθῶν Κυρίου ἐν-
 δοξε, χαῖρε τοῦ παθόντος ἰκουσίως, ἐξ οὗ τὸ
 θεῖον πᾶσα ἀνέβλυσε, πᾶσι τὸ πανάχραντον
 αὐτοῦ, αἷμα καὶ ἐπίομεν, ἐκτακέντες οἱ ἄν-
 θρωποι.

Πατέροις θείου αἵματος, ἐπαρθευθεῖς πα-
 νάγιε, Σταυρῆ θεοτίρητε τοὺς πίστει, σῶζε
 κινδύνων, καὶ τοῦ λαιμοῦ καὶ λιμοῦ, βοῶντάς
 σοι: Χαῖρε ἡ πηγὴ, ἄρδουσα τὰ σύμπαντα,
 τὰ σωτήρια νάματα.

Εὐλόγησον Κύριε, τοῦ σοῦ Σταυροῦ τῇ
 χάριτι, τὸν ἐνλαυτὸν χρηστότητός σου, τοὺς
 ἱερέας, τοὺς βασιλεῖς, τὸν στρατὸν, πάντα
 περιούσιον λαόν, πιστῶς προσκυνουμέντάς σου,
 τὸν Σταυρὸν τὸν φωτόμαρτυρον.

Ὤδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντῃμου, τελούν-

ἡτες Ἐορτήν οἱ θεόφρονες, τοῦ θεοδέγμονος,
 ἡ Σταυροῦ, τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐπὶ
 ἡ αὐτῷ τεθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπᾶριον.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνουμέν σοι, καὶ ψάλλομεν
 τῷ θεῷ ὀνόματι, σοῦ Σταυρὲ ὑψίστε, σεπ-
 τῷ Ἀγγέλοις ὑπάρχοντι, καὶ φοβεροῦ κάυτοῖς
 τοῖς δαιμόνων ἄρχουσι.

Ἐλένη γῆθεν τὸ Λάβαρον, ἐκλάμπου βα-
 σιλείας τουπίσημον, Χριστιανῶν ἡμῶν, γνού-
 σα τὸ: Χαῖρέ σοι ἔκραζε, χαῖρε ἡμῶν ἡ δόξα
 καὶ τὸ κραταίωμα.

Ἰδοὺ κάυτοί σοι κραυγάζομεν: Χαῖρε Σταυ-
 ρὲ Κυρίου πανένδοξε· χαῖρε ἐλπίς ἡμῶν· χαῖ-
 ρε ὑψῶν ἡμᾶς ἅπαντας, τῇ παγκοσμίῳ ἡδῆ
 θεῖα ὑψώσει σου.

Χαράς αἰτίου ὑπάρξαντος, πιστοὶ νῦν τῇ
 δυνάμει σου χαίρομεν, καὶ προσκυνουμέν σοι.
 Χαῖρε λαμπτήρ πανφάεστατε· χαῖρε νηπίων
 οὐλας, καὶ πολυῦμνητε.

Τὸ Κοντάκιον: Ὁ τρισμακάριστε Σταυρὲ.

Εἶτα τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκου.

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρὲ ζωηφόρε,
 ἀπόρθητον καὶ θεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐ-
 ρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατασκευάσας σε ποιητής,
 τάνυσσι τὰς χεῖρας, ξένον ἄκουσμα· καὶ ἅ-
 παντας ἐκφωνεῖν διδάσκει:

Χαῖρε ἡ βᾶσις τῆς εὐσεβείας· χαῖρε τὸ
 νίκος τῆς κληρουχίας.

Χαῖρε Ἀμαλῆκ νοητὸν ὁ τροπούμενος· χαῖ-
 ρε Ἰακώβ ταῖς χερσὶ προτυπούμενος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτας
σκιάς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφη-
τοφθέγκτους φωνάς.

Χαῖρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστά-
σας· χαῖρε, ὁ τὸν φθορέα τῶν ψυχῶν κα-
ταργήσας.

Χαῖρε, δι' οὗ Ἄγγελοι ἠνώθημεν· χαῖρε,
δι' οὗ φωτὶ κατηυγάσθημεν.

Χαῖρε, σὲ γὰρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες· χαῖ-
ρε, σοὶ γὰρ προσφωνοῦμεν, βοῶντες:

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Υμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θέ-
λων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν σου θαυμάτων·
ἐγκωμίων πληθύνει γὰρ ἂν προσάξωμέν σοι,
ὦ Σταυρὲ τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν
δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοῶμεν:

Ἀλληλουῖα.

Φωκοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖ-
ται, Σταυρὸς ὁ ζωοδώρητος οὗτος. Τὸ γὰρ
ἄυλον δέδεκται φῶς, καὶ πρὸς γνῶσιν Θεῖαν
δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοῖ δὲ νῦν ὑψούμενος
τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα:

Χαῖρε φωστήρ, τοῖς ἐν σκότει φαίνων· χαῖ-
ρε ἀστήρ, τὸν κόσμον ἀυγάζων.

Χαῖρε ἀστραπή, χριστοκτόνους ἀμβλύνοῦσα·
χαῖρε ἡ βροντὴ, τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας ὀρθοδόξων τοὺς
χορούς· χαῖρε, ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώ-
λων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, οὐπὲρ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη· χαῖ-
ρε, οὐπὲρ ἡ χάρις πονηρίας ἐλαύνει.

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν· χαῖρε, παθῶν ὁ κτείνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη· χαῖρε, δι' οὗ πᾶς ὁ κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε **Ξύλον μακάριον.**

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις, τὰς χεῖρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συγκαλεῖ, καὶ βασιλείαν πᾶσιν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλπουσι τὸν ὕμνον ἑπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν:

Ἄλληλουῖα.

Ψ ἄλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυχον Κυρίου σε **Ξύλον**· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγείς ἐν σαρκί, ὁ δεσπότης τῶν ἄνω δυνάμεων, ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδασκε βοᾶν σοι ταῦτα:

Χαῖρε Σταυρὲ νοητῆ ῥομφαία· χαῖρε Ἁγίων ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα· χαῖρε τοῦ Χριστοῦ λαμπροφόρου στρατήγημα.

Χαῖρε κάλλος καὶ διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε κράτος καὶ ὀχύρωμα ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε τῆς ἀληθείας εὐκλείστατος κόσμος· χαῖρε τῆς σωτηρίας εὐτυχέστατος ὄρμος.

Χαῖρε φαιδρὸν ἀπάντων ἀγλαΐσμα· χαῖρε υἱῶν τῆς Ἁγαρ φυγάδευμα.

Χαῖρε φωτὸς ἀκηράτου λυχνία· χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηθία.

Χαῖρε **Ξύλον μακάριον.**

Ω πανῶμνητον **Ξύλον**, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων Ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον· δεδεγμένου

ἡμῶν τὰς λιτάς, ἀπό πάσης ρύσαι συμφορᾶς
 ἅπαντας, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως
 τοὺς σοὶ βοῶντας:

Ἀλληλουΐα.

Καὶ πάλιν: Ἄγγελοι οὐρανόθεν. Καὶ τὸ: Ὁ
 Τρισμικάριστε Σταυρέ. Σελ. 564.

Ὁδὴ ζ. Ὁ Εἰρμὸς:

Ὁὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
 παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πρὸς ἀπειλήν,
 ἀνδρείως πατήσαντες, ἔγκλιρον ψάλλοντες:
 Ὑπερίμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
 Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τροπάριον.

Ἀναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαί-
 ρε ἡ γέφυρα· χαίρε σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη
 ῥομφαία μὲν ὑποκεχώρηκε· Ληστής ἦλθε δὲ,
 χαίρων εἰς τὸν Παράδεισον· Ἀνυμνῶ τὴν
 δύναμίν σου.

Ἐρέων ἡ εὐπρέπεια ζωῆρῦτε, χαίρε θε-
 μέλιον, τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμ-
 παντος, χαίρε ἀνάκλησις, μετανοίας τε, καὶ
 παρθενίας τήρησις· χαίρε Ἔθλον ἀφθαρτίας.

Ῥόδον εὖστρον, ἄνθος χαίρε ἀμάραντον,
 ῥάβδος βλαστήσασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν·
 ζωῆς χαίρε τράπεζα, παρατιθέμενον, ἄρτου
 ἔχουσα· χαίρε τροφή πεινῶντων τε, καὶ λι-
 μὴν χειμαζομένων.

Ἐφημεῖ σε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ
 ἀνακράξει σοι: Χαίρε τὸ ἄρμα Θεοῦ, ἐν ᾧ πε-
 ριέδραμεν ἀγαλλιῶμενος, ὡσπερ γίγαστις, τὸν
 οὐρανόν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἁκρῶν οὐρανίων.

Ἰλαστήριον ἀπάντων, χαῖρε τίμιε· χαῖρε ἢ σύστασις, παντός τοῦ κόσμου Σταυρέ, δι' οὗ ὑψουμένου τε συνανυψούμεθα, καὶ διάβηλος πίπτει εἰς Ἄδου πέταυρον, τὸ αὐτῷ ἠτοιμασμένον.

Ῥοδή ἢ. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὁ τύπος τοῦ Θεοδόχου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσαν: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψώτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ναμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ πλουσίας ἀρυσώμεθα, Θεορότων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς τοῦ πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κράζοντες, καὶ πίστει ψάλλοντες: Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σταυρόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύθης, ὡς κλίμαξ Σταυρὲ Κυρίου ὠραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν, πρὸς τὰ ἐπουράνια, διὰ τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι ἀνόδου, ψάλλοντες: Τὸν τίμιον Σταυρόν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τόπος Κυρίου, οὗ οἱ πόδες, οἱ ἅγιοι αὐτοῦ
 Orologio. 25

πρὸς σωτηρίαν ἔστησαν· ὅθεν προσκυνούμεν σε, Σταυρὲ ἠλιόμορφε, τῶν ἀσκητῶν ἐντρέφημα, τοῦ παντοκράτορος, ἡ ἔκλαμπρος σημαία τῆς νίκης, κατὰ τοῦ Βελίαρ, ἡ θεοδόχος κλίνη.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιούνται· θανάτου καὶ γὰρ τὸν νεκρωτὴν ἐβάστασας· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, ὧτα διανοίγονται, δαίμονες διώκονται, πάθη ἀφίστανται, μυρίων ἀγαθῶν ταμειοῦχε, Σταυρὲ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλεῖς τοῦ Παραδείσου.

Ὁφθης Κωνσταντίνῳ τῷ μεγαλῷ, τῷ κράτορι εὐσεβείας, ὦ πανσέβασε, Σταυρὲ θεοδώρητε, καὶ πανυπερθαύμαστε, ἡλιακῶν λαμπρότερος, βολίδων· ὅθεν σε, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὸν δόντα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
 λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δὲ, αὐ-
 λων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά θαι-
 μάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω: Χαί-
 ροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρ-
 θενε.

Τροπάριον.

Ἰσχυρον ἡμῶν, Σταυρὲ παμμακάριστε, τῶν

προσκυνούντων σε, πρὸς τὰς ἐντολάς Χριστοῦ, τὴν ζωὴν, ἵνα σοι Χαῖρε κρᾶζωμεν· χαίρε κατάρως λύτρωσις, ὡς τανυσθέντος σοι, τοῦ Κυρίου, καὶ κατάρων λύσαντος, εὐλογίαν ἡμῖν ἀντεισάξαντος.

Ἡ ρθῆ ἐπὶ γῆς, ἀπάσης ἢ δόξα σου, Σταυρὲ καὶ ἔπλησε, καὶ τὰ ἐπουράνια· διό σοι, Χαῖρε αἰεὶ κραυγάζομεν· χαῖρε δὲ οὐ ἐσώθημεν, τὰ ἔθνη ἅπαντα, προσκυνούντες, Τριάδα ἀχώριστον, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Σταυρὸς, δὲ οὐ πάλαϊ ἔσχισε, Μωσῆς τὴν θάλασσαν. Σὺ εἶ ἡ ἐκφύστασι, Ἀαρωνίτις ῥάβδος τὰ κάρνα. Σὺ τὸ γλυκάναν ξύλον Μερρῆς τὰ νάματα. Σοὶ βοῶμεν: Χαίροις προφητόφθεγκτε, αὐτουργεῖ τεραστίων ἐκάστοτε.

Ὅλης ἐκ φυγῆς, τὸ, Χαῖρέ σοι κρᾶζομεν, Σταυρὲ πανάγιε, καὶ κατασφραγίζομεν, αὐτοῦς, καὶ πόλεις πλειάτε, καὶ ἱερά, καὶ ἅπαντα τὰ ἐγχειρήματα, σοῦ τὸ θεῖου, ἔνομα χαράττοντες, πεποιθότες ἐν σοὶ καὶ τροπούμενοι.

Ἰψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευόντων σοι, καὶ προσκυνούντων σου, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὰ φρικτὰ σου θεῖα παθήματα, τὴν πολιτείαν· θραῦσον δὲ, τοὺς ἀντιλέγοντας, ἵνα γῶσι, πάντες τὴν ἀήττητον, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου τὴν δύναμιν.

Σῶσόν με Μητρός, τῇ χάριτι δέομαι τῆς

παναχράντου σου, καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ,
 θεία δύναμι, ὃν καὶ ὑπέμεινας, ὡς Ἰησοῦ
 μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἵνα σώσης, ρεῦ-
 σαν τὸ εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν φέρον
 πλαστούργημα.

Τέλος τῶν ἐν τῷ Τρίτῳ μέρει τοῦ Ὁρολογίου περιεχομένων,
 καὶ πάντων τῶν ποιούντων μέρος προσευχῆς.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Σύνοψιν μικρῶν ἱερῶν Κανόνων.

Στιχηρά τοῦ ὅλου Μηναλογίου περιεκτικά.

Καὶ Πασχάλια 64 ἐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΠΛΑΧΑ.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ α'. 1.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός·) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων: Οὗτος ἦν ὃν εἶπον: Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Ὅς τις βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων
 χρὴ αὐτῷ τὴν Καθολικὴν κρατῆσαι Πίστιν,
 ἣν εἰ μή τις σώαν καὶ ἁμωμον τηρήσειεν, ἄ-
 νευ δισταγμοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται.
 Πίστις δὲ Καθολικὴ αὕτη ἐστίν, ἵνα ἓνα
 Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν Μονάδι σε-
 βώμεθα, μὴτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις,
 μὴτε τὴν εὐσίαν μερίζοντες· ἄλλη γάρ ἐστιν
 ἡ τοῦ Πατρὸς ὑπόστασις, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ,
 καὶ ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀλλὰ Πα-
 τρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος, μία
 ἐστὶ Θεότης, ἴση δόξα, συναΐδιος ἡ μεγαλειό-
 της. Οἷος ὁ Πατὴρ, τοιοῦτος καὶ ὁ Υἱός,
 τοιοῦτο καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἄκτιστος
 ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος ὁ Υἱός, ἄκτιστον καὶ τὸ
 ἅγιον Πνεῦμα· ἀκατάληπτος ὁ Πατὴρ, ἀκα-
 τάληπτος ὁ Υἱός, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦ-
 μα τὸ ἅγιον· αἰώνιος ὁ Πατὴρ, αἰώνιος ὁ
 Υἱός, αἰώνιον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· πλὴν οὐ

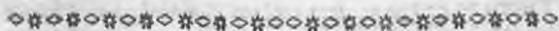
τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἷς αἰώνιος· ὡσπερ οὐδέ
 τρεῖς ἄκτιστοι, οὐδέ τρεῖς ἀκατάληπτοι, ἀλ-
 λ' εἷς ἄκτιστος, καὶ εἷς ἀκατάληπτος. Ὁ-
 μοίως, παντοκράτωρ ὁ Πατήρ, παντοκρά-
 τωρ ὁ Υἱός, παντοκράτωρ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅ-
 γιον· πλὴν οὐ τρεῖς παντοκράτορες, ἀλλ' εἷς
 παντοκράτωρ. Οὕτω· Θεός ὁ Πατήρ, Θεός
 ὁ Υἱός, Θεός καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν
 οὐ τρεῖς Θεοί, ἀλλ' εἷς Θεός. Ὡσαύτως, Κύ-
 ριος ὁ Πατήρ, Κύριος ὁ Υἱός, Κύριον καὶ τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλ-
 λ' εἷς ἐστὶ Κύριος· ὅτι ὡσπερ μοναδικῶς ἐ-
 κάστην ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολο-
 γεῖν Χριστιανικῇ ἀληθείᾳ ἀναγκαζόμεθα,
 οὕτω τρεῖς Θεούς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν,
 Καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα. Ὁ Πατήρ
 ἀπ' οὐδανός ἐστι πεποιημένος, οὔτε δεδημιουργ-
 ημένος, οὔτε γεγεννημένος· ὁ Υἱός ἀπὸ μό-
 νου τοῦ Πατρὸς ἐστίν, οὐ πεποιημένος, οὐδέ
 δεδημιουργημένος, ἀλλὰ γεγεννημένος· τὸ Πνεῦ-
 μα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, οὐ πεποιη-
 μένον, οὐδέ δεδημιουργημένον, οὔτε γεγεννημέ-
 νον, ἀλλ' ἐκπορευτόν. Εἷς οὖν ἐστὶ Πατήρ,
 οὐ τρεῖς Πατέρες· εἷς Υἱός, οὐ τρεῖς Υἱοί·
 ἐν Πνεύμα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια·
 καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Τριάδι οὐδὲν πρῶτον, ἢ ὕσ-
 τερον· οὐδὲν μείζον, ἢ ἔλαττον· ἀλλ' ὅλαι αἱ
 τρεῖς ὑποστάσεις συνδισαινόμεναι ἑαυταῖς
 εἶσι καὶ ἴσαι· ὥστε κατὰ πάντα, ὡς εἴρη-
 ται, καὶ Τριάς ἐν Μονάδι, καὶ Μονάς ἐν Τριά-
 δι λατρεύεται. Ὁ θῆλων οὖν σωθῆναι, οὕτω

περί τῆς ἁγίας Τριάδος φρονεῖτω· πλὴν ἀναγκαῖον ἔτι ἐστὶ, πρὸς αἰωνίαν σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύῃ. Ἔστιν οὖν Πίστις ὀρθή, ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός, καὶ Θεός καὶ Ἄνθρωπος ἐστὶ. Θεός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθείς· καὶ Ἄνθρωπος ἐστὶν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς, ἐν χρόνῳ γεννηθείς. Τέλειος Θεός, καὶ τέλειος Ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς, καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑποστάς· ἴσος καὶ Πατρί, κατὰ τὴν Θεότητα· ἐλάττων τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ὅς, εἰ καὶ Θεός ὑπάρχει καὶ Ἄνθρωπος, ὁμῶς οὐ δύο, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Χριστός· εἷς δὲ, οὐ τροπῇ Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει ἀνθρωπότητος εἰς Θεότητα· εἷς πάντως, οὐ συγχύσει φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει ὑποστάσεων· ὡς περὶ γὰρ ψυχὴ λογικὴ καὶ σὰρξ εἷς ἐστὶν ἄνθρωπος, οὕτω Θεός καὶ Ἄνθρωπος, εἷς ἐστὶ Χριστός· ὁ παθὼν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος· ὅθεν ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὐ τῇ παρουσίᾳ πάντες ἄνθρωποι ἀναστήσονται σὺν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν, ἀποδώσουτες περὶ τῶν ἰδίων ἔργων λόγον· καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαν-

τες, πορεύονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Αὕτη ἐστὶν ἡ Καθολικὴ Πίστις, ἣν εἰ μή τις πιστῶς τε καὶ βεβαίως πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δύνησεται.

Σημειῶσαι, ὅτι τὸ ἄνωθεν Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, συγκριθὲν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χειρογράφοις τοῖς σωζομένοις ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Μάρκου Βιβλιοθήκῃ, καὶ σύμφωνον εὐρεθὲν γνήσιόν τε καὶ ὁμοφωνοῦν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔδοξε τοῦτο τυπωθῆναι· τὰ γὰρ τυπωθέντα ἐν Παρισίοις καὶ ἄλλοθι, διαφέρουσι κατὰ τε τὴν φράσιν καὶ τὴν ἔννοιαν· τοῦτο δὲ, ἀπαράλλακτον καὶ τοῦ ἐν Μοσχόβια τυπωθέντος, εὐσεβεῖ γνώμῃ ἐνταῦθα προσετέθη.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΙΕΡΩΝ

Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων μερικῶν, περὶ Νηστειῶν, καὶ ἑτέρων ὑποθέσεων, κατ' ἐκλογὴν συλλεχθέντων ἐνταῦθα, εἰς πρόχειρον χρῆσιν καὶ ὁδηγίαν παντός Χριστιανοῦ, ἐξαιρέτως δὲ τῶν Ἱερωμένων.

***

Κανὼν ξγ'. Τῶν Ἀποστόλων.
Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ ὅλως τοῦ καταλόγου τοῦ ἱερατικοῦ, φάγη κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ θηριάλωτον, ἢ θνησιμαῖον, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς εἴη, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξδ'. τῶν αὐτῶν.

Εἴ τις Κληρικὸς εὔρειθῇ τὴν Κυριακὴν ἢ μέραν νηστεύων, ἢ τὸ Σάββατον, πλὴν τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου, καθαιρείσθω· εἰδὲ λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ξε'. τῶν αὐτῶν.

Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, ἢ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψάλτης, τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν οὐ νηστεύει, ἢ Τετράδα ἢ Παρασκευὴν, καθαιρείσθω· ἐκτὸς εἰμὴ δι' ἀσθένειαν σωματικὴν ἐμποδίζοιτο· εἰάν δὲ λαϊκὸς ἦ, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ν'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἐν Τεσσαρακοστῇ, τῇ ἑστέρᾳ Ἐβδομάδι τὴν Πέμπτην λύειν, καὶ ὅλην τὴν

Τεσσαρακοστήν, ἀτιμάζειν· ἀλλὰ δεῖ πᾶσαν
τὴν Τεσσαρακοστήν νηστεύειν, ξηροφαγούντας.

Κανὼν ἰε. Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ὅτι ἐγκαλέσει τις ἡμῖν παρατηρουμένοις
Τετράδα καὶ Παρασκευὴν, ἐν αἷς καὶ νησ-
τεύειν ἡμῖν κατὰ παράδοσιν εὐλόγως προσ-
τίτακται· τὴν μὲν γὰρ Τετράδα, διὰ τὸ γε-
νόμενον συμβούλιον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐπὶ
τῇ προδοσίᾳ τοῦ Κυρίου· τὴν δὲ Παρασκευὴν,
διὰ τὸ πεπονθέναι αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν· τὴν
δὲ Κυριακὴν, χαρμοσύνης ἡμέραν ἄγομεν, διὰ
τὸν ἀναστάντα ἐν αὐτῇ· ἐν ἣ εὐδὲ γόνατα
κλίνειν παρελήφαμεν.

Ἐπιτομή 19. τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρ-
χου Ἀλεξανδρείας, κυρίου Νάρκου· καὶ Ἀ-
πόκρισις τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Ἀντιο-
χείας, κυρίου Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμωνίως.

Ὁ καταλύων τὰς Τετράδας καὶ Παρασ-
κευὰς ὅλου τοῦ χρόνου, ἀνευ σωματικῆς ἀσ-
θενείας, κολάζεται, κατὰ τὸν Κανόνα τῶν
ἀγίων Ἀποστόλων· ὑπέξελέ μοι τὰς Τετρά-
δας, καὶ τὰς Παρασκευὰς τῆς Ἀποκρείω, τῆς
Τυροφάγου, τῆς Διακαινησίμου, καὶ τοῦ Δω-
δεκαημέρου· ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρέατος
ἐκινδύνως καταλύομεν.

Κανὼν 19. τῆς ἐν Γάγγρα Συνόδου.

Ἐἴ τις, χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης, ὑπερη-
φανεύοιτο, καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας
εἰς τὸ κεινόν, καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς
Ἐκκλησίας, παραλύει, ἀποκυροῦντος ἐν αὐ-
τῷ οἰκείου λογισμοῦ, ἀνάστημα ἔστω.

Ἐκ τοῦ Τόμου τῆς ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντινου
καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Βασιλέων, εἰς τὰ 910.

ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.

Τρις τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνον ἀξιώθησεται ὁ
Τρίγαμος τῆς μεταλήψεως τῶν Μυστηρίων.
ἅπαξ μὲν, ἐν τῇ σωτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ
Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσει· δεύτερον δὲ, ἐν τῇ Κοι-
μήσει τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου·
καὶ τρίτον, ἐν τῇ Γενεθλίῳ ἡμέρᾳ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ καὶ ἐν ταύταις προη-
γεῖσθαι νηστείαν, καὶ τὸ ἐκ ταύτης ὄφελος.

Κανὼν νθ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δεῖ ἰδιωτικούς ψαλμούς λέγεσθαι
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ ἀκανόνιστα βιβλία,
ἀλλὰ μόνον τὰ κανονικά τῆς Καινῆς καὶ Πα-
λαιᾶς Διαθήκης.

Κανὼν λγ'. τῆς ε'. Συνόδου, ἧτις καὶ ἐν
Τρούλλῳ λέγεται.

Τὰ θεῖα λόγια ἐπ' ἄμβωνος μὴ ἀναγινωσ-
κέτω ὁ μὴ κεκοσμημένος, καὶ μὴ τυχῶν εὐλο-
γίας· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν ἀφοριζέσθω.

Κανὼν ιθ'. τῆς ζ'.

Καὶ ὁ μὴ χειροθεσίας τυχῶν, εἰ καὶ Μο-
ναχὸς εἴη, τὰς ἱεράς ἐπ' ἄμβωνος μὴ ἀναγι-
νωσκέτω. Χειροθετεῖτω δὲ Ἀναγνώστας καὶ
ὁ Ἡγούμενος ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ, εἰ ἱε-
ρωμένος εἴη, καὶ παρ' Ἐπισκόπου χειροθεσία
ἔχοι· καὶ Χωρεπίσκοπος, κατ' ἐπιτροπὴν Ἐ-
πισκόπου.

Κανὼν αέ. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Οἱ ψάλλοντες, μετὰ πολλῆς προσοχῆς

καὶ καταλύξῃως ψαλλέτωσαν, βοαῖς ἀτάκτοις
καὶ ἀναρμόστοις μὴ χρώμενοι.

Κανὼν δ', τῆς Ζ'.

Ὁ χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ ἕτερον εἶδος τοῦς
ὑπ' αὐτὸν ἀπαιτῶν, καὶ διὰ τι τούτων τῆς
Λειτουργίας ἀπείργων τινὰ ἢ ἀφορίζων, ἢ
σεπτὸν κλείων ναόν, μὴ γίνεσθαι ἐν αὐτῷ
τὰς Λειτουργίας, ὑποκείσθω ταῦτοπαθεία.

Κανὼν λβ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἴ τις Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος ἐπὶ Ἐ-
πισκόπου γένηται ἐν ἀφορισμῷ, τοῦτον μὴ
ἐξεῖναι παρ' ἐτέρου δεχθῆναι, ἀλλ' ἢ παρὰ τοῦ
ἀφορίσαντος αὐτόν· εἰ μὴ ἂν κατὰ συγκυ-
ρίαν τελευτήσῃ ὁ ἀφορίσας αὐτόν Ἐπίσκοπος.

Κανὼν ε'. τοῦ Πατριάρχου Νικολάου.

Ὁ ἄλογος δεσμός, ἀνίσχυρος, καὶ παρ' Ἀρ-
χιερέως λύεται.

Ἐκ τῶν Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων.

Βιβλ. ἡ. Κεφ. 42.

Ἐπιτελείσθω δὲ Τρίτα τῶν κοιμημένων
ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἀναγνώσει, καὶ προσευχαῖς,
διὰ τὸν Τριήμερον ἐγεργθέντα· καὶ Ἑννατα, εἰς
ὑπόμνησιν τῶν περιόντων καὶ τῶν κοιμημέ-
νων· καὶ Τεσσαρακοστά, κατὰ τὸν παλαιὸν
τόπον· Μωσῆν γὰρ οὕτως ὁ λαὸς ἐπένησεν·
καὶ Ἐνιαύσια ὑπὲρ μνείας αὐτῶν· καὶ διδύσθω
ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν πένησιν, εἰς ἀνά-
μνησιν αὐτῶν.

Κανὼν ε'. τῶν Ἀποστόλων.

Πάντας τοὺς εἰσιόντας πιστοὺς, καὶ τῶν
Γραφῶν ἀκούοντας, μὴ παραμένοντας δὲ τῇ

προσευχῇ καὶ τῇ ἁγίᾳ μεταλήψει, ὡς ἀταξίαν ἐμποιοῦντας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀφορίζεσθαι χρή.

Κανὼν ι. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, τῶκος ἢ τὰς λεγομένας ἑκατοστάς λαμβάνων, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω.

Κανὼν ιθ. καὶ ιε. τῆς αὐτῆς.

Πρεσβύτερος, πρὸ τῶν τριάκοντα ἐτῶν, μὴ χειροτονείσθω, κἂν ἢ ὁ ἄνθρωπος ἄξιός· ὁμοίως καὶ Διάκονος μὴ χειροτονείσθω, πρὸ τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν· καὶ Ὑποδιάκονος, μὴ ἦττον τῶν εἴκοσι ἐτῶν· ὁ δὲ παρὰ τοὺς ὀρισθέντας χρόνους χειροτονηθεὶς, καθαιρείσθω.

Κανὼν κβ. τῆς αὐτῆς.

Ὁ χειροτονηθεὶς ἐπὶ χρήμασι, συγκαθαιρείσθω τῷ χειροτονήσαντι.

Κανὼν κγ. τῆς αὐτῆς.

Ὁ τῆς ἀχράντου μεταδιδούς Κοινωνίας, καὶ ὀβολόν, ἢ εἰδός τι οἰουοῦν ἀπαιτῶν, καθαιρείσθω· ἢ γὰρ χάρις οὐ πιπράσκειται.

Κανὼν β. τῆς Ζ. Συνόδου.

Ὁ γενησόμενος Ἐπίσκοπος, γινωσκέτω τὸ Ψαλτήριον, διαγινωσκέτω, ὅ, τι ἀναγινώσκει, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐρευνητικῶς· ὁμοίως τοὺς ἱερὰς Κανόνας, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τὴν τοῦ Ἀποστόλου βίβλον, καὶ πᾶσαν τὴν θεῖαν Γραφήν· εἰδὲ μὴ, μὴ χειροτονείσθω.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου.

Μηδεὶς δύο πόλεων Ναοὺς κληροῦσθω,

Κανὼν μβ. καὶ μγ. τῶν Ἀποστόλων.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος

κύβοις σχολαίων καὶ μέθαις, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω. Εἰ δὲ Ὑποδιάκονος, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Ψάλτης, ἀφοριζέσθω.

Κανὼν μδ'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος τέκους ἀπαιτῶν τοὺς δανειζομένους, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω.

Κανὼν ιη'. τῶν αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἀμελῶν τοῦ Κλήρου, ἢ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ παιδεύων αὐτοὺς τὴν εὐσέβειαν, ἀφοριζέσθω.

Ἐκ τοῦ σδ'. καὶ πδ'. Κανὼν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ δεσμεῖν καὶ λύειν ἐξουσίαν λαβὼν οὐτινοσοῦν τῶν ἡμαρτηκότων, μεγάλην ὄρων συντριβὴν, ἐλαττώσει τὸν χρόνον τῶν ἐπιτιμίων. Μὴ χρόνῳ κρίνει, ἀλλὰ τρόπῳ τὰ ἐπιτίμια.

Τοῦ αὐτοῦ παραγγέλμα πρὸς Ἱερέα.
Σπυδάσον, ὦ Ἱερεῦ, σπουδῶς παραστήσαι ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Μηδέποτε σῆς εἰς σύναξιν, ἔχθραν ἔχων κατὰ τινος, ἵνα μὴ φυγαδεύσης τὸν Παράκλητον. Ἐν ἡμέρᾳ συνάξεως μὴ δικάζου, μὴ φιλονείκει, ἀλλ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μένων, προσεύχου καὶ ἀναγίνωσκε μέχρι τῆς ὥρας, ἐν ἧσδε δεῖ τελέσαι τὴν θείαν Μυσταγωγίαν· καὶ οὕτω παράστηδι ἐν κατανύξει, καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ τῷ ἁγίῳ Θεσσακτηρίῳ, μὴ περιβλέπων ἐνθεν κάκειθεν, ἀλλὰ φόβῳ καὶ φόβῳ παριστάμενος τῷ ἰπουρανίῳ Βασιλεῖ. Μὴ, διὰ θεραπείαν ἀνθρωπίνην, ἐπισπεύσης τὰς εὐ-

χάς, ἢ συντέμης· μὴ δὲ λαβῆς πρόσωπον, ἀλλ' ὄρα πρὸς μόνον τὸν προκείμενον Βασιλέα, καὶ τὰς περιετώσας κύκλω Δυνάμεις. Ἄξιον σαυτὸν ποιήσον τῶν ἱερῶν Κανόνων. Μὴ συλλειτουργεῖ, οἷς ἀπαγορεύουσι. Βλέπε τίνι παρέστηκας, πῶς ἱεουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδως. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δεσποτικῆς ἐντολῆς, καὶ τῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων: Μὴ δότε γάρ, φησί, τὰ ἅγια τοῖς κυσί, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἔμπροσθεν τῶν χοίρων. Ὅρα, μὴ παραδῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων. Μὴ ἐντραπῆς τῶν ἐνδόξων τῆς γῆς, μηδ' αὐτὸν τὸν τό διαδόχημα περικείμενον ἐν τῇ ᾠρα ἐκείνῃ. Τοῖς δὲ τῆς Μεταλήψεως ἁγίοις μεταδίδου δωρεάν, ὡς καὶ αὐτὸς ἔλαβες· οἷς οἱ θεῖοι Κανόνες οὐκ ἐπιτρέπουσι, μὴ μεταδίδου. Ὅρα μὴ, ἐξ ἀμελείας, σὺς, μῦς, ἢ ἄλλο τι ἄψηται τῶν θείων Μυστηρίων, μὴ δὲ νοτισθῶσιν, ἢ καπνισθῶσιν, ἢ χρισθῶσιν ὑπὸ ἀνιέρων καὶ ἀναξίων. Ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα φυλλάσσω, σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

καταστασιν

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ

ΤΟ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΟΛΟΝ.

Ποίημα Χριστοφόρου Πατρικίου καὶ Ἀνδριπάτου,
τοῦ Μιτυληναίου.

Ἡ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσέμοια, Ἦχος δ' .
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι .

- Α'. Συμεὼν ἀνυμνεῖσθω μοι, οὔπερ Στύλος
τὸ γινώρισμα, β'. καὶ σὺν τούτῳ Μάρμας ὁ
περιβόητος, γ'. καὶ ὁ θαυμάσιος Ἄνθιμος,
δ'. Βαβύλας ὁ ἔνδοξος, ε'. Ζαχαρίας ὁ κλει-
νός, ς'. Μηχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ζ'. Σώζων
ἔνδοξος Η' ἢ. τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ, θ'.
σὺν Ἰοκεῦσι, ι'. Μηνοδώρα, Νυμφοδώρα,
καὶ Μητροδώρα αἱ Μάρτυρες.
- ΙΑ'. Θεοδώρας ἡ ἀσκησις, ιβ'. Αὐτονόμου ἡ
ἀθλησις, ιγ'. καὶ τῆς Ἀνασάσεως τὰ Ἐγ-
καίνια, ιδ'. καὶ τοῦ Σταυροῦ ἡ Ἀνύψω-
σις, ἀξίως τιμᾶσθωσαν, ιε'. σὺν Νικήτα
τῷ Σεργῶ, ις'. Εὐφημία ἡ ἔνδοξος, ιζ'. Ἐλ-
πίς Πίστις τε, καὶ Ἀγάπη, ιη'. σὺν θείῳ

Εὐμενίω, ιθ'. Δορυμέδοντι Τροφίμω, κ'
καὶ παγγενῆς ὁ Εὐστάθιος.

ΚΑ'. Ἰωᾶ συνοδοξάζεται, κβ' ὁ Φωκᾶς ὁ
αἰίδιμος, κγ' καὶ Προδρόμου θείου τι-
μία Σύλληψις, κδ' καὶ ἡ καλλίνικος Πρω-
ταθλος, κε' μεθ' ὧν Εὐφροσύνη τε, κς'
καὶ ὁ Εὐαγγελιστῆς, Ἰωάννης Ἀπόστολος,
κζ' καὶ Ἐπίχαρις, καὶ Καλλίσρατος ἄμα
κὴ καὶ Χαρίτων, κθ'. σὺν αὐτοῖς Κυριακός
τε, λ' καὶ Ἀρμενίας Γρηγόριος.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Πχος πλ. θ'.
Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Α'. Ὑμνοῖς Ἀνανίαν τιμήσωμεν, β' Ἰου-
στίναν τὴν Παρθένον, καὶ σεπτὸν Κυπρια-
νὸν, γ' Διονύσιον τὸν μέγαν, δ' Ἰερόθεου ὁ-
μοῦ, ε' Χαριτίτην, ς' καὶ Θωμᾶν τὸν χρυ-
σαπόστολον, ζ' τὸν Βάαχον, σὺν αὐτῷ δὲ
καὶ τὸν Σέργιον, η' τὴν Πελαγίαν τὴν ἔν-
δοξον, θ' τὸν τοῦ Ἀλφραίου Ἰάκωβον, ι' Εὐ-
λάμπιον, Εὐλαμπίαν τε τὴν πάνσεπτον.

ΙΑ'. Θεῖον ὠν δοξάσωμεν Φίλιππον, Φιλονίλαν
τὴν Ὀσίαν, ιβ' Πρόβον, Τάραχον σεπτὸν,
Ἀνδρόνικον τὸν γενναῖον, ιγ' Κάρπον Πά-
πυλου ὁμοῦ σὺν τούτοις, ιδ' καὶ τοὺς περὶ
τὸν Ναζάριον. Λινεΐσθω, σὺν αὐτοῖς, ιε'
καὶ ὁ θεόπνευστος, Λουκιανός, ις' ὁ Λογγίνος
τε, ιζ' σὺν Ὁσηέ, κ' ιη' Λουκᾶς ἔνδοξος ὁ
βίλτιστος, ιθ'. Ἰωήλ, κ' καὶ ὁ Ἀρτέμιος.

ΚΑ'. Λίγει τὸν σεπτὸν Ἰλαρίωνα, κβ' καὶ Ἀβέρκιον, κγ' καὶ μέγαν, Ἀδελφόθεον ὁμοῦ, κδ' καὶ Ἀρέθαν καὶ συνάδλους, κε. Νοταρίους τε σοφούς· σὺν τούτοις, κς' καὶ Δημήτριον, κζ' καὶ Νίστορα, Κυρίαν καὶ Δουλίδα τὰς Σύμμάρτυρας, κη' Τερέντιον, καὶ τὴν πάνσεπτον, χθ' Ἀναστασίαν Ἀβράμιον, χ' Ζηνόβιον, Ζηνοβίαν, χα' καὶ Ἐπίμαχον.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Στιχῆρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.
 Ὅλην ἀποδέμενοι.

Ⲭ Α'. Δεῦτε εὐφημήσωμεν, σὺν Ἀναργύρων δυάδι, β' τοὺς περὶ Ἀκίνδυνον, γ' καὶ τοὺς σὺν Ἀκεψιμᾷ γενναιόφρονας· τὰς σεπτὰς πράξεϊς τε, δ' Ἰωαννικίου, ε' Ἐπισήμεν Γαλακτίωνα· καὶ τὸν τῆς Πίστεως, ς' Ὁμολογητὴν Παῦλον ἔνδοξον, ζ' τὸν κράτιστον Ἰέρωνα, η' καὶ τὸν Μιχαὴλ τὸν Ἀρχάγγελον, θ' μεθ' ὧν τὴν Ὁσίαν, Μαρτῶναν, ι' καὶ Ὀρέστην ἀθλητὴν, ια' Μηνᾶν τὸν μέγαν καὶ Βίκτωρα, καὶ στερρόν Βικέντιον

ΙΒ'. Θεῖον Ἐλεήμονα, Ⲭ ιγ' καὶ Ἰωάννην σὺν τούτῳ, τὸν ὄντως Χρυσόσομον, κοινῶ πάντες σόματι, ἀνυμνήσωμεν, Ⲭ ιδ' Μαθητὴν ἄριστον, τοῦ Χριστοῦ Φίλιππον, ιε' Σαμωνᾶν, Γουρίαν, Ἀβιβον, μεθ' ὧν τὸν ἔνδοξον, Ⲭ ις' Εὐαγγελιστὴν καὶ Ἀπόστολον, Ματ-

Θαῖον τὸν Θεόφρονα, ^{ιζ'} τὸν Θαυματουργόν τε Γρηγόριον, ^{ιη'} Πλάτωνα γενναίου, ^{ιθ'} καὶ θεῖον Ῥωμανόν, καὶ Ἀβδίου, ^{κ'} Δεκαπολίτην Γρηγόριον, πάνυ γρηγοράτατον.

✠ ΚΑ'. Παρθένου Εἰσέλυσιν, τὴν εἰς Ναὸν τοῦ Κυρίου, ^{κβ'} Κιλικίαν Μάρτυρα, ^{κγ'} καὶ τὸν Ἀμφιλόχιον ὕμνοις σέψωμεν ὀφθαλμὸν γρήγορον, τῆς τῶν Ἀκραγάντων, ^{κδ'} τὸν τῆς Ῥώμης θεῖον Κλήμεντα, Ἀλεξανδρείας τε, Πέτρον, ✠ ^{κε'} Αἰκατερίναν, Μερκούριον, ^{κς'} Ἀλύπιον τὸν ἑυδοξον, ^{κζ'} καὶ τὸν ἐκ Περσίδος Ἰάκωβον, ^{κη'} Στέφανον τὸν Νέον, ^{κθ'} Εἰρήναρχον, Παράμονου ὁμοῦ, ✠ ^{λ'} καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν κάλλιστον, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Δι' Ἀγγελικαί.

Α'. Ἀσμασι Ναοῦμ, β'. Ἀββακούμ, γ'. καὶ Σοφονίαν, δ'. Ἰουλιανήν, καὶ Βαρβάραν δεξιούμαι ✠ ^{ε'} τὸν Σάββαν τε τὸν μέγαν, ✠ ^{ς'} καὶ τὸν θεῖον Νικόλαον, ^{ε'} ἅμα Ἀμβροσίῳ, ἢ Παταπίῳ ✠ ^{ζ'} καὶ τὴν σεπτὴν Σύλληψιν Ἄννης, ^{ι'} Μηνᾶν ἑυδοξον, τὸν καλλικέλαδου φημί, καὶ τὴν Συνοδίαν αὐτοῦ.

ΙΑ'. Στύλου Δανιήλ, ✠ ^{ιβ'} γεραιρέσθω, καὶ Σπυρίδων, ^{ιγ'} σύναθλος τετράς, ἢ μετὰ τοῦ Εὐστρατίου, ^{ιδ'} Σὺν τούτοις δὲ καὶ Θύρσος, ^{ιε'} καὶ στερρὸς Ἐλευθέριος, ^{ισ'}

Ἀγγαῖος, Προπάτορες, Πατέρες, ιζ'. καὶ
 Δανιήλ, τριάς τε Παίδων, ιη'. Ζωὴ πάνσε-
 μνος, ιθ'. καὶ Βονιφάτιος ὁμοῦ, κ'. καὶ
 Θεῖος Ἰγνάτιος.

ΚΑ'. Ἰουλιανῆς, κβ'. μνήμην, καὶ Ἀναστα-
 σίας, κγ'. Κρήτης Ἀθλητῶν, Δέκα, κδ'.
 καὶ τῆς Εὐγενίας, κε. τῆς ἐκ Παρθένου
 Κόρης, τοῦ Θεοῦ μου Γεννήσεως, κς'.
 Ὁμολογητοῦ τοῦ Εὐθυμίου, κς'. τοῦ
 ἀθλητοῦ πρώτου Στεφάνου, κη'. καὶ δια-
 μυρίων τῶν Μαρτύρων, κθ'. πλήθους Νη-
 πίων τε, λ'. καὶ Ἀνυσίας τῆς σεπτῆς, λα'.
 καὶ Μελάνης σέβομεν.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ πρᾶσόμενα, Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε

✠ Α'. **Θ**έλων περιτέμνεται Χριστός· ἦλθε
 γὰρ πληρῶσαι τὸν Νόμον, οὐ καταλῦσαι
 αὐτὸν· τούτω συντιμάσθω νῦν, Μέγας Βα-
 σίλειος, β'. Ρώμης Πάπας τε Σίλβεστρος,
 γ'. καὶ ὁ Μαλαχίας, δ'. Γόρδιος ὁ ἐνδοξος,
 ε'. Παῦλος Θεβῶν ὁ βλαστός· ς'. θεῖος
 Βαπτισμὸς τοῦ Σωτῆρος, ζ'. Πρόδρομος,
 η'. Ὁσία Δομνίκα, θ'. Πολύευκτος, ι'. Νύσ-
 σης τε Γρηγόριος.

ΙΑ'. Ὑμνοῖς Θεοδόσιον σεπταῖς, τὸν Κοι-
 νοβιάρχην αἰνέσω, ιβ'. Τατιανὴν τὴν σεμ-
 νὴν, ιγ'. Μάρτυρα Στρατόνικον, Ἐρμούλου
 Συναθλον ιδ'. Ραϊθοῦ τοὺς Ἀββαδάς τε,

καὶ ὄρους Σιναίου, ιε. Θεῖον Καλυβίτην τε,
 ις. καὶ Πέτρου Ἄλυσιν, ιζ. ἅμα Ἀντωνίω Ὀσίω, ιη. καὶ Ἀθανασίω, Κυρίλλω,
 ιδ. καὶ σὺν Μακαρίω, ικ. τὸν Εὐθύμιον.
 ΚΑ. Μνήμη ἡ Μαξίμου τοῦ σεπτοῦ, κβ.
 Μάρτυς Ἀναστάσιος Πέρσης, καὶ ὁ Τιμόθεος, κγ. Κλήμης, Ἀγαθάγγελος, κδ. Ὀσία Ἐλένη τε, κε. Θεολόγος Γρηγόριος, κς.
 σὺν τῷ Ξενοφῶντι, κς. Ὀλβιος Χρυσόστομος, κη. Ἐφραίμ ὁ Ὀσιος, κθ. ἔτι καὶ Ἰγνάτιος μέγας, λ. Πάπας ὁ Ἰσπόλυτος Ῥώμης, λα. Κύρος, Ἰωάννης τε αἰρεῖσθωσαν.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσήμια, Ἦχος, ἀ.
 Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Α. Ὑμνεῖσθω Τρύφων ὁ μέγας, β. Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ, γ. καὶ Συμεῶν ὁ Πρέσβυς, δ. καὶ Ἰσίδωρος ἅμα, ε. Ἀγάθη, ς. καὶ Βουκόλος Σμύρνης ποιμήν, ζ. καὶ Παρθένιος ἐνδοξος, η. ὁ Στρατηλάτης Θεόδωρος σὺν αὐτοῖς, θ. Νικηφόρος, ι. Χαλαράμπης τε.

ΙΑ. Βλάσιον πάντες συμρώνως ἀνευρημήσωμεν, ιβ. καὶ Μελετίου χάριν, ιγ. τοῦ Μαρτινιανοῦ τε, ιδ. Αὐξέντιον σὺν τούτοις τὸν εὐκλεῆ, ιε. καὶ τὸν Θεῖον Ὀνήτιμον, ις. Πάμφιλον μέγαν, ιζ. καὶ Τήρωνα τὸν σεπτόν, ιη. Ῥώμης Πάπαν τε τὸν Λέοντα.

ΙΘ'. Σὺν τῷ Ἀρχίππῳ γεραίρῳ, κ'. Κατά-
νης Λέοντα, κβ'. Τιμόθεον τὸν μέγαν, κγ'
καὶ Προτέριον θείον, κδ'. Πολύκαρπον τὸν
Σμύρνης κε' κθ'. καὶ Κεφαλῆς, τοῦ Προδρό-
μου τὴν εὐρεσιν, κε'. σὺν Ταρασίῳ, κς'.
Πορφύριον, καὶ σὺν σοί, κζ'. ὦ Προκό-
πιε, κη'. βασίλειον.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι.

Α'. Υἱοὶ τιμάσθω ἡ Εὐδοκία, β'. ὁ γεν-
ναῖος Νέστωρ, ἄμα τε καὶ Θεόδοτος, γ'. σὺν
Εὐτροπίῳ, δ'. καὶ Γερασίμῳ, ε'. Κόνων
δύο ἄνδρες καὶ τεσσαράκοντα, ς'. Ἐφραίμ
Ποιμὴν τῆς Χερσῶνος, ζ'. καὶ σὺν θείῳ
Θεοφυλάκτῳ, η'. θ'. Μαρτύρων, ὧν πᾶσα
πληθὺς Τεσσαράκοντα.

ι'. Πρέπει Κοδράτῳ, ια'. καὶ Σωφρονίῳ, ιβ'.
καὶ τῷ Θεοφάνει ἄσματα, ιγ'. Νικηφόρῳ
τε, ιδ'. ὕμνοις Ἀλέξανδρος εὐφημείσθω, ιε'.
Ὀλυμπᾶς, ις'. Σαβίνος, Πάπας, ιζ'. Ἀ-
λέξιος, ιη'. Κύριλλος φίλος Κυρίου, ιθ'. Χρύ-
σανθος τε, καὶ Δαρεία, κ'. κόραι ἑπτὰ
Παρθένοι, κβ'. Ἰάκωβος Ὁσίος.

κβ'. Τέρπου Βασίλειε. κγ'. Κράτει Νίκων.
κδ'. Σκίρτα Ζαχαρία. Χαῖρε Θεοχαρίτωτε.
κε' κθ'. Εὐαγγελίζου χαρὰν μεγάλην. κς'.
Γαβριὴλ αἰνῶ σε, κζ'. Τιμῶ Ματρῶναν δέ,
κη' καὶ Παρίωνα σέβω, κθ'. τὸν Βαρα-

χήσιον μέλπω, λ'. Κλίμακος Ἰωάννην, λβ'.
Σεπτὸν καὶ Ἰάκωβον.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦγος πλ. δ'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

- Α. Ο σιωπάτην αἰνέσωμεν, Μαρτιαν, β'.
Τίτον σεπτὸν, γ'. καὶ Νικήταν τὸν ἔνδο-
ξον, δ'. καὶ τὸν Ἀγαθόποδα, καὶ Θεόδου-
λου σύναθλον, ε'. τὸν Κλαυδίον τε, ς'. καὶ
τὸν Εὐτύχιον, ζ'. σὺν Γεωργίῳ, η'. τὸν
Ἡρωδίωνα, θ'. καὶ τὸν Εὐφύχιον, ι'. καὶ
στερρὸν Τερέντιον, καὶ σὺν αὐτοῖς, ια'.
πίστει εὐφημήσωμεν, Ἀντίπαν Μάρτυρα.
- ΙΒ'. Τὸν τοῦ Παρίου Βασιλείου, ιγ'. καὶ
τὸν Μαρτίνον τιμῶ, ιδ'. καὶ Ἀρίσταρχον
ἔνδοξον, ιε'. καὶ τὸν Θεῖον Κρήσκεντα,
ις'. Χιονίαν, Ἀγάπην τε, ιζ'. Περσῶν
Ποιμένα τὸν θαυμαστὸν Συμεῶν, ιη'. τῶν
Γότθων Σάββαν, ιθ'. Πέργης Θεόδωρον,
κ'. ἄλλον Θεόδωρον, Τριχινᾶν αἰνέσωμεν,
καὶ σὺν αὐτοῖς, καβ'. τὸν Ἱερομάρτυρα,
Γανουάριον.
- ΚΒ'. Μεγαλυνέσω Θεόδωρος, ὁ Συκεώτης
ἄμου, κγ'. καὶ ὁ Μάρτυς Γεώργιος,
κδ'. Στρατηλάτης Σάββαστε, κε'. Μάρ-
κος μέγας Ἀπόστολος, κς'. ὁ Βασιλεὺς
τε ὁ Ἀμασείας φωστήρ, κζ'. καὶ τοῦ
Κυρίου ὁ ἀδελφὸς Συμεῶν, κη'. ἔτι Ἰάη
Orologio. 26

σων τε, ὁ κλεινὸς Ἀπόστολος, καὶ σὺν
αὐτοῖς, κθ'. Μέννων, λ'. καὶ Ἰάκωβος,
τοῦ Ζεβεδαίου υἱός.

ΜΗΝ ΜΑΓΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'.
Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Α'. Σὺν Ἱερεμία σε ὕμνω, Η' β'. θεε Ἀ-
θανάσιε, γ' - σὺν σοὶ στέρρον τε Τιμόθεον,
καὶ Μαύραν Μάρτυρα, δ'. τὸν Ὀλβιανόν
τε, ε'. Εἰρήνην τὴν πάνσεμνον, ς'. Ἰὼβ
καρτερικόν, ζ'. καὶ Ἀκάκιον, Η' η' καὶ
τὸν Ἀπόστολον, Ἰωάννην, θ'. Χριστοφό-
ρον τε, Ἡσαΐαν, ι'. Ζηλωτὴν τε Σίμωνα.

ΙΑ. Μώκιον τὸν ἐνδοξον τιμῶ, ιβ'. Κύπρου
Ἐπιφάνιον, ιγ'. καὶ Γλυκερίαν τὴν Μάρ-
τυρα, ιδ'. καὶ τὸν Ἰσίδωρον, ιε'. σὺν τῷ
Παχωμίῳ, ις'. Θεόδωρον πάνσεπτον, ιζ'.
Ἀνδρόνικον Χριστοῦ τὸν Ἀπόστολον, ιη'.
καὶ Διονύσιον, ιθ'. καὶ Πατρίκιον τὸν
ἐνδοξον, κ'. καὶ τὸν θεῖον ἰατρὸν Θαλ-
λέλαιον.

ΚΑ. Ἀμα Κωνσταντίνω σε ᾠδαίς, ὦ Ἐ-
λένη στέφομεν, κβ'. σὺν Βασιλίσκῳ, Συ-
νάδωντε, κγ'. Μιχαὴλ πρόεδρον, κδ'. Θεω-
μαστοῦ τε ὄρους, Συμεών, κε'. καὶ εὐ-
ρεσιν, Προδρόμου θείου Κάρως, κς'. καὶ
Κάρπον τε, κζ'. καὶ τὸν Θεράποντα, κη'.
τὴν σεπτὴν Θεοδοσίαν τε, κθ'. Ἰσαάκιον,
λ'. Ἑρμείαν τε Μάρτυρα.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Στιχηρά προσόμοια, Ἦχος δ'.
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Α'. Ἰ. Ἑυστῖνον ὑμνήσωμεν, β'. ἱερὸν Νική-
φόρον τε, γ'. Λουκιλλιανόν τε Μεγαλαμάρ-
τυρα, δ'. σὺν Μητροφάνει, ε'. Εὐστάθιον,
ς'. Ποιμένα πανάριστον, ζ'. καὶ Δωρό-
θεον σεπτόν, καὶ Θεόδωτον ἔνδοξον, η'. καὶ
Θεόδωρον, τὸν σεπτὸν Στρατηλάτην, θ'.
σὺν Κυρίλλῳ, ι'. Ἀντωνίῳ ἀθλοφόρῳ, ια'.
Βαρθολομαῖον, Βαρνάβαν τε.

ΙΒ'. Ἐπαινείσω Ὀνούφριον, ιγ'. ἢ σεμνὴ
Ἀκυλίνα τε, ιδ'. μεθ' ὧν Ἐλισσαῖος Προ-
φητικώτατος, ιε'. Ἀμμῶς, ις'. καὶ Τύ-
χων Ἐπίσκοπος, ιζ'. Σαβὲλ καρτερόψυ-
χος, Μανουὴλ, καὶ Ἰσμαὴλ, ιη'. καὶ Λεόν-
τιος ἔνδοξος, ιθ'. καὶ ὁ Ζώσιμος, κ'.
καὶ Ἰούδας ὁ μύστης τοῦ Κυρίου, κα.
Μάρτυς Ἰουλιανός τε, κβ'. καὶ σὺν αὐ-
τοῖς ὁ Εὐσέβιος.

ΚΓ'. Ἀγριππίνα παύσαθλος, Κδ'. καὶ
Προδρόμου ἢ Γέννησις, κε'. καὶ ἡ Φευρω-
νία ἀνευφημείσθωσαν, κς'. τῶν Θεσσα-
λῶν Δαυὶδ καύχημα, κζ'. Σαμψῶν Ἱε-
ραΐτατος, κη'. Ἰωάννου τῶν ἁστών, καὶ
τοῦ Κύρου ἡ εὕρεσις, Κθ'. κθ'. Πέρος,
Παῦλός τε, οἱ φωτίσαντες πᾶσαν οἰκου-
μένην, Κλ'. καὶ τῶν δώδεκα προκρίτων,
Μυστῶν Κυρίου ἢ Σύναξις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ηχος πλ. δ'.

ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

- Α. **Θ**είους Ἀναργύρους ἄσμασι, τοὺς ἀπὸ
 Ρώμης ὑμῶ, β. καὶ Ἐσθῆτος Κατάδε-
 σιν, Ἀγνῆς Θεομήτορος, γ. καὶ τὸν θεῖον
 Ἰάκινθον, δ. Ἀνδρέαν Κρήτης, ε. καὶ
 Ἀθανάσιον, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ, ς. καὶ τὸν
 Σισών τε, ζ. Κυριακὴν ὑμῶ, η. καὶ
 στερρόν Προκόπιον, μεθ' ὧν αἰνῶ, θ. Κό-
 πρην, Πατερμούθειον, ι. Νικοπολίτας τε.
- ΙΑ. Δεῦτε Εὐφημίαν ἅπαντες, ἀνευφημήσω-
 μεν νῦν, τὴν τῶν Ὁρῶν δικαστρίαν, β.
 Πρόκλον, Ἰλαρίωνα, γ. Σαββαίτην τε Στέ-
 φανον, δ. Ἀκύλαν, Ἰούστον, ε. καὶ Ἰου-
 λίτταν σεμνήν, μετὰ Κηρύκου, ς. Ἀθη-
 νογέννην τε, καὶ μαθητὰς αὐτοῦ, ζ. καὶ
 Καρίναν Μάρτυρα, καὶ σὺν αὐτῇ, η. Αἰ-
 μιλιανὸν αἰνῶ, θ. Δία, ι. Ἡλίαν τε.
- ΙΒ. Ὑμνοῖς τιμῶ καὶ τὸν φρόνιμον, διὰ
 Χριστὸν, Σαλόν, Συμεῶν ὄντως ἔνδοξον,
 β. καὶ Χριστοῦ Μαθητρίαν, τὴν Μαρίαν
 τὴν πάνσεμνον, γ. Φωκᾶ λειψάνων τὴν
 ἀνακέμισιν, δ. Χριστίαν, ε. καὶ Ἄνναν,
 ς. καὶ τὸν Ἐρμόλαον, ζ. καὶ Παντε-
 λεήμονα, η. Πρόχορον, θ. Καλλίνικον,
 ι. Σιλουανὸν, Σίλαν, ιβ. καὶ Εὐδόκιμον,
 τὸν πάνυ δόκιμον.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Στιχηρά προσόμοια, Ήχος δ'.
 'Ο ἕξ ὑψίστου κληθεῖς.

Α. Σὺν Σολομόνῃ ὑμνεῖσθω Ἐλεάζαρ, ἐπὶ τὰ Μακκαθαῖοί τε, β'. καὶ Πρωτομάρτυρος, ἢ ἐκ Σιών ἀνακόμισις, γ'. Δαλμάτος Φαῦστος, καὶ Ἰσαάκιος ὁ πολυάθλος, δ'. ἀνακομιζόμενος τῆς Εὐδοκίας νεκρῶς, ε'. καὶ ὁ γενναῖος Εὐσίγνιος, ς'. καὶ τοῦ Χριστοῦ μου, τοῦ Θεαυθράπου ἢ Μεταμόρφωσις, ζ'. Ἡ συνυμνεῖσθω καὶ Δομέτιος, σὺν τοῖς κλεινοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, η'. καὶ ὁ Αἰμιλιανός, θ'. καὶ Ματθίας, ι'. καὶ Λαυρέντιος.

ΙΑ. Εὐπλοῦς ὁ Μάρτυς ἀξίως ἐπαινείσθω, ιβ'. Ἀνίκητος, Φῶτιος, καὶ ἡ Μετάθεσις, ιγ'. ἢ τοῦ Μαξίμου τοῦ λάμπαντος, ἐν τῇ γενναίᾳ, ὁμολογίᾳ τοῦ Ποιητοῦ καὶ Θεοῦ. ιδ'. Τούτοις συναινείσθωσαν Μιχαῖας ἐνδοξος, ιε'. καὶ ἡ σεβάσμιος Κοίμησις, τῆς Θεοτόκου, ις'. καὶ Διομήδης ὁ περιβήτητος, ιζ'. Μύρων ὁ θεῖος, ιη'. Φλῶρος, Λαυρόστε, ιθ'. καὶ Στρατηλάτης Ἀνδρέας ὁ ἐνδοξος, κ'. τῆς εὐχῆς τε τὸ τέκνον, Σαμουήλ ὁ ἱερώτατος.

ΚΑ. Βάσσα σὺν τέκνοις τιμάσθω ἡ Θεόφρων, κβ'. Σερρός Ἀγαθόνικος, κγ'. Λαῦπος ὁ ἐνδοξος, κδ'. Τίτος ὁ θεῖος Ἀπό-

στολος κέ. Βαρθολομαίου, τοῦ σεμνοτάτου
 ἢ ἀνακόμισις ὁ, τε καρτερόψυχος, κς'.
 Ἀδριανὸς σὺν αὐτοῖς, καὶ Ναταλία ἡ
 πάνσεμνος, κζ'. Ποιμὴν ὁ θεῖος, κη. καὶ
 ὁ Λιθίοψ Μωσῆς ὁ τίμιος, Ψ κς'. Ἀ-
 ποτομή τε ἡ αἰδέσιμος, τοῦ Προδρόμου,
 λ'. Ἀλέξανδρος ἔνδοξος, λα'. πανεντίμου
 τε Ζώνης, Θεοτόκου ἢ Κατάδεσις. *

(*) Τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, μῆτε πάντα τοὺς Ἁ-
 γίους τοῦ Μηνολογίου περιέχοντα, μῆτε τὸν κυρίως ἐορ-
 ταζόμενον Ἅγιον τῆς ἡμέρας ἀναφέροντα πολλάκις, ἡ-
 δύνατο διορθωθῆναι, καὶ μεταποιηθῆναι ἐπὶ τὸ ἀκρι-
 βέστερον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐστὶν ὀλίγη, καὶ
 τῆς μεταποιήσεως ὁ κόπος οὐκ ἐξισοῦται πρὸς τὴν ἐκ-
 ταύτης ὠφέλειαν, διὰ τοῦτο ἐτυπώθησαν καὶ ἐνταῦθα,
 ὡς εὐρέθησαν ἐξ ἀρχῆς.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Α

ΕΤΩΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΤΕΣΣΑΡΩΝ,

Αρχόμενα από τοῦ 1837, καὶ καταλήγοντα εἰς τὸ 1900

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Υ Ε Τ Ο Υ Σ

1837. αὐγ. ζτμέ.

Ἰνδικτιῶνος ι.

Ἡλίου Κύκλοι θ'.

Σελήνης Κύκλοι ια.

Θεμέλιον Σελήνης δ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπτη.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νθ'.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ'.

Ἐωθινὸν ἐ. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κα.

Τοῦ Ἐθαγγ. τῆ Πέμπτη τῆς δ'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιβ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.

Τὸ Ἁγίου Πάσχα, Ἀπριλίου ιη.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κζ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ε'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιε'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΕ

1838. αωλή. ζτμς'.

Ἰνδικτιῶνος ι α'.

Ἡλίου Κύκλοι ι.

Σελήνης Κύκλοι ι β'.

Θεμέλιον Σελήνης ι ε'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασκευῆ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μ δ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κ γ'.

Ἐωθινὸν ι α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ε'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Παρασκευῆ τῆς ε'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λ α'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ι β'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κ β'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κ θ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1839. αωλθ'. ζτμζ'.

- Γυδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Θεμέλιον Σελήνης λς'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββάτω.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριῶδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιε'.
 Ἐῶθινόν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κθ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῷ ἁγίῳ, καὶ μεγ. Σαββάτω.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιθ'.
 Τὸ Ἁγίον Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου δ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιθ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κα'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λη'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤΕΤΟΥΣ

1840. αωμ'. ζτηή. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Θεμέλιου Σελήνης ζ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυριακῆ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νς'.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου δ'.
 Ἐωθινόν α'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιη'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Δευτέρας τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου θ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τὸ Ἄγον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κγ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου β'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου θ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιθ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββάτω.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Υ Ε Τ Ο Υ Σ

1841. αωμά. ζτηθ'.

Γενδικτιῶνος ιδ'.

Ἡλίου Κύκλοι ιγ'.

Σελήνης Κύκλοι ιε'.

Θεμέλιου Σελήνης ιη'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μ'.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιθ'.

Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου β'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγ. Τρίτη.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κθ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.

Τὸ Ἁγιον Πάσχα, Μαρτίου λ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου η'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιη'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κε'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λδ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1842. αωμβ. ζτν'.

- Γυδικτιῶνος ι ε'.
 Η'λίου Κύκλοι ι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι ε'.
 Θεμέλιον Σελήνης κ θ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμέρα Τετάρτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ζ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ἡ.
 Ἐωθινόν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ β'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετάρτη τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ι ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ι ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ι θ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κ η'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ζ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ι δ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ι δ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτέρα.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΥΣ

1843. αωμγ'. ζτνά.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιέ.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ι.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νβ'.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου λα.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμπτη τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου λ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1844. αωμδ'. ζτηβ'. Βίσεκτος.

- Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Κύκλοι ιθ'.
 Θεμέλιον Σελήνης κ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασκευῆ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λ'.
 Τοῦ Ἐθαγγ. τῷ ἀγίῳ καὶ μεγ. Σαββάτῳ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου δ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιδ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λή.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.

· Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Υ Σ

1845. αωμέ. ζτηγ'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.

Ἡλίου Κύκλοι ιζ'.

Σελήνης Κύκλοι ιθ'.

Θεμέλιον Σελήνης β'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυριακῆ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νε'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου δ'.

Ἐωθινὸν ἐ. Ἡχος πλ. α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιη'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Κυριακῆ τῆς δ'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου δ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κδ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου γ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ι'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιη'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασκευῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1846. αωμς'. ζτηδ'.

Γυδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ἰή.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιδ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτέρα.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ.ή.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κζ'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ι.
 Τοῦ Ἐξαγγ. τῆ Δευτέρα τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λά.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κς'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κς'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββάτω.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1847. αωμζ'. ζενέ.

Ἰνδικτιῶνος ε'.

Ἡλίου Κύκλοι ιθ'.

Σελήνης Κύκλοι β'.

Θεμέλιον Σελήνης κέ.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

Κρεωφαγία, ἡμέραι λγ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιβ'.

Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κς'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τρίτη τῆς Διακαινησ.

Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου κβ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κγ'.

Τὸ Ἄγιον Πάσχα, Μαρτίου κγ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου α'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ια'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιη'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. μδ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΕ

1848. αωμή. ζτης'. Βίσεκτος.

Γ'νδικτιῶνος ς'.

Η'λίου Κύκλοι κ'.

Σελήνης Κύκλοι γ'.

Θεμέλιον Σελήνης ς'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετάρτη.

Κρεωφαγία ἡμέραι νγ'.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α'.

Ἐωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμπτη τῆς ε'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.

Τὸ Ἁγίου Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου λ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ς'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κβ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Τ Ε

1849. αὐμθ'. ζτυζ'.

- Ἰνδικτιῶνος ζ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κ'ά.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιζ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασκευῆ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κγ'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος δ'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ε'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Παρασκευῆ τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Τὸ Ἁγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιβ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κβ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κθ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΥΣ

1850. αων'. ζτην'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.

Ἡλίου Κύκλοι κβ'.

Σελήνης Κύκλοι ε'.

Θεμέλιον Σελήνης κη'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββάτω.

Κρεωφαγία, ἡμέραι ξδ'.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιβ'.

Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κς'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῷ Σαββάτῳ τῆς γ'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ιη'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιθ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κγ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Ἰουνίου α'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ια'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιη'.

Ἡ νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. ι'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΥΣ

1854. αωνά. ζτηθ'.

Ἰνδικτιῶνος θ'.

Ἡλίου Κύκλοι κγ'.

Σελήνης Κύκλοι ε'.

Θεμέλιον Σελήνης θ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυριακῆ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μθ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κη'.

Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ια'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Κυριακῆ τῆς ε'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου η'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιζ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κζ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασκευῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1852. αωνβ'. ζτξ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ι.

Ἡλίου Κύκλοι κ δ'.

Σελήνης Κύκλοι ζ'.

Θεμέλιον Σελήνης κ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτέρα.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μά.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ'.

Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου γ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγία καὶ μεγ. Τρίτη.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ἡ.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιη'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κέ.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λδ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῆ.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Υ Ε Τ Ο Υ Σ

1853. αωνγ'. ζτξά.

Ἰνδικτιῶνος ιά.

Ἡλίου Κύκλοι κέ.

Σελήνης Κύκλοι ή.

Θεμέλιον Σελήνης ά.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ήμ. Τετάρτη.

Κρεωφαγία, ήμέραι ξ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ή.

Ἐωθινὸν έ. Ἦχος πλ. ά.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κβ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετάρτη τῆς έ. Ἑβδομ.

Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ιέ.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιέ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιθ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κή.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ζ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ήμ. ιδ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ήμέρα Δευτέρα.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Τ Ε

1854. αωνο'. ςτξβ'.

- Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κς'.
 Σελήνης Κύκλοι θ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιβ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νβ'.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου λδ.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιδ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμπτη τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου λ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΕ

1855. αωνέ. ζτξγ.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Θεμέλιον Σελήνης κγ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασκευῆ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Ἐωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λ'.
 Τοῦ Εὐαγγελ. τῆ ἀγ. καὶ μεγ. Παρασκευῆ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιε'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Τ Ε

1856. αωνς'. ζτξδ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.

Ἡλίου Κύκλοι κή.

Σελήνης Κύκλοι ια'.

Θεμέλιον Σελήνης δ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμέρα Σαββάτω.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νζ'.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.

Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιθ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῇ Κυριακῇ τῆς ε' Ἑβδομ.

Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ια'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κδ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου γ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ι'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιή.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασκευῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1857. αωνζ'. ζτζέ.

Ἰνδικτιῶνος ιέ.

Ἡλίου Κύκλοι α'.

Σελήνης Κύκλοι ιβ'.

Θεμέλιον Σελήνης ιέ.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτέρα.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μῆ.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κζ'.

Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.

Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ι.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Δευτέρα τῆς ε'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου α'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λα'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ις'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κς'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κς'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββάτω.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤΕΤΟΤΕ

1858. αωνή. ζτξς'

Ἰνδικτιῶνος α'.

Ἡλίου Κύκλοι β'.

Σελήνης Κύκλοι γ'.

Θεμέλιον Σελήνης κς'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

Κρεωφαγία, ἡμέραι λγ'.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιβ'.

Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου ιβ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κγ'.

Τὸ Ἄγιον Πάσχα, Μαρτίου κγ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου α'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ια'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιη'.

Ἡ νηστεία τῶν άγ. Ἀποστ. ἡμ. ν α'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῆ.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Υ Ε Τ Ο Υ Σ

1859. αωνθ'. ςτξξ'.

Ἰνδικτιῶνος β'.

Ἡλίον Κίλυλοι γ'

Σελήνης Κύκλοι ιδ'.

Θεμέλιον Σελήνης γ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετάρτη.

Κρεωφαγία ἡμέραι νγ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου α'.

Ἐωθινὸν ἐ. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετάρτη τῆς ἐ. Ἑβδομ.

Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ς'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κα'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου λα'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ς'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κα'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτέρα.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤΕΤΟΤΕ

1860. αὐξ'. ζετή. Βίσεκτος.

- Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡλίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιέ.
 Θεμέλιον Σελήνης ιή.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μέ.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ζ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Παρασκευῆ τῆς ε'. Ἐβδ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κθ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Τὸ Ἄγον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιβ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κβ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κθ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Υ Ε Τ Ο Υ Σ

1861. αωξά. ζεξθ'.

Ινδικτιῶνος δ'.

Ἡλίου Κύκλοι ε'.

Σελήνης Κύκλοι ις'.

Θεμέλιον Σελήνης κθ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββάτω.

Κρεωφαγία, ἡμέραι ξδ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ιβ'.

Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κς'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῷ Σαββάτῳ τῆς γ'. Ἑβδου.

Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιθ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κγ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Ἰουνίου α'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ια'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιη'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ι'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Υ Τ Ε

1862. αωξβ'. ζτό.

Γυδικτιῶνος ε.
 Ἡλίου Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ι.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυριακῆ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ.θ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κή.
 Ἐωθινὸν ιά. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιά.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Κυριακῆ τῆς ε. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ή.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ή.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιζ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κζ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασκευῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΕ

1863. αωξγ'. ζτοά.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Θεμέλιον Σελήνης κα'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτέρα.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ.α.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κ'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου γ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγ. Δευτέρα.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου κέ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λά.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιε'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββάτω.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Τ Ε

1864. αωξδ'. ζτοβ'. Βίσεκτος.

Γυδικτιῶνος ζ'.

Ἡλίου Κύκλοι ή'.

Σελήνης Κύκλοι ιθ'.

Θεμέλιον Σελήνης β'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ήμ. Τρίτη.

Κρεωφαγία, ήμέραι ξά.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου θ'.

Ἐωθινὸν έ. Ἦχος πλ. ά.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κγ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετάρτη τῆς δ'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιγ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιέ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιθ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κή.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ζ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ήμ. ιδ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ήμέρα Δευτέρα.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ

1865. αωξέ. ζτογ'.

Ἰνδικτιῶνος ἡ.

Ἡλίου Κύκλοι θ'.

Σελήνης Κύκλοι α'.

Θεμέλιον Σελήνης ιδ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπτη.

Κρεωφαγία, ἡμέραι με.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κδ'.

Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ζ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμπτη τῆς ε'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.

Τὸ Ἁγίου Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιγ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κγ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κθ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1866. αωξς'. ζτοθ'.

Ἰνδικτιῶνος θ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Θεμέλιου Σελήνης κέ.
 Παραμανὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασκευῆ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγία καὶ μεγ. Παρασκευῆ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιε'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Υ Ε Τ Ο Υ Σ

1867. αωξζ'. ζτοί.

- Ἰνδικτιῶνος ι.
 Ἡλίου Κύκλοι ια.
 Σελήνης Κύκλοι γ.
 Θεμέλιον Σελήνης ε'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββάτω.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νζ'.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ἐωθινὸν ι. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιθ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῷ Σαββάτῳ τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ι.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου θ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κέ.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου δ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ια.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ

1868. αωξή. ζτος'. Βίσεκτος.

Γνδικτιῶνος ια.

Ἡλίου Κύκλοι ιβ'.

Σελήνης Κύκλοι δ'.

Θεμέλιον Σελήνης ιζ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυριακῆ.

Κρεωφαγία ἡμέραι μβ'.

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα.

Ἐωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου δ'.

Τοῦ Ἐθαγγ. τῆ ἀγία καὶ μεγ. Δευτέρα.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λα.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου θ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιθ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κς'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λγ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββάτω.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1869. αωξθ'. ζτοζ'.

- Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Θεμέλιον Σελήνης κή.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξα'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου θ'.
 Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κγ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τρίτη τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ιή.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
 Τὸ Ἄγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κθ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ή.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΕ

1870. αιώ, ζτοή.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Θεμέλιον Σελήνης θ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετάρτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιε'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετάρτη τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κα'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου λα'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν αἰγ. Ἀποσ. ἡμ. κα'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτέρα.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1871. αωα. ςτοθ'.

- Γεννηθῆναι τοῦ Ἰησοῦ, ἡμέρᾳ ἰδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ς'.
 Θεμέλιον Σελήνης κ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λή.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λα'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγ. Πέμπτη.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ς'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ις'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1872. αωοβ'. ζηπ'. Βίσεκτος.

Γυδικτιῶνος ιέ.
 Ἡλίου Κύκλοι ις.
 Σελήνης Κύκλοι ή.
 Θεμέλιον Σελήνης α.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ήμ. Παρασκευή.
 Κρεωφαγία, ήμέραι νή.
 Τὸ Τριφίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῷ Σαββάτῳ τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ιέ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιθ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κέ.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου δ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιά.
 Ἡ νηστεία τῶν άγ. Ἀποστ. ήμ. ις'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ήμέρα Πέμπτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥΤΕΤΟΤΕ

†1873. αωογ'. ζεπά.

Ἰνδικτιῶνος α'.

Ἡλίου Κ. α. α. α. α. α. α. α. α.

Σελήνης Κύκλοι θ'.

Θεμέλιον Σελήνης ιβ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυριακῆ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μθ'.

Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κη'.

Ἐῶθινόν α'. Ἦχος α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ια'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Κυριακῆ τῆς ἐ. Ἑβδομ.

Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.

Τὸ Ἄγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιζ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κζ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασκευῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤΕΤΟΤΕ

1874. αωσδ'. ζτηβ'.

- Γενδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι'.
 Θεμέλιον Σελήνης κγ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτέρα.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κ'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου γ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγία, καὶ μεγ. Δευτέρα.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λδ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου θ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιθ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κς'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββάτου.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1875. αωσέ. ζτπγ.

- Ἰνδικτιῶνος γ.
 Ἡλίου Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Θεμέλιον Σελήνης δ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Γ'ωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ις'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τρίτη τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
 Τὸ Ἁγίου Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κβ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου α'.
 Τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου ἡ.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΕ

1876. αωσ'. ζηποδ'. Βίσεκτος.

Γυδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιε'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετάρτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μς'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κέ.
 Ἐωθινόν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ἡ.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμπτη τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τὸ Ἁγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιγ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κγ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Υ Ε Τ Ο Υ Σ

1877. αωοζ'. ζτπέ.

- Γυδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κ'α.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Θεμέλιον Σελήνης κς'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασκευῆ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγία, καὶ μεγ. Παρασκευῆ.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου κ'α.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ε'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιε'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1878. αωοή. ζιπς'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.

Ἡλίου Κύκλοι κβ'.

Σελήνης Κύκλοι ιδ'.

Θεμέλιου Σελήνης ζ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββάτω.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νζ'.

Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.

Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιθ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῷ Σαββάτῳ τῆς δ'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλίου θ'

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου θ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κέ.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου δ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.

Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Τ Σ

1879. αωθ'. ζηπζ'.

- Ἰνδικτιῶνος ζ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιη'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυριακῆ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ'.
 Ἐωθινόν ι'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου θ'.
 Τοῦ Εὐαγγελ. τῆ Κυριακῆ τῶν Βαΐων.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου κθ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἁγίου Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ι'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασκευῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤΕΤΟΤΕ

1880. αωπ'. ζτηή. Βίσεικτος.

- Ἰνδικτιῶνος ἡ.
 Ἡλίου Κύκλοι κδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ις'.
 Θεμέλιον Σελήνης κθ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμέρα Δευτέρα.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξβ'.
 Τὸ Τριάδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ἑωθινόν ἐ. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου κδ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τρίτῃ τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ις'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κθ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ἡ.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιέ.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιγ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1881. αωπά. ζτπθ'.

Ἰνδικτιῶνος θ'.

Ἡλίου Κύκλοι κέ.

Σελήνης Κύκλοι ιζ'.

Θεμέλιον Σελήνης ι.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετάρτη.

Κρεωφαγία, ἡμέραι γγ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου α'.

Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιέ.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τετάρτη τῆς ε'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.

Τὸ Ἁγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.

Τῆς Αναλήψεως, Μαΐου κα'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου λα'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κα'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτέρα.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1882. αωπβ'. ζτι'.

Γενδικτιῶνος ι.

Ἡλίου Κύκλοι κς'.

Σελήνης Κύκλοι ιή.

Θεμέλιον Σελήνης κά.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπτη.

Κρεωφαγία, ἡμέραι λή.

Τὸ Τριφώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ις'.

Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λά.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγ. Πέμπτη.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κέ.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κή.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κγ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ε'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ις'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λς'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Τ Ε

1883. αωπγ. ζτυά.

- Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιθ'.
 Θεμέλιον Σελήνης β'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασκευῆ.
 Κρεωφαγία ἡμέραι νγ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐωθινὸν ἐ. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Παρασκευῆ τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἁγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κς'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ε'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ις'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1884. αωπό'. ζτυβ'. Βίσεκτος.

- Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κή.
 Σελήνης Κύκλοι ά.
 Θεμέλιον Σελήνης ιδ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββάτω.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κθ'.
 Ἐωθινόν ά. Ἦχος ά.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Κυριακῆ τῆς έ. Ἐβδ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ά.
 Τὸ Ἄγον Πάσχα, Ἀπριλίου ή.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιζ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κζ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Ἡ νηστεία τῶν άγ. Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασκευῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1885. αωπέ. ζτιγ'.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Θεμέλιον Σελήνης κέ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτέρα.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιγ'.
 Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρῖα, Φεβρουαρίου κζ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Δευτέρα τῆς Διακαινησ.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίγων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου β'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιβ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιθ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββάτω.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Υ Σ

1886. αωπς'. ζυγδ'.

- Γυδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡλίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ς'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι υδ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ἐωθινόν ἐ. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ις'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τρίτῃ τῆς ἐ. Ἑβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου ι.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Τὸ Ἁγίου Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κβ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου α'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῆ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1887. αωπζ'. ζτυέ.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡλίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ιζ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετάρτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μς'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κέ.
 Ἐωθινόν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου η'.
 Τοῦ Ἐλάγγ. τῆ Τετάρτη τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου λ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κθ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιδ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κδ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποτ. ἡμ. κη'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτέρα.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤΕΤΟΥΣ

1888. αωπή. ζτηδ'. Βίσεκτος.

Γυδικτιῶνος α'.
 Ἡλίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Θεμέλιον Σελήνης κή.
 Παραμογή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ἐωθινόν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κς'.
 Τοῦ Ἐθαγγ. τῇ Κυριακῇ τῆς γ'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Πάσχα, Ἀπριλίου ιή.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.
 Τὸ Ἁγίου Πάσχα, Ἀπριλίου κβ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου λά.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ι.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. θ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Υ Ε Τ Ο Υ Σ

1889. αωπθ'. ζτυζ'.

- Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Κύκλοι ς'.
 Θεμέλιον Σελήνης θ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββάτω.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κθ'.
 Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῷ Σαββάτῳ τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου θ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου θ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιη'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κη'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.

Π Α Σ Χ Α Δ Ι Ο Ν

Τ Ο Υ Ε Τ Ο Υ Σ

1890. αιώ. ζτηή.

Ἰνδικτιῶνος γ'.

Ἡλίου Κύκλοι ε'.

Σελήνης Κύκλοι ζ'.

Θεμέλιον Σελήνης κ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυριακῆ.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κἀ.

Ἐωθινὸν ἀ. Ἦχος ἀ.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου δ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Κυριακῆ τῶν Βαΐων.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κέ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ἀ.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ι.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λβ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Τ Σ

1891. αωα. ζτηθ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.

Ἡλίου Κύκλοι ζ'.

Σελήνης Κύκλοι η'.

Θεμέλιον Σελήνης α'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτέρα.

Κρεωφαγία, ἡμέραι ξβ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ι'.

Ἐωθινὸν ἐ. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κδ'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Δευτέρα τῆς δ'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιε'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.

Τὸ Ἁγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κα'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου λ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου θ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.

Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιβ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββάτω.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1892. αωυβ'. ζύ. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ε'.

Ἡλίου Κύκλοι ή.

Σελήνης Κύκλοι θ'.

Θεμέλιον Σελήνης ιβ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ήμ. Τρίτη.

Κρεωφαγία ήμέραι μζ'.

Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κς'.

Ἐωθινὸν ια'. Ἡχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου θ'.

Τοῦ Ἐθαγγ. τῇ Τετάρτῃ τῆς ς'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.

Τὸ Ἁγίου Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιδ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κδ'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λα'.

Ἡ νηστεία τῶν άγ. Ἀποστ. ήμ. κή.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ήμέρα Δευτέρα.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Τ Σ

1893. αωγγ. ζυά.

Ἰνδικτιῶνος ς'.

Ἡλίου Κύκλοι θ'.

Σελήνης Κύκλοι ι'.

Θεμέλιον Σελήνης κγ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπτη.

Κρεωφαγία, ἡμέραι λή.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.

Ἐωθινόν α'. Ἦχος α'.

Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου λα'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ ἁγία καὶ μεγ. Πέμπτη.

Νομικόν Φάσχα, Μαρτίου κδ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κά.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κή.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ς'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ις'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. λς'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ

1894. αωγδ'. ζυβ'.

Ἰνδικτιῶνος ζ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ι.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Θεμέλιον Σελήνης δ'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασκευῆ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νή.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ς'.
 Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Παρασκευῆ τῆς θ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κς'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ε'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποσ. ἡμ. ις'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΣ

1895. αωγέ. ζυγ.

Ἰνδικτιῶνος ἡ.

Ἡλίου Κύκλοι ια.

Σελήνης Κύκλοι ιβ.

Θεμέλιον Σελήνης ιε.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββάτω.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κβ.

Ἐωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ε.

Τοῦ Εὐαγγ. τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου α.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ια.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κα.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λα.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1896. αωυς'. ζυδ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος θ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Θεμέλιον Σελήνης κς'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυριακῆ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιδ'.
 Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Ἰανουαρίου κ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἁγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου β'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου ιβ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιθ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββάτω.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1897. αωζ'. ζυέ.

Γυδικτιῶνος ι.

Ἡλίου Κύκλοι ιγ'.

Σελήνης Κύκλοι ιδ'.

Θεμέλιον Σελήνης ζ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου β'.

Ἐωθινὸν ἐ. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου ις'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Τρίτη τῆς ἐ. Ἑβδομ.

Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου θ'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ς'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κβ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου α'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ἡ.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. δ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῆ.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Υ Ε Τ Ο Υ Σ

1898. αγωγή. ζυς'.

Ἰνδικτιῶνος ι α'.
 Ἡλίου Κύκλοι ι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι ε'.
 Θεμέλιον Σελήνης ι η'.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετάρτη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ ζ'.
 Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κ ε'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀποκρία, Φεβρουαρίου η'.
 Τοῦ Ἐθαγγ. τῇ Τετάρτῃ τῆς ς'. Ἐξδομ.
 Νομικὸν Πάσχα, Μαρτίου κ θ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ θ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ι δ'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κ δ'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λ α'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κ η'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτέρα.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τ Ο Τ Ε Τ Ο Υ Σ

1899. αωυθ'. ζυζ'.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.

Ἡλίου Κύκλοι ιε'.

Σελήνης Κύκλοι ις'.

Θεμέλιον Σελήνης κθ'.

Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπτη.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νθ'.

Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ζ'.

Ἐωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου κα'.

Τοῦ Εὐαγγ. τῆ Πέμπτη τῆς ε'. Ἑβδομ.

Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κζ'.

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ς'.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιε'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΤ ΕΤΟΤΕ

1900. αὐ. ζυή. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ις'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Θεμέλιον Σελήνης ι.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρασκευῆ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Ἐωθινόν ια'. Πχος πλ. δ'.
 Ἡ Ἀποκρέα, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Τοῦ Εὐαγγ. τῷ Σαββάτῳ τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικόν Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου θ'.
 Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου ιη'.
 Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου κη'.
 Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπτη.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ

Εν ποία ημέρα τῆς Ἑβδομάδος ἀρχεται ἕκαστος Μῆν.

Οἱ δώδεκα Μῆνες, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῶν.		Οἱ εἰκοσιοκτὼ Κύκλοι τοῦ Ἡλίου.						
Μῆνες.	Ἡμέραι.	1	2	3	9	10	5	6
		7	13	14	15	21	11	17
		18	19	25	26	27	22	23
		12	24	8	20	4	16	28
Μάρ.	31	5'	Ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'
Ἀπρ.	30	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	5'	Ζ'	Α'
Μάι.	31	Δ'	Ε'	5'	Ζ'	Α'	Β'	Γ'
Γούν.	30	Ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	5'
Γούλ.	31	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	5'	Ζ'	Α'
Αύγου.	31	Ε'	5'	Ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'
Σεπτ.	30	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	5'	Ζ'
Οκτ.	31	Γ'	Δ'	Ε'	5'	Ζ'	Α'	Β'
Νοέμ.	30	5'	Ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'
Δεκέ.	31	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	5'	Ζ'
Γανου.	31	Δ'	Ε'	5'	Ζ'	Α'	Β'	Γ'
Φεβρ.	28ῆ29	Ζ'	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	5'

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Τοῦ εὐρίσκειν τὴν ἀρχὴν ἐκάστου Μηνὸς εἰς τὸ ἀντικρὺ Κανόνιον.

Εἰάν θελῃς νὰ εὕρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος ἀρχεται ὁ Μῆν, εὐρέ πρώτον εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους, τὸν τυχόντα εἰς αὐτὸ Κύκλου τοῦ Ἡλίου· εἶτα, στραφείς εἰς τὸ παρὸν Κανόνιον, ἀνωθεν τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένοι ὄλοι ὀμοῦ τοῦ Ἡλίου οἱ κύκλοι, ἰδέ, εἰς ποῖον τετράγωνον διασταυρῶνται ὁ εὐρεθεὶς αὐτὸς κύκλος μετὰ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ βλέπεις τὴν ἡμέραν, σημειουμένην διὰ τῶν γραμμάτων Α', Β', Γ', κ. τ. λ. δηλοῦσι δὲ τὸ μὲν Α'· πρώτην ἡμέραν, ἤγουν Κυριακὴν· τὸ δὲ Β', Δευτέρα· τὸ Γ', Τρίτην· τὸ Δ', Τετάρτην· τὸ Ε', Πέμπτην· τὸ Σ', ἑξαήμερον, ἤγουν Παρασκευὴν· καὶ τὸ Ζ', ἑβδόμην, ὅ ἐστι Σάββατον.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1837 Ἔτος ἔχμεν Κύκλου τοῦ Ἡλίου 9. θελοντες δὲ, ἐξ ὑποθέσεως, νὰ εὕρωμεν τὴν ἡμέραν, κατ' ἣν ἀρχεται ὁ Σεπτέμβριος Μῆν, βλέπομεν ὅτι αὐτὸς διασταυρῶνται καὶ συμπίπτει εἰς ἐκεῖνο τὸ τετράγωνον, ὅπου εἶναι γεγραμμένου Δ'. ἐκ τούτου μανθάνομεν, ὅτι ὁ Σεπτέμβριος ἀρχεται ἡμέρᾳ Τετάρτη.

Ἐάν δὲ ὁ ζητούμενος Μῆν ἦναι ὁ Ἰανουάριος, ἢ ὁ Φεβρουάριος, τότε πρέπει νὰ κρατῆς τὸν κύκλου τοῦ Ἡλίου τοῦ παλαιοῦ ἔτους. Οὕτω, π. χ. εἰς τὸ 1838 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Κύκλος τοῦ Ἡλίου 10, ἡ πρώτημηνία τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου μηνὸς εὐρίσκαται μετὰ τὸν 9 κύκλου τοῦ Ἡλίου, καὶ οὐχὲ μετὰ τὸν 10.

Σ Ε Λ Η Ν Ο Δ Ρ Ο Μ Ι Ο Ν

Π Α Ν Τ Ο Τ Ε Ι Ν Ο Ν

Οἱ δώδεκα Μῆνες τοῦ Ἐνιαυτοῦ.

Οἱ 19 Κύκλοι τῆς Σελήνης.	Μάρτιος.	Ἀπρίλιος.	Μάιος.	Ἰούλιος.	Ἰούλιος.	Αὐγούστος.	Σεπτέμβριος.	Ὀκτώβριος.	Νοέμβριος.	Δεκεμβριος.	Ἰανουάριος.	Φεβρουάριος.
1	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4
2	4	3	2	1	30	29	28	27	26	25	24	23
3	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12
4	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
5	31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20
6	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9
7	9	8	7	6	5	4	3	2	1	30	29	28
8	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17
9	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6
10	6	5	4	3	2	1	30	29	28	27	26	25
11	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14
12	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3
13	3	2	1	30	29	28	27	26	25	24	23	22
14	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11
15	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	30
16	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19
17	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8
18	8	7	6	5	4	3	2	1	30	29	28	27
19	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16

Orologio .

29*

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Τοῦ εὐρίσκειν τὴν ἡμέραν τοῦ Μηνός, καθ' ἣν γίνεται νέα Σελήνη.

Εάν θέλῃς νὰ εὕρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τοῦ Μηνός γίνεται νέα Σελήνη, ζήτησον τὸν κύκλον αὐτῆς εἰς τὸ Παράχλιον τῷ τρέχοντος ἔτους· εἶτα, γραφείς εἰς τὸ ἀντικρὺ Κανόνιον, εἰς τὰ ἀριστερά τοῦ ὁποίου εἶναι τῆς Σελήνης οἱ κύκλοι γεγραμμένοι, καὶ κρατήσας τὸν εὐρεθέντα κύκλον αὐτῆς, ἰδὲ εἰς ποῖον τετράγωνον συναπαντάται αὐτὸς μετὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ εὐρίσκεις σημειουμένην τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καθ' ἣν γίνεται ἡ νέα Σελήνη.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1837 Ἔτος ἔχοντες κύκλον τῆς Σελήνης 11, βλέπομεν εἰς τὸ Κανόνιον, ὅτι ὁ κύκλος αὐτός συναπαντάται μετὸν Αὐγούστον, φέρει πάλιν, εἰς τὸ τετράγωνον ἐκεῖνο, ὅπου εἶναι ἀριθμὸς 20. ἐκ τούτου μανθάνομεν, ὅτι κατὰ τὴν εἰκοστὴν τοῦ Αὐγούστου Μηνός ἔχομεν νέαν Σελήνην.

Ἐάν δὲ ζητῆς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου, ἢ τοῦ Φεβρουαρίου Μηνός, τότε πρέπει νὰ κρατῆς τὸν κύκλον τῆς Σελήνης τοῦ παλαιοῦ Ἔτους. Οὕτω, π. χ. κατὰ τὸ 1838 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον κύκλος τῆς Σελήνης εἶναι 12, ἡ νέα Σελήνη γίνεται τὸν μὲν Ἰανουάριον, κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν αὐτοῦ· τὸν δὲ Φεβρουάριον, κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην· τὰς ὁποίας εὐρίσκεις, εἰάν κρατήσῃς κύκλον τῆς Σελήνης οὐχὶ τὸν 12, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πάλιν 11.

Σημειῶσαι δὲ, ὅτι εἰς τετράγωνα τινα εὐρίσκονται ἡμῶν δύο ἀριθμοὶ 1 καὶ 30, ἢ 1 καὶ 31. τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν Μῆνα γίνεται νέα Σελήνη δις· τὴν πρώτην ὁπλαδὴ, καὶ τελευταίαν αὐτοῦ ἡμέραν.

Τέλος τοῦ Παραρτήματος, καὶ τῆς ὅλης Βίβλου:

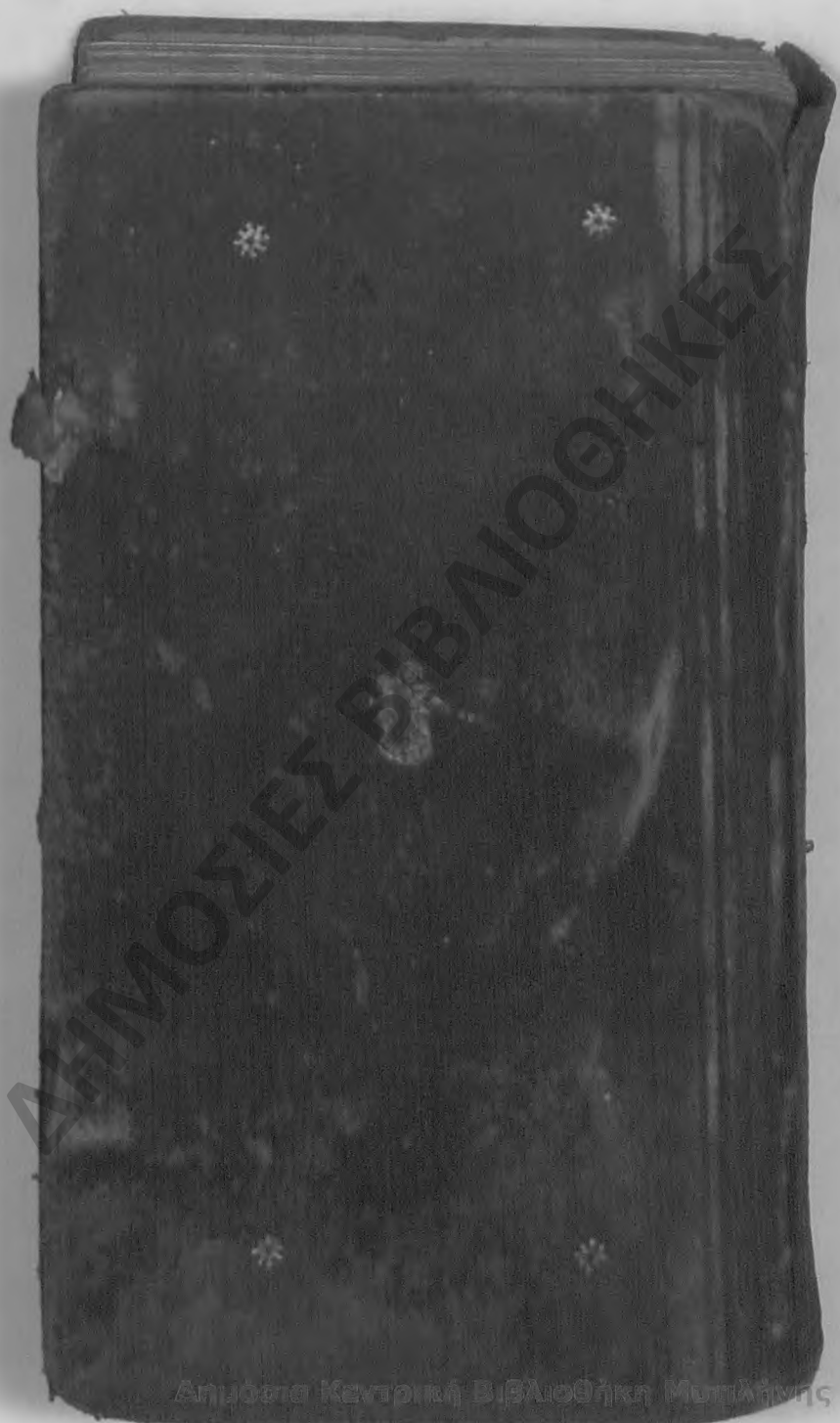
ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ

Τῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ Βίβλῳ
περιεχομένων.

Προσευχὴ Προοιμιακὴ	Σελ.	4		
Τὸ καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν	"	4		
Τὸ τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν	"	30		
Τὸ τῆς Κυριακῆς Μεσονυκτικόν	"	43		
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου	"	44		
Ὑμνοὶ Τριαδικοί	"	57		
Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα	"	62		
Εὐλογητάρια Νεκρώσιμα	"	64		
Ὡρα	{	Πρώτη, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	"	100
		Τρίτη, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	"	113
		Ἑκτη, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	"	123
		Τὰ Ὑπικά	"	135
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Ἀρίστου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	"	146		
Ὡρα Ἑνάτη, μετὰ τοῦ Μεσωρίου αὐτῆς	"	153		
Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ	"	164		
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Δείπνου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	"	176		
Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον	"	177		
Τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον	"	211		

Α' πολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ ὄλου Μη- νολογίου.	Σελ.	223	
Α' πολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.	384		
Α' πολυτίκια Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεο- τοκίων καὶ Ὑπακοῶν.	413		
Α' πολυτίκια τῆς ὅλης Ἑβδομάδος.	419		
Θεοδοκία Ἀπολυτίκια εἰς ἕκαστον Ἡ- χου.	423		
Δ' κολαθία	{	Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον.	445
		Εἰς τοὺς δύο Παρακλητικούς Κανόνας.	474
		Τῆς Θείας Μεταλήψεως.	499
Κανὼν ἱ- κετήριος.	{	Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.	531
		Εἰς τὸν Ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.	544
		Εἰς τοὺς Ἄγγέλους, καὶ πάν- τας τοὺς Ἁγίους.	553
Οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰκοσιτέσσα- ρες Οἴκοι.	561		
Ἐσαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.	582		
Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθα- νασίου.	583		
Σύνοψις Κανόνων τινῶν ἱερῶν.	587		
Στιχηρὰ, περιέχοντα τὸ Μηνολόγιον κα- τ' ἐπιτομήν.	594		
Πασχάλια 64 ἡτῶν.	607		

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Απόστολιν Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης